

Η

ΑΡΧΗ ΕΞΕΤΑΣΗΣ ΠΡΟΔΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ

5^ο ΚΛΙΜΑΚΙΟ

Συνήλθε στην έδρα της στις 22 Ιουνίου 2020 με την εξής σύνθεση : Ευαγγελία Μιχολίτση, Πρόεδρος, Μιχαήλ Οικονόμου, και Άννα Χριστοδουλάκου, Μέλη.

Για να εξετάσει τη με Γενικό Αριθμό Κατάθεσης Α.Ε.Π.Π. 592/18-05-2020 προδικαστική προσφυγή της ένωσης με την επωνυμία «...», που εδρεύει στην οδό «...» αριθμ. «...», τκ. «...», «...», νομίμως εκπροσωπούμενης.

Κατά της «...», (εφεξής «Αναθέτων Φορέας»), όπως νομίμως εκπροσωπείται.

Της παρεμβαίνουσας με την επωνυμία «...» (διακριτικός τίτλος: «...») που εδρεύει στην οδό «...», αρ. «...», «...», τ.κ. «...», νομίμως εκπροσωπούμενης.

Με την προδικαστική προσφυγή η προσφεύγουσα επιδιώκει να ακυρωθεί η προσβαλλόμενη υπ' αρ. 144/2020 απόφαση από το 9^ο Πρακτικό της 23.04.2020 του Δ.Σ. της «...», καθ' ο μέρος αφορά στον αποκλεισμό της και στην αποδοχή των προσφορών των εταιριών «...» και «...», να γίνει αποδεκτή η συμμετοχή της στην αγωνιστική διαδικασία, άλλως και μόνο σε περίπτωση που δεν ακυρωθεί ο αποκλεισμός της, να ακυρωθεί η προσβαλλόμενη απόφαση κατά το μέρος που έγιναν δεκτές οι προσφορές των εταιριών «...» και «...», προκειμένου να ματαιωθεί η επίμαχη αγωνιστική διαδικασία.

Με την εν θέματι παρέμβαση επιδιώκεται η διατήρηση του κύρους της προσβαλλόμενης πράξης και η απόρριψη της εξεταζόμενης προσφυγής.

Η συζήτηση άρχισε, αφού άκουσε τον Εισηγητή, Μιχαήλ Οικονόμου.

Αφού μελέτησε τα σχετικά έγγραφα

Σκέφτηκε κατά το Νόμο

1. Επειδή, για την άσκηση της υπό εξέταση προσφυγής έχει καταβληθεί e-παράβολο ύψους δεκαπέντε χιλιάδων (15.000) ευρώ

αθροιστικά υπολογιζόμενο (βλ. ηλεκτρονικό παράβολο με κωδικό «...» του μέλους της ένωσης «...» και «...» του μέλους «...», ποσού έκαστο 7.500 € μαζί με επικυρωμένο αντίγραφο τους καθώς και επικυρωμένο αντίγραφο των αποδείξεων πληρωμής των παραβόλων, ήτοι της «...» ΤΡΑΠΕΖΑΣ με ημερομηνία εξόφλησης την 14/05/2020 (και για τα δύο παράβολα), μαζί με επικυρωμένα αντίγραφα εκτυπώσεως από τη Γενική Γραμματεία Πληροφοριακών Συστημάτων από τα οποία προκύπτει ότι τα παράβολα φέρουν την ένδειξη «δεσμευμένο»).

2. Επειδή, η «...» «...», με την με αρ. πρωτ. «...»/02.10.2019 διακήρυξή της, προκήρυξε ανοιχτό, ηλεκτρονικό διαγωνισμό για την επιλογή Παρόχου και την κατάρτιση Σύμβασης Παραχώρησης Υπηρεσιών με θέμα: «...» ενδεικτικού προϋπολογισμού 13.127.778,00 ευρώ (πλέον Φ.Π.Α.), με αντικείμενο την παροχή υπηρεσιών συλλογής και εκμετάλλευσης του βιοαερίου από τον Χ.Υ.Τ.Α. «...» για την παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας, με παραχώρηση του δικαιώματος εκμετάλλευσης του βιοαερίου με Α/Α ΕΣΗΔΗΣ «...» και ΑΔΑΜ «...» 2019-04-10 και CPV «...» (Κατασκευαστικές εργασίες για σταθμούς παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας με χρήση αερίου παραγόμενου σε χωματερή). Προκήρυξη της σύμβασης απεστάλη με ηλεκτρονικά μέσα προς δημοσίευση στην Επίσημη Εφημερίδα της Ε.Ε. στις 30/09/2019 και στο ΚΗΜΔΗΣ η 04/10/2019. Ως καταληκτική ημερομηνία υποβολής προσφορών ορίστηκε, κατόπιν παράτασης, η 04.12.2019. Την 04.12.2019 η προσφεύγουσα ένωση, αποτελούμενη από τις εταιρίες «...» και «...», υπέβαλε την προσφορά της. Προσφορές υπέβαλαν επίσης την ίδια ημέρα η παρεμβαίνουσα εταιρία «...» και η εταιρία «...». Την 10.12.2019 η Επιτροπή Διαγωνισμού προέβη στην αποσφράγιση των ηλεκτρονικών φακέλων «Δικαιολογητικά Συμμετοχής/Τεχνική Προσφορά». Μετά το πέρας της ηλεκτρονικής αποσφράγισης των φακέλων που υποβλήθηκαν ηλεκτρονικά, η επιτροπή Διαγωνισμού, αφού παρέλαβε από το Γραφείο Πρωτοκόλλου της ΔΕΥΑΛ τους υποβληθέντες φακέλους δικαιολογητικών σε έντυπη μορφή, προχώρησε στη Δημόσια αποσφράγιση τους και στον έλεγχο των φακέλων δικαιολογητικών συμμετοχής των διαγωνιζομένων. Από τον

ανωτέρω έλεγχο δεν προέκυψαν ελλείψεις για κανένα από τους διαγωνιζόμενους. Ακολούθησε ο έλεγχος και η αξιολόγηση των φακέλων τεχνικής προσφοράς των διαγωνιζομένων, κατά την διενέργεια του οποίου διαπιστώθηκε η ανάγκη παροχής διευκρινίσεων. Ενόψει τούτου η Επιτροπή του Διαγωνισμού απέστειλε αίτημα παροχής διευκρινίσεων στους διαγωνιζόμενους, τάσσοντας τους επταήμερη προθεσμία προς τούτο. Όλοι οι οικονομικοί φορείς παρέιχαν εμπροθέσμως διευκρινίσεις, οι οποίες έγιναν δεκτές στο σύνολο τους από την Επιτροπή Διαγωνισμού. Ενόψει τούτου, διαμορφώθηκαν τα αποτελέσματα της αξιολόγησης των φακέλων Τεχνικών Προσφορών των διαγωνιζομένων, σύμφωνα με τα οποία η προσφεύγουσα έλαβε την υψηλότερη βαθμολογία (8,15/10) και κατατάχθηκε πρώτη στον σχετικό πίνακα. Επόμενη σε σειρά με βάση της αξιολόγηση κατατάχθηκε η παρεμβαίνουσα εταιρία «...» με συνολική βαθμολογία 7,80/10 και τελευταία η εταιρία «...» με συνολική βαθμολογία 7,25/10. Με την ολοκλήρωση της αξιολόγησης των δικαιολογητικών συμμετοχής και των τεχνικών προσφορών των διαγωνιζομένων, η επιτροπή διαγωνισμού κοινοποίησε το Πρακτικό της στο Δ.Σ. της «...» προς έγκριση. Εν συνεχεία, το Δ.Σ. της «...» έκανε εν μέρει δεκτό το από 10.04.2020 πρακτικό της Επιτροπής Διαγωνισμού. Συγκεκριμένα, με την με αρ. 144/2020 και ήδη προσβαλλόμενη απόφαση από το 9^ο Πρακτικό της 23.04.2020 του Δ.Σ. της «...» η προσφεύγουσα αποκλείστηκε από την επίμαχη διαγωνιστική διαδικασία με την αιτιολογία ότι «α) δεν έχει καταθέσει ολοκληρωμένο πρόγραμμα εκπαίδευσης τουλάχιστον 3 τεχνικών στελεχών της «...» στην αντιμετώπιση ζητημάτων παραγωγής ενέργειας από βιοαέριο στο ΧΥΤΑ «...», το οποίο θα είναι διάρκειας τουλάχιστον 5 ετών, όπως ζητείται στην αναλυτική διακήρυξη του διαγωνισμού αλλά και σύμφωνα με την απόφαση του ΔΣ της «...» με αρ. 118/2019 και β) δεν έχουν δηλώσει έναν κοινό εκπρόσωπο/συντονιστή τον οποίο έπρεπε να δηλώνουν στο ΤΕΥΔ, αντιθέτως δε ορίζονται ως κοινοί νόμιμοι εκπρόσωποι και συντονιστές της Ένωσης και των μελών της για τη συμμετοχή στο διαγωνισμό και την εκπροσώπηση της έναντι της «...» δύο άτομα, ήτοι η Κ. «...» ΜΕ

ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗ ΤΟΝ Κ. «...» ΕΚ ΜΕΡΟΥΣ ΤΗΣ «...» και η «...» ΜΕ ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗ ΤΟΝ Κ. «...» ΕΚ ΜΕΡΟΥΣ ΤΗΣ ... Α.Ε.», ενεργούντες από κοινού, γεγονός που κατά το άρθρο 96 παρ. 7 Ν. 4412/2016 προβλέπεται το αντίθετο, ήτοι ο ορισμός ενός εκπροσώπου/συντονιστή (βλ. *ad hoc* ΕΣ 590/2019 για την επίμαχη διάταξη του άρθρου 96 παρ. 7 Ν. 4412/2016)» και ο πίνακας αξιολόγησης έγινε δεκτός μόνο για τους υπόλοιπους διαγωνιζόμενους, οι οποίοι και παρέμειναν στον διαγωνισμό, ήτοι για την παρεμβαίνουσα εταιρία «...», η οποία κατατάχθηκε πρώτη στον σχετικό πίνακα με βαθμολογία 7,80, και για την εταιρία «...», η οποία κατατάχθηκε δεύτερη, με βαθμολογία 7,25.

3. Επειδή, η προσφεύγουσα κατέθεσε στις 15/5/2020 στο διαδικτυακό τόπο του διαγωνισμού την υπό εξέταση προδικαστική προσφυγή, την οποία κοινοποίησε στην ΑΕΠΠ αυθημερόν με μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου. Η προσφυγή είναι εμπρόθεσμη δεδομένου ότι η προσβαλλόμενη της κοινοποιήθηκε προς όλους τους συμμετέχοντες μέσω της λειτουργίας «επικοινωνία» στις 05/05/2020.

4. Επειδή, ο επίδικος διαγωνισμός, ως εκ του αντικειμένου του, της προϋπολογισθείσας δαπάνης και του χρόνου εκκίνησης της διαδικασίας ανάθεσης, εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του Βιβλίου IV του Ν. 4412/2016.

5. Επειδή, ο αναθέτων φορέας, σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 1 του άρθρου 9 του π.δ. 39/2017, κοινοποίησε, μέσω της λειτουργικότητας «επικοινωνία», στις 18-05-2020 την υπό εξέταση προδικαστική προσφυγή σε κάθε ενδιαφερόμενο τρίτο, ο οποίος μπορεί να θίγεται από την αποδοχή της προσφυγής. Επ' αυτής ασκήθηκε νομίμως και εμπροθέσμως στις 28/05/2020 η παρέμβαση της παρεμβαίνουσας δι' ανάρτησης στον ηλεκτρονικό τόπο του διαγωνισμού μέσω της λειτουργίας «επικοινωνία» και αυθημερόν κοινοποίησης της στην ΑΕΠΠ με μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου. Η εν λόγω παρέμβαση κοινοποιήθηκε στις 18/05/2020 στην προσφεύγουσα από τον αναθέτοντα φορέα διά της λειτουργίας «επικοινωνία» του ηλεκτρονικού τόπου του διαγωνισμού.

6. Επειδή, με το έγγραφο υπ' αριθμ. 3604/20.05.20 του αναθέτοντος φορέα, που αναρτήθηκε αυθημερόν στον ηλεκτρονικό τόπο του διαγωνισμού αποφασίστηκε οίκοθεν η αναστολή της συνέχισης της διαγωνιστικής διαδικασίας. Επίσης με το από 24/05/2020 έγγραφο του ο αναθέτων φορέας ανήρτησε στον ηλεκτρονικό τόπο του διαγωνισμού τις απόψεις του επί της προσφυγής, οι οποίες κοινοποιήθηκαν στην προσφεύγουσα αυθημερόν με τον ως άνω ηλεκτρονικό τρόπο. Επ' αυτών των απόψεων κατατέθηκε νομίμως και εμπροθέσμως στις 17/06/2020 το από 17/06/2020 υπόμνημα της προσφεύγουσας μέσω της λειτουργίας «επικοινωνία» του ηλεκτρονικού τόπου του διαγωνισμού. Επί του ως άνω υπομνήματος κατετέθη ομοίως την αυτή ημερομηνία υπόμνημα του αναθέτοντος φορέα διά της λειτουργίας «επικοινωνία» του ηλεκτρονικού τόπου του διαγωνισμού, το οποίο δεδομένου ότι δεν προβλέπεται στις κείμενες διατάξεις δεν λαμβάνεται υπόψη ως απαραδέκτως ασκηθέν.

7.Επειδή, η προσφεύγουσα ως προσφέρουσα και συμμετέχουσα στη διαγωνιστική διαδικασία, θεμελιώνει πρόδηλο έννομο συμφέρον για την άσκηση προδικαστικής προσφυγής κατά της επίμαχης απόφασης, ως προς το μέρος που αφορά στην απόρριψη της προσφοράς της. Η αυτή σκέψη προσήκει απαραίλαχτη και για την παρέμβαση της παρεμβαίνουσας εφόσον θεμελιώνει έννομο συμφέρον διατήρησης της προσβαλλόμενης πράξης και αντίκρουσης των ισχυρισμών της προσφεύγουσας στο μέτρο που βάλλουν κατά της προσφοράς της.

8. Επειδή, στο άρθρο 6 του Ν. 4413/2016 (Α 148), ορίζεται ότι «1. Ο σχεδιασμός της διαδικασίας ανάθεσης σύμβασης παραχώρησης, συμπεριλαμβανομένης της εκτίμησης της αξίας της, δεν μπορεί να γίνεται με σκοπό την εξαίρεσή της από το πεδίο εφαρμογής του παρόντος ή την αδικαιολόγητα ευνοϊκή ή δυσμενή μεταχείριση ορισμένων οικονομικών φορέων ή ορισμένων έργων, προμηθειών ή υπηρεσιών. 2. Οι αναθέτουσες αρχές και οι αναθέτοντες φορείς επιδιώκουν τη διασφάλιση διαφάνειας στη διαδικασία ανάθεσης και στην εκτέλεση της σύμβασης, τηρώντας παράλληλως το άρθρο 27. 3. Οι διαδικασίες ανάθεσης και εκτέλεσης των

συμβάσεων παραχώρησης του παρόντος νόμου υπόκεινται επίσης στην τήρηση των αρχών της αμοιβαίας αναγνώρισης, της προστασίας του δημόσιου συμφέροντος, της προστασίας των δικαιωμάτων των ιδιωτών, της ίσης μεταχείρισης και μη διάκρισης, της ελευθερίας του ανταγωνισμού και της προστασίας του περιβάλλοντος και της βιώσιμης και αειφόρου ανάπτυξης». Στο άρθρο 29 του ως άνω νόμου, ότι «1. Η αναθέτουσα αρχή ή ο αναθέτων φορέας μπορούν να οργανώνουν ελεύθερα τη διαδικασία που οδηγεί στην επιλογή του παραχωρησιούχου με την επιφύλαξη της συμμόρφωσης προς τις διατάξεις του παρόντος νόμου. 2. Κατά το σχεδιασμό της διαδικασίας ανάθεσης σύμβασης παραχώρησης τηρούνται οι αρχές που καθορίζονται στο άρθρο 6. Ειδικότερα, κατά τη διαδικασία ανάθεσης της σύμβασης παραχώρησης η αναθέτουσα αρχή ή ο αναθέτων φορέας δεν πρέπει να παρέχει, κατά τρόπο που δημιουργεί διακρίσεις, πληροφορίες που ενδέχεται να ευνοούν ορισμένους υποψηφίους ή προσφέροντες εις βάρος άλλων», στο δε άρθρο 45 του ίδιου νόμου ότι «1. Οι συμβάσεις παραχώρησης ανατίθενται βάσει αντικειμενικών κριτηρίων που συμμορφώνονται προς τις αρχές που ορίζονται στο άρθρο 6 και διασφαλίζουν την αξιολόγηση των προσφορών υπό συνθήκες πραγματικού ανταγωνισμού κατά τρόπον ο οποίος να παρέχει συνολικό οικονομικό πλεονέκτημα για την αναθέτουσα αρχή ή τον αναθέτοντα φορέα» και στο άρθρο 46 αυτού ότι «1. Η αναθέτουσα αρχή ή ο αναθέτων φορέας με ειδικά αιτιολογημένη απόφαση μετά από γνώμη του αρμόδιου οργάνου, ματαιώνει τη διαδικασία ανάθεσης σύμβασης παραχώρησης, εφόσον η διαδικασία ανάθεσης απέβη άγονη είτε λόγω αποκλεισμού όλων των υποψηφίων ή προσφερόντων είτε λόγω μη υποβολής προσφοράς ή απόρριψης όλων των προσφορών. 2. Η αναθέτουσα αρχή ή ο αναθέτων φορέας δύναται, με ειδικά αιτιολογημένη απόφασή του μετά από γνώμη του αρμόδιου οργάνου, να ματαιώσει τη διαδικασία ανάθεσης σύμβασης παραχώρησης, εφόσον συντρέχει μία ή περισσότερες από τις ακόλουθες περιπτώσεις: α) Λόγω παράτυπης διεξαγωγής της διαδικασίας ανάθεσης. β) Αν η προσφορά κριθεί ως μη συμφέρουσα από οικονομική άποψη. γ) Αν η εκτέλεση του συμβατικού

αντικείμενου δεν ενδιαφέρει πλέον την αναθέτουσα αρχή ή τον αναθέτοντα φορέα ή δ) αν μεταβλήθηκαν ουσιωδώς οι οικονομικές ή οι τεχνικές παράμετροι που σχετίζονται με τη διαδικασία ανάθεσης ή συντρέχουν λόγοι ανώτερης βίας, με συνέπεια να μην είναι δυνατή η εκτέλεση». Επειδή κατ' εφαρμογή του παραπάνω νομικού πλαισίου η υπόψη Διακήρυξη προβλέπει ότι «...το αντικείμενο της σύμβασης περιλαμβάνει την εκπαίδευση και μεταφορά τεχνογνωσίας σε τρεις (3) τεχνικούς υπαλλήλους »ης «...» στη λειτουργία και συντήρηση των μηχανών παραγωγής ενέργειας και στη διαδικασία αξιοποίησης βιοαερίου για παραγωγή ενέργειας του ΧΥΤΑ και της Ε.Ε.Λ...». Περαιτέρω, στο κεφάλαιο «Περιεχόμενα Φακέλου Τεχνικής Προσφοράς» της διακήρυξης ορίζεται ότι οι διαγωνιζόμενοι θα υποβάλλουν στην τεχνική προσφορά τους, μεταξύ άλλων, «Τεχνική Έκθεση», στην οποία καλούνται να παρουσιάσουν τις τεχνικές τους λύσεις οι οποίες θα πρέπει να περιλαμβάνουν κατ' ελάχιστο, επί ποινή αποκλεισμού τα ακόλουθα:«.- Υποβολή προγράμματος εκπαίδευσης τουλάχιστον 3 τεχνικών στελεχών «...» στην αντιμετώπιση ζητημάτων παραγωγής ενέργειας από βιοαέριο στο ΧΥΤΑ «...». Το προτεινόμενο πρόγραμμα εκπαίδευσης θα πρέπει να είναι διάρκειας τουλάχιστον 5 ετών» (σελ. 31). Υποβολή προγράμματος εκπαίδευσης τουλάχιστον 3 τεχνικών στελεχών «...» στην αντιμετώπιση ζητημάτων λειτουργίας και συντήρησης των 2 μηχανών παραγωγής ενέργειας από βιοαέριο στην Ε.Ε.Λ. «...». Το προτεινόμενο πρόγραμμα εκπαίδευσης θα πρέπει να είναι διάρκειας τουλάχιστον 5 ετών» (σελ. 32). Σύμφωνα δε με την Ειδική Συγγραφή Υποχρεώσεων της Διακήρυξης, ορίζεται ότι στις υποχρεώσεις του αναδόχου μεταξύ άλλων είναι «η εκπαίδευση και μεταφορά τεχνογνωσίας σε τρεις (3) τεχνικούς υπαλλήλους της «...». στη λειτουργία και συντήρηση των μηχανών παραγωγής ενέργειας και στη διαδικασία αξιοποίησης βιοαερίου για παραγωγή ενέργειας του ΧΥΤΑ και της Ε.Ε.Λ.»

9. Επειδή, το άρθρο 60 του Ν. 4413/2016 (‘Α 168) ορίζει ότι «Είδη έννομης προστασίας κατά το στάδιο της ανάθεσης»: «Κάθε ενδιαφερόμενος, ο οποίος έχει ή είχε συμφέρον να του ανατεθεί συγκεκριμένη σύμβαση

παραχώρησης του νόμου αυτού και έχει υποστεί ή ενδέχεται να υποστεί ζημία από παράβαση της νομοθεσίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή της εσωτερικής νομοθεσίας, δικαιούται να ζητήσει, σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις περί παροχής έννομης προστασίας κατά το στάδιο που προηγείται της σύναψης δημοσίων συμβάσεων: α) προσωρινή δικαστική προστασία, β) ακύρωση της «διακήρυξης διαγωνισμού» ή της «πρόσκλησης υποβολής προσφοράς», γ) ακύρωση της απόφασης ανάθεσης, καθώς και κάθε άλλης παράνομης πράξης της αναθέτουσας αρχής ή του αναθέτοντος φορέα, δ) ακύρωση της συναφθείσας σύμβασης παραχώρησης, ε) επιδίκαση αποζημίωσης και στ) ακύρωση της απόφασης της παραγράφου 3 του άρθρου 42».

10. Επειδή, κατά πάγια νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας (βλ. ΣΤΕ ΟΛ 4022/2012, 1411/2003, 1532, 2018, 2327/1965), οι πράξεις διακριτικής ευχέρειας υπάγονται στην κατηγορία των φύσει αιτιολογητέων πράξεων, δηλαδή εκείνων των οποίων ο έλεγχος είναι αδύνατος ή ατελής χωρίς την αναφορά των λόγων που τις στήριξαν. Συναφώς έχει κριθεί ότι αν το διοικητικό όργανο διαθέτει διακριτική ευχέρεια, κατά την έκδοση της διοικητικής πράξης το ακυρωτικό όργανο που επιλαμβάνεται επ' αυτών μπορεί μόνο να την ακυρώσει («το επιλαμβανόμενο της προσφυγής διοικητικό δικαστήριο δεν έχει εξουσία να προβεί σε κατ' ιδίαν εκτίμηση, ενέχουσα κατά περιεχόμενο άσκηση ανηκούσης στην Διοίκηση διακριτικής εξουσίας, σε διατύπωση δικής του περί της μεταβολής της έδρας κρίσεως, καθ' υποκατάσταση της Διοικήσεως, αλλά οφείλει, όπως επιβάλλει το άρθρο 79 παρ.3 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας, σε συμφωνία προς την αρχή της διακρίσεως των εξουσιών, να ακυρώσει την πράξη και να την αναπέμψει στην Διοίκηση για σύννομη άσκηση της διακριτικής της εξουσίας» ΣΤΕ 1879/2008 σκ. 5). Συναφώς σύμφωνα με την πάγια θέση της θεωρίας, όπως επιρρωνύεται από τα πορίσματα της νομολογίας (ΣΤΕ 1222/1979), σε περίπτωση διακριτικής ευχέρειας ο ακυρωτικός έλεγχος περιορίζεται στην εξέταση των νομικών συλλογισμών και στην τήρηση των νομικών ορίων. Σύμφωνα δε με τη θεωρία, η πλήρης απουσία αιτιολογίας στο σώμα της

προσβαλλόμενης απόφασης, παραβιάζει ευθέως την υποχρέωση της διοίκησης να περιλαμβάνει αιτιολογία στις ατομικές διοικητικές πράξεις που εκδίδει, σύμφωνα με το άρθρο 10 παρ. 1 του Συντ. που ορίζει ότι: *«Καθένας ή πολλοί μαζί έχουν το δικαίωμα, τηρώντας τους νόμους του Κράτους, να αναφέρονται εγγράφως στις αρχές, οι οποίες είναι υποχρεωμένες να ενεργούν σύντομα κατά τις κείμενες διατάξεις και να απαντούν αιτιολογημένα σε εκείνον που υπέβαλε την αναφορά, σύμφωνα με τον νόμο»*, αλλά και του άρθρου 17 παρ. 1 και 2 του ΚΔΔιαδ. που κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του Ν. 2690/1999, το οποίο προβλέπει ότι: *«1. Η ατομική διοικητική πράξη πρέπει να περιέχει αιτιολογία, η οποία να περιλαμβάνει τη διαπίστωση της συνδρομής των κατά νόμο προϋποθέσεων για την έκδοσή της. 2. Η αιτιολογία πρέπει να είναι σαφής, ειδική, επαρκής και να προκύπτει από τα στοιχεία του φακέλου, εκτός αν προβλέπεται ρητώς στο νόμο ότι πρέπει να περιέχεται στο σώμα της πράξης. 3. [...]»*. Τέλος, ο Κώδικας Διοικητικής Διαδικασίας (ν. 2690/1999, φεκ Α' 45), στον οποίο παραπέμπουν η διακήρυξη στο προοίμιο και η παρ. 6 του άρθρου 221 του ανωτέρω ν. 4412/2016, ορίζει στο άρθρο 20 παρ. 2 ότι: *«Το όργανο που έχει την αποφασιστική αρμοδιότητα δεν μπορεί να εκδώσει πράξη με περιεχόμενο διαφορετικό από αυτό της σύμφωνης γνώμης ή της πρότασης. Η μη αποδοχή της θετικής σύμφωνης γνώμης ή της πρότασης, καθώς και η απόκλιση από την απλή γνώμη, πρέπει να αιτιολογούνται ειδικώς»*.

11. Επειδή, άλλωστε, έχει κριθεί ότι αιτιολογία μιας πράξης, ως έκφραση της αρχής της νομιμότητας της πράξης (ΣτΕ 171/2002), αποτελεί η έκθεση των πραγματικών και νομικών λόγων που οδήγησαν το αρμόδιο όργανο στην απόφασή του, καθώς και η παράθεση των κριτηρίων βάσει των οποίων άσκησε τη διακριτική του ευχέρεια. Η αιτιολογία αυτή σύμφωνα με την αμέσως προηγούμενη σκέψη πρέπει να είναι νόμιμη, δηλαδή επαρκώς εξειδικευμένη και πλήρης κατά τρόπο ώστε, αφενός να μην καταλείπονται κενά ή αμφιβολίες για την ορθότητα της κρίσης του αρμοδίου διοικητικού οργάνου και αφετέρου να δημιουργεί δυνατότητα ελέγχου τόσο από το διοικούμενο όσο και τον ακυρωτικό δικαστή (την Α.Ε.Π.Π. εν προκειμένω)

κατά πόσο η σχετική αιτιολογία είναι σύμφωνη ή βρίσκεται σε αρμονία με τους κανόνες δικαίου που καθορίζουν το πλαίσιο της νομιμότητας. Η απαιτούμενη ειδική αιτιολογία δε μπορεί να αναπληρωθεί από την παρεχόμενη βαθμολογία γιατί η ελλείπουσα λεκτική διατύπωση της κρίσης της Επιτροπής είναι αναγκαία, τόσο για την υποβολή αντιρρήσεων από τον διαγωνιζόμενο, όσο και για τον έλεγχο του αιτιολογημένου της κρίσης από τον ακυρωτικό δικαστή, εν προκειμένω την Α.Ε.Π.Π. (ΕΑ ΣτΕ 1080/2006, 305/2006, ΣτΕ 1292/2005 κ.α.). Συνεπώς, αν η προσφορά του διαγωνιζομένου έχει βαθμολογηθεί σε επί μέρους στοιχείο με βαθμό κατώτερο του 100 χωρίς ειδικότερη αιτιολογία και ο διαγωνιζόμενος ισχυρισθεί, με την προσφυγή του, ότι η προσφορά του, στο στοιχείο αυτό, καλύπτει ακριβώς ή και υπερκαλύπτει τις απαιτούμενες τεχνικές προδιαγραφές, η Διοίκηση δε μπορεί να απορρίψει σιωπηρά τον ισχυρισμό αυτό, αλλά θα πρέπει να αναφέρει τους λόγους, για τους οποίους η εν λόγω προσφορά δεν καλύπτει ακριβώς τις προδιαγραφές αυτές, άλλως η σιωπηρή απόρριψη της προσφυγής κατά το μέρος αυτό είναι ανατιολόγητη (βλ. ΣτΕ 701/2011, 498/2009). Και στην ανωτέρω όμως περίπτωση, δηλαδή της βαθμολόγησης επιμέρους κριτηρίου της τεχνικής προσφοράς με βαθμό ανώτερο ή κατώτερο του 100, η τεχνική εκτίμηση των αρμοδίων διοικητικών οργάνων ως προς την προσήκουσα βαθμολόγηση είναι ανέλεγκτη ακυρωτικώς και απαραδέκτως πλήττεται ευθέως ενώπιον της Επιτροπής Αναστολών ή της Α.Ε.Π.Π. (ΕΑ ΣτΕ 946/2007, 1080/2006). Όμοια αιτιολογία απαιτείται και όταν με την προσφυγή προβληθούν συγκεκριμένες αιτιάσεις κατά της βαθμολόγησης της προσφοράς άλλου διαγωνιζομένου (ΣτΕ 118/2009), έτσι ώστε να προκύπτει ανελέγκτως ότι κατά τις απαιτούμενες συγκρίσεις μεταξύ των προσφορών, στις οποίες δεν κωλύονται να προβαίνουν τα όργανα του διαγωνισμού, εξασφαλίσθηκε η τήρηση του επιβαλλόμενου ενόψει της αρχής της ισότητας ενιαίου μέτρου κρίσης των προσφορών, ανταποκρινόμενου στο επίπεδο των διαγωνιζομένων και ότι, κατ' αυτόν τον τρόπο, κατέστη εφικτή η κατά το δυνατόν ακριβοδίκαιη βαθμολόγησή τους (βλ. ΣτΕ 2662/2004).

12. Επειδή, η διακήρυξη του διαγωνισμού, η οποία εκδίδεται κατ' εφαρμογή διατάξεων δημοσίου δικαίου και τείνει στην κατάρτιση διοικητικής σύμβασης, έχει κανονιστικό χαρακτήρα, αφού ο θεσπιζόμενος κανόνας δικαίου απευθύνεται σε αόριστο αριθμό προσώπων, εφόσον αυτά συγκεντρώνουν τις νόμιμες προϋποθέσεις. Ως εκ τούτου, η διακήρυξη, από την οποία διέπεται ο διαγωνισμός, δεσμεύει τόσο την Αναθέτουσα Αρχή όσο και τους διαγωνιζομένους (ΣτΕ 2772/1986). Επιπροσθέτως, η διακήρυξη του διαγωνισμού, η οποία συνιστά στο σύνολό της κανονιστική πράξη της αναθέτουσας αρχής, καθώς και συνακόλουθα και οι όροι αυτής που έχουν κανονιστικό χαρακτήρα, αφού περιλαμβάνουν γενικούς και αφηρημένους κανόνες, ελέγχονται ως προς την πιστή τήρησή τους από τα δικαστήρια (ΣτΕ 2992/1983, 4607/1986, 1127 και 4052/1990, 3306/1991, 1616 και 1619/2008). Εξ' αυτής της παραδοχής συνάγεται ότι η διακήρυξη δεσμεύει απολύτως την αναθέτουσα αρχή και τα όργανα που διεξάγουν το διαγωνισμό παράλληλα όμως, η δεσμευτική ισχύς των όρων της διακήρυξης εκτείνεται και στους διαγωνιζόμενους. Επιπλέον, η αρχή της προσήλωσης των διαγωνιζομένων στους όρους της διακήρυξης κατοχυρώνεται με ιδιαίτερη αυστηρότητα στο ενωσιακό δίκαιο, όπου γίνεται δεκτό ότι κάθε απόκλιση από τις υποχρεωτικές προβλέψεις της διακήρυξης συνιστά παράβαση του ενωσιακού δικαίου και κυρίως της αρχής της ισότητας μεταχείρισης των διαγωνιζομένων, η οποία αποτελεί και τη βάση των ενωσιακών κανόνων που διέπουν τις δημόσιες συμβάσεις και συνδέεται άμεσα με την αρχή της διαφάνειας, οι οποίες αρχές αμφότερες αποσκοπούν στη διασφάλιση ότι όλοι οι υποψήφιοι έχουν σε όλα τα στάδια της διαδικασίας του διαγωνισμού ίσες ευκαιρίες όταν υποβάλουν τις προσφορές τους (ΔΕΚ C-243/89 "Storebaelt", Επιτροπή κατά Δανίας, Συλλογή 1993, I σελ. 3353, ΔΕΚ C-87/94, "Wallon Buses", Επιτροπή κατά Βελγίου, ΔΕΚ C-19/2000, Construction versus County Council of the County of Mayo (2001), Συλλογή I-7725, υπόθεση T-203/96, Embassy Limousine and Services versus Parliament (1998), Συλλογή II-4239, ΔΕΚ C-470/99, Universale Bau versus EBS (2002), Συλλογή I-11617, ΔΕΚ C-16/98 Επιτροπή κατά Γαλλίας,

Συλλογή Ι- 8315, σκ. 103-109 όπου το Δικαστήριο έκρινε ότι η αρχή της ίσης μεταχείρισης των διαγωνιζομένων εφαρμόζεται σε όλες τις φάσεις της διαγωνιστικής διαδικασίας και όχι μόνο κατά το χρονικό σημείο υποβολής των προσφορών).

13. Επειδή, σύμφωνα με πάγια νομολογία, ενόψει της αρχής της τυπικότητας που διέπει τη διαδικασία σύναψης δημοσίων συμβάσεων, η αναθέτουσα αρχή έχει τη δυνατότητα να καλεί τους προμηθευτές να συμπληρώσουν τα νομίμως, καταρχήν, υποβληθέντα δικαιολογητικά ή να παρέχουν σχετικές διευκρινίσεις και όχι να αναπληρώσουν μη υποβληθέντα ή μη νομίμως υποβληθέντα δικαιολογητικά (ΣτΕ 2454/09, ΕΑ ΣτΕ 457, 364/09, 738/09, 180/09, 567/08, 3075/08, 307/07, ΔΕφΑθ 271/2011). Ειδικότερα δε έχει γίνει δεκτό από τη νομολογία ότι παροχή διευκρινίσεων νοείται αποκλειστικά και μόνο όταν γεννάται αμφιβολία ως προς το περιεχόμενο της προσφοράς και όχι όταν αυτό είναι σαφές, δοθέντος ότι στην περίπτωση αυτή θα επρόκειτο για αθέμιτη τροποποίηση του περιεχομένου της προσφοράς των διαγωνιζομένων (ΣτΕ 90/2010).

14. Επειδή, εν προκειμένω, η προσφεύγουσα με τον πρώτο λόγο προσφυγής της ισχυρίζεται τα εξής: *«Εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή του νόμου και του κανονιστικού πλαισίου του διαγωνισμού- Παράβαση της Οδηγίας 2014/25-Παράβαση της αρχής της ίσης μεταχείρισης- Παράβαση της αρχής της αναλογικότητας- Μη νόμιμη αιτιολογία- Παράβαση των άρθρων 96 παρ. 7 και 310 του ν. 4412/2016. Σύμφωνα με το άρθρο 19 του ν.4412/2016: «1.... 2. Στις διαδικασίες σύναψης συμβάσεων μπορούν να συμμετέχουν ενώσεις οικονομικών φορέων, συμπεριλαμβανομένων των προσωρινών συμπράξεων. Οι αναθέτουσες αρχές δεν απαιτούν από τις εν λόγω ενώσεις να περιβληθούν συγκεκριμένη νομική μορφή για την υποβολή προσφοράς ή την αίτηση συμμετοχής. Όπου κρίνεται αναγκαίο, οι αναθέτουσες αρχές μπορούν να διευκρινίζουν στα έγγραφα της σύμβασης τον τρόπο με τον οποίο οι ενώσεις οικονομικών φορέων θα πρέπει να πληρούν τις απαιτήσεις οικονομικής και χρηματοοικονομικής επάρκειας ή τεχνικής και επαγγελματικής ικανότητας κατά τα άρθρα 75, 76 και 77 εφόσον*

αυτό δικαιολογείται από αντικειμενικούς λόγους και είναι σύμφωνο με την αρχή της αναλογικότητας.... Επιπλέον, πάγιοι όροι, όσον αφορά τον τρόπο με τον οποίο οι ενώσεις οικονομικών φορέων ικανοποιούν τις απαιτήσεις του άρθρου 75 τίθενται στα άρθρα 76 και 77, όσον αφορά σε δημόσιες συμβάσεις έργων,..., καθώς και σε πρότυπα εγγράφων σύμβασης....». Συναφώς, στο άρθρο 37 της εφαρμοστέας εν προκειμένω Οδηγίας 2014/25 ορίζεται ότι «.. 2. Στις διαδικασίες προμηθειών μπορούν να συμμετέχουν όμιλοι οικονομικών φορέων, συμπεριλαμβανομένων των προσωρινών ενώσεων. Οι αναθέτοντες φορείς δεν υποχρεώνουν τους εν λόγω ομίλους να διαθέτουν συγκεκριμένη νομική μορφή για την υποβολή προσφοράς ή την αίτηση συμμετοχής. Όταν κρίνεται αναγκαίο, οι αναθέτοντες φορείς μπορούν να διευκρινίζουν στα έγγραφα προμηθειών τον τρόπο με τον οποίο οι όμιλοι οικονομικών φορέων πρέπει να πληρούν τα κριτήρια και τις και τις απαιτήσεις σχετικά με την τεχνική και επαγγελματική ικανότητα, που αναφέρονται στα άρθρα 77 έως 81, εφόσον αυτό δικαιολογείται από αντικειμενικούς λόγους και είναι αναλογικό. Τα κράτη μέλη μπορούν να θέσουν τυποποιημένους όρους όσον αφορά τον τρόπο με τον οποίο οι όμιλοι οικονομικών φορέων θα ικανοποιούν την απαίτηση αυτή. Οι όροι εκτέλεσης της σύμβασης από τους ομίλους οικονομικών φορέων, οι οποίοι είναι διαφορετικοί από εκείνους που επιβάλλονται σε μεμονωμένους συμμετέχοντες, δικαιολογούνται επίσης από αντικειμενικούς λόγους και είναι αναλογικοί. 3. Παρά την παράγραφο 2, οι αναθέτοντες φορείς μπορούν να απαιτήσουν από τους ομίλους οικονομικών φορέων να περιβληθούν συγκεκριμένη νομική μορφή αφού τους ανατεθεί η σύμβαση, στον βαθμό που η σχετική μεταβολή είναι αναγκαία για την ικανοποιητική εκτέλεση της σύμβασης.». Στο δε προοίμιο της εν λόγω Οδηγίας και συγκεκριμένα στο σημείο 18 ορίζεται ότι «Η εκτέλεση της σύμβασης από ομίλους οικονομικών φορέων ενδέχεται να απαιτεί τον καθορισμό όρων που δεν επιβάλλονται σε μεμονωμένους συμμετέχοντες. Οι όροι αυτοί, οι οποίοι θα πρέπει να έχουν αντικειμενική και αναλογική βάση, θα μπορούσαν να περιλαμβάνουν, φερ' ειπείν, την απαίτηση να ορισθεί κοινός εκπρόσωπος ή επικεφαλής εταίρος,

για τους σκοπούς της διαδικασίας των προμηθειών ή την απαίτηση λήψης πληροφοριών σχετικά με τη σύνθεσή τους.» Από την συνδυαστική ερμηνεία των ανωτέρω προκύπτει ότι στις διαγωνιστικές διαδικασίες μπορούν να συμμετέχουν ενώσεις οικονομικών φορέων, χωρίς να απαιτείται να περιβληθούν συγκεκριμένη νομική μορφή, οι δε αναθέτοντες φορείς μπορούν, μόνο όπου κρίνεται αναγκαίο να διευκρινίζουν τον τρόπο, με τον οποίο οι ενώσεις πρέπει να πληρούν τις απαιτήσεις οικονομικής και χρηματοοικονομικής επάρκειας και τεχνικής και επαγγελματικής ικανότητας (σχετ. Ε.Σ. VI Τμ. 455-457/2018). Περαιτέρω, ο ενωσιακός νομοθέτης αποσαφήνισε ότι, σε αντίθεση με όσα αναφέρονται εσφαλμένως στην προσβαλλόμενη απόφαση, οι όροι «κοινός εκπρόσωπος» και «επικεφαλής εταίρος», οι οποίοι τίθενται διαζευκτικά, δεν ταυτίζονται, αλλά συνιστούν δύο διαφορετικές απαιτήσεις, οι οποίες μπορεί να επιβάλλονται από τα κράτη-μέλη στις συμμετέχουσες ενώσεις. Σύμφωνα με το άρθρο 107 του ΑΚ, «Ένωση προσώπων για την επιδίωξη σκοπού, όταν δεν αποτελεί σωματείο, εφόσον δεν ορίζεται διαφορετικά, διέπεται από τις διατάξεις για την εταιρία.» (άρθρο 107 ΑΚ). Περαιτέρω, σύμφωνα με το άρθρο 741 του ΑΚ, «Με τη σύμβαση της εταιρίας δύο ή περισσότεροι έχουν αμοιβαίως υποχρέωση να επιδιώκουν με κοινές εισφορές κοινό σκοπό και ιδίως οικονομικό» και σύμφωνα με το άρθρο 748 «Η διαχείριση των εταιρικών υποθέσεων ανήκει, αν δεν συμφωνήθηκε διαφορετικά, σε όλους μαζί τους εταίρους». Οι ανωτέρω διατάξεις καθίστανται εφαρμοστέες όταν μια ένωση συμμετέχει σε δημόσιο διαγωνισμό, υπό την έννοια της δικαιοπρακτικής σύμπραξης μεταξύ δύο τουλάχιστον προσώπων για την επιδίωξη κοινού οικονομικού σκοπού (βλ. Γ. Σωτηρόπουλο εις ΔικΠΕ, τόμος 1, 2001, παρ. 1, αριθμ. 13 και Ν. Ρόκα, Εμπορικές Εταιρείες, 4η Έκδοση, 2004, σελ. 2). Κατά την ανωτέρω έννοια, τα τυπολογικά στοιχεία της ένωσης προσώπων είναι η δικαιοπρακτική φύση της ιδρυτικής πράξης, η σύμπραξη δύο τουλάχιστον προσώπων και η επιδίωξη κοινού σκοπού, χωρίς να απαιτείται για την κατάρτιση της η τήρηση συγκεκριμένου τύπου, ήτοι η σύστασή της με δημόσιο ή ιδιωτικό έγγραφο, καθώς ισχύει η αρχή του άτυπου των

δικαιοπραξιών κατά το άρθρο 158 ΑΚ. Εξάλλου, η ένωση προσώπων, στερείται κατ' αρχήν νομικής προσωπικότητας και κατά συνέπεια, δεν αποτελεί αυτοτελώς υποκείμενο δικαίου, δεν έχει αυτοτέλεια έναντι των μελών που την απαρτίζουν και ο εκπρόσωπος της ένωσης, συναλλάσσεται στο όνομα των μελών της ένωσης και όχι στο όνομα αυτής, με περαιτέρω συνέπεια, την ευθύνη των ίδιων των μελών της ένωσης, για τις έναντι τρίτων υποχρεώσεις που προκύπτουν από τη δραστηριότητά της (Ν. Ρόκα, ό.π., σελ. 11). Απόρροια των ανωτέρω παραδοχών, είναι ότι η διοίκηση-εκπροσώπηση της ένωσης ασκείται, αν δεν ορίζεται άλλως, από κοινού, από το σύνολο των μελών της, όπως προκύπτει και από τον συνδυασμό των διατάξεων του άρθρου 107 και 748 ΑΚ (ΑΕΠΠ 168/2019, βλ. και Γ. Σωτηρόπουλο, ό.π.). Ενόψει των ανωτέρω αποσαφηνίζεται ότι η εκπροσώπηση της ένωσης μπορεί να ασκείται συλλογικά, ήτοι να ανατίθεται σε περισσότερα του ενός πρόσωπα. 3. Στην επίμαχη διακήρυξη ορίστηκε στο κεφάλαιο «11.2 Κατάρτιση - Περιεχόμενο Προσφορών, 11.2.1 Γενικοί όροι υποβολής προσφορών» ότι «Οι προσφορές υποβάλλονται με βάση τις απαιτήσεις που ορίζονται στην παρούσα Διακήρυξη. Δεν επιτρέπονται εναλλακτικές προσφορές. Η ένωση οικονομικών φορέων υποβάλλει κοινή προσφορά, η οποία υπογράφεται υποχρεωτικά ψηφιακά είτε από όλους τους οικονομικούς φορείς που αποτελούν την ένωση, είτε από εκπρόσωπό τους νομίμως εξουσιοδοτημένο. Στην προσφορά, απαραίτητως πρέπει να προσδιορίζεται η έκταση και το είδος της συμμετοχής του (συμπεριλαμβανομένης της κατανομής αμοιβής μεταξύ τους) κάθε μέλους της ένωσης, καθώς και ο εκπρόσωπος/συντονιστής αυτής». Ο όρος αυτός εναρμονίζεται με το περιεχόμενο της παραγράφου 7 του άρθρου 96 «χρόνος και τρόπος υποβολής προσφορών ή αιτήσεων συμμετοχής» του ν.4412/2016, όπου ομοίως γίνεται αναφορά σε εκπρόσωπο/συντονιστή της προσφέρουσας ένωσης («Η ένωση οικονομικών φορέων υποβάλλει κοινή προσφορά, η οποία υπογράφεται υποχρεωτικά είτε από όλους τους οικονομικούς φορείς που αποτελούν την ένωση είτε από εκπρόσωπό τους νομίμως εξουσιοδοτημένο. Στην προσφορά απαραίτητως πρέπει να

προσδιορίζεται η έκταση και το είδος της συμμετοχής του (συμπεριλαμβανομένης της κατανομής αμοιβής μεταξύ τους) κάθε μέλους της ένωσης, καθώς και ο εκπρόσωπος/συντονιστής αυτής»). Περαιτέρω, στο σημείο Β.8. της οικείας διακήρυξης που αφορά στην προσκόμιση των δικαιολογητικών κατακύρωσης από τον προσωρινό ανάδοχο ορίζεται ότι «Β. 8. Οι ενώσεις οικονομικών φορέων που υποβάλλουν κοινή προσφορά, υποβάλλουν τα παραπάνω, κατά περίπτωση δικαιολογητικά, για κάθε οικονομικό φορέα που συμμετέχει στην ένωση, σύμφωνα με τα ειδικότερα προβλεπόμενα στο άρθρο 19 παρ. 2 του ν. 4412/2016 και το Ν.4413/2016. Επιπλέον θα υποβληθούν α) Συμφωνητικό μεταξύ των μελών της Κοινοπραξίας ή Ένωσης Προσώπων με το οποίο συμφωνείται η συμμετοχή της στον Διαγωνισμό, δηλώνονται τα ποσοστά κάθε μέλους της Κοινοπραξίας ή της Ένωσης Προσώπων και ορίζεται κοινός εκπρόσωπος της Κοινοπραξίας ή της Ένωσης Προσώπων και των μελών της για τη συμμετοχή της στο Διαγωνισμό και την εκπροσώπηση της Κοινοπραξίας ή της Ένωσης Προσώπων και των μελών της έναντι της Α.Α.» Με το ανωτέρω άρθρο της διακήρυξης δηλαδή, αντιμετωπίζεται με όμοιο τρόπο η συμμετοχή Κοινοπραξίας και η συμμετοχή Ένωσης. Τούτο άλλωστε είναι απολύτως σύμφωνο με όσα ορίζονται στο προοίμιο της Οδηγίας 2014/25 και στο άρθρο 37 αυτής σχετικά με την με όμοιο τρόπο αντιμετώπιση των ομίλων οικονομικών φορέων σε σχέση με τους λοιπούς συμμετέχοντες. Πλην όμως, παρότι για τον τρόπο υποβολής προσφοράς και συγκεκριμένα για τον ορισμό εκπροσώπου εκ μέρους ένωσης δεν προβλέπεται ειδική διάταξη στον ν. 4412/2016, για την υποβολή προσφοράς εκ μέρους κοινοπραξίας ο ν. 4412/2016 προβλέπει ειδικώς στο άρθρο 140§ 3 του ν. 4412/2016 τα εξής: «Όλα τα μέλη της κοινοπραξίας οφείλουν κατά την κατάρτιση και υπογραφή της σύμβασης να καταθέσουν συμβολαιογραφική πράξη διορισμού κοινού εκπροσώπου της κοινοπραξίας έναντι του κυρίου του έργου και των υπηρεσιών. Με την ίδια πράξη ορίζεται υποχρεωτικά και ο αναπληρωτής του εκπροσώπου. Ο αναπληρωτής εκπροσωπεί την κοινοπραξία σε κάθε περίπτωση απουσίας ή κωλύματος του εκπροσώπου, καθώς και σε

περιπτώσεις θανάτου ή ανικανότητας αυτού. Ο εκπρόσωπος και ο αναπληρωτής του πρέπει να είναι φυσικό πρόσωπο από τα μέλη της κοινοπραξίας ή από τους νόμιμους εκπροσώπους των εταιριών που κοινοπρακτούν. Ο εκπρόσωπος ή ο αναπληρωτής του μπορούν να διορίζουν άλλους πληρεξούσιους για τη διενέργεια συγκεκριμένων πράξεων κατά την εκπροσώπηση της κοινοπραξίας, εφόσον δόθηκε σε αυτούς τέτοια εξουσία με την πράξη διορισμού τους. Με την επιφύλαξη των διατάξεων της επόμενης παραγράφου ο διορισμός του εκπροσώπου και του αναπληρωτή και η αποδοχή του από αυτούς διαρκούν καθ' όλη τη διάρκεια του έργου και μέχρι την πλήρη εκκαθάριση των σχέσεων της κοινοπραξίας με τον κύριο του έργου. Μαζί με την πράξη διορισμού κατατίθενται κατά την υπογραφή της σύμβασης και δηλώσεις αποδοχής του διορισμού τους από τον εκπρόσωπο και από τον αναπληρωτή του. Ο διορισμός του εκπροσώπου και του αναπληρωτή του και οι δηλώσεις αποδοχής πρέπει να είναι χωρίς αίρεση ή όρους και να εκτείνονται σε όλα τα θέματα που αφορούν την εκτέλεση της σύμβασης, στα οποία περιλαμβάνεται και η είσπραξη του εργολαβικού ανταλλάγματος και ο διορισμός αντικλήτου». Ενόψει της ανωτέρω διάταξης, αποσαφηνίζεται ότι τόσο σε περίπτωση συμμετέχουσας κοινοπραξίας, όσο και σε περίπτωση συμμετέχουσας ένωσης ως νόμιμος εκπρόσωπος μπορεί να ορίζεται φυσικό πρόσωπο που είτε συμμετέχει αυτοτελώς ως μέλος της ένωσης είτε αποτελεί τον νόμιμο εκπρόσωπο συμμετέχοντος νομικού προσώπου. 4. Εν προκειμένω, η ένωση μας συστάθηκε με σκοπό τον συντονισμό της δράσης των μελών της και τη συμμετοχή της στον επίμαχο διαγωνισμό, μέσω της υποβολής κοινής προσφοράς, για την επιδίωξη ανάληψης της εκτέλεσης της επίμαχης σύμβασης. Η ένωση μας δηλαδή, συστάθηκε για την επιδίωξη οικονομικού σκοπού, σύμφωνα και με τα οριζόμενα στο άρθρο 1 παρ. 2, εδαφ. γ του Ν. 3419/2005, όχι όμως εμπορικού, κατά τα οριζόμενα αντίστοιχα στο άρθρο 1 παρ. 1, εδαφ. β, δεδομένου ότι η σύσταση ένωσης προσώπων προς τον σκοπό της ανάληψης δημόσιας σύμβασης, όπως είναι η προκειμένη, συνιστά μεν ένωση προσώπων με οικονομικό σκοπό, όπως προεχόντως είναι κάθε συμμετοχή

σε διαδικασία ανάθεσης δημόσιας σύμβασης, πλην όμως η επίμαχη σύμβαση δεν εντάσσεται στις απαριθμούμενες στον Εμπορικό Νόμο (Β.Δ. της 19ης Απριλίου/1ης Μαΐου 1835) πράξεις και ως εκ τούτου, δεν συνιστά «εμπορική πράξη» κατά το αντικειμενικό σύστημα (πρβλ. Γνμδ. ΝΣΚ 259/2017). Ούτε άλλωστε η ένωση μας μπορεί να χαρακτηριστεί ως εμπορική κατά το υποκειμενικό κριτήριο, ενόψει και της αρχής του κλειστού αριθμού (*numerus clausus*) των εταιριών του Εμπορικού Νόμου, συμφώνως με την οποία αποκλείεται η υιοθέτηση άλλου τύπου εταιρίας διαφορετικού από εκείνης που το εμπορικό δίκαιο αναγνωρίζει. Σύμφωνα με τα ανωτέρω και ιδίως σύμφωνα με τους όρους της επίμαχης διακήρυξης, η ένωση μας υπέβαλλε κοινή προσφορά, στην οποία προσδιορίστηκαν, μεταξύ άλλων, οι κοινοί εκπρόσωποι αυτής, κατά τον ορισμό των οποίων η ένωση μας αποφάσισε να μην απέχει από την εκπροσώπηση που προβλέπεται γενικά για τις ενώσεις προσώπων χωρίς νομική προσωπικότητα και ακολούθησε τη μορφή της από κοινού εκπροσώπησης, όλων των μελών της Ένωσης (ΑΕΠΠ 168/2019). Ενόψει ωστόσο, του ότι σύμφωνα με το άρθρο 140 του ν. 4412/2016, το οποίο αφορά μεν στην εκπροσώπηση των κοινοπραξιών, πλην όμως εφαρμόζεται αναλογικά και για την εκπροσώπηση των ενώσεων σύμφωνα με τα ορισθέντα στην οδηγία 2014/25 (άρθρο 37 και προοίμιο) περί όμοιας αντιμετώπισης των ομίλων οικονομικών φορέων και τα ορισθέντα στο σημείο Β.8 της επίμαχης διακήρυξης, ορίσαμε ως κοινούς εκπροσώπους μας τους νόμιμους εκπροσώπους των μελών μας. Τούτο δε διότι όπως προκύπτει από την ρητή διατύπωση του άρθρου 140§ 3 του ν. 4412/2016, αλλά και από τον γνωστό, κατά το προϊσχύον δίκαιο, θεσμό του «εκπροσώπου της σύμπραξης» ο οποίος προβλεπόταν αποκλειστικά επί των διαδικασιών ανάθεσης των μελετητικών συμβάσεων δυνάμει του άρθρου 1 περ. 21 του Ν. 3316/2005 (ΦΕΚ Α' 42) και ο οποίος επεκτείνεται, με το νέο νομοθετικό πλαίσιο, και στα δημόσια έργα, η ιδιότητα του εκπροσώπου μπορεί να ανατίθεται μόνο σε φυσικά πρόσωπα. Σημειωτέον δε ότι η έννοια του «εκπροσώπου» της ένωσης συνδέεται κατά κανόνα με τον ορισμό φυσικού προσώπου στο οποίο ανατίθεται, για τις ανάγκες της συμμετοχής

στο διαγωνισμό, εξουσία αντιπροσώπευσης της ένωσης οικονομικών φορέων, δηλαδή, εξουσία να δηλώνει τη βούληση της ένωσης, να ενεργεί στο όνομά της και να τη δεσμεύει κατ' αναλογία προς τις διατάξεις του ΑΚ για την αντιπροσώπευση (άρθρα 211 επ. ΑΚ) και την εντολή (άρθρα 713 επ. ΑΚ). Άλλωστε, στο μέτρο που δεν το απαγόρευσε ρητώς η διακήρυξη, οι συμμετέχοντες προφανώς είχαν την δυνατότητα να ορίσουν ως εκπροσώπους τους φυσικά πρόσωπα. Πλην όμως, με την προσβαλλόμενη απόφαση διατάχθηκε όλως παρανόμως ο αποκλεισμός μας από την επίμαχη διαγωνιστική διαδικασία διότι υιοθετήθηκε η παντελώς εσφαλμένη ερμηνεία πως δεν επιτρέπεται δήθεν η δήλωση περισσότερων του ενός ως εκπροσώπων, ούτε η απόδοση της ιδιότητάς αυτής σε φυσικό πρόσωπο και συγκεκριμένα, στους εκπροσώπους των συμμετεχουσών εταιριών. Η κρίση αυτή είναι παντελώς εσφαλμένη και παράνομη δεδομένου ότι το τυποποιημένο Ευρωπαϊκό Ενιαίο Έγγραφο Συμβάσεων (Ε.Ε.Ε.Σ.) που είχε καταρτιστεί από τον αναθέτοντα φορέα για τον ένδικο διαγωνισμό περιλάμβανε συγκεκριμένες ερωτήσεις σχετικά με την από κοινού συμμετοχή περισσότερων οικονομικών φορέων και ότι στα Ε.Ε.Ε.Σ. που υποβλήθηκαν από τα δύο μέλη της ένωσης μας απαντήθηκαν πλήρως οι ερωτήσεις αυτές (ad hoc ΔΕφΑΘ 421/2019, σκ.10). Συγκεκριμένα, σύμφωνα με το διαμορφωμένο από τον αναθέτοντα φορέα Παράρτημα ΙΙ του Ευρωπαϊκού Ενιαίου Εγγράφου Σύμβασης (ΕΕΕΣ), Μέρος ΙΙ «Πληροφορίες σχετικά με τον οικονομικό φορέα», αν στο ερώτημα «Ο Ο. Φ. συμμετέχει στη διαδικασία (...) από κοινού με άλλους οικονομικούς φορείς» η απάντηση του οικονομικού φορέα είναι καταφατική, οφείλει να μεριμνήσει, ώστε χωριστό ΕΕΕΣ να υποβληθεί από τους άλλους εμπλεκόμενους οικονομικούς φορείς και, περαιτέρω, ο ίδιος οικονομικός φορέας να απαντήσει στα υποερωτήματα του ίδιου ΕΕΕΣ: «α) Αναφέρετε τον ρόλο του οικονομικού φορέα στην ένωση (συντονιστής, υπεύθυνος για συγκεκριμένα καθήκοντα ...) -β) Προσδιορίστε τους άλλους οικονομικούς φορείς που συμμετέχουν από κοινού στη διαδικασία σύναψης σύμβασης: - γ) Κατά περίπτωση, επωνυμία της συμμετέχουσας ένωσης: -» Οι ανωτέρω ερωτήσεις αρκούν, κατ' εφαρμογή

των επίμαχων όρων της διακήρυξης, στο γεγονός, η εκπροσώπηση της ένωσης να προκύπτει από τα επιμέρους ΕΕΕΣ των μελών της ένωσης, ενώ είναι αδιάφορο το αν αυτή η εκπροσώπηση θα είναι ατομική ή συλλογική και το αν θα ασκείται από φυσικό πρόσωπο ή όχι. Ενόψει τούτου, μη νομίμως αποκλείστηκε η προσφορά μας δια της προσβαλλόμενης, η οποία καθίσταται ακυρωτέα για τον λόγο αυτό. 6. Περαιτέρω, από κανένα σημείο των διατάξεων της διακήρυξης, συνδυαστικά ερμηνευόμενων με τις διατάξεις του ν. 4412/2016 που παρατέθηκαν ανωτέρω, δεν προκύπτει ότι επιβάλλεται δήθεν σε προσφέρουσα ένωση οικονομικών φορέων να ορίσει μόνο έναν εκπρόσωπο. Αντιθέτως, όπως έχει γίνει δεκτό με την με αρ. 168/2019 απόφαση του 7ου κλιμακίου της ΑΕΠΠ, «είναι δυνατόν να εκπροσωπούν την ένωση στη διαδικασία ανάθεσης της σύμβασης περισσότερα του ενός πρόσωπα (ένα από κάθε μέλος της κοινοπραξίας), όπως εν προκειμένω» (σκ. 32). Τούτο άλλωστε, είναι απολύτως σύμφωνο με όσα παρατίθενται ανωτέρω περί εφαρμογής των διατάξεων του ΑΚ επί ένωσης εταιριών σύμφωνα με τα οποία η εκπροσώπηση της ένωσης μπορεί να ασκείται συλλογικά, ήτοι να ανατίθεται σε περισσότερα του ενός πρόσωπα. Άλλωστε, ούτε οι διατάξεις της διακήρυξης αποκλείουν -πόσο μάλλον επί ποινή αποκλεισμού- τον ορισμό περισσότερων προσώπων, είτε κατά αντιστοιχία προς τα μέλη της ένωσης και την έκταση της συμμετοχής τους, είτε όχι, τα οποία μπορούν να ενεργούν χωριστά ή από κοινού, κατά τον κανόνα της ελευθερίας της βούλησης του άρθρου 361 ΑΚ. Μοναδικές προϋποθέσεις δε, σύμφωνα με το γράμμα της διακήρυξης και του νόμου, συνιστούν αφενός ο ορισμός των εκπροσώπων να έχει γίνει και από τα δύο μέλη της ένωσης, αφετέρου η αποδοχή τους να τυγχάνει επίσης της έγκρισης και δύο «ελών της ένωσης. Τούτο διότι η έννοια του «κοινού» εκπροσώπου δεν ερμηνεύεται φυσικά υπό την έννοια του μοναδικού, αλλά υπό την έννοια του «κοινώς αποδεκτού». Άλλωστε, δεν θα μπορούσε να γίνει δεκτή η αντίθετη περίπτωση, δεδομένου ότι το ειδικότερο περιεχόμενο μιας έννομης σχέσης, όπως η μεταξύ των μελών μιας ένωσης οικονομικών φορέων για την υποβολή προσφοράς σε διαγωνιστική διαδικασία, δεν είναι προκαθορισμένο

ούτε υποχρεωτικό και ότι, ως εκ τούτου, μεταξύ μελών που βούλονται να σχηματίσουν ένωση σε απολύτως ισότιμη βάση, ενδεχομένως να μην οριστεί ένας εκπρόσωπος αλλά δύο. Τούτο δε διότι σε καμία περίπτωση δεν μπορεί να γίνει δεκτό ότι μεταξύ ανεξάρτητων οικονομικών φορέων θα τεθεί ζήτημα περιορισμού της έκφρασης μεταξύ του ενός και του άλλου, περίπτωση που δύναται να ισχύσει μόνο εφόσον το επιθυμούν κατά ανεξάρτητη βούληση τα συμβληθέντα νομικά πρόσωπα. Έτσι για παράδειγμα, δεν θα ικανοποιούσε τις απαιτήσεις της επίμαχης διακήρυξης ο εκ μέρους του μέλους της ένωσης μας «...» ορισμός του νόμιμου εκπροσώπου του ως εκπροσώπου της ένωσης, αν δεν υπήρχε αντίστοιχη δήλωση του έτερου μέλους της ένωσης μας

«...» περί ορισμού του ίδιου μέλους ως εκπροσώπου της ένωσης, διότι τότε δεν θα ήταν κοινώς αποδεκτός ο ορισθείς εκπρόσωπος. Εν προκειμένω ωστόσο, αμφότερα τα μέλη της ένωσης μας προέβησαν σε ορισμό των ίδιων προσώπων ως νόμιμων εκπροσώπων της ένωσης. Ο ορισμός δηλαδή, των «...» και «...» είναι κοινώς αποδεκτός από τα μέλη της ένωσης και συνεπώς, ικανοποιεί τις απαιτήσεις του νόμου και της διακήρυξης για ορισμό «κοινού» εκπροσώπου, ενώ μάλιστα και τα δύο εν λόγω φυσικά πρόσωπα τυγχάνουν και νόμιμοι εκπρόσωποι των δύο μελών της ένωσης. Άλλωστε, τυχόν αντίθετη ερμηνεία, η οποία φυσικά ούτε στο γράμμα της διακήρυξης μπορεί να στηριχθεί ούτε άλλωστε και στο γράμμα των διατάξεων του ν. 4412/2016, θα συνιστούσε κατάφωρη παραβίαση της αρχής της ισότητας και δυσμενής μεταχείριση σε βάρος των υποψήφιων ενώσεων, κατά παράβαση των ορισθέντων στην Οδηγία 2014/25 στο μέτρο που θα σήμαινε πως σε αντίθεση με τις λοιπές εταιρίες οι οποίες νομίμως μπορούν να διορίσουν περισσότερους του ενός εκπροσώπους, οι ενώσεις οικονομικών φορέων αποτελούμενες από νομικά πρόσωπα, οι οποίες μπορούν να συμμετέχουν στις διαγωνιστικές διαδικασίες χωρίς να απαιτείται να περιβληθούν συγκεκριμένη νομική μορφή, οφείλουν δήθεν και μάλιστα επί ποινή αποκλεισμού να ορίζουν αποκλειστικά και μόνο έναν εκπρόσωπο και μάλιστα υπό την μορφή νομικού προσώπου. Πλην όμως η Οδηγία 2014/25 ορίζει

ρητά και καθαρά ότι τυχόν όροι που επιβάλλονται στους ομίλους οικονομικών φορέων, οι οποίοι είναι διαφορετικοί από εκείνους που επιβάλλονται σε μεμονωμένους συμμετέχοντες, δικαιολογούνται μόνο αν είναι αντικειμενικοί και αναλογικοί. Συνεπώς, ακόμη και υπό την ακραία εκδοχή ότι πράγματι υφίσταται τέτοιος περιορισμός σε βάρος των ενώσεων, τούτος είναι προδήλως παράνομος καθώς αντιβαίνει στην αρχή της αναλογικότητας, δεδομένου ότι δεν αποτελεί πρόσφορη, αναγκαία και εν στενή εννοία αναλογική επιλογή. Ενόψει των ανωτέρω και ιδίως ενόψει του ότι η διάταξη του άρθρου 96 παρ. 7 του ν. 4412/2016 «Στην προσφορά απαιτητήτως πρέπει να προσδιορίζεται (...) ο εκπρόσωπος/συντονιστής αυτής» έχει την έννοια της υποχρέωσης δήλωσης, διά του Ε.Ε.Ε.Σ., του προσώπου ή των προσώπων που έχει/ έχουν εξουσιοδοτηθεί από κοινού από τα μέλη της ένωσης συνάγεται ότι ο αποκλεισμός μας είναι μη νόμιμος και πρέπει να ακυρωθεί. Τα ανωτέρω ζητήματα άλλωστε έχουν ήδη αντιμετωπιστεί από το Συμβούλιο της Επικρατείας, το οποίο έκρινε σύννομο τόσο τον ορισμό περισσότερων του ενός εκπροσώπων, όσο και τον ορισμό φυσικών προσώπων ως εκπροσώπων. Συγκεκριμένα, με την υπ' αρ. 44/2019 απόφαση του έκρινε τα εξής: «9. Επειδή, όπως προκύπτει από το από 20.9.2018 ιδιωτικό συμφωνητικό προσύμφωνο σύστασης κοινοπραξίας που υπέβαλε η παρεμβαίνουσα, με αυτό δεν ορίσθηκε τρίτο πρόσωπο ως κοινός νόμιμος εκπρόσωπος της κοινοπραξίας, αλλά η εκπροσώπηση αυτής ανετέθη από κοινού στους διορισθέντες, με τα από 23.8.2018 και 7.9.2018 πρακτικά συνεδρίασης Δ.Σ. των εταιρειών-μελών, εκπροσώπους των εν λόγω εταιρειών. Κατόπιν τούτου, οι υποβληθείσες από 18.9.2018 και 26.9.2018 υπεύθυνες δηλώσεις των ως άνω εκπροσώπων, με τις οποίες δηλώνουν ότι αποδέχονται πλήρως τον διορισμό τους ως εκπροσώπων της κάθε εταιρείας-μέλους, παραπέμποντας στα οικεία πρακτικά των Δ.Σ., με τα οποία αφ' ενός ορίζονται ως εκπρόσωποι των εταιρειών τους και αφ' ετέρου τους ανατίθεται η από κοινού εκπροσώπηση της κοινοπραξίας, ορθώς κρίθηκε με την προσβαλλόμενη πράξη του Δ.Σ. του «...» ότι είναι σύμφωνες με τις προπαρατεθείσες διατάξεις του άρθρου 14.2.2 της διακήρυξης, καθ'

όσον με τις δηλώσεις αυτές οι εκπρόσωποι αποδέχονται ό,τι τους ανετέθη με τα πρακτικά συνεδριάσεων στα οποία παραπέμπουν, ήτοι όχι μόνο τον ορισμό τους ως εκπροσώπων των εταιρειών, αλλά και την, από κοινού, εκπροσώπηση της κοινοπραξίας, ως ορθώς άλλωστε δέχθηκε και η Α.Ε.Π.Π. με την προσβαλλόμενη απόφασή της. Ως εκ τούτου, ο λόγος αυτός δεν πιθανολογείται σοβαρώς ως βάσιμος και πρέπει να απορριφθεί» (ΣΤΕ 44/2019, σκ. 9, ομοίως και ΣΤΕ ΕΑ 8/2015). Συνεπώς, λαμβάνοντας υπόψη τα ανωτέρω και ιδίως την έλλειψη συγκεκριμένης διάταξης από την οποία να προκύπτει σαφώς υποχρέωση των υποψηφίων ενώσεων οικονομικών φορέων να ορίσουν, για την παραδεκτή συμμετοχή τους στον διαγωνισμό, έναν και μόνο νομικό πρόσωπο ως εκπρόσωπο τους, καθώς και την ίδια τη διατύπωση της διακήρυξης και του νόμου που επιτρέπει να θεωρηθεί ότι για το παραδεκτό της προσφοράς της ένωσης οικονομικών φορέων, αρκεί να οριστεί εκπρόσωπος αυτής, καθίσταται σαφές ότι ο επίμαχος αποκλεισμός, μη ερειδόμενος στις διατάξεις της διακήρυξης, παρίσταται μη νόμιμος. Επισημαίνεται δε ότι η αντίθετη κρίση της προσβαλλόμενης απόφασης στηρίζεται επί εσφαλμένης προϋπόθεσης. Συγκεκριμένα, η κρίση της προσβαλλόμενης στηρίζεται στην άκριτη αποδοχή των κριθέντων με την με αρ. 590/2019 απόφαση του Ελ. Συν. Πλην όμως, η επίμαχη νομολογία δεν καθίσταται εφαρμοστέα εν προκειμένω διότι: α) στην κριθείσα από το Ελ.Συν. υπόθεση είχε τεθεί ρητά επί ποινή αποκλεισμού η υποχρέωση ορισμού εκπροσώπου (άρθρο 3.1. της διακήρυξης που κρίθηκε από το Ελ.Συν. «3.1...στην προσφορά, επί ποινή απόρριψης της προσφοράς, προσδιορίζεται η έκταση και το εύρος της συμμετοχής του κάθε μέλους της ένωσης, συμπεριλαμβανομένης της κατανομής αμοιβής μεταξύ τους, καθώς και ο εκπρόσωπος/συντονιστής αυτής»), και β) τα ΕΕΕΣ των μελών της ένωσης δεν περιλάμβαναν όλες τις ζητούμενες, επί ποινή απόρριψής της προσφοράς πληροφορίες. Συγκεκριμένα, η προσφορά της ένωσης κρίθηκε τελικώς αποκλειστέα διότι το ένα μέλος της ένωσης δεν απάντησε στα σχετικά ερωτήματα του ΕΕΕΣ. Αντιθέτως, στην κρινόμενη περίπτωση, αφενός κανένας όρος επί ποινή αποκλεισμού δεν τέθηκε ρητά στην

διακήρυξη σχετικά με τον ορισμό κοινού εκπροσώπου, αφετέρου αμφότερα τα μέλη της ένωσης μας όρισαν νομίμως τα ίδια πρόσωπα ως κοινούς εκπροσώπους που είναι μάλιστα και οι νόμιμοι εκπρόσωποί τους. Άλλωστε, σε καμία περίπτωση δεν θα μπορούσε να θεωρηθεί νομίμως η ως άνω απόφαση ως δεσμευτική, στο μέτρο που το ΕλΣυν., το οποίο κατά το στάδιο του προσυμβατικού ελέγχου ασκεί μόνο ελεγκτική και όχι και δικαιοδοτική αρμοδιότητα, ήτοι δεν αποτελεί δικαιοδοτικό όργανο και συνεπώς κανένα δεδουλευμένο δεν απορρέει από τις αποφάσεις του. Ενόψει των ανωτέρω, και ιδίως ενόψει των στοιχείων που καθιστούν την κρινόμενη ενώπιον Σας περίπτωση ουσιωδώς διαφορετική από την κριθείσα ενώπιον του Ελ.Συν. υπόθεση, προκύπτει ότι το αιτιολογικό έρεισμα της προσβαλλόμενης απόφασης, στο μέτρο που αγνοεί τις ανωτέρω ουσιώδεις διαφορές και εξομοιώνει πεπλανημένως τις δύο περιπτώσεις ως δήθεν όμοιες, είναι παντελώς εσφαλμένο. Σε κάθε περίπτωση ωστόσο, ήτοι σε περίπτωση που κριθεί ως δήθεν νόμιμη η όλως εσφαλμένη κρίση της προσβαλλόμενης απόφασης, τούτη και πάλι θα πρέπει να ακυρωθεί στο μέτρο που οι όροι της εφαρμοστέας διακήρυξης δεν είναι απολύτως σαφείς. Ειδικότερα, η παραβίαση ασαφώς ζητούμενης με τη διακήρυξη πληροφορίας, η οποία, μάλιστα, οδηγεί σε αποκλεισμό του προσφέροντος, καθιστά επιβεβλημένη την εφαρμογή του άρθρου 310 του ν.4412/2016 εκ μέρους του αναθέτοντος φορέα. Τούτο δε διότι, τυχόν ασάφειες των εγγράφων της σύμβασης δεν μπορούν να ερμηνεύονται εις βάρος των διαγωνιζομένων, κατά παράβαση των αρχών του ανταγωνισμού και της παροχής ίσων ευκαιριών, εφόσον η Διοίκηση ήταν αυτή που όφειλε να εκφραστεί σαφέστερα (Α. Τάχος, Ελληνικό Διοικητικό Δίκαιο, έκδ. θ', σελ. 776). Σε αυτήν την περίπτωση θα πρέπει να παρέχεται σε αυτόν που βλάπτεται από την ασάφεια αυτή, η δυνατότητα να συμπληρώσει την τυχόν ελαττωματική, κατά την κρίση της Διοίκησης (λόγω της προσβαλλόμενης απ' αυτήν ασάφειας), προσφορά του (ΣτΕ ΕΑ 423, 424, 425/2011). Ως εκ τούτου και ιδίως λαμβάνοντας υπόψη την ασάφεια της διακήρυξης και το γεγονός ότι δεν υπάρχει όρος στην επίμαχη διακήρυξη που να προβλέπει ότι δεν επιτρέπεται ο ορισμός δύο φυσικών προσώπων

ως κοινών εκπροσώπων διαγωνιζόμενης ένωσης και μάλιστα επί ποινή αποκλεισμού, καθίσταται σαφές ότι η προσβαλλόμενη απόφαση είναι εσφαλμένη, διότι δεν εφάρμοσε τις διατάξεις του άρθρου 310 του ν. 4412/2016, με αποτέλεσμα ο αποκλεισμός μας για το λόγο να είναι μη νόμιμος. Επισημαίνεται δε ότι η παράλειψη του αναθέτοντος φορέα να μας καλέσει σε διευκρινίσεις προτού απορρίψει της προσφορά μας αντίκειται στην αρχή της αναλογικότητας, η οποία αποτελεί γενική αρχή του κοινοτικού δικαίου (βλ., μεταξύ άλλων, απόφαση της 14ης Δεκεμβρίου 2004, C-210/03, *Swedish Match*, σκ. 47), και σύμφωνα με την οποία τα μέτρα αποκλεισμού δεν πρέπει να βαίνουν πέραν του αναγκαίου για την επίτευξη του στόχου αυτού μέτρου (βλ., απόφαση *Fabricom*, σκ. 34). Ταυτόχρονα δε, αποβαίνει σε βάρος και του δημόσιου συμφέροντος, το οποίο δεν εξυπηρετείται όταν η διαπιστωθείσα ασάφεια της διακήρυξης οδηγεί στον αποκλεισμό οικονομικού φορέα, ο οποίος μάλιστα εν προκειμένω έχει υποβάλλει και την προσφορά που συγκέντρωσε, κατόπιν αξιολόγησης, την υψηλότερη βαθμολογία. Ενόψει των ανωτέρω και ιδίως ενόψει του ότι η ασάφεια της διακήρυξης δεν μπορεί να αποβεί εις βάρος της ένωσής μας (βλ., μεταξύ άλλων, ΣτΕ ΕΑ 22/2017, σκ. 8) θα πρέπει να γίνει δεκτή η παρούσα και να ακυρωθεί η προσβαλλόμενη απόφαση».

15. Επειδή, με τον δεύτερο λόγο προσφυγής προβάλλεται ότι «Σύμφωνα με την επίμαχη Διακήρυξη, “..το αντικείμενο της σύμβασης περιλαμβάνει την εκπαίδευση και μεταφορά τεχνογνωσίας σε τρεις (3) τεχνικούς υπαλλήλους της «...» στη λειτουργία και συντήρηση των μηχανών παραγωγής ενέργειας και στη διαδικασία αξιοποίησης βιοαερίου για παραγωγή ενέργειας του ΧΥΤΑ και της Ε.Ε.Λ...». Περαιτέρω, στο κεφάλαιο «Περιεχόμενα Φακέλου Τεχνικής Προσφοράς» της διακήρυξης ορίζεται ότι οι διαγωνιζόμενοι θα υποβάλλουν στην τεχνική προσφορά τους, μεταξύ άλλων, «Τεχνική Έκθεση», στην οποία καλούνται να παρουσιάσουν τις τεχνικές τους λύσεις οι οποίες θα πρέπει να περιλαμβάνουν κατ’ ελάχιστο, επί ποινή αποκλεισμού τα ακόλουθα:....-Υποβολή προγράμματος εκπαίδευσης τουλάχιστον 3 τεχνικών στελεχών «...» στην αντιμετώπιση ζητημάτων

παραγωγής ενέργειας από βιοαέριο στο ΧΥΤΑ «...». Το προτεινόμενο πρόγραμμα εκπαίδευσης θα πρέπει να είναι διάρκειας τουλάχιστον 5 ετών» (σελ. 31). Υποβολή προγράμματος εκπαίδευσης τουλάχιστον 3 τεχνικών στελεχών «...» στην αντιμετώπιση ζητημάτων λειτουργίας και συντήρησης των 2 μηχανών παραγωγής ενέργειας από βιοαέριο στην Ε.Ε.Λ. «...». Το προτεινόμενο πρόγραμμα εκπαίδευσης θα πρέπει να είναι διάρκειας τουλάχιστον 5 ετών» (σελ. 32). Σύμφωνα δε με την Ειδική Συγγραφή Υποχρεώσεων της Διακήρυξης, ορίζεται ότι στις υποχρεώσεις του αναδόχου μεταξύ άλλων είναι «η εκπαίδευση και μεταφορά τεχνογνωσίας σε τρεις (3) τεχνικούς υπαλλήλους της «...» στη λειτουργία και συντήρηση των μηχανών παραγωγής ενέργειας και στη διαδικασία αξιοποίησης βιοαερίου για παραγωγή ενέργειας του ΧΥΤΑ και της Ε.Ε.Λ.». Ενόψει των ανωτέρω δηλαδή προκύπτει ότι οι Διαγωνιζόμενοι υποχρεούνται στην εκπαίδευση (3) συνολικά τεχνικών στελεχών της «...», και επομένως είναι αποδεκτή ήδη από το κανονιστικό πλαίσιο του διαγωνισμού η κοινή εκπαίδευση των (3) στελεχών της «...» και για τα δύο έργα (ΕΕΛ και ΧΥΤΑ). Συμμορφούμενοι με τα ανωτέρω ορίσαμε στο κεφάλαιο 1 της τεχνικής έκθεσης της προσφοράς μας με σαφήνεια πως στο αντικείμενο της σύμβασης περιλαμβάνεται «Η εκπαίδευση και μεταφορά τεχνογνωσίας σε τρεις (3) τεχνικούς υπαλλήλους της «...» στη λειτουργία και συντήρηση των μηχανών παραγωγής ενέργειας και στη διαδικασία αξιοποίησης βιοαερίου για παραγωγή ενέργειας του ΧΥΤΑ και της ΕΕΛ...». Δια του ανωτέρω σημείου της προσφοράς μας δηλαδή, κατέστη σαφής η ύπαρξη προγράμματος εκπαίδευσης και μεταφοράς τεχνογνωσίας στα απαιτούμενα εκ της διακήρυξης άτομα, αφενός για την αντιμετώπιση ζητημάτων στον ΧΥΤΑ Λάρισας, αφετέρου για την αντιμετώπιση ζητημάτων λειτουργίας και συντήρησης στην Ε.Ε.Λ. «...». Περισσότερες πληροφορίες σχετικά με τα επίμαχα προγράμματα εκπαίδευσης των στελεχών της «...» τόσο για τον ΧΥΤΑ «...», όσο και για την ΕΕΛ, παρατέθηκαν στο κεφάλαιο 15.3 της προσφοράς μας, με τον γενικό τίτλο «ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ ΣΤΕΛΕΧΩΝ «...»». Συγκεκριμένα, στο ανωτέρω κεφάλαιο παρατίθεται το ζητούμενο σύμφωνα με την διακήρυξη και

την ειδική συραφή υποχρεώσεων πρόγραμμα εκπαίδευσης των τεχνικών υπαλλήλων του αναθέτοντος φορέα τόσο για την αντιμετώπιση ζητημάτων στον ΧΥΤΑ «...», όσο και για την αντιμετώπιση ζητημάτων λειτουργίας και συντήρησης στην Ε.Ε.Λ. «...», το οποίο θα υλοποιείται καθ' όλη τη διάρκεια της λειτουργίας του έργου. Το ανωτέρω πρόγραμμα, όπως προκύπτει και από τον τίτλο του («ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ ΣΤΕΛΕΧΩΝ «...»), είναι κοινό και συστημικά θεωρήσαμε κατά την σύνταξη της προσφοράς μας ότι αρμόζει να ενταχθεί στο κεφάλαιο 15. Η επιλογή σύνταξης κοινού προγράμματος εκπαίδευσης και η συστημική ένταξη του στο συγκεκριμένο κεφάλαιο της διακήρυξης, ήτοι μετά και την ολοκλήρωση του κεφαλαίου 13 στο οποίο γίνεται ανάλυση των θεμάτων που αφορούν στην παραγωγή ενέργειας από βιοαέριο στον ΧΥΤΑ, δεν αποτελούν τυχαίες επιλογές, αλλά συνειδητή και εύλογη επιλογή, απόρροια μελέτης και έρευνας. Συγκεκριμένα, κατόπιν συστηματικής μελέτης καταλήξαμε στο ότι η βασική εκπαίδευση τόσο κατά το μέρος που αφορά στον ΧΥΤΑ, όσο και κατά το μέρος που αφορά στην ΕΕΕΛ δέον να πραγματοποιηθεί από τα στελέχη του κοινού κατασκευαστή του εξοπλισμού για την μονάδα ενεργειακής αξιοποίησης βιοαερίου του ΧΥΤΑ (μηχανές βιοαερίου) και του εξοπλισμού για τις μηχανές βιοαερίου της ΕΕΛ. Τούτο δηλαδή διότι ο εξοπλισμός που προβλέπεται να εγκατασταθεί από την Ένωσή μας στην Μονάδα ενεργειακής αξιοποίησης βιοαερίου του ΧΥΤΑ (μηχανές βιοαερίου) είναι ίδιου κατασκευαστή με τις μηχανές βιοαερίου της ΕΕΛ. Συνεπώς αποφασίσαμε να προσφέρουμε κοινή, κατάλληλη και επαρκή εκπαίδευση για τα δύο έργα της ΕΕΛ και του ΧΥΤΑ, τόσο ως προς τα εκπαιδευόμενα στελέχη της «...», όσο και ως προς τους εκπαιδευτές και τα στελέχη των κοινών κατασκευαστών. Εφόσον δηλαδή η ένωση μας αποφάσισε να προσφέρει τον εξοπλισμό που κατασκεύασε η απολύτως εξειδικευμένη, κορυφαία εταιρεία παραγωγής Μηχανών Παραγωγής Ηλεκτρικής Ενέργειας με καύσιμο βιοαέριο, εταιρεία «...», δηλαδή ίδιου κατασκευαστή με τις ΜΕΚ που είναι ήδη εγκατεστημένες και λειτουργούν στην ΕΕΛ «...», κρίναμε ορθό και σκόπιμο να προσφέρουμε ως τεχνική λύση σχετικά με την υποβολή προγράμματος εκπαίδευσης ένα κοινό

πρόγραμμα, το οποίο θα υλοποιηθεί από τα στελέχη του κοινού κατασκευαστή. Δια αυτού του τρόπου θεωρήσαμε ότι θα ικανοποιηθεί στο μέγιστο η ανάγκη του αναθέτοντος, «για εκπαιδευμένο προσωπικό ώστε σε 2 χρόνια να μπορεί η «...» να δημιουργήσει Τμήμα ολόκληρο για την ενέργεια», ως μνημονεύεται στην προσβαλλόμενη. Τούτο άλλωστε, το καταστήσαμε σαφές δια των έγγραφων διευκρινίσεων μας που παρείχαμε στον αναθέτοντα φορέα κατόπιν αιτήματος του. Συγκεκριμένα, με το από 21.02.2020 έγγραφο διευκρινίσεων του αναθέτοντος φορέα τέθηκε προς διευκρίνιση η ικανοποίηση του εξής σημείου της διακήρυξης: «Σύμφωνα με το άρθρο 11.3 Περιεχόμενα Φακέλου «Δικαιολογητικά Συμμετοχής- Τεχνική Προσφορά» στο κεφάλαιο «Περιεχόμενα Φακέλου «Τεχνική Προσφορά», σελ. 29, αναφέρεται:«... Υποβολή προγράμματος εκπαίδευσης τουλάχιστον 3 τεχνικών στελεχών «...» στην αντιμετώπιση ζητημάτων παραγωγής ενέργειας από βιοαέριο στο ΧΥΤΑ «...». Το προτεινόμενο πρόγραμμα εκπαίδευσης θα πρέπει να είναι διάρκειας τουλάχιστον 5 ετών...» (σελ. 31). Συμμορφούμενοι με το έγγραφο αίτημα παροχής διευκρινίσεων, απαντήσαμε στον αναθέτοντα φορέα πως το ανωτέρω πρόγραμμα αποτελεί μέρος της τεχνικής προσφοράς μας, παραθέτοντας συγκεκριμένα σημεία από τα οποία ρητώς προκύπτει η ικανοποίηση της σχετικής απαίτησης της διακήρυξης. Ειδικότερα, αναφέραμε ρητά και καθαρά αυτό που προκύπτει ήδη από την προσφορά μας, ότι δηλαδή το «Πρόγραμμα Εκπαίδευσης Στελεχών της «...» είναι κοινό και ισχύει τόσο για την ΕΕΛ όσο και για τον ΧΥΤΑ, επισημαίνοντας μεταξύ άλλων τα εξής: «Δεδομένου ότι ο προσφερόμενος εξοπλισμός από την Ένωσή μας για την Μονάδα ενεργειακής αξιοποίησης βιοαερίου του ΧΥΤΑ (μηχανές βιοαερίου) είναι του ίδιου κατασκευαστή με τις μηχανές βιοαερίου της ΕΕΛ, η βασική εκπαίδευση θα γίνει από στελέχη του κοινού κατασκευαστή, καθώς υπάρχει σύμπτωση του μεγαλύτερου μέρους της εκπαίδευσης έως και ταύτιση του αντικειμένου. Το χρονικό πρόγραμμα θα προσδιορισθεί επακριβώς σε συνεργασία με την «...» (και τον κατασκευαστή του εξοπλισμού) στην φάση έγκρισης της Μελέτης Εφαρμογής. Η παραπάνω αναφορά μας στην κυκλική ενασχόληση του

προσωπικού της «...» σε διάφορες θέσεις του οργανογράμματος (ήτοι υπευθύνου λειτουργίας, υπευθύνου συντήρησης, υπευθύνου παρακολούθησης του σταθμού παραγωγής και λοιπού τεχνικού προσωπικού σε αντιστοιχία με τα αναφερόμενα στο κεφάλαιο 14.2: ΚΑΘΗΚΟΝΤΟΛΟΓΙΟ ΟΜΑΔΑΣ ΣΥΜΒΑΣΗΣ της προσφοράς μας), αφορά στην σχετική δραστηριότητα του Αναδόχου στο ΧΥΤΑ «...» όπως περιγράφεται το κεφάλαιο 13: «ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΕΛΕΓΧΟΥ ΚΑΙ ΣΥΝΤΗΡΗΣΗΣ ΣΤΑΘΜΟΥ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ ΚΑΙ ΔΙΚΤΥΟΥ ΣΥΛΛΟΓΗΣ ΒΙΟΑΕΡΙΟΥ» της Τεχνικής Έκθεσης της προσφοράς μας. Συγκεκριμένα στο αντικείμενο της εκπαίδευσης περιλαμβάνεται το σύνολο των καθημερινών και περιοδικών εργασιών που περιγράφονται στο κεφάλαιο 13.2 “Πρόγραμμα ελέγχου” και στο κεφάλαιο 13.3 “Πιθανές βλάβες και αντιμετώπιση τους” της Τεχνικής έκθεσης, όπου αναφέρονται αναλυτικά οι ενέργειες παρακολούθησης και ελέγχου και η αντιμετώπιση ζητημάτων τόσο του δικτύου συλλογής - μεταφοράς βιοαερίου, όσο και της Μονάδας ενεργειακής αξιοποίησης βιοαερίου στο ΧΥΤΑ «...» (σελ. 110-116). Επομένως, η εκπαίδευση του προσωπικού που θα επιλέξει ο ΚτΕ, που θα γίνεται σε καθημερινή βάση και καθ’ όλη τη διάρκεια του έργου, μέσω της παρακολούθησης της λειτουργίας της μονάδας και των εβδομαδιαίων συναντήσεων τύπου σεμιναρίου όπου θα παρέχεται συμπληρωματική θεωρητική εκπαίδευση και απαντήσεις/διευκρινήσεις σε τυχόν απορίες, υπερβαίνουν τις απαιτήσεις των τευχών δημοπράτησης (για εκπαίδευση διάρκειας τουλάχιστον (5) ετών). Επομένως, γίνεται σαφές και κατανοητό ότι το πρόγραμμα εκπαίδευσης του προσωπικού της ΔΕΥΑΛ τόσο στο ΧΥΤΑ όσο και στην ΕΕΛ, προσδιορίζεται πλήρως στην προσφορά μας.». Δια των ανωτέρω καταστήσαμε σαφές το υποβληθέν εκ μέρους μας πρόγραμμα «Πρόγραμμα Εκπαίδευσης Στελεχών «...» αποσαφηνίζοντας ότι «Η Υπηρεσία θα καθορίσει τον ακριβή αριθμό των εκπαιδευομένων ανά θέση και θα διαθέσει το εν λόγω προσωπικό. Στη συνέχεια της βασικής εκπαίδευσης, η εκπαίδευση του προσωπικού του ΚτΕ θα γίνεται στην πράξη στην καθημερινή λειτουργία της μονάδας, καθ’ όλη τη διάρκεια της λειτουργίας του έργου (σ.σ. δηλαδή και πέραν της 5ετίας). Ο Ανάδοχος θα εκπονήσει

πρόγραμμα εκπαίδευσης, το οποίο θα περιλαμβάνει κυκλική ενασχόληση του προσωπικού σε διάφορες θέσεις του οργανογράμματος. Μία ημέρα την εβδομάδα θα γίνεται συνάντηση τύπου σεμιναρίου, όπου θα παρουσιάζονται και θα συζητούνται τα επί μέρους θέματα της ΕΕΛ». Κατ' αυτόν τον τρόπο καταστήσαμε σαφές ότι σε συνέχεια της βασικής εκπαίδευσης θα γίνεται συνεχής εκπαίδευση του προσωπικού της «...» με κυκλική ενασχόληση σε διάφορες θέσεις του οργανογράμματος (ήτοι υπευθύνου λειτουργίας, υπευθύνου συντήρησης, υπευθύνου παρακολούθησης του σταθμού παραγωγής και λοιπού τεχνικού προσωπικού σε αντιστοιχία με τα αναφερόμενα στο κεφάλαιο 14.2: ΚΑΘΗΚΟΝΤΟΛΟΓΙΟ ΟΜΑΔΑΣ ΣΥΜΒΑΣΗΣ της προσφοράς μας), καλύπτοντας το σύνολο των δραστηριοτήτων του Αναδόχου στο ΧΥΤΑ «...» όπως περιγράφεται το κεφάλαιο 13: «ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΕΛΕΓΧΟΥ ΚΑΙ ΣΥΝΤΗΡΗΣΗΣ ΣΤΑΘΜΟΥ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ ΚΑΙ ΔΙΚΤΥΟΥ ΣΥΛΛΟΓΗΣ ΒΙΟΑΕΡΙΟΥ» της Τεχνικής Έκθεσης της προσφοράς μας. Αποσαφηνίσαμε δηλαδή ότι στο αντικείμενο της εκπαίδευσης των τεχνικών της «...», περιλαμβάνεται το σύνολο των καθημερινών και περιοδικών εργασιών που περιγράφονται στο κεφάλαιο 13.2 "Πρόγραμμα ελέγχου" και στο κεφάλαιο 13.3 "Πιθανές βλάβες και αντιμετώπιση τους" της Τεχνικής έκθεσης, και αφορούν στις ενέργειες παρακολούθησης και ελέγχου και αντιμετώπισης ζητημάτων τόσο του δικτύου συλλογής - μεταφοράς βιοαερίου, όσο και της Μονάδας ενεργειακής αξιοποίησης βιοαερίου στο ΧΥΤΑ «...» (σελ. 110-116). Το πρόγραμμα εκπαίδευσης δηλαδή που προσφέραμε και το οποίο θα επιλέξει ο ΚτΕ, θα γίνεται σε καθημερινή βάση και καθ' όλη τη διάρκεια του έργου, μέσω της παρακολούθησης της λειτουργίας της μονάδας και των εβδομαδιαίων συναντήσεων τύπου σεμιναρίου όπου θα παρέχεται συμπληρωματική θεωρητική εκπαίδευση και απαντήσεις/διευκρινήσεις σε τυχόν απορίες, υπερβαίνουν τις απαιτήσεις των τευχών δημοπράτησης (για εκπαίδευση διάρκειας τουλάχιστον (5) ετών). Επομένως, το υποβληθέν πρόγραμμα εκπαίδευσης των στελεχών της «...» σε συνδυασμό με τις νόμιμες διευκρινίσεις που δόθηκαν εκ μέρους μας προς την Επιτροπή Διαγωνισμού

και οι οποίες απολύτως ορθώς έγιναν αποδεκτές, σαφέστατα καλύπτει το σύνολο της απαιτούμενης εκπαίδευσης του προσωπικού της «...» τόσο στο ΧΥΤΑ όσο και στην ΕΕΛ. Και ναι μεν συστημικά επιλέξαμε να εντάξουμε το κατά τα ανωτέρω περιγραφόμενο κοινό πρόγραμμα εκπαίδευσης για ΧΥΤΑ και ΕΕΕΛ στο κεφάλαιο 15 τούτο ωστόσο προφανώς και δεν αποτελεί λόγο αποκλεισμού. Σημειωτέον δε ότι η επιλογή μας αυτή είναι απολύτως σύμφωνη με την επίμαχη διακήρυξη, στην οποία ορίζεται στην συνοπτική περιγραφή της σύμβασης ότι “..το αντικείμενο της σύμβασης περιλαμβάνει. Την εκπαίδευση και μεταφορά τεχνογνωσίας σε τρεις (3) τεχνικούς υπαλλήλους της «...» στη λειτουργία και συντήρηση των μηχανών παραγωγής ενέργειας και στη διαδικασία αξιοποίησης βιοαερίου για παραγωγή ενέργειας του ΧΥΤΑ και της Ε.Ε.Λ.”, και με την Ειδική Συγγραφή Υποχρεώσεων της Διακήρυξης, όπου ορίζεται ότι στις υποχρεώσεις του αναδόχου μεταξύ άλλων είναι “η εκπαίδευση και μεταφορά τεχνογνωσίας σε τρεις (3) τεχνικούς υπαλλήλους της «...» στη λειτουργία και συντήρηση των μηχανών παραγωγής ενέργειας και στη διαδικασία αξιοποίησης βιοαερίου για παραγωγή ενέργειας του ΧΥΤΑ και της Ε.Ε.Λ.”. Ενόψει τούτου άλλωστε, οι ανωτέρω διευκρινίσεις μας κρίθηκαν νόμιμες και αποδεκτές από την Επιτροπή Διαγωνισμού, η οποία προέβη σε βαθμολόγηση της προσφοράς μας και συγκεκριμένα, σε βαθμολόγηση του συγκεκριμένου στοιχείου, το οποίο αποτελεί μέρος του κριτηρίου 1. Το κριτήριο 1 έλαβε την βαθμολογία 3,2/10 (8χ0,40) σύμφωνα με τον τύπο της διακήρυξης. Πλην όμως, παρά την ανωτέρω ορθή κρίση της Επιτροπής, κατά την συζήτηση του Δ.Σ. της «...» αναφέρθηκε από τον πρόεδρο του Δ.Σ. και Δήμαρχο της «...» ότι με την προσφορά μας δήθεν «δεν έχει κατατεθεί συγκεκριμένο πρόγραμμα εκπαίδευσης, αλλά γίνεται μόνο αναφορά», και ότι «δεν έχει κατατεθεί αναλυτικό πρόγραμμα εκπαίδευσης για το ΧΥΤΑ». Ενόψει τούτου, ο αντιπρόεδρος του Δ.Σ. ζήτησε τον έλεγχο των φακέλων και «διαπίστωσε ότι στους δύο διαγωνιζόμενους υπάρχει αναλυτικό πρόγραμμα εκπαίδευσης, δηλαδή έχει τίτλους, αναλυτικό πρόγραμμα εκπαίδευσης, ώρες θεωρητικής και πρακτικής εκπαίδευσης, ενώ αντιθέτως στον τρίτο διαγωνιζόμενο

απουσιάζει η κατάθεση αναλυτικού προγράμματος εκπαίδευσης για το ΧΥΤΑ.» και ζητήθηκε από την νομική υπηρεσία να το ελέγξει. Η νομική σύμβουλος της «...» επισήμανε τους όρους της διακήρυξης, όπως αυτοί παρατίθενται παραπάνω, και ανέφερε ότι «Επειδή δε γνωρίζω εάν κατατέθηκε ή όχι το πρόγραμμα από όλους τους διαγωνιζόμενους θα πρέπει να διερευνηθεί από το ΔΣ της «...» και να αποφασίσει σχετικά περί αποκλεισμού κάποιου εφόσον δεν το κατέθεσε όπως ορίζεται». Περαιτέρω, στην ανωτέρω εισήγηση της νομικού συμβούλου επισημάνθηκε ότι συντρέχει δήθεν έτερος λόγος αποκλεισμού της προσφοράς μας, ο οποίος αφορά στην συμπλήρωση του ΕΕΕΣ και προτάθηκε η εν μέρει αποδοχή του πρακτικού της Επιτροπής Διαγωνισμού και η απόρριψη της προσφοράς μας για τον λόγο αυτό. Ακολούθως το Δ.Σ. της «...» αποφάσισε να μας αποκλείσει αφενός για τον λόγο που αφορά στην συμπλήρωση του ΕΕΕΣ, αφετέρου για τον λόγο ότι «α) δεν έχει καταθέσει ολοκληρωμένο πρόγραμμα εκπαίδευσης τουλάχιστον 3 τεχνικών στελεχών της «...» στην αντιμετώπιση ζητημάτων παραγωγής ενέργειας από βιοαέριο στο ΧΥΤΑ «...», το οποίο θα είναι διάρκειας τουλάχιστον 5 ετών, όπως ζητείται στην αναλυτική διακήρυξη του διαγωνισμού αλλά και σύμφωνα με την απόφαση του ΔΣ της «...» με αρ. 118/2019». Ούτως έχουσα η ανωτέρω απόφαση δεν ικανοποιεί τις απαιτήσεις περί ειδικής αιτιολογίας. Τούτο δε διότι τα αρμόδια για την αξιολόγηση των αποτελεσμάτων του διαγωνισμού όργανα, έχουν γνωμοδοτική αρμοδιότητα ειδικώς επί του ζητήματος της αξιολογήσεως των προσφορών των διαγωνιζομένων, η τελική δε αποφασιστική αρμοδιότητα ανήκει στον αναθέτοντα φορέα, ο οποίος δύναται να αποκλίνει από την γνώμη της Επιτροπής, αιτιολογώντας ειδικά την διαφορετική κρίση του (ΣτΕ ΕΑ 726/2005, 611/2005, ΣτΕ 2450, 1303/2012, 3975, 625/2011, 2397, 1422/2010, 4154, 2792, 817/2009, 3897/2004). Πλην όμως εν προκειμένω, παρά την αντίθετη κρίση της Επιτροπής Διαγωνισμού η οποία έκανε δεκτό το έγγραφο διευκρινίσεων που παρείχαμε, η προσβαλλόμενη χωρίς νόμιμη και επαρκή αιτιολογία προέβη στην διαπίστωση ότι η προσφορά μας δεν καλύπτει δήθεν τις απαιτήσεις της διακήρυξης, ως προς τις οποίες είχαμε

προβάλλει ειδικούς ισχυρισμούς, ισχυριζόμενοι ότι πρόκειται για κοινό πρόγραμμα εκπαίδευσης. Η προσβαλλόμενη απόφαση δηλαδή, παρότι συνιστά ταυτόχρονα απόφαση αποκλεισμού και απόφαση απόρριψης- μη αποδοχής των έγγραφων διευκρινίσεων μας, δεν εμπεριέχει ειδική κρίση προς αντιμετώπιση των αιτιάσεων μας. Η αιτιολογία, όμως, αυτή, εφόσον δεν απαντά, κατά τρόπο συγκεκριμένο, στους προαναφερόμενους ουσιώδεις ισχυρισμούς που παραθέσαμε δια του εγγράφου διευκρινίσεων μας επί της υποτιθέμενης πλημμέλειας της προσφοράς μας, είναι ανεπαρκής και μη νόμιμη. Συγκεκριμένα, στην προσβαλλόμενη υποστηρίζεται ότι «φαίνεται όμως ότι δεν έχει κατατεθεί αναλυτικό πρόγραμμα εκπαίδευσης για το ΧΥΤΑ», ενώ μετά από τον έλεγχο του φακέλου μας από το ΔΣ επισημάνθηκε ότι από την προσφορά της ένωσης μας «απουσιάζει η κατάθεση αναλυτικού προγράμματος εκπαίδευσης για το ΧΥΤΑ.». Πλην όμως, αφενός η ένωση μας υπέβαλε πρόγραμμα εκπαίδευσης για το ΧΥΤΑ, σύμφωνα με όσα αναλύονται παραπάνω, αφετέρου από κανένα απολύτως όρο της διακήρυξης δεν προκύπτει η απαίτηση για αναλυτικό πρόγραμμα, ως πεπλανημένως θεώρησε το Δ.Σ. της «...». Τούτο δε επιβεβαιώνεται και από την γνωμοδότηση της νομικού συμβούλου, η οποία ουδέν αναφέρει περί υποχρέωσης υποβολής αναλυτικού προγράμματος, το οποίο εμείς σε κάθε περίπτωση παρείχαμε στο κεφάλαιο 15.3 της τεχνικής προσφοράς μας. Παρά δε τη διαπίστωση της Επιτροπής του Διαγωνισμού ότι η προσφορά μας καλύπτει τις απαιτήσεις της διακήρυξης, το Διοικητικό Συμβούλιο την απέρριψε μη νόμιμα χωρίς αιτιολογία, καθώς το αποφαινόμενο όργανο του αναθέτοντος φορέα μπορεί να αποκλίνει από την απλή γνώμη της Επιτροπής ως γνωμοδοτικού οργάνου, αιτιολογώντας όμως ειδικώς τη διαφορετική κρίση του (πρβλ. ΕΑ ΣτΕ 1229/2009 367/2007, 760/2006, 726/2005, 393/2004, 611/1999) 1229/2009 367/2007, 760/2006, 726/2005, 393/2004, 611/1999), προκειμένου να υποβληθεί η εκτελεστή πράξη αυτή σε αποτελεσματικό προδικαστικό έλεγχο ενώπιον της ΑΕΠΠ, τελικώς δε ενώπιον του αρμοδίου ακυρωτικού Δικαστηρίου κατά το άρθρο 372 παρ. 1 και 3 του Ν. 4412/2016 (ΔΕφΑθ 329/2019 σκ. 7). Η απόφαση αποκλεισμού

μας-απόρριψης των έγγραφων διευκρινίσεων μας ωστόσο, δεν περιλαμβάνει την απαιτούμενη «ειδική αιτιολογία», καθώς η αόριστη αναφορά σε «μη κατάθεση ολοκληρωμένου προγράμματος εκπαίδευσης», ενόψει της αντίθετης κρίσης της Επιτροπής Διαγωνισμού και ιδίως ενόψει των ειδικών έγγραφων διευκρινίσεων που παρείχαμε κατόπιν αιτήματος του αναθέτοντα φορέα αλλά ουδόλως λήφθηκαν υπόψη από το αποφασίζον Δ.Σ., ούτε αντιμετωπίστηκαν με ειδική κρίση, δεν μπορεί να νοηθεί ως νόμιμη και επαρκής αιτιολογία. Με τα δεδομένα αυτά, η προσβαλλόμενη πράξη είναι, προδήλως, μη νόμιμη, ως αναπιολόγητη. Περαιτέρω, η ως άνω η κρίση του Δ.Σ. της «...» ότι η ένωση μας δήθεν «δεν έχει καταθέσει ολοκληρωμένο πρόγραμμα εκπαίδευσης τουλάχιστον 3 τεχνικών στελεχών της «...» στην αντιμετώπιση ζητημάτων παραγωγής ενέργειας από βιοαέριο στο ΧΥΤΑ «...», το οποίο θα είναι διάρκειας τουλάχιστον 5 ετών, όπως ζητείται στην αναλυτική διακήρυξη του διαγωνισμού αλλά και σύμφωνα με την απόφαση του ΔΣ της «...» με αρ. 118/2019» είναι μη νόμιμη και λόγω πλάνης περί τα πράγματα, στο μέτρο που το Δ.Σ. αγνόησε ότι α) με την προσφορά μας υποβάλαμε το σχετικό πρόγραμμα, β) με το έγγραφο διευκρινίσεων μας αποσαφηνίσαμε ότι το πρόγραμμα εκπαίδευσης είναι κοινό για το ΧΥΤΑ και την ΕΕΛ, και γ) η διακήρυξη δεν απαιτούσε τη σύνταξη αναλυτικού προγράμματος εκπαίδευσης, ως εσφαλμένα διαλαμβάνεται στην προσβαλλόμενη απόφαση. Αντιστοίχως, η ως άνω κρίση, κατά το μέρος που αναφέρεται στην απόφαση του ΔΣ της «...» με αρ. 118/2019 είναι μη νόμιμη ομοίως λόγω εσφαλμένης αιτιολογίας, πλάνης περί τα πράγματα και εσφαλμένης προϋπόθεσης στο μέτρο που αφενός τούτη η απόφαση δεν αποτελεί κανονιστικό πλαίσιο του διαγωνισμού, αφετέρου στην ανωτέρω απόφαση γίνεται μεν λόγος περί «εκπαίδευσης και μεταφοράς τεχνογνωσίας σε τρεις (3) τεχνικούς υπαλλήλους της «...» στην αξιοποίηση βιοαερίου για παραγωγή ενέργειας», τούτο ωστόσο, αφορά στην ΕΕΛ και όχι στον ΧΥΤΑ, ως εσφαλμένα διαλαμβάνεται στην προσβαλλόμενη απόφαση. Συνεπώς η κρίση ότι δήθεν δεν τηρείται ο δεύτερος «βασικός όρος» της υπ' αριθμ. 118/2019 απόφασης ΔΣ της «...» και συγκεκριμένα η μνεία του προέδρου

του Δ.Σ. ότι «το Δ.Σ. της «...» με την υπ' αριθμ. 118/2019 απόφασή του είχε ομόφωνα εγκρίνει την αξιοποίηση του βιοαερίου του ΧΥΤΑ «...» από την «...» με σύμβαση παραχώρησης λειτουργίας για 20 χρόνια, μέσω διαγωνιστικής διαδικασίας, σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία και ζήτησε στην Διακήρυξη του διαγωνισμού, όπως ορίζεται στην ως άνω απόφαση, να περιλαμβάνεται: 1) Όρος σύμφωνα με τον οποίο θα διασφαλίζεται για τη «...» η είσπραξη ελάχιστου ποσοστού ύψους 15% επί των ακαθαρίστων εσόδων από την πώληση της παραγόμενης ηλεκτρικής ενέργειας και 2) Όρος σύμφωνα με τον οποίο θα παρέχονται υπηρεσίες α) επίβλεψης της αποτελεσματικής λειτουργίας των δύο μηχανών παραγωγής ενέργειας από βιοαέριο που βρίσκονται στην Εγκατάσταση Επεξεργασίας Λυμάτων «...» και β) εκπαίδευσης και μεταφοράς τεχνογνωσίας σε τρεις (3) τεχνικούς υπαλλήλους της «...» στην αξιοποίηση βιοαερίου για παραγωγή ενέργειας....Στον τρίτο διαγωνιζόμενο εκλείπει ένας από τους δύο βασικούς όρους συμμετοχής αυτού, δηλαδή δεν έχει κατατεθεί συγκεκριμένο πρόγραμμα εκπαίδευσης, αλλά γίνεται μόνο αναφορά» είναι εσφαλμένη για τον λόγο ότι ο εν λόγω όρος αφορά στην εκπαίδευση σε θέματα της ΕΕΛ μόνο (και όχι στην εκπαίδευση σε θέματα του ΧΥΤΑ) και επομένως καλύπτεται πλήρως από την προσφορά της ένωσης μας (όπως βέβαια καλύπτεται σε κάθε περίπτωση και η εκπαίδευση του ΧΥΤΑ). Τούτο δε διότι αφενός το πρώτο σκέλος του 2^{ου} όρου σχετίζεται με την επίβλεψη της αποτελεσματικής λειτουργίας των δύο υφιστάμενων μηχανών παραγωγής ενέργειας από βιοαέριο που βρίσκονται στην Εγκατάσταση Επεξεργασίας Λυμάτων «...» (ΕΕΛ) και όχι στο ΧΥΤΑ, αφετέρου στο (β) σκέλος του 2^{ου} όρου προβλέπεται η εκπαίδευση/μεταφορά τεχνογνωσίας σε τρεις (3) τεχνικούς υπαλλήλους της «...» για την αξιοποίηση βιοαερίου για παραγωγή ενέργειας, άνευ διάκρισης ΕΕΛ-ΧΥΤΑ. Ως εκ τούτου η προσφορά μας προφανώς είναι απολύτως σύμφωνη με τις ανωτέρω απαιτήσεις, δεδομένου ότι όπως ομολογείται στην ίδια την προσβαλλόμενη «Υπάρχει πρόγραμμα εκπαίδευσης για την ΕΕΛ (θεωρητικό και πρακτικό αντικείμενο)». Ωστε, θα πρέπει να ακυρωθεί η προσβαλλόμενη και για τον συγκεκριμένο λόγο».

16. Επειδή, περαιτέρω ως προς την προσφορά της παρεμβαίνουσας η προσφεύγουσα υποστηρίζει, ότι «Α. Στο άρθρο 11.3 της Διακήρυξης, με τίτλο «Περιεχόμενα Φακέλου Τεχνικής Προσφοράς», ορίζεται ότι (σελ. 29): «Οι διαγωνιζόμενοι θα υποβάλλουν στην τεχνική προσφορά τους επί ποινή αποκλεισμού και τα εξής στοιχεία- έγγραφα: [...] β. Αναλυτική τεχνική και λειτουργική περιγραφή της λύσης διαχείρισης των συσσωρευμένων στραγγιδίων στα κύτταρα». Εν προκειμένω, η τεχνική προσφορά «...» δεν συμμορφώνεται με την ανωτέρω απαίτηση. Τούτο διότι σε αυτήν, δεν περιλαμβάνεται ως ειδικό κεφάλαιο, η «Αναλυτική τεχνική και λειτουργική περιγραφή της λύσης διαχείρισης των συσσωρευμένων στραγγιδίων στα κύτταρα», ενώ και σε κανένα σημείο της τεχνικής της προσφοράς δεν αναφέρεται, ούτε αναλύεται το εν λόγω ζήτημα που ζητείται από τη Διακήρυξη, επί ποινή αποκλεισμού. Η ανωτέρω ανάλυση που ζητείται από τη Διακήρυξη, απαιτεί συγκεκριμένα, ο υποψήφιος οικονομικός φορέας να περιγράψει και αναλύσει το σχέδιο αντιμετώπισης, της υφιστάμενης κατάστασης συσσωρευμένων στραγγιδίων στα κύτταρα. Εξάλλου, το Κεφάλαιο 8 της Τεχνικής έκθεσης της «...», ουδόλως συνιστά συμμόρφωσή της με την ανωτέρω απαίτηση. Πιο συγκεκριμένα, το κεφάλαιο αυτό, που φέρει τίτλο «...», αναφέρεται στην άντληση των στραγγισμάτων που τυχόν θα εντοπιστούν εντός των φρεατίων βιοαερίου. Με την από 24-02-2020 διευκρινιστική επιστολή της, η εταιρεία στην απάντηση της επί του ερωτήματος Α3 που αφορούσε άλλο θέμα και συγκεκριμένα έλλειψη της μελέτης προσφοράς της σε σχέση με την «... εκτίμηση της ποσότητας των στραγγισμάτων κατά την άντληση του βιοαερίου», επιχειρεί να εμπλέξει τα δύο θέματα αναφέροντας ότι: «τα στραγγίσματα που πιθανόν θα συσσωρεύονται και θα αντλούνται από τα φρεάτια βιοαερίου δεν αποτελούν επιπλέον ποσότητες, διότι πρόκειται για στραγγίσματα που προϋφίστανται στο σώμα των απορριμμάτων. Για την δυνατότητα αποσυμφόρησης των φρεατίων προσφέρουμε 4 αντλίες...». Η παραπάνω αναφορά επιβεβαιώνει ότι στην προσφορά της εταιρείας, δεν υπάρχει καμία πρόβλεψη για την διαχείριση των συσσωρευμένων στραγγιδίων στα κύτταρα, ως απαιτείται,

καθώς οι αντλίες που εγκαθίστανται εντός των φρεατίων βιοαερίου, στοχεύουν στην αντιμετώπιση των δευτερογενών επιπτώσεων των συσσωρευμένων στραγγιδίων λόγω μεταφοράς τους μέσω του δικτύου του παραγόμενου βιοαερίου προς τα φρεάτια βιοαερίου, και όχι στην απομάκρυνση των στραγγιδίων που είναι συσσωρευμένα/εγκλωβισμένα εντός του απορριμματικού σώματος των κυττάρων. Κατ' ακολουθίαν, ουδόλως σχετίζεται με τη διαχείριση των συσσωρευμένων στραγγιδίων στα κύτταρα, ζήτημα εντελώς διαφορετικό, για το οποίο η Διακήρυξη απαιτεί αναλυτική περιγραφή του σχεδίου αντιμετώπισης. Βάσει των ανωτέρω, η τεχνική προσφορά της «...», δεν συμμορφώνεται με τις απαιτήσεις του κανονιστικού πλαισίου του Διαγωνισμού και για τον λόγο αυτό εσφαλμένα έγινε δεκτή και συνεπώς, θα πρέπει να αποκλειστεί. Στο άρθρο 1 του Κεφαλαίου Α της Διακήρυξης (σελ. 3), ορίζεται ότι: «Διευκρινίζεται ότι το αντικείμενο της Σύμβασης περιλαμβάνει: [...] β) την τοποθέτηση εξομαλυντικής στρώσης πάχους 40-50 cm σε όλη την έκταση των τεσσάρων κυττάρων του Χ. Υ.Τ.Α. από ομοιογενή υλικά με κόκκους μέγιστης διαμέτρου 15cm και γ) την τοποθέτηση στεγανωτικής αργιλικής στρώσης πάχους 50cm σε όλη την έκταση του Χ.Υ.Τ.Α., διαπερατότητας $k < 10^{-9} \text{m/sec}$ [...] στ) όλα τα αναγκαία έργα που θα απαιτηθούν κατά τη κρίση του προσφέροντος προκειμένου να επιτευχθεί η αξιοποίηση του βιοαερίου όπως ενδεικτικά και όχι περιοριστικά συμπλήρωση της στεγάνωσης, διάτρηση νέων φρεατίων κλπ». Περαιτέρω, στο άρθρο 11.3 της Διακήρυξης, με τίτλο «Περιεχόμενα Φακέλου Τεχνικής Προσφοράς», ορίζεται ότι (σελ. 29): «Οι διαγωνιζόμενοι καλούνται να παρουσιάσουν τις τεχνικές τους λύσεις οι οποίες θα πρέπει να περιλαμβάνουν κατ' ελάχιστο, επί ποινή αποκλεισμού τα ακόλουθα: Τα προτεινόμενα έργα θα πρέπει να είναι σε συμφωνία με την ΑΕΠΟ [...]». Ακόμη, στο άρθρ. 4.3.4.5.2.α. της ΑΕΠΟ (σελ. 44-45), ορίζεται ότι ενδιάμεσα της εξομαλυντικής και στεγανωτικής αργιλικής στρώσης επιβάλλεται η τοποθέτηση «στρώση συλλογής βιοαερίου, πάχους 30cm από χαλικώδες υλικό διαβάθμισης 16/32 με τιμή υδατοπερατότητας $K > 10^3 \text{ m/sec}$ » ή εναλλακτικά γεωσυνθετική αποστραγγιστική στρώση με ισοδύναμα

αποτελέσματα με την χαλικώδη στρώση. Πάνω από την στρώση συλλογής βιοαερίου τοποθετείται γεώφασμα διαχωρισμού καταλλήλων αντοχών. Τέλος, κατόπιν υποβολής σχετικού ερωτήματος προς διευκρίνιση, με το από 07.11.2019 έγγραφο της Επιτροπής Διενέργειας και Αξιολόγησης του Διαγωνισμού, διευκρινίστηκε ρητά ότι «τα προτεινόμενα έργα θα πρέπει να είναι σε συμφωνία με την ΑΕΠΟ». Από όλα τα ανωτέρω, συνάγεται αφενός μεν η εν γένει υποχρέωση του υποψήφιου οικονομικού φορέα, να συμμορφώνεται με τα οριζόμενα στην ΑΕΠΟ, αφετέρου δε η ειδικότερη, επί ποινή αποκλεισμού, υποχρέωσή του στο προτεινόμενο έργο να τοποθετήσει, ενδιάμεσα της εξομαλυντικής και στεγανωτικής αργιλικής στρώσης, στρώση συλλογής βιοαερίου ή εναλλακτικά γεωσυνθετική αποστραγγιστική στρώση. Εξυπακούεται, ότι η στρώση συλλογής του βιοαερίου επιβάλλεται να κατασκευαστεί στην παρούσα φάση, καθώς βρίσκεται κάτωθεν της κατασκευαζόμενης στεγανωτικής αργιλικής στρώσης, η οποία βάσει της Διακήρυξης αποτελεί ένα εκ των αντικειμένων που περιλαμβάνονται στην υπό ανάθεση σύμβαση. Από την άλλη, οι υπόλοιπες στρώσεις της τελικής κάλυψης του Χ.Υ.Τ.Α. που αναφέρονται στην ΑΕΠΟ του έργου (φυτοκάλυψη κλπ.) δεν αποτελούν αντικείμενο της τεχνικής προσφοράς, καθώς είναι δυνατό να κατασκευαστούν μελλοντικά. Εν προκειμένω, η τεχνική προσφορά της «...», δεν συμμορφώνεται με τις ανωτέρω απαιτήσεις της Διακήρυξης, της ΑΕΠΟ και των από 07.11.2019 διευκρινήσεων της Επιτροπής Διενέργειας και Αξιολόγησης του Διαγωνισμού. Τούτο, διότι, στην τεχνική της προσφορά αυτή, δεν έχει συμπεριλάβει την στρώση συλλογής βιοαερίου και γεώφασμα διαχωρισμού, όπως απαιτείται και ορίζεται στην Διακήρυξη και στην ΑΕΠΟ. Αντιθέτως, στο Κεφάλαιο 7.1.2. της Τεχνικής της Έκθεσης (σελ. 76), αναφέρεται ότι: «Η συγκεκριμένη στρώση δεν προβλέπεται από τη διακήρυξη επομένως θα πρέπει να προσκομισθεί στον Ανάδοχο από το ΦΟΔΣΑ «...» για να την τοποθετήσει κατά τη διάρκεια των εργασιών της εργολαβίας του, προκειμένου να μην χρειαστεί μελλοντικά να γίνει αφαίρεση των υφιστάμενων στρώσεων και η τελική αποκατάσταση να είναι σε συμφωνία με τις απαιτήσεις της ΑΕΠΟ». Από το περιεχόμενο της Τεχνικής

Έκθεσης της «...», προκύπτει ότι παρ' ότι και η ίδια συνομολογεί ότι η στρώση συλλογής βιοαερίου και το γεωύφασμα, είναι τεχνικώς απαραίτητα στο σύστημα αξιοποίησης του βιοαερίου, εν τούτοις, μη νόμιμα και κατά παράβαση του κανονιστικού πλαισίου του διαγωνισμού, δεν τα προσφέρει, θεωρώντας αδικαιολόγητα και χωρίς κανένα απολύτως έρεισμα, ότι αυτά, θα πρέπει να προσκομισθούν δήθεν από το ΦΟΔΣΑ «...». Με άλλη διατύπωση, ενώ δέχεται την αναγκαιότητα της κατασκευής της στρώσης συλλογής βιοαερίου, η οποία σε κάθε περίπτωση αποτελεί ρητή υποχρέωση του προσφέροντος, και η οποία δεν είναι νοητό και δυνατό να προστεθεί σε μεταγενέστερο στάδιο, παρ' όλα αυτά δηλώνει ότι θα την τοποθετήσει, υπό την προϋπόθεση ότι θα της προσκομιστούν από το ΦΟΔΣΑ «...», τα απαραίτητα υλικά και ενώ ο αναθέτων φορέας είναι η ΔΕΥΑ «...». Βάσει των ανωτέρω, η τεχνική προσφορά της «...», δεν συμμορφώνεται με τις απαιτήσεις του κανονιστικού πλαισίου του Διαγωνισμού και για τον λόγο αυτό εσφαλμένα έγινε δεκτή και συνεπώς, θα πρέπει να αποκλειστεί. Παραβίαση υποχρέωσης τοποθέτησης συστήματος επεξεργασίας του βιοαερίου - Προσφορά υπό αίρεση, η οποία είναι απορριπτέα. Στο άρθρο 11.6. της Διακήρυξης «Λόγοι απόρριψης προσφορών», ορίζεται ότι «Η ΔΕΥΑ «...» με βάση τα αποτελέσματα του ελέγχου και της αξιολόγησης των προσφορών, απορρίπτει, σε κάθε περίπτωση, προσφορά: [...] ζ) η οποία είναι υπό αίρεση [...]». Περαιτέρω, στο άρθρο 11.3. της Διακήρυξης, με τίτλο «Περιεχόμενα Φακέλου Τεχνικής Προσφοράς», ορίζεται ότι (σελ. 29): «Οι διαγωνιζόμενοι καλούνται να παρουσιάσουν τις τεχνικές τους λύσεις οι οποίες θα πρέπει να περιλαμβάνουν κατ' ελάχιστο, επί ποινή αποκλεισμού τα ακόλουθα: Τα προτεινόμενα έργα θα πρέπει να είναι σε συμφωνία με την ΑΕΠΟ [...]». Ακόμη, στο άρθρ. 4.3.3.1.2. της ΑΕΠΟ (σελ. 35), αναφέρεται ότι επιβάλλεται «να τοποθετηθεί σύστημα επεξεργασίας του βιοαερίου που παράγεται από τον ΧΥΤΑ, προκειμένου να πληροί τις προδιαγραφές που θέτει ο κατασκευαστής των μηχανών της Μονάδας. Το σύστημα να περιλαμβάνει τουλάχιστον τα εξής: α) απομάκρυνση των υδρατμών για την προστασία του εξοπλισμού έναντι διάβρωσης και την βελτίωση της θερμικής αξίας του

βιοαερίου β) αφαίρεση υδρόθειου που παράγεται από την αναερόβια διάσπαση του θείου». Από όλα τα ανωτέρω, συνάγεται αφενός μεν η εν γένει υποχρέωση του υποψήφιου οικονομικού φορέα, να συμμορφώνεται με τα οριζόμενα στην ΑΕΠΟ, αφετέρου δε η ειδικότερη, επί ποινή αποκλεισμού, υποχρέωσή του στο προτεινόμενο έργο να τοποθετήσει σύστημα επεξεργασίας του παραγόμενου βιοαερίου, το οποίο θα περιλαμβάνει τουλάχιστον την απομάκρυνση των υδρατμών και την αφαίρεση του υδρόθειου. Επιπλέον, συνάγεται ότι προσφορά η οποία είναι υπό αίρεση, σε κάθε περίπτωση απορρίπτεται. Εν προκειμένω, η τεχνική προσφορά της «...», δεν συμμορφώνεται με την ανωτέρω απαίτηση της Διακήρυξης και της ΑΕΠΟ περί υποχρέωσης τοποθέτησης συστήματος επεξεργασίας του βιοαερίου, ενώ παράλληλα συνιστά προσφορά υπό αίρεση, η οποία βάσει της Διακήρυξης, απορρίπτεται σε κάθε περίπτωση. Πιο συγκεκριμένα, στο Κεφάλαιο 6.2. της τεχνικής της προσφοράς (σελ. 69), αναφέρεται ότι: «Αν διαπιστωθεί κατά το σχεδιασμό του έργου, έπειτα από αναλύσεις του βιοαερίου, ότι η περιεκτικότητα σε υδρόθειο (H₂S) υπερβαίνει τα επιτρεπτά όρια του κατασκευαστή θα ενσωματωθεί στο σύστημα επεξεργασίας κατάλληλο σύστημα καθαρισμού με φίλτρα ενεργού άνθρακα». Από το ανωτέρω περιεχόμενο της τεχνικής της προσφοράς, συνάγεται επομένως, ότι δεν συμμορφώνεται με τις απαιτήσεις της Διακήρυξης και της ΑΕΠΟ, βάσει των οποίων, ο υποψήφιος οικονομικός φορέας υποχρεούται, επί ποινή αποκλεισμού να τοποθετήσει σύστημα επεξεργασίας βιοαερίου, το οποίο θα περιλαμβάνει τουλάχιστον απομάκρυνση των υδρατμών και αφαίρεση υδρόθειου. Τούτο, διότι, κατά ρητή αναφορά της, η προσφορά της, δεν περιλαμβάνει σύστημα καθαρισμού. Παράλληλα όμως, από το ανωτέρω περιεχόμενο, συνάγεται ότι η τεχνική της προσφορά τελεί υπό αίρεση, διότι όλως αυθαίρετα, και κατά παράβαση του κανονιστικού πλαισίου του διαγωνισμού, αναφέρει ότι θα ενσωματώσει μελλοντικά κατάλληλο σύστημα καθαρισμού, υπό την προϋπόθεση ότι κατά τον σχεδιασμό του έργου, θα διαπιστωθεί ότι η περιεκτικότητα σε υδρόθειο (H₂S) υπερβαίνει τα επιτρεπτά όρια του κατασκευαστή. Πρόκειται, συνεπώς, μονοσήμαντα, για προσφορά

υπό αίρεση, η οποία απαγορεύεται ρητά και κατά τη διακήρυξη, συνιστά λόγο απόρριψης. Σημειωτέον, άλλωστε, ότι η αυξημένη συγκέντρωση υδροθείου, ενδέχεται να εμφανισθεί μετά από αρκετά χρόνια, και όχι κατά την φάση του σχεδιασμού. Βάσει των ανωτέρω, η τεχνική προσφορά της «...», δεν συμμορφώνεται με τις απαιτήσεις του κανονιστικού πλαισίου του Διαγωνισμού και για τον λόγο αυτό εσφαλμένα έγινε δεκτή και συνεπώς, θα πρέπει να αποκλειστεί. Παραβίαση υποχρέωσης ελέγχου παραγωγής CO με τη χρήση καταλυτικού μετατροπέα. Στο άρθρο 11.3. της Διακήρυξης, με τίτλο «Περιεχόμενα Φακέλου Τεχνικής Προσφοράς», ορίζεται ότι (σελ. 29): «Οι διαγωνιζόμενοι καλούνται να παρουσιάσουν τις τεχνικές τους λύσεις οι οποίες θα πρέπει να περιλαμβάνουν κατ' ελάχιστο, επί ποινή αποκλεισμού τα ακόλουθα: · Τα προτεινόμενα έργα θα πρέπει να είναι σε συμφωνία με την ΑΕΠΟ [...]». Περαιτέρω, σύμφωνα με τα άρθρ. 4.3.3.1.3. (σελ. 35) και 4.3.7.3. (σελ. 49) της ΑΕΠΟ, «η παραγωγή του CO από τις μηχανές να ελέγχεται με τη χρήση καταλυτικού μετατροπέα» και οι εκπομπές CO να είναι 100-1000 mg/Nm³ σε 5% O₂ (άρθρο 4.7.4.4.1-σελ. 54). Εν προκειμένω, όμως, στην τεχνική προσφορά της «...» (σελ. 66 - λοιπός εξοπλισμός H/Z) δεν περιλαμβάνεται καταλυτικός μετατροπέας, κατά παράβαση των οριζομένων στην ΑΕΠΟ που, κατά το άρθρ. 11.3. της Διακήρυξης πρέπει να τηρούνται επί ποινή αποκλεισμού. Σημειώνεται ότι στο Κεφάλαιο 6.6. της τεχνικής της προσφοράς (σελ. 73), αναφέρεται ότι: « Αν κατά τη λειτουργία παρατηρείται υπέρβαση του ορίου (σ.σ. του CO) θα γίνει χρήση ή οξειδωτικού καταλύτη». Επομένως, συνάγεται ότι η προσφορά είναι υπό αίρεση, και θα πρέπει να αποκλειστεί και για αυτόν τον λόγο. Σημειωτέον ότι η αυξημένη συγκέντρωση CO, ενδέχεται να εμφανισθεί μετά από αρκετά χρόνια, και να μην είναι δυνατή η επέμβαση στον υφιστάμενο εξοπλισμό. Γ. Βάσει των ανωτέρω, η τεχνική προσφορά της «...», δεν συμμορφώνεται με τις απαιτήσεις του κανονιστικού πλαισίου του Διαγωνισμού και για τον λόγο αυτό εσφαλμένα έγινε δεκτή και συνεπώς, θα πρέπει να αποκλειστεί. Παραβίαση υποχρέωσης εκτίμησης ποσότητας στραγγισμάτων. Στο άρθρο 11.3. της Διακήρυξης, με τίτλο «Περιεχόμενα Φακέλου Τεχνικής

Προσφοράς», ορίζεται ότι (σελ. 30): «Οι διαγωνιζόμενοι καλούνται να παρουσιάσουν τις τεχνικές τους λύσεις οι οποίες θα πρέπει να περιλαμβάνουν κατ' ελάχιστο, επί ποινή αποκλεισμού τα ακόλουθα: [...] εκτίμηση της ποσότητας των στραγγισμάτων που θα προκύψουν κατά την άντληση του βιοαερίου έτσι ώστε να μπορεί να προβλεφθεί και να περιγραφεί η διαχείριση τους». Πλην όμως, εν προκειμένω, στην Τεχνική Προσφορά της «...», και ιδίως στο κεφ. (σελ. 58), ενώ γίνεται αναφορά στην μέθοδο υπολογισμού της ποσότητας των στραγγισμάτων, ουδεμία αναφορά γίνεται ως προς τον υπολογισμό και την εκτίμηση της ποσότητας των στραγγισμάτων που θα προκύψουν, κατά την άντληση του βιοαερίου, κατά παράβαση του κανονιστικού πλαισίου του διαγωνισμού. Με την από 24-02-2020 διευκρινιστική επιστολή της, η εταιρεία στην απάντησή της επί του σχετικού ερωτήματος Α3, επιχειρεί να εμπλέξει την ζητούμενη από την Διακήρυξη «εκτίμηση της ποσότητας στραγγισμάτων κατά την άντληση του βιοαερίου» με την «διαχείρισης των συσσωρευμένων στραγγιδίων στα κύτταρα», αναφέροντας ότι: «τα στραγγίσματα που ... θα αντλούνται από τα φρεάτια βιοαερίου δεν αποτελούν επιπλέον ποσότητες, διότι πρόκειται για στραγγίσματα που προϋφίστανται στο σώμα των απορριμμάτων». Δηλαδή, παρά την ρητή απαίτηση των τευχών για υπολογισμό των στραγγιδίων του αντλούμενου βιοαερίου, η εταιρεία με πρόσχημα την πιθανή επαύξηση τους λόγω της ύπαρξης συσσωρευμένων στραγγιδίων στον απορριμματικό όγκο των κυττάρων, δεν προχωρεί σε κανένα υπολογισμό τους, ούτε δεσμεύεται για οποιαδήποτε αναμενόμενη ποσότητα αυτών. Βάσει των ανωτέρω, η τεχνική προσφορά της «...», δεν συμμορφώνεται με τις απαιτήσεις του κανονιστικού πλαισίου του Διαγωνισμού και για τον λόγο αυτό εσφαλμένα έγινε δεκτή και συνεπώς, θα πρέπει να αποκλειστεί. Παραβίαση υποχρέωσης διασφάλισης επισκεψιμότητας των φρεατίων μέσω δρόμου ή αναβαθμού. Α. Στο άρθρο 11.3. της Διακήρυξης, με τίτλο «Περιεχόμενα Φακέλου Τεχνικής Προσφοράς», ορίζεται ότι (σελ. 30): «Οι διαγωνιζόμενοι καλούνται να παρουσιάσουν τις τεχνικές τους λύσεις οι οποίες θα πρέπει να περιλαμβάνουν κατ' ελάχιστο, επί ποινή αποκλεισμού τα ακόλουθα: · [...]»

Όλα τα φρεάτια άντλησης που θα κατασκευαστούν να είναι επισκέψιμα. Αυτό να είναι εφικτό είτε με τη χρήση δρόμου ή αναβαθμού». Πλην όμως, εν προκειμένω, στην Τεχνική Προσφορά της «...», και ειδικότερα, στα Σχέδια 9 και 10 αυτής, τα με αριθμούς Φ2, Φ3, Φ5, Φ9, Φ13, Φ31 φρεάτια, δεν είναι επισκέψιμα με τη χρήση δρόμου ή αναβαθμού, κατά παράβαση του κανονιστικού πλαισίου του διαγωνισμού. Βάσει των ανωτέρω, η τεχνική προσφορά της «...», δεν συμμορφώνεται με τις απαιτήσεις του κανονιστικού πλαισίου του Διαγωνισμού και για τον λόγο αυτό εσφαλμένα έγινε δεκτή και συνεπώς, θα πρέπει να αποκλειστεί. Υπέρβαση του οριζόμενου μεγέθους των Μηχανών Ηλεκτροπαραγωγής Α. Στο άρθρο 11.3. της Διακήρυξης, με τίτλο «Περιεχόμενα Φακέλου Τεχνικής Προσφοράς», ορίζεται ότι (σελ. 29): «Οι διαγωνιζόμενοι καλούνται να παρουσιάσουν τις τεχνικές τους λύσεις οι οποίες θα πρέπει να περιλαμβάνουν κατ' ελάχιστο, επί ποινή αποκλεισμού τα ακόλουθα: · Τα προτεινόμενα έργα θα πρέπει να είναι σε συμφωνία με την ΑΕΠΟ [...]». Περαιτέρω, σε απάντηση ερωτήματος προς διευκρίνιση έτερου οικονομικού φορέα, στις από 07.11.2019 διευκρινίσεις της Επιτροπής Διενέργειας και Αξιολόγησης του Διαγωνισμού, αναφέρεται ότι: «Ειδικότερα όσον αφορά το σημείο 2 στην Διακήρυξη και ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 6 ΤΕΧΝΙΚΗ ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ στο κεφ. 2. Γενικά Στοιχεία του Χ.Υ.Τ.Α. και στο τμήμα Μονάδα Παραγωγής Ενέργειας (σελ.55) αναφέρεται: «Βάσει της ΑΕΠΟ, ο σταθμός παραγωγής ενέργειας περιλαμβάνει δύο (2) ηλεκτροπαραγωγά ζεύγη (H/Z), ισχύος 625 kWε έκαστο. Η ηλεκτρική και θερμική ισχύς του σταθμού με τα δύο (2) H/Z είναι 1,25 MW και 1,875 MW αντίστοιχα. Επομένως σαφέστατα ορίζεται στην Διακήρυξη ότι το μέγεθος των Μηχανών Ηλεκτροπαραγωγής πρέπει να είναι 1,25 MW». Πλην όμως, εν προκειμένω, ο προσφερόμενος εξοπλισμός παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας της «...» είναι μεγέθους 635KW ανά γραμμή (1270 KW σύνολο). Κατά συνέπεια, υπερβαίνει το ως άνω οριζόμενο στην ΑΕΠΟ, όπως αναφέρεται και στις παρεχόμενες διευκρινίσεις (1,25 MW) και επομένως παραβιάζει το κανονιστικό πλαίσιο του διαγωνισμού. Επιπρόσθετα, επισημαίνεται ότι η ως άνω παράβαση είχε ήδη εντοπιστεί από την Επιτροπή του Διαγωνισμού κατά το στάδιο αξιολόγησης

των προσφορών και ενόψει τούτου είχαν ζητηθεί διευκρινίσεις. Ενόψει τούτου η εταιρία «...» παρείχε διευκρινίσεις, δια των οποίων ομολόγησε ότι πράγματι «στο Τεύχος 2 Τεχνική Έκθεση προσφέρει 2 Η/Ζ ισχύος 635 kW» και προσπάθησε να τροποποιήσει ανεπίτρεπτα την προσφορά της, αναφέροντας ότι «η παραγόμενη ισχύς (625 kW/HZ) μπορεί να επιτευχθεί με μία απλή ηλεκτρονική ρύθμιση, η οποία βάσει της εμπειρίας μας είναι πολύ εύκολα πραγματοποιήσιμη, του συστήματος ελέγχου των κινητήρων ώστε να επιτευχθεί μέγιστη λειτουργία 1.250 kW». Όμως, με τον όρο «ισχύ» στην ΑΕΠΟ νοείται η εγκατεστημένη ισχύς της Μονάδας που ταυτίζεται με την παραγόμενη ηλεκτρική ενέργεια κατά την λειτουργία της στο 100% της ικανότητας της. Το ότι η ζητούμενη ισχύς της μονάδας των 1,25MWe είναι η εγκατεστημένη ισχύς προκύπτει και από την άδεια παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας (Δ6/Φ18.047/οικ491/13.1.10 του ΥΠΕΚΑ) που συνάπτεται στην ΑΕΠΟ. Δεδομένου ότι η ισχύς σε «μέγιστη λειτουργία στα 1250 KW», δεν ταυτίζεται με την εγκατεστημένη ισχύ, υπάρχει απόκλιση από τα ζητούμενα και απαιτήσεις της ΑΕΠΟ και κατά συνέπεια της Διακήρυξης. Περαιτέρω, η παραπάνω προτεινόμενη «ηλεκτρονική ρύθμιση» του εξοπλισμού, συνιστά επέμβαση επί του εργοστασιακού εξοπλισμού, ουδόλως προκύπτει ότι έχει την έγκριση και αποδοχή του κατασκευαστή και επομένως δεν δυνατόν να γίνει αποδεκτή στα πλαίσια του διαγωνισμού. Οποιαδήποτε τροποποίηση του εξοπλισμού, μπορεί να γίνει μόνο από τον ίδιο τον κατασκευαστή του εξοπλισμού, ο οποίος εκδίδει και το φύλλο των τεχνικών χαρακτηριστικών του εξοπλισμού (data-sheet). Στην προσφορά της εταιρείας και στην εν συνεχεία διευκρινιστική επιστολή, δεν περιλαμβάνεται καμία αντίστοιχη δήλωση του κατασκευαστή, ενώ αντίθετα στο τεχνικό φυλλάδιο που συνοδεύει την προσφορά είναι ρητή η αναφορά του κατασκευαστή σε ισχύ 635 KW. Η εταιρία «...» δηλαδή παρότι ομολόγησε ότι στην προσφορά της τα δύο (2) ηλεκτροπαραγωγά ζεύγη (Η/Ζ) εγκατεστημένης ονομαστικής ισχύος είναι 635 KW έκαστο, δια των διευκρινίσεων της τροποποίησε τούτο το σημείο της προσφοράς της, αναφέροντας το πρώτον ότι είναι πολύ εύκολο να αλλάξει την παραγόμενη ισχύ σε 625KW. Πλην όμως, το άρθρο 310 του

ν. 4412/2016 προβλέπει, μεταξύ άλλων, τα εξής: «3. Η διευκρίνιση ή η συμπλήρωση της παραγράφου 1 δεν πρέπει να εισάγει διακρίσεις, άνιση μεταχείριση των οικονομικών φορέων ή να έχει ως συνέπεια ευνοϊκή μεταχείριση συγκεκριμένου οικονομικού φορέα στη διαδικασία ανάθεσης της σύμβασης. Ο αναθέτων φορέας μπορεί να καλεί εγγράφως τους προσφέροντες να διευκρινίσουν, μέσα σε εύλογη προθεσμία η οποία δεν μπορεί να είναι μικρότερη από επτά (7) ημέρες από την ημερομηνία κοινοποίησης της σχετικής πρόκλησης, το περιεχόμενο της τεχνικής ή οικονομικής προσφοράς που έχουν υποβάλει, αν περιέχει ασάφειες ή σσοςνος σημασίας ατέλειες, επουσιώδεις παραλείψεις ή πρόδηλα τυπικά ή υπολογιστικά σφάλματα που ο αναθέτων φορέας κρίνει ότι μπορεί να θεραπευθούν. Η διευκρίνιση αυτή δεν πρέπει να έχει ως αποτέλεσμα την ουσιώδη αλλοίωση ης προσφοράς και δεν πρέπει να προσδίδει αθέμιτο ανταγωνιστικό πλεονέκτημα της συγκεκριμένης προσφοράς σε σχέση με τις λοιπές.». Ενόψει των ανωτέρω προκύπτει ότι η απάντηση-διευκρίνιση της εταιρίας «...» επί του ως άνω ερωτήματος μη νομίμως έγινε αποδεκτή από τον αναθέτοντα φορέα, διότι έχει ως αποτέλεσμα την ουσιώδη αλλοίωση της προσφοράς και προσδίδει αθέμιτο ανταγωνιστικό πλεονέκτημα υπέρ της. Βάσει των ανωτέρω, η τεχνική προσφορά της «...», δεν συμμορφώνεται με τις απαιτήσεις του κανονιστικού πλαισίου του Διαγωνισμού και για τον λόγο αυτό εσφαλμένα έγινε δεκτή η προσφορά της, μετά από παράνομη αποδοχή των σχετικών διευκρινίσεων, και συνεπώς, θα πρέπει να αποκλειστεί. Παραβίαση του ελάχιστου ζητούμενου βαθμού απόδοσης; των μηχανών - Τροποποίηση του προσφερόμενου μοντέλου. Στο άρθρο 11.3. της Διακήρυξης, με τίτλο «Περιεχόμενα Φακέλου Τεχνικής Προσφοράς», ορίζεται ότι (σελ. 30): «Οι διαγωνιζόμενοι καλούνται να παρουσιάσουν τις τεχνικές τους λύσεις οι οποίες θα πρέπει να περιλαμβάνουν κατ' ελάχιστο, επί ποινή αποκλεισμού τα ακόλουθα: Θα πρέπει ο προτεινόμενος εξοπλισμός ενεργειακής αξιοποίησης, να αποτελείται από μηχανή εσωτερικής καύσης με ακριβή περιγραφή του ηλεκτρικού βαθμού απόδοσης. Ο βαθμός απόδοσης ηλεκτρικής ενέργειας της προσφερόμενης μηχανής συμπαραγωγής θα

πρέπει να είναι μεγαλύτερος από 38%, όταν η ποσότητα του προσφερόμενου βιοαερίου προς την μηχανή συμπαραγωγής είναι μεγαλύτερη από το 75% της ονομαστικής [...]». Β. Πλην όμως, εν προκειμένω, ο προσφερόμενος εξοπλισμός παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας της «...» σύμφωνα με την τεχνική προσφορά της δεν ικανοποιεί την ως άνω τιθέμενη επί ποινή αποκλεισμού προδιαγραφή, δεδομένου ότι ο βαθμός απόδοσης ηλεκτρικής ενέργειας της προσφερόμενης μηχανής συμπαραγωγής είναι μικρότερο; από 38%, όταν η ποσότητα του προσφερόμενου βιοαερίου προς την μηχανή συμπαραγωγής είναι στο 75% τη; ονομαστικής. Συγκεκριμένα ο βαθμός απόδοσης ηλεκτρικής ενέργειας της προσφερόμενης μηχανής συμπαραγωγής είναι 37,6% στο 75% της ονομαστικής ισχύος, κατά παράβαση απαράβατου όρου της διακήρυξης. (βλ. το υποβληθέν με την προσφορά τεχνικό φυλλάδιο κατασκευαστή Jenbacher του μοντέλου (JGC 312 GS-L.L). Επισημαίνεται δε ότι η ως άνω πλημμέλεια είχε ήδη εντοπιστεί από την Επιτροπή του Διαγωνισμού κατά το στάδιο αξιολόγησης των προσφορών και ενόψει τούτου είχαν ζητηθεί διευκρινίσεις. Ενόψει τούτου η εταιρία «...» παρείχε διευκρινίσεις, με τις οποίες, υπέβαλλε μη νομίμως νέο τεχνικό φυλλάδιο του εξοπλισμού Jenbacher άλλου όμως μοντέλου (JGC 312 GS-L.L) με βαθμό απόδοσης 38,5% στο 75% της ονομαστικής ισχύος. Το ανωτέρω φυλλάδιο ωστόσο είναι από διαφορετικό μοντέλο από το αρχικώς προσφερθέν και συνεπώς μη νομίμως έγινε δεκτό από τον αναθέτοντα φορέα. Τούτο δε διότι το άρθρο 310 του ν. 4412/2016 προβλέπει, μεταξύ άλλων, τα εξής: «3. Η διευκρίνιση ή η συμπλήρωση της παραγράφου 1 δεν πρέπει να εισάγει διακρίσεις, άνιση μεταχείριση των οικονομικών φορέων ή να έχει ως συνέπεια ευνοϊκή μεταχείριση συγκεκριμένου οικονομικού φορέα στη διαδικασία ανάθεσης της σύμβασης. Ο αναθέτων φορέας μπορεί να καλεί εγγράφως τους προσφέροντες να διευκρινίσουν, μέσα σε εύλογη προθεσμία η οποία δεν μπορεί να είναι μικρότερη από επτά (7) ημέρες από την ημερομηνία κοινοποίησης της σχετικής πρόκλησης, το περιεχόμενο της τεχνικής ή οικονομικής προσφοράς που έχουν υποβάλει, αν περιέχει ασάφειες ή σσωνος σημασίας ατέλειες,

επουσιώδεις παραλείψεις ή πρόδηλα τυπικά ή υπολογιστικά σφάλματα που ο αναθέτων φορέας κρίνει ότι μπορεί να θεραπευθούν. Η διευκρίνιση αυτή δεν πρέπει να έχει ως αποτέλεσμα την ουσιώδη αλλοίωση της προσφοράς και δεν πρέπει να προσδίδει αθέμιτο ανταγωνιστικό πλεονέκτημα της συγκεκριμένης προσφοράς σε σχέση με τις λοιπές.». Ενόψει των ανωτέρω προκύπτει ότι η απάντηση- διευκρίνιση της εταιρίας «...» επί του ως άνω ερωτήματος μη νομίμως έγινε αποδεκτή από τον αναθέτοντα φορέα, διότι έχει ως αποτέλεσμα την ουσιώδη αλλοίωση της προσφοράς της και προσδίδει αθέμιτο ανταγωνιστικό πλεονέκτημα υπέρ της. Πέραν τούτου ωστόσο, και σε κάθε περίπτωση, συντρέχει λόγος αποκλεισμού της προσφοράς της εταιρίας «...» λόγω παράβασης του άρθρου 11.2.1 «Γενικοί όροι υποβολής προσφορών» της διακήρυξης, στο οποίο προβλέπεται ότι «Δεν επιτρέπονται εναλλακτικές προσφορές» και του άρθρου 11.6. στο οποίο προβλέπεται ότι απορρίπτεται προσφορά «β) η οποία περιέχει ατέλειες, ελλείψεις, ασάφειες ή σφάλματα, εφόσον αυτά δεν επιδέχονται συμπλήρωση ή διόρθωση ή εφόσον επιδέχονται συμπλήρωση ή διόρθωση, δεν έχουν αποκατασταθεί κατά την αποσαφήνιση και την συμπλήρωσή της σύμφωνα με την παράγραφο 12.1. της παρούσης διακήρυξης.. δ) η οποία είναι εναλλακτική προσφορά». Τούτο δε διότι η εταιρία «...» παρότι στην Τεχνική Έκθεση και στον αναλυτικό πίνακα Τεχνικών Χαρακτηριστικών αναφέρει ότι θα προσφέρει μηχανή JENBACHER τύπου 316, στο Τεχνικό Φυλλάδιο (brochure) του κατασκευαστή, που προσκόμισε με την προσφορά της περιγράφεται ο τύπος 312. Ούτως έχουσα η ανωτέρω προσφορά καθίσταται απορριπτέα διότι, πέρα από το γεγονός ότι δεν συμμορφώνεται με τους όρους της διακήρυξης, όπως αναλύθηκε παραπάνω, είναι εναλλακτική και περιέχει ασάφειες και σφάλματα που δεν επιδέχονται διόρθωση. Βάσει των ανωτέρω, η τεχνική προσφορά της «...» εσφαλμένα έγινε δεκτή, μετά από παράνομη αποδοχή των σχετικών διευκρινίσεων, και συνεπώς η προσβαλλόμενη απόφαση θα πρέπει να ακυρωθεί και για αυτόν τον λόγο. Λόγοι μη συμμόρφωσης της Τεχνικής Προσφοράς της «...» με τις απαιτήσεις του Παραρτήματος 6. Παραβίαση υποχρεώσεων ως προς τις εργασίες

απόθεσης στις κυψέλες του ΧΥΤΑ και ως προς το χρονοδιάγραμμα. Στο κεφάλαιο 2 «Γενικά Στοιχεία του Χ.Υ.Τ.Α.» του Παραρτήματος 6 (Τεχνική Περιγραφή) της Διακήρυξης, ορίζεται ότι «Ο ΧΥΤΑ (υφιστάμενες και μελλοντικές κυψέλες) καλύπτει επιφάνεια 200 στρεμμάτων. Ο χώρος διαθέτει εν ενεργεία 4 Κυψέλες, ενώ έχει δρομολογηθεί η κατασκευή των Κυψελών 5 και 6 που θα λειτουργήσουν ως ΧΥΤΥ, με συνολική χωρητικότητα 1.218.000 m³. Στην παρούσα φάση έχουν ολοκληρωθεί οι εργασίες απόθεσης στις κυψέλες 1, 2 και 3 (15, 40 και 30 στρεμμάτων περίπου αντιστοίχως) και οι εργασίες συνεχίζουν στην κυψέλη 4». Περαιτέρω, με τις από 07.11.2019 διευκρινίσεις της Επιτροπής Διενέργειας και Αξιολόγησης του Διαγωνισμού, στο ερώτημα «Να μας ενημερώσετε για την διαθεσιμότητα ολοκληρωμένων (ως προς την πλήρωση) τμημάτων των ενεργών κυψελών για την άντληση βιοαερίου», διευκρινίστηκε ότι «τα διατιθέμενα στοιχεία για την διαθεσιμότητα ολοκληρωμένων (ως προς την πλήρωση) τμημάτων των ενεργών κυψελών για την άντληση βιοαερίου στον ΧΥΤΑ «...», αναγράφονται στη διακήρυξη και τα τεύχη του διαγωνισμού (Διακήρυξη σελ 54)». Επιπλέον, με το ίδιο έγγραφο διευκρινίσεων, στο ερώτημα «Να μας ενημερώσετε για την μέγιστη ποσότητα απορριμμάτων και το χρόνο μέχρι τον οποίο προβλέπεται απόθεση απορριμμάτων στον ΧΥΤΑ «...»», η Επιτροπή Διενέργειας και Αξιολόγησης του Διαγωνισμού, απάντησε ότι «Τα διατιθέμενα στοιχεία για την ποσότητα απορριμμάτων και χρόνο μέχρι τον οποίο προβλέπεται απόθεση απορριμμάτων στον ΧΥΤΑ «...», αναγράφονται στη διακήρυξη και τα τεύχη του διαγωνισμού. (Διακήρυξη σελ. 56-57). Σας ενημερώνουμε ότι έχει συμβασιοποιηθεί το έργο για την εκπόνηση της Μελέτης Κατασκευής Μονάδας Επεξεργασίας Απορριμμάτων (ΜΕΑ) και Επέκτασης ΧΥΤΥ ΠΕ «...» με ημερομηνία έναρξης υλοποίησης της εν λόγω Σύμβασης την 16/09/2019 και περάτωση του συμβατικού αντικειμένου της την 16/07/2020. Με την ολοκλήρωση του εν λόγω έργου, θα εκκινήσει η διαδικασία δημοπράτησης της κατασκευής του έργου με χρονικό ορίζοντα ολοκλήρωσής του το 2023. Εντός του 2020 σχεδιάζεται η υλοποίηση του έργου επαύξησης της χωρητικότητας του 4ου κυττάρου του ΧΥΤΑ ΠΕ «...», το οποίο θα

εξασφαλίσει τον απαιτούμενο όγκο απόθεσης αποβλήτων (μέγιστης συνολικής ποσότητας περί των 300.000 tn) μέχρι την έναρξη λειτουργίας της ΜΕΑ, κατά το 2023». Από τα ανωτέρω χωρία της Διακήρυξης και των από 07.11.2019 διευκρινίσεων της Επιτροπής Διενέργειας και Αξιολόγησης του Διαγωνισμού, καθίσταται σαφές ότι: (α) οι εργασίες απόθεσης έχουν ολοκληρωθεί ήδη στις κυψέλες 1, 2 και 3, (β) οι εργασίες απόθεσης συνεχίζουν να διενεργούνται στην κυψέλη 4, (γ) πρόκειται να υλοποιηθεί έργο επαύξησης της χωρητικότητας της κυψέλης 4 και (δ) η απόθεση απορριμμάτων στην κυψέλη 4 θα συνεχιστεί μέχρι την έναρξη λειτουργίας της ΜΕΑ, κατά το 2023». Εν προκειμένω, από την τεχνική προσφορά της «...» και συγκεκριμένα από το κεφάλαιο 7.1.2. αυτής, «Προτεινόμενη διαμόρφωση απορριμματικού ανάγλυφου ΧΥΤΑ - Μεταφορά απορριμμάτων» (σελ. 76), και τα με αριθ. 2, 3 και 4 Σχέδια, προκύπτει ότι το απορριμματικό ανάγλυφο σχεδιάζεται και επεκτείνεται στην ενεργή επιφάνεια του Χ.Υ.Τ.Α, ήτοι επιφάνεια που δέχεται τα απορρίμματα, έκτασης περίπου 30.000 m², και μάλιστα ο σχεδιασμός εκτείνεται από την Κυψέλη 4 έως την Κυψέλη 1. Ωστόσο, η τεχνική της προσφορά με το ανωτέρω περιεχόμενο, αντίκειται τόσο στα ως άνω οριζόμενα στο Παράρτημα 6 της διακήρυξης, όσο και στις από 07.11.2019 παρασχεθείσες από την Επιτροπή του Διαγωνισμού, διευκρινίσεις. Τούτο, διότι, με την ως άνω προσφορά, προτείνεται η διενέργεια εργασιών απόθεσης στις κυψέλες 1, 2 και 3. Πλην όμως, όπως κατέστη σαφές από τα ανωτέρω, οι εργασίες απόθεσης στις κυψέλες 1, 2 και 3 έχουν ήδη ολοκληρωθεί, και η μόνη ενεργή είναι η κυψέλη 4. Σημειωτέον, ότι η τοποθέτηση νέων απορριμμάτων επί των κυττάρων 1 και 2, όπως αναφέρει στην τεχνική της προσφορά, είναι ιδιαίτερα προβληματική, και για τον επιπρόσθετο λόγο ότι τα εν λόγω κύτταρα έχουν ήδη σφραγισθεί με αργιλική στρώση. Ως εκ τούτου η τοποθέτηση απορριμμάτων επί της στεγάνωσης, θα δημιουργήσει ένα νέο κύτταρο, με ιδιαίτερες απαιτήσεις όπως κατασκευή συστημάτων παροχέτευσης (συλλογής και άντλησης) των παραγόμενων στραγγισμάτων από τα νέα απορρίμματα, ώστε αυτά να μην οδηγηθούν σε πλευρικές διηθήσεις, που θα έθεταν σε κίνδυνο την ευστάθεια

ολόκληρου του ΧΥΤΑ. Τέτοιες κατασκευές δεν προβλέπονται στην υπό εξέταση προσφορά. Παράλληλα, με τον τρόπο που αναφέρει στην τεχνική της προσφορά, δεν εξασφαλίζεται και η εφαρμογή της μελέτης επαύξησης της χωρητικότητας του 4^{ου} κυττάρου του ΧΥΤΑ, κατά 300.000 tn απορριμμάτων, και κυρίως δεν είναι δυνατή η συνέχιση της απόθεσης της επιπλέον ποσότητας των απορριμμάτων στο κύτταρο 4, μέχρι την έναρξη της λειτουργίας της ΜΕΑ κατά το 2023. Τούτο, διότι, επιπλέον, σύμφωνα με το χρονοδιάγραμμα, όλες οι εργασίες κατασκευής (που εκτείνονται και στο 4^ο κύτταρο) ολοκληρώνονται μέχρι τις 07.02.2022, ήτοι πριν την παραλαβή των 300.000 tn απορριμμάτων που προβλέπεται μετά την επαύξηση της χωρητικότητας του κυττάρου 4 μέχρι το 2023, πράγμα αδύνατον διότι δεν είναι δυνατή η απόθεση απορριμμάτων επί των ολοκληρωμένων κατασκευών. Συναφώς εξάλλου, η τεχνική της προσφορά είναι απορριπτή, και επειδή στους υπολογισμούς της για την παραγωγή βιοαερίου, έχουν ληφθεί υπόψη μόνο τα απορρίμματα που θα αποθεθούν μέχρι και το 2020, και όχι η επιπλέον ποσότητα απορριμμάτων του χρονικού διαστήματος 2021-2023. Ως εκ τούτου, η συνολικά παραγόμενη ποσότητα βιοαερίου που χρησιμοποιείται στους υπολογισμούς είναι ελαττωμένη, καθώς δεν περιλαμβάνει την επιπλέον παραγόμενη ποσότητα βιοαερίου και συνεπώς το δίκτυο συλλογής και μεταφοράς του βιοαερίου είναι σημαντικά υποδιαστασιολογημένο. Βάσει των ανωτέρω, η τεχνική προσφορά της «...», δεν συμμορφώνεται με τις απαιτήσεις του κανονιστικού πλαισίου του Διαγωνισμού και για τον λόγο αυτό εσφαλμένα έγινε δεκτή και συνεπώς, θα πρέπει να αποκλειστεί».

17. Επειδή, ως προς την εταιρία «...» η προσφεύγουσα επάγεται τα ακόλουθα. «Στο άρθρο 11.3 της Διακήρυξης, με τίτλο «Περιεχόμενα Φακέλου Τεχνικής Προσφοράς», ορίζεται ότι (σελ. 29): «Οι διαγωνιζόμενοι θα υποβάλλουν στην τεχνική προσφορά τους επί ποινή αποκλεισμού και τα εξής στοιχεία- έγγραφα: [...] β. Αναλυτική τεχνική και λειτουργική περιγραφή του προτεινόμενου τεχνικού εξοπλισμού, τόσο όσον αφορά την άντληση και επεξεργασία του βιοαερίου, όσο και την παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας τα

οποία θα συνοδεύονται από τεχνικά φυλλάδια του κατασκευαστή». Πλην όμως, εν προκειμένω, η τεχνική προσφορά του «...» δεν συμμορφώνεται με την ανωτέρω απαίτηση. Τούτο διότι, σε αυτήν, κατά παράβαση του ανωτέρω όρου της διακήρυξης, δεν συμπεριλαμβάνονται τα τεχνικά φυλλάδια αναφορικά με τον εξοπλισμό άντλησης του βιοαερίου (όπως ενδεικτικά φυλλάδια αναφορικά με τους αγωγούς, τις δικλείδες, τα όργανα μέτρησης και παρακολούθησης κλπ.), παρ' ότι τούτο απαιτείται από τη διακήρυξη και μάλιστα με ποινή αποκλεισμού. Επιπλέον, στην τεχνική του προσφορά, δεν περιλαμβάνονται τεχνικά φυλλάδια κατασκευαστή για το Κεντρικό σύστημα αυτοματισμού και ελέγχου της Μονάδας Παραγωγής Ενέργειας, ούτε όμως και για τις αντλίες στραγγισμάτων. Βάσει των ανωτέρω, η τεχνική προσφορά του «...», δεν συμμορφώνεται με τις απαιτήσεις του κανονιστικού πλαισίου του Διαγωνισμού και για τον λόγο αυτό εσφαλμένα έγινε δεκτή και συνεπώς, θα πρέπει να αποκλειστεί. Παραβίαση υποχρέωσης τοποθέτησης στρώσης συλλογής βιοαερίου. Στο άρθρο 1 του Κεφαλαίου Α της Διακήρυξης (σελ. 3), ορίζεται ότι: «Διευκρινίζεται ότι το αντικείμενο της Σύμβασης περιλαμβάνει: [...] β) την τοποθέτηση εξομαλυντικής στρώσης πάχους 40-50cm σε όλη την έκταση των τεσσάρων κυττάρων του Χ.Υ.Τ.Α. από ομοιογενή υλικά με κόκκους μέγιστης διαμέτρου 15cm και γ) την τοποθέτηση στεγανωτικής αργιλικής στρώσης πάχους 50cm σε όλη την έκταση του Χ.Υ.Τ.Α., διαπερατότητας $k < 10^{-9} \text{m/sec}$ [...] στ) όλα τα αναγκαία έργα που θα απαιτηθούν κατά τη κρίση του προσφέροντος προκειμένου να επιτευχθεί η αξιοποίηση του βιοαερίου όπως ενδεικτικά και όχι περιοριστικά συμπλήρωση της στεγάνωσης, διάτρηση νέων φρεατίων κλπ». Περαιτέρω, στο άρθρο 11.3 της Διακήρυξης, με τίτλο «Περιεχόμενα Φακέλου Τεχνικής Προσφοράς», ορίζεται ότι (σελ. 29): «Οι διαγωνιζόμενοι καλούνται να παρουσιάσουν τις τεχνικές τους λύσεις οι οποίες θα πρέπει να περιλαμβάνουν κατ' ελάχιστο, επί ποινή αποκλεισμού τα ακόλουθα: · Τα προτεινόμενα έργα θα πρέπει να είναι σε συμφωνία με την ΑΕΠΟ [...]». Ακόμη, στο άρθρ. 4.3.4.5.2.α. της ΑΕΠΟ (σελ. 44-45), ορίζεται ότι ενδιάμεσα της εξομαλυντικής και στεγανωτικής αργιλικής στρώσης επιβάλλεται η τοποθέτηση «στρώσης

συλλογής βιοαερίου, πάχους 30cm από χαλικώδες υλικό διαβάθμισης 16/32 με τιμή υδατοπερατότητας $K > 10^3$ m/sec» ή εναλλακτικά γεωσυνθετική αποστραγγιστική στρώση με ισοδύναμα αποτελέσματα με την χαλικώδη στρώση. Πάνω από την στρώση συλλογής βιοαερίου τοποθετείται γεωύφασμα διαχωρισμού καταλλήλων αντοχών. Τέλος, κατόπιν υποβολής σχετικού ερωτήματος προς διευκρίνιση, με το από 07.11.2019 έγγραφο της Επιτροπής Διενέργειας και Αξιολόγησης του Διαγωνισμού, διευκρινίστηκε ρητά ότι «τα προτεινόμενα έργα θα πρέπει να είναι σε συμφωνία με την ΑΕΠΟ» (σελ. 18). Από όλα τα ανωτέρω, συνάγεται αφενός μεν η εν γένει υποχρέωση του υποψήφιου οικονομικού φορέα, να συμμορφώνεται με τα οριζόμενα στην ΑΕΠΟ, αφετέρου δε η ειδικότερη, επί ποινή αποκλεισμού, υποχρέωσή του στο προτεινόμενο έργο να τοποθετήσει, ενδιάμεσα της εξομαλυντικής και στεγανωτικής αργιλικής στρώσης, στρώση συλλογής βιοαερίου ή εναλλακτικά γεωσυνθετική αποστραγγιστική στρώση. Εξυπακούεται, ότι η στρώση συλλογής του βιοαερίου επιβάλλεται να κατασκευαστεί στην παρούσα φάση, καθώς βρίσκεται κάτωθεν της κατασκευαζόμενης στεγανωτικής αργιλικής στρώσης, η οποία βάσει της Διακήρυξης αποτελεί ένα εκ των αντικειμένων που περιλαμβάνονται στην υπό ανάθεση σύμβαση. Από την άλλη, οι υπόλοιπες στρώσεις της τελικής κάλυψης του Χ.Υ.Τ.Α. που αναφέρονται στην ΑΕΠΟ του έργου (φυτοκάλυψη κλπ.) δεν αποτελούν αντικείμενο της τεχνικής προσφοράς, καθώς είναι δυνατό να κατασκευαστούν μελλοντικά. Πλην όμως, εν προκειμένω, η τεχνική προσφορά της «...», δεν συμμορφώνεται με τις ανωτέρω απαιτήσεις της Διακήρυξης, της ΑΕΠΟ και των από 07.11.2019 διευκρινίσεων της Επιτροπής Διενέργειας και Αξιολόγησης του Διαγωνισμού. Τούτο, διότι, στην τεχνική του προσφορά αυτή, και κατά παράβαση των ανωτέρω όρων του κανονιστικού πλαισίου του διαγωνισμού, δεν έχει συμπεριλάβει την απαιτούμενη στρώση συλλογής βιοαερίου ή εναλλακτικά το απαιτούμενο γεωύφασμα διαχωρισμού, που δεν είναι δυνατό να προστεθεί σε μεταγενέστερο στάδιο. Βάσει των ανωτέρω, η τεχνική προσφορά του «...», δεν συμμορφώνεται με τις απαιτήσεις του κανονιστικού πλαισίου του

Διαγωνισμού και για τον λόγο αυτό εσφαλμένα έγινε δεκτή και συνεπώς, θα πρέπει να αποκλειστεί. Παραβίαση υποχρέωσης ελέγχου παραγωγής CO με τη χρήση καταλυτικού μετατροπέα. Στο άρθρο 11.3. της Διακήρυξης, με τίτλο «Περιεχόμενα Φακέλου Τεχνικής Προσφοράς», ορίζεται ότι (σελ. 29): «Οι διαγωνιζόμενοι καλούνται να παρουσιάσουν τις τεχνικές τους λύσεις οι οποίες θα πρέπει να περιλαμβάνουν κατ' ελάχιστο, επί ποινή αποκλεισμού τα ακόλουθα: Τα προτεινόμενα έργα θα πρέπει να είναι σε συμφωνία με την ΑΕΠΟ [...]». Περαιτέρω, σύμφωνα με τα άρθρ. 4.3.3.1.3. (σελ. 35) και 4.3.7.3. (σελ. 49) της ΑΕΠΟ, «η παραγωγή του CO από τις μηχανές να ελέγχεται με τη χρήση καταλυτικού μετατροπέα» και σύμφωνα με το άρθρ. 4.7.4.4.1. (σελ. 54) της ΑΕΠΟ, οι εκπομπές CO να είναι 100-1000 mg/Nm³ σε 5% O₂. Β. Ωστόσο, εν προκειμένω, στην τεχνική προσφορά του «...» (σελ. 76-λοιπός εξοπλισμός μηχανών παραγωγής ενέργειας) δεν περιλαμβάνεται καταλυτικός μετατροπέας, κατά παράβαση των οριζόμενων στην ΑΕΠΟ που, κατά το άρθρ. 11.3. της Διακήρυξης πρέπει να τηρούνται επί ποινή αποκλεισμού. Παράλληλα, στο σημείο 1.03.03 του τεχνικού φυλλαδίου της εταιρείας JENBACHER, η χρήση καταλυτικού μετατροπέα αναφέρεται ως προαιρετική («optional») και όχι σαν στοιχείο που πράγματι προσφέρεται, όπως επί ποινή αποκλεισμού απαιτείται. Στην από 26-2-2020 διευκρινιστική επιστολή της «...», σε απάντηση του ερωτήματος Β2 της υπηρεσίας, η εταιρεία ισχυρίζεται ότι έχει προσφέρει τον εν λόγω «προαιρετικό» εξοπλισμό και χρησιμοποιεί ως απόδειξη την απλή αναφορά της προσφοράς σε «διάταξη καθαρισμού καυσαερίων» που υπάρχει στην παρ. 7.2 της τεχνικής έκθεσης του διαγωνιζόμενου (σελ.71), η οποία όμως σε καμία περίπτωση δεν προκύπτει ότι αφορά στον καταλυτικό οξειδωτή, καθώς ως «διάταξη καθαρισμού καυσαερίων» νοούνται διάφορα φίλτρα (π.χ. συγκράτησης σωματιδίων) και όχι υποχρεωτικά ο οξειδωτικός καταλύτης. Ως εκ τούτου, η προσφορά της «...», έρχεται σε αντίθεση με τις επί ποινή αποκλεισμού απαιτήσεις του κανονιστικού πλαισίου του διαγωνισμού, άλλως με την διευκρινιστική επιστολή της προχωράει σε τροποποίηση και αλλαγή του αντικείμενου της προσφοράς της (αντιπροσφορά), που αποτελεί και

αυτοτελή λόγο απόρριψης της προσφοράς. Βάσει των ανωτέρω, η τεχνική προσφορά του «...», δεν συμμορφώνεται με τις απαιτήσεις του κανονιστικού πλαισίου του Διαγωνισμού και για τον λόγο αυτό εσφαλμένα έγινε δεκτή και συνεπώς θα πρέπει να αποκλειστεί. Παραβίαση υποχρέωσης λήψη υπόψη συντελεστή ασφαλείας τουλάχιστον 1,50. Στο άρθρο 11.3. της Διακήρυξης, με τίτλο «Περιεχόμενα Φακέλου Τεχνικής Προσφοράς», ορίζεται ότι (σελ. 29): «Οι διαγωνιζόμενοι καλούνται να παρουσιάσουν τις τεχνικές τους λύσεις οι οποίες θα πρέπει να περιλαμβάνουν κατ' ελάχιστο, επί ποινή αποκλεισμού τα ακόλουθα: Τα προτεινόμενα έργα θα πρέπει να είναι σε συμφωνία με την ΑΕΠΟ [...]». Περαιτέρω, σύμφωνα με το άρθρ. 4.3.4.3.1. (σελ. 41) της ΑΕΠΟ «τα έργα υποδομής και διαχείρισης βιοαερίου του Χ.Υ.Τ.Α. να γίνουν σύμφωνα, με τις διατάξεις της ΚΥΑ 114218/1997 (ΦΕΚ 1016 Β/1997)». Τέλος, στο άρθρ. 7.1.3., παρ. 3 της ως άνω Κ.Υ.Α., ορίζεται ότι «Τα συστήματα διαχείρισης του βιοαερίου σχεδιάζονται σύμφωνα με τις μεγαλύτερες τιμές παραγωγής του έτους προσαρμοσμένο με συντελεστή ασφάλειας τουλάχιστον 1,50». Εν προκειμένω, όμως, στην τεχνική προσφορά του «...», και δη στη διαστασιολόγηση δικτύου μεταφοράς (σελ. 62), δεν περιλαμβάνονται υπολογισμοί διαστασιολόγησης του δικτύου, ενώ παράλληλα σε κανένα σημείο δεν αναφέρεται ότι για το σχεδιασμό του δικτύου, λήφθηκε υπόψη συντελεστής ασφάλειας τουλάχιστον 1,50, κατά τα οριζόμενα στην ως άνω Κ.Υ.Α., στην οποία παραπέμπει ρητά το κανονιστικό πλαίσιο του διαγωνισμού. Με την από 26-2-2020 διευκρινιστική επιστολή της «...», σε απάντηση του ερωτήματος Β4 της «...», υποβλήθηκαν συμπληρωματικά οι αναλυτικοί υπολογισμοί του δικτύου συλλογής και μεταφοράς του βιοαερίου, οι οποίοι δεν είχαν υποβληθεί κατά την φάση της προσφοράς, κατά παράβαση των απαιτήσεων των τευχών δημοπράτησης. Στους εν λόγω υπολογισμούς, η μέγιστη παροχή βιοαερίου λαμβάνεται μόλις 802 m³/h (την συνολική παροχή στον κεντρικό υποσταθμό και την μονάδα). Όμως, σύμφωνα με την μελέτη προσφοράς της εταιρείας (Τεχνική Έκθεση παρ. 4.4.1, Σχήμα 3) η μέγιστη παραγόμενη ποσότητα βιοαερίου είναι περίπου 1.380 m³/h. Για την τήρηση των απαιτήσεων της ΑΕΠΟ και της

ΚΥΑ, το σύστημα συλλογής, μεταφοράς και διαχείρισης του βιοαερίου του ΧΥΤΑ θα έπρεπε να έχει σχεδιαστεί για παροχή 2.070 m³/h (=1.380*1,5). Επομένως, το προσφερόμενο εκ μέρους της «...», δίκτυο συλλογής για την άντληση του βιοαερίου, δεν έχει σχεδιαστεί με βάση τις απαιτήσεις της ΚΥΑ. Βάσει των ανωτέρω, η τεχνική προσφορά του «...», δεν συμμορφώνεται με τις απαιτήσεις του κανονιστικού πλαισίου του Διαγωνισμού και για τον λόγο αυτό εσφαλμένα έγινε δεκτή και συνεπώς, θα πρέπει να αποκλειστεί. Παραβίαση υποχρέωσης αναφοράς στις τεχνικές προδιαγραφές της αντλίας στραγγισμάτων και επισύναψης τεχνικού φυλλαδίου. Στο άρθρο 11.3 της Διακήρυξης, με τίτλο «Περιεχόμενα Φακέλου Τεχνικής Προσφοράς», ορίζεται ότι (σελ. 29): «Οι διαγωνιζόμενοι καλούνται να παρουσιάσουν τις τεχνικές τους λύσεις οι οποίες θα πρέπει να περιλαμβάνουν κατ' ελάχιστο, επί ποινή αποκλεισμού τα ακόλουθα: [...] η επιλεχθείσα λύση να επιτρέπει την εισαγωγή αντλίας και αγωγού για την άντληση στραγγισμάτων από τα φρεάτια, εφόσον απαιτηθεί». Πλην όμως, στην τεχνική προσφορά του «...», δεν γίνεται καμία αναφορά στις τεχνικές προδιαγραφές της αντλίας στραγγισμάτων, ούτε επισυνάπτεται τεχνικό φυλλάδιο αυτής, ώστε να αποδεικνύεται η δυνατότητα εισαγωγής της στα φρεάτια βιοαερίου, εφόσον απαιτηθεί. Γ. Βάσει των ανωτέρω, η τεχνική προσφορά του «...», δεν συμμορφώνεται με τις απαιτήσεις του κανονιστικού πλαισίου του Διαγωνισμού και για τον λόγο αυτό εσφαλμένα έγινε δεκτή και συνεπώς, θα πρέπει να αποκλειστεί. Παραβίαση υποχρέωσης αναφοράς στις προδιαγραφές του μη ασβεστολιθικού υλικού. Α. Στο άρθρο 11.3 της Διακήρυξης, με τίτλο «Περιεχόμενα Φακέλου Τεχνικής Προσφοράς», ορίζεται ότι (σελ. 29): «Οι διαγωνιζόμενοι καλούνται να παρουσιάσουν τις τεχνικές τους λύσεις οι οποίες θα πρέπει να περιλαμβάνουν κατ' ελάχιστο, επί ποινή αποκλεισμού τα ακόλουθα: [...] περιγραφή της χρήσης μη ασβεστολιθικού υλικού κατάλληλης κοκκομετρίας για την πλήρωση των φρεατίων». Πλην όμως, στην τεχνική προσφορά του «...», κατά παράβαση του κανονιστικού πλαισίου του διαγωνισμού, δεν γίνεται καμία αναφορά στις τεχνικές προδιαγραφές του μη ασβεστολιθικού υλικού κατάλληλης κοκκομετρίας.

Βάσει των ανωτέρω, η τεχνική προσφορά του «...», δεν συμμορφώνεται με τις απαιτήσεις του κανονιστικού πλαισίου του Διαγωνισμού και για τον λόγο αυτό εσφαλμένα έγινε δεκτή και συνεπώς θα πρέπει να αποκλειστεί. Παραβίαση υποχρέωσης τοποθέτησης συλλεκτών συμπυκνωμάτων σε κάθε υποσταθμό. Στο άρθρο 11.3 της Διακήρυξης, με τίτλο «Περιεχόμενα Φακέλου Τεχνικής Προσφοράς», ορίζεται ότι (σελ. 30): «Οι διαγωνιζόμενοι καλούνται να παρουσιάσουν τις τεχνικές τους λύσεις οι οποίες θα πρέπει να περιλαμβάνουν κατ' ελάχιστο, επί ποινή αποκλεισμού τα ακόλουθα: [...] τοποθέτηση συλλεκτών συμπυκνωμάτων σε κάθε υποσταθμό για την ελαχιστοποίηση των συμπυκνωμάτων στο οριζόντιο δίκτυο μεταφοράς». Πλην όμως, στην τεχνική προσφορά του «...», και δη, στο κεφάλαιο 6.8.1. (σελ. 66-67) κατά παράβαση του κανονιστικού πλαισίου του διαγωνισμού, δεν περιλαμβάνεται η τοποθέτηση συλλεκτών συμπυκνωμάτων σε κάθε υποσταθμό, όπως επιβεβαιώνεται και από τα αντίστοιχα σχέδια, όπως άλλωστε παραδέχεται ο «...» με την από 26.2.2020 διευκρινιστική επιστολή του (διευκρίνιση Β3). Βάσει των ανωτέρω, η τεχνική προσφορά του «...», δεν συμμορφώνεται με τις απαιτήσεις του κανονιστικού πλαισίου του Διαγωνισμού και για τον λόγο αυτό εσφαλμένα έγινε δεκτή και συνεπώς, θα πρέπει να αποκλειστεί. Παραβίαση υποχρέωσης εξασφάλισης ταχύτητας αερίων μικρότερης ή ίσης των 10 m/s. Στο άρθρο 11.3 της Διακήρυξης, με τίτλο «Περιεχόμενα Φακέλου Τεχνικής Προσφοράς», ορίζεται ότι (σελ. 30): «Οι διαγωνιζόμενοι καλούνται να παρουσιάσουν τις τεχνικές τους λύσεις οι οποίες θα πρέπει να περιλαμβάνουν κατ' ελάχιστο, επί ποινή αποκλεισμού τα ακόλουθα: [...] Η διάμετρος των αγωγών (σημ. μεταφοράς βιοαερίου) να είναι τέτοια ώστε σε κάθε περίπτωση να εξασφαλίζεται εντός των αγωγών ταχύτητα αερίων μικρότερη ή ίση των 10 m/s». Εν προκειμένω, στην τεχνική προσφορά του «...», και δη, στο κεφάλαιο 6.4 και 6.5 (σελ. 59-62), αναφέρεται ότι το οριζόντιο δίκτυο μεταφοράς του βιοαερίου θα αποτελείται από αγωγούς διαμέτρου 90mm (δευτερεύον δίκτυο) και το πρωτεύον δίκτυο αφορά αγωγούς Φ200. Ωστόσο, πουθενά στην τεχνική έκθεσή του, δεν αναφέρεται, ούτε τεκμηριώνεται, με την παράθεση των απαιτούμενων

υπολογισμών, ότι οι ανωτέρω διάμετροι των προσφερόμενων αγωγών, εξασφαλίζουν ότι η εντός των αγωγών ταχύτητα αερίων, είναι μικρότερη ή ίση των 10 m/s, όπως επί ποινή αποκλεισμού απαιτείται. Σημειώνουμε ότι με την από 26-2-2020 διευκρινιστική επιστολή της «...», σε απάντηση του ερωτήματος Β4 της «...», υπέβαλε συμπληρωματικούς αναλυτικούς υπολογισμούς του δικτύου συλλογής και μεταφοράς του βιοαερίου, οι οποίοι δεν είχαν υποβληθεί κατά την φάση της προσφοράς, παρά την σχετική απαίτηση των τευχών. Το γεγονός αυτό καθ' εαυτό συνιστά παραδοχή της μη επιτρεπτής έλλειψης της προσφοράς από τον ίδιο τον διαγωνιζόμενο, και επιπλέον και αντιπροσφορά λόγω της εκ των υστέρων συμπλήρωσης της προσφοράς της. Βάσει των ανωτέρω, η τεχνική προσφορά του «...», δεν συμμορφώνεται με τις απαιτήσεις του κανονιστικού πλαισίου του Διαγωνισμού και για τον λόγο αυτό εσφαλμένα έγινε δεκτή και συνεπώς, θα πρέπει να αποκλειστεί. Παραβίαση υποχρέωσης αναφοράς στις πιθανές βλάβες του δικτύου και στα κρίσιμα ανταλλακτικά. Στο άρθρο 11.3 της Διακήρυξης, με τίτλο «Περιεχόμενα Φακέλου Τεχνικής Προσφοράς», ορίζεται ότι (σελ. 31): «Οι διαγωνιζόμενοι καλούνται να παρουσιάσουν τις τεχνικές τους λύσεις οι οποίες θα πρέπει να περιλαμβάνουν κατ' ελάχιστο, επί ποινή αποκλεισμού τα ακόλουθα: [...] 3. Πρόγραμμα συντήρησης σταθμού και συλλογής Βιοαερίου. Θα υποβληθεί αναλυτικό Πρόγραμμα ελέγχου και συντήρησης των υποδομών βιοαερίου. Το πρόγραμμα να περιγράφει τους απαιτούμενους ελέγχους στα φρεάτια συλλογής, στους υποσταθμούς συλλογής, στις παγίδες συμπυκνωμάτων και στο οριζόντιο δίκτυο μεταφοράς βιοαερίου καθώς και στις αντλίες που θα τοποθετηθούν στο εσωτερικό των φρεατίων συλλογής βιοαερίου για τη μεταφορά των όποιων στραγγισμάτων. Θα πρέπει να υποβληθεί πρόγραμμα ελέγχου και συντήρησης της Μονάδας ενεργειακής αξιοποίησης βιοαερίου. Το πρόγραμμα θα περιγράφει αναλυτικά τους ελέγχους στα τμήματα επεξεργασίας και άντλησης βιοαερίου, στους πυρσούς καύσης βιοαερίου, στα τμήματα παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας, στον εξοπλισμό ηλεκτρικής διασύνδεσης (X/T και M/T) καθώς και στα συστήματα επίβλεψης, αυτοματισμών και ελέγχου της Μονάδας. Θα πρέπει

να γίνεται σαφής αναφορά στις πιθανές βλάβες του δικτύου και της Μονάδας και στους τρόπους αντιμετώπισης τους. Θα πρέπει να υπάρχει αποθήκη με τα απαιτούμενα ανταλλακτικά συντήρησης. Θα πρέπει να περιγράφονται αναλυτικά τα κρίσιμα ανταλλακτικά καθώς και οι χρόνοι αντικατάστασης τους». Πλην όμως, εν προκειμένω, στην τεχνική προσφορά του «...», και δη, στο κεφάλαιο 3 (σελ. 109, 116), ουδεμία μνεία γίνεται αφενός μεν επί των πιθανών βλαβών του δικτύου, αφετέρου δε επί των κρίσιμων ανταλλακτικών, παρά την ανωτέρω επί ποινή αποκλεισμού, οριζόμενη υποχρέωση στη Διακήρυξη. Γ. Βάσει των ανωτέρω, η τεχνική προσφορά του «...», δεν συμμορφώνεται με τις απαιτήσεις του κανονιστικού πλαισίου του Διαγωνισμού και για τον λόγο αυτό εσφαλμένα έγινε δεκτή και συνεπώς, θα πρέπει να αποκλειστεί. Παραβίαση υποχρέωση αναφοράς στη στελέχωση της ομάδας εκτέλεσης. Στο άρθρο 11.3 της Διακήρυξης, με τίτλο «Περιεχόμενα Φακέλου Τεχνικής Προσφοράς», ορίζεται ότι (σελ. 31): «Οι διαγωνιζόμενοι καλούνται να παρουσιάσουν τις τεχνικές τους λύσεις οι οποίες θα πρέπει να περιλαμβάνουν κατ' ελάχιστο, επί ποινή αποκλεισμού τα ακόλουθα: [...] 4. Οργανόγραμμα με τη στελέχωση της ομάδας εκτέλεσης του Αντικειμένου της Σύμβασης όπου θα περιγράφονται τα καθήκοντα και η κατανομή ευθυνών μεταξύ των μελών της ομάδας, επιτόπου του έργου καθώς και η πιθανή υποστήριξη της ομάδας επί τόπου από επιπρόσθετο προσωπικό. Η αποτελεσματικότητα της προτεινόμενης ομάδας σε αντίστοιχες υπηρεσίες θα κρίνεται επαρκής ή μη επαρκής, με βάση την κάλυψη των απαιτήσεων της παρούσας διακήρυξης που αφορούν το προσωπικό και την εμπειρία του σε έργα διαχείρισης βιοαερίου σε ΧΥΤΑ». Πλην όμως, εν προκειμένω, στην τεχνική προσφορά του «...», και δη, στο κεφάλαιο 34 (σελ. 117-127), ουδεμία μνεία γίνεται ως προς τα πρόσωπα που στελεχώνουν τις βασικές θέσεις του οργανογράμματος, με αποτέλεσμα να μην αποδεικνύεται ούτε η αποτελεσματικότητα ούτε η εμπειρία της προτεινόμενης ομάδας. Βάσει των ανωτέρω, η τεχνική προσφορά του «...», δεν συμμορφώνεται με τις απαιτήσεις του κανονιστικού πλαισίου του Διαγωνισμού και για τον λόγο αυτό εσφαλμένα έγινε δεκτή και συνεπώς, θα πρέπει να αποκλειστεί. Υπέρβαση

οριζόμενου μεγέθους Μηχανών Ηλεκτροπαραγωγής. Στο άρθρο 11.3. της Διακήρυξης με τίτλο «Περιεχόμενα Φακέλου Τεχνικής Προσφοράς», ορίζεται ότι (σελ. 29): «Οι διαγωνιζόμενοι καλούνται να παρουσιάσουν τις τεχνικές τους λύσεις οι οποίες θα πρέπει να περιλαμβάνουν κατ' ελάχιστο, επί ποινή αποκλεισμού τα ακόλουθα: Τα προτεινόμενα έργα θα πρέπει να είναι σε συμφωνία με την ΑΕΠΟ [...]». Περαιτέρω, σε απάντηση ερωτημάτων προς διευκρίνιση έτερου οικονομικού φορέα, στις από 07.11.2019 διευκρινίσεις της Επιτροπής Διενέργειας και Αξιολόγησης του Διαγωνισμού, αναφέρεται ότι: «Ειδικότερα όσον αφορά το σημείο 2 στην Διακήρυξη και ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 6 ΤΕΧΝΙΚΗ ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ στο κεφ. 2. Γενικά Στοιχεία του Χ.Υ.Τ.Α. και στο τμήμα Μονάδα Παραγωγής Ενέργειας (σελ.55) αναφέρεται: «Βάσει της ΑΕΠΟ, ο σταθμός παραγωγής ενέργειας περιλαμβάνει δύο (2) ηλεκτροπαραγωγά ζεύγη (H/Z), ισχύος 625 kWe έκαστο. Η ηλεκτρική και θερμική ισχύς του σταθμού με τα δύο (2) H/Z είναι 1,25 MW και 1,875 MW αντίστοιχα. Επομένως σαφέστατα ορίζεται στην Διακήρυξη ότι το μέγεθος των Μηχανών Ηλεκτροπαραγωγής πρέπει να είναι 1,25 MW», καθώς και ότι «Η Διακήρυξη, η άδεια παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας και η ΑΕΠΟ καθορίζουν το μέγεθος των μηχανών παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας και το ακριβές αντικείμενο του διαγωνισμού». Β. Πλην όμως, εν προκειμένω, στην τεχνική προσφορά του «...», και δη στο κεφ. 7.2. (σελ. 70) αυτής, περιλαμβάνεται Μονάδα ενεργειακής αξιοποίησης αποτελούμενη από δύο μηχανές συμπαραγωγής ηλεκτρικής ισχύος 0,635 MW έκαστη, ήτοι 1,25 MW. Κατά συνέπεια, υπερβαίνει το ως άνω οριζόμενο στην ΑΕΠΟ, όπως αναφέρεται και στις παρεχόμενες διευκρινίσεις (1,25 MW) και επομένως παραβιάζει το κανονιστικό πλαίσιο του διαγωνισμού. Γ. Επιπρόσθετα, επισημαίνεται ότι η ως άνω παράβαση είχε ήδη εντοπιστεί από την Επιτροπή του Διαγωνισμού κατά το στάδιο αξιολόγησης των προσφορών και ενόψει τούτου είχαν ζητηθεί διευκρινίσεις. Ενόψει τούτου η εταιρία «...» παρέιχε της από 26.02.20 διευκρινίσεις, δια των οποίων ομολόγησε ότι πράγματι «στο Τεύχος 2 Τεχνική Έκθεση προσφέρει 2 H/Z ισχύος 635 kW» και προσπάθησε να τροποποιήσει ανεπίτρεπτα την προσφορά της, αναφέροντας

«στο προσφερόμενο μοντέλο H/Z 312 GS-LL του οίκου Jenbacher δύναται να ρυθμιστεί η έξοδος της ισχύος τους ακριβώς στις απαιτήσεις της ΑΕΠΟ των 2 x 625KW». Όμως, ούτε στην προσφορά της, ούτε στη διευκρινιστική επιστολή της, περιλαμβάνεται σχετική δήλωση του κατασκευαστή, ο οποίος εκδίδει και το τροποποιημένο φύλλο των τεχνικών χαρακτηριστικών του εξοπλισμού (data-sheet) που θα αποδεικνύει ότι είναι δυνατή η «μόνιμη» ρύθμιση από τον ίδιο τον κατασκευαστή του εξοπλισμού, ώστε να μην υπάρχει δυνατότητα αύξησης της παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας πέραν των 1.25 KW που προσβλέπουν οι περιβαλλοντικοί όροι της ΑΕΠΟ. Σημειώνεται ότι με τον όρο «ισχύς» στην ΑΕΠΟ νοείται η εγκατεστημένη ισχύς της Μονάδας που ταυτίζεται με την παραγόμενη ηλεκτρική ενέργεια κατά την λειτουργία της Μονάδας στο 100% της ικανότητάς της. Το ότι η ζητούμενη ισχύς της μονάδας των 1,25 MWe αφορά στην εγκατεστημένη ισχύ, προκύπτει και από την άδεια παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας (Δ6/Φ18.047/οικ491/13.1.10 του ΥΠΕΚΑ) που συνάπτεται στην ΑΕΠΟ. Δεδομένου ότι η ισχύς λειτουργίας δεν ταυτίζεται με την εγκατεστημένη ισχύ, υπάρχει απόκλιση από τα ζητούμενα και απαιτήσεις της ΑΕΠΟ. Η εταιρία «...» δηλαδή παρότι ομολόγησε ότι στην προσφορά της τα δύο (2) ηλεκτροπαραγωγά Ζεύγη (H/Z) εγκατεστημένης ονομαστικής ισχύος είναι 635kWe έκαστο, δια των διευκρινίσεων της τροποποίησε τούτο το σημείο της προσφοράς της, αναφέροντας το πρώτον ότι είναι πολύ εύκολο να αλλάξει την παραγόμενη ισχύ σε 625KW. Πλην όμως, το άρθρο 310 του ν. 4412/2016 προβλέπει, μεταξύ άλλων, τα εξής: «3. Η διευκρίνιση ή η συμπλήρωση της παραγράφου 1 δεν πρέπει να εισάγει διακρίσεις, άνιση μεταχείριση των οικονομικών φορέων ή να έχει ως συνέπεια ευνοϊκή μεταχείριση συγκεκριμένου οικονομικού φορέα στη διαδικασία ανάθεσης της σύμβασης. 4. Ο αναθέτων φορέας μπορεί να καλεί εγγράφως τους προσφέροντες να διευκρινίσουν, μέσα σε εύλογη προθεσμία η οποία δεν μπορεί να είναι μικρότερη από επτά (7) ημέρες από την ημερομηνία κοινοποίησης της σχετικής πρόκλησης, το περιεχόμενο της τεχνικής ή οικονομικής προσφοράς που έχουν υποβάλει, αν περιέχει ασάφειες ή σσοςος

σημασίας ατέλειες, επουσιώδεις παραλείψεις ή πρόδηλα τυπικά ή υπολογιστικά σφάλματα που ο αναθέτων φορέας κρίνει ότι μπορεί να θεραπευθούν. Η διευκρίνιση αυτή δεν πρέπει να έχει ως αποτέλεσμα την ουσιώδη αλλοίωση της προσφοράς και δεν πρέπει να προσδίδει αθέμιτο ανταγωνιστικό πλεονέκτημα της συγκεκριμένης προσφοράς σε σχέση με τις λοιπές.». Ενόψει των ανωτέρω προκύπτει ότι η απάντηση- διευκρίνιση της εταιρίας «...» επί του ως άνω ερωτήματος μη νομίμως έγινε αποδεκτή από τον αναθέτοντα φορέα, διότι έχει ως αποτέλεσμα την ουσιώδη αλλοίωση της προσφοράς της και προσδίδει αθέμιτο ανταγωνιστικό πλεονέκτημα υπέρ της.

Δ. Βάσει των ανωτέρω, η τεχνική προσφορά του «...», δεν συμμορφώνεται με τις απαιτήσεις του κανονιστικού πλαισίου του Διαγωνισμού και για τον λόγο αυτό εσφαλμένα έγινε δεκτή, κατ' αποδοχή των παρανόμως χορηγηθέντων διευκρινίσεων της, και συνεπώς, θα πρέπει να αποκλειστεί. 2. Λόγοι μη συμμόρφωσης της Τεχνικής Προσφοράς του «...», με τις απαιτήσεις του Παραρτήματος 6. Παραβίαση υποχρεώσεων ως προς τις εργασίες απόθεσης στις κυψέλες του ΧΥΤΑ και ως προς το χρονοδιάγραμμα. Στο κεφάλαιο 2 «Γενικά Στοιχεία του Χ.Υ.Τ.Α.» του Παραρτήματος 6 (Τεχνική Περιγραφή) της Διακήρυξης, ορίζεται ότι «Ο ΧΥΤΑ (υφιστάμενες και μελλοντικές κυψέλες) καλύπτει επιφάνεια 200 στρεμμάτων. Ο χώρος διαθέτει εν ενεργεία 4 Κυψέλες, ενώ έχει δρομολογηθεί η κατασκευή των Κυψελών 5 και 6 που θα λειτουργήσουν ως ΧΥΤΥ, με συνολική χωρητικότητα 1.218.000 m³. Στην παρούσα φάση έχουν ολοκληρωθεί οι εργασίες απόθεσης στις κυψέλες 1, 2 και 3 (15, 40 και 30 στρεμμάτων περίπου αντιστοίχως) και οι εργασίες συνεχίζουν στην κυψέλη 4». Περαιτέρω, με τις από 07.11.2019 διευκρινίσεις της Επιτροπής Διενέργειας και Αξιολόγησης του Διαγωνισμού, στο ερώτημα «Να μας ενημερώσετε για την διαθεσιμότητα ολοκληρωμένων (ως προς την πλήρωση) τμημάτων των ενεργών κυψελών για την άντληση βιοαερίου», διευκρινίστηκε ότι «τα διατιθέμενα στοιχεία για την διαθεσιμότητα ολοκληρωμένων (ως προς την πλήρωση) τμημάτων των ενεργών κυψελών για την άντληση βιοαερίου στον ΧΥΤΑ «...», αναγράφονται στη διακήρυξη και τα τεύχη του διαγωνισμού (Διακήρυξη σελ. 54)». Επιπλέον, με το ίδιο

έγγραφο διευκρινίσεων, στο ερώτημα «Να μας ενημερώσετε για την μέγιστη ποσότητα απορριμμάτων και το χρόνο μέχρι τον οποίο προβλέπεται απόθεση απορριμμάτων στον ΧΥΤΑ «...», η Επιτροπή Διενέργειας και Αξιολόγησης του Διαγωνισμού, απάντησε ότι «Τα διατιθέμενα στοιχεία για την ποσότητα απορριμμάτων και χρόνο μέχρι τον οποίο προβλέπεται απόθεση απορριμμάτων στον ΧΥΤΑ «...», αναγράφονται στη διακήρυξη και τα τεύχη του διαγωνισμού. (Διακήρυξη σελ. 56-57). Σας ενημερώνουμε ότι έχει συμβασιοποιηθεί το έργο για την εκπόνηση της Μελέτης Κατασκευής Μονάδας Επεξεργασίας Απορριμμάτων (ΜΕΑ) και Επέκτασης ΧΥΤΥ ΠΕ «...» με ημερομηνία έναρξης υλοποίησης της εν λόγω Σύμβασης την 16/09/2019 και περάτωση του συμβατικού αντικειμένου της την 16/07/2020. Με την ολοκλήρωση του εν λόγω έργου, θα εκκινήσει η διαδικασία δημοπράτησης της κατασκευής του έργου με χρονικό ορίζοντα ολοκλήρωσής του το 2023. Εντός του 2020 σχεδιάζεται η υλοποίηση του έργου επαύξησης της χωρητικότητας του 4ου κυτάρου του ΧΥΤΑ ΠΕ «...», το οποίο θα εξασφαλίσει τον απαιτούμενο όγκο απόθεσης αποβλήτων (μέγιστης συνολικής ποσότητας περί των 300.000 tn) μέχρι την έναρξη λειτουργίας της ΜΕΑ, κατά το 2023». Β. Από τα ανωτέρω χωρία της Διακήρυξης και των από 07.11.2019 διευκρινίσεων της Επιτροπής Διενέργειας και Αξιολόγησης του Διαγωνισμού, καθίσταται σαφές ότι: (α) οι εργασίες απόθεσης έχουν ολοκληρωθεί ήδη στις κυψέλες 1, 2 και 3, (β) οι εργασίες απόθεσης συνεχίζουν στην κυψέλη 4 μέχρι το 2023, και (γ) πρόκειται να υλοποιηθεί έργο επαύξησης της χωρητικότητας του 4^{ου} κυτάρου. Γ. Εν προκειμένω, στην τεχνική προσφορά του «...», και συγκεκριμένα στο Κεφάλαιο 8.2.1. αυτής (σελ. 91-93), αναφέρεται ότι «Στα ολοκληρωμένα κύτταρα (1), (2) & (3) του ΧΥΤΑ «...» αλλά και στα πρανή που έχουν μέχρι στιγμής διαμορφωθεί στο κύτταρο 4 το διαμορφωμένο ανάγλυφο σε λίγες περιοχές, οι οποίες βρίσκονται κυρίως παράλληλα με την περιμετρική ζώνη του ΧΥΤΑ, έχει διαμορφωθεί με τέτοιο τρόπο ώστε να ξεπερνά καθ' ύψος το προβλεπόμενο, συνήθως με πιο απότομες κλίσεις από 1:3 (υ:π)... Για το σκοπό αυτό σχεδιάστηκε νέο προτεινόμενο απορριμματικό ανάγλυφο, το οποίο

εμπεριέχει όλα τα υφιστάμενα απορρίμματα εντός των ορίων της στεγανοποιημένης επιφάνειας, λαμβάνει υπόψη του τις μελλοντικές στρώσεις τελικής αποκατάστασης και έχει τις απαιτούμενες κλίσεις τόσο στα πρανή (1:3 στα πρανή) όσο και στο άνω ταμπάνι (κλίση της τάξης του 3-5%). Μετά από σύγκριση του προτεινόμενου απορριμματικού ανάγλυφου με το υφιστάμενο ανάγλυφο προέκυψε ότι ο όγκος των προς μεταφορά απορριμμάτων εκτιμάται σε 4.418 m³ περίπου. Ο όγκος αυτός θα επανατοποθετηθεί σε κατάλληλα σημεία του Χ.Υ.Τ.Α.». Πλην όμως, από την εξέταση των σχεδίων της τεχνικής του προσφοράς (Σχέδιο 01: Τοπογραφικό διάγραμμα υφιστάμενης κατάστασης, Σχέδιο 02: κατά μήκος τομές με διαμόρφωση απορριμματικού ανάγλυφου, Σχέδιο 03: κατά πλάτος τομές με διαμόρφωση απορριμματικού ανάγλυφου και Σχέδιο 12: Διάγραμμα μετακίνησης απορριμμάτων για τη διαμόρφωση απορριμματικού ανάγλυφου) προκύπτει ότι ο όγκος των νέων αποθέσεων που πραγματοποιείται σε όλη την έκταση του Χ.Υ.Τ.Α. είναι πολλαπλάσιος του όγκου των 4.418 m³ που περιγράφει τα μεταφερόμενα, υφιστάμενα απορρίμματα για την αναδιαμόρφωση των υφιστάμενων απότομων κλίσεων. Πιο συγκεκριμένα, από τα ανωτέρω σχέδια, προκύπτει ότι θα διενεργηθούν νέες αποθέσεις απορριμμάτων σε όλη την έκταση του Χ.Υ.Τ.Α. ύψους 1-5m (κυψέλες 1, 2, 3 και 4, ύψους έως και 5m). Προτείνονται, δηλαδή, ιδιαίτερα εκτεταμένες εργασίες απόθεσης σημαντικότερων ποσοτήτων απορριμμάτων στις κυψέλες 1, 2 και 3, τη στιγμή που οι εργασίες απόθεσης σε αυτές έχουν ήδη ολοκληρωθεί, και συνεχίζονται μόνον στην κυψέλη 4 του Χ.Υ.Τ.Α., του οποίου μάλιστα σχεδιάζεται η επαύξηση της χωρητικότητας. Τούτη ωστόσο η πρόβλεψη αντιβαίνει στις απαιτήσεις του κανονιστικού πλαισίου του Διαγωνισμού, όπως αποτυπώνονται στη Διακήρυξη και στις από 07.11.2019 διευκρινίσεις. Σκόπιμο δε, κρίνεται να τονισθεί ότι, τα ανωτέρω υποκρύπτονται τεχνηέντως, δεδομένου ότι στο σχέδιο 16: «Τυπική Τομή Μεταφοράς Απορριμμάτων», εμφανίζεται ότι η απόθεση των απορριμμάτων θα γίνεται δήθεν μόνο στο πρανές του κυτάρου 4 και στο κοινό πλατό των 3 και 4, ενώ δεν παρέχονται πληροφορίες για τα υπόλοιπα κύτταρα/ περιοχές

του ΧΥΤΑ. Σημειωτέον, ότι η τοποθέτηση νέων απορριμμάτων επί των κυττάρων 1 και 2, όπως αναφέρει στην τεχνική της προσφορά, είναι ιδιαίτερα προβληματική, και για τον επιπρόσθετο λόγο ότι τα εν λόγω κύτταρα έχουν ήδη σφραγισθεί με αργιλική στρώση. Συνάγεται, επομένως, ότι η τοποθέτηση απορριμμάτων επί της στεγάνωσης, όπως προτείνεται, θα δημιουργήσει ένα νέο κύτταρο, με ιδιαίτερες απαιτήσεις όπως κατασκευή συστημάτων παροχέτευσης (συλλογής και άντλησης) των παραγόμενων στραγγισμάτων από τα νέα απορρίμματα, ώστε αυτά να μην οδηγηθούν σε πλευρικές διηθήσεις, που θα έθεταν σε κίνδυνο την ευστάθεια ολόκληρου του ΧΥΤΑ. Τέτοιες κατασκευές δεν προβλέπονται στην υπό εξέταση προσφορά. Επιπλέον, βάσει της Τεχνικής του Προσφοράς, στην Κυψέλη 1, προτείνονται νέες αποθέσεις απορριμμάτων, που υπερβαίνουν τα 5m, επί του σημερινού ανάγλυφου. Πιο συγκεκριμένα, βάσει του σχεδίου 12 της τεχνικής του προσφοράς, παρατηρούνται σημαντικές επιχώσεις, στο σύνολο σχεδόν, της επιφάνειας του ΧΥΤΑ. Όπως γίνεται εμφανές και από την έντονη πύκνωση των ισοϋψών περιφερειακά του ΧΥΤΑ σε σχέση με το σημερινό ανάγλυφο, το περιφερειακό ήπιο πρηνές των ολοκληρωμένων κυττάρων (μικρότερο από 1:5), τροποποιείται άρδην σε 1:3, χωρίς καμία αναφορά στην προαναφερθείσα ιδιαιτερότητα και απαιτήσεις του σχεδιασμού διαχείρισης των παραγόμενων στραγγιδίων, με αποτέλεσμα, επιπρόσθετα, να τίθεται σε κίνδυνο η ευστάθεια των απορριμματικών πρηνών. Σημειωτέον επίσης, ότι, στην τεχνική του προσφορά, δεν αναφέρεται ο συνολικός όγκος των επιχώσεων. Τέλος, η Τεχνική του Προσφορά παραβιάζει το κανονιστικό πλαίσιο του διαγωνισμού, και αναφορικά με το χρονοδιάγραμμα του έργου. Πιο συγκεκριμένα, σύμφωνα με το υποβληθέν χρονοδιάγραμμα, όλες οι εργασίες κατασκευής ολοκληρώνονται εντός του 2020. Πλην όμως, σύμφωνα με την διακήρυξη και τις διευκρινήσεις που παρασχέθηκαν, η ολοκλήρωση των εργασιών κατασκευής εντός του 2020, είναι ανέφικτη. Τούτο, διότι, καθ' όλη τη διάρκεια του 2020, προβλέπεται η απόθεση απορριμμάτων στην περιοχή του πρηνούς του κυττάρου 4. Επομένως, δεν είναι δυνατή η εκτέλεση κατασκευαστικών εργασιών στο εν ενεργεία κύτταρο 4. Δεδομένου

μάλιστα, ότι στην προσφορά δεν προβλέπεται 2^ο στάδιο κατασκευών, όλες οι εργασίες κατασκευής πρέπει να ολοκληρωθούν πριν την παραλαβή των 300.000 tn απορριμμάτων που προβλέπεται μετά την επαύξηση της χωρητικότητας του κυτάρου 4. Ως εκ τούτου, δεδομένου ότι από την Διακήρυξη και την σχετική διευκρίνιση προβλέπεται ότι η απόθεση απορριμμάτων στην κυψέλη 4, θα συνεχίζεται τουλάχιστον μέχρι το 2023, για το χρονικό διάστημα αυτό, δεν είναι δυνατή η εκκίνηση των εργασιών κατασκευής των έργων αποκατάστασης. Συνάγεται, επομένως, ότι το χρονοδιάγραμμα εργασιών της τεχνικής του προσφοράς, βάσει του οποίου το πέρας της αργιλικής στρώσης τοποθετείται την 19^η.06.2020 και η έναρξη της μονάδας παραγωγής ενέργειας την 07^η.10.2020, είναι εσφαλμένο και παραβιάζει τις απαιτήσεις της Διακήρυξης. Βάσει των ανωτέρω, η τεχνική προσφορά του «...», δεν συμμορφώνεται με τις απαιτήσεις του κανονιστικού πλαισίου του Διαγωνισμού και για τον λόγο αυτό εσφαλμένα έγινε δεκτή και συνεπώς, θα πρέπει να αποκλειστεί. Παραβίαση υποχρέωσης λήψης υπόψη των οριζόμενων δειγματοληψιών για τους απαιτούμενους υπολογισμούς. Στο Κεφάλαιο 2 «Γενικά Στοιχεία του Χ.Υ.Τ.Α.», του Παραρτήματος 6 της Διακήρυξης, στο σημείο «Ποιοτική σύσταση» ορίζεται ότι: «Στα πλαίσια ελέγχου και παρακολούθησης της λειτουργίας του ΧΥΤΑ «...» πραγματοποιούνται δειγματοληψίες με σκοπό τον ποιοτικό έλεγχο του απορριμματικού φορτίου, το οποίο εισέρχεται κι οδηγείται προς υγειονομική ταφή στις εγκαταστάσεις του ΧΥΤΑ «...». Στον Πίνακα που ακολουθεί παρουσιάζονται τα αποτελέσματα των πιο πρόσφατων δειγματοληψιών που πραγματοποιήθηκαν το Μάρτιο, τον Ιούλιο, το Σεπτέμβριο και το Δεκέμβριο του 2016. Δεδομένου ότι οι δειγματοληψίες είναι οι πλέον πρόσφατες και ότι έχουν διενεργηθεί σε διαφορετικές χρονικές περιόδους καλύπτοντας πιθανές διακυμάνσεις ανά εποχή, τα εν λόγω αποτελέσματα θα χρησιμοποιηθούν για τους απαιτούμενους υπολογισμούς της παρούσας μελέτης». Β. Εν προκειμένω, ωστόσο, όπως προκύπτει από το Κεφάλαιο 3.4.2. της Τεχνικής του Προσφοράς (σελ. 26), τα ως άνω αναφερόμενα αποτελέσματα, δεν χρησιμοποιήθηκαν για τους απαιτούμενους υπολογισμούς της μελέτης, κατά

παράβαση των οριζομένων στην Διακήρυξη. Βάσει των ανωτέρω, η τεχνική προσφορά του «...», δεν συμμορφώνεται με τις απαιτήσεις του κανονιστικού πλαισίου του Διαγωνισμού και για τον λόγο αυτό εσφαλμένα έγινε δεκτή και συνεπώς, θα πρέπει να αποκλειστεί».

18. Επειδή, με τις ως άνω απόψεις ως προς τις αιτιάσεις της προσφυγής ο αναθέτων φορέας επικαλείται ότι «*B. ΑΠΟΡΡΙΨΗ ΛΟΓΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓΗΣ ΛΟΓΩ ΑΟΡΙΣΤΙΑΣ - ΝΟΜΩ ΚΑΙ ΟΥΣΙΑ ΑΒΑΣΙΜΩΝ. Μη έννομο συμφέρον της προσφεύγουσας να στραφεί κατά της αποδοχής των προσφορών των εταιριών «...» και «...». Επικαλείται η προσφεύγουσα το έννομο συμφέρον της να αιτηθεί ενώπιον Σας τον αποκλεισμό των προσφορών των λοιπών διαγωνιζομένων που έγιναν δεκτές σύμφωνα με την υπ' αριθμ. 144/09/23-04-2020 απόφαση του ΔΣ της «...», καίτοι αυτή ορθώς αποκλείσθηκε από τον διαγωνισμό. Ωστόσο, σύμφωνα με το άρθρο 2 του ν. 3886/2010, το οποίο ενσωματώνει στην εθνική έννομη τάξη, τη διάταξη της παραγράφου 3 του άρθρου 1 της δικονομικής οδηγίας 89/665/ΕΟΚ (L 395), και την ερμηνεία της οδηγίας αυτής, ως ισχύει τροποποιηθείσα με την οδηγία 2007/66/ΕΚ (L 335), από το Δ.Ε.Ε. (C-131/16, Archus και Gama, C-689/13, PFE), έννομο συμφέρον για τη δικαστική προσβολή πράξεων ή παραλείψεων αναθετουσών αρχών αναγνωρίζεται σε οιοδήποτε πρόσωπο έχει ή είχε συμφέρον να του ανατεθεί 'συγκεκριμένη σύμβαση', το οποίο αντιστοιχεί είτε στον αποκλεισμό της προσφοράς των άλλων διαγωνιζομένων με σκοπό να του ανατεθεί η προκηρυχθείσα δημόσια σύμβαση είτε, σε περίπτωση αποκλεισμού όλων των προσφερόντων, στη κίνηση νέας διαδικασίας για τη σύναψη της συμβάσεως, στην οποία θα μπορούσε να λάβει μέρος ώστε να επιτύχει εμμέσως την ανάθεση της σύμβασης στον ίδιο. Αντιθέτως, ούτε από τις προαναφερθείσες εθνικές και ενωσιακές διατάξεις ούτε από τη νομολογία του Δ.Ε.Ε. που επικαλείται η αιτούσα (C-131/16 και C-355/15) αναγνωρίζεται έννομο συμφέρον αποκλειόμενου από διαγωνισμό να επιδιώξει, ασυνδέτως με τον αποκλεισμό του έτερου διαγωνιζόμενου, τη ματαίωση του διαγωνισμού ώστε να μην είναι δυνατή η επαναπροκήρυξή του με το ίδιο αντικείμενο ή τους ίδιους όρους και προδιαγραφές. Εν προκειμένω,*

η προσφεύγουσα Ένωση Οικονομικών Φορέων, η οποία συμμετείχε στον επίμαχο διαγωνισμό και αποκλείστηκε από αυτόν σε προγενέστερο στάδιο, δεν επιδιώκει με την υπό κρίση προσφυγή της, κατά το μέρος που στρέφεται κατά της ως άνω απόφασης του ΔΣ σχετικά με τον αποκλεισμό της από τον διαγωνισμό, τον αποκλεισμό των εναπομείναντων στον διαγωνισμό υποψηφίων, έτσι ώστε να επιτύχει την ενδεχόμενη κίνηση νέας διαδικασίας στην οποία θα μπορούσε να λάβει μέρος για να επιτύχει την ανάθεση της συμβάσεως στην ίδια. Αντιθέτως, ζητεί υπό αίρεση τη ματαίωση του διαγωνισμού, εφόσον δεν γίνει αποδεκτή η δική της συμμετοχή στη διαγωνιστική διαδικασία. Δηλαδή αιτείται με την προσφυγή της η Ένωση Οικονομικών Φορέων από Εσάς να ελέγξετε τη νομιμότητα του αποκλεισμού της και σε δεύτερο χρόνο τη νομιμότητα συμμετοχής των υπολοίπων διαγωνιζομένων και μόνο στην περίπτωση που αυτή αποκλειστεί. Ποια είναι η νομική βασιμότητα του εν λόγω αιτητικού της παρούσης εξεταζόμενης προσφυγής και για ποιο λόγο η ΑΕΠΠ έχει την ευχέρεια να εξετάσει υπό προϋποθέσεις ένα αίτημα προσφυγή το οποίο νομικά είναι αντιφατικό; Καθίσταται εκ των πραγμάτων αόριστο το αίτημα της, νόμω αβάσιμο και θα πρέπει ως εκ τούτου να απορριφθεί. Προσθετικά δε στα ανωτέρω, δεν υφίσταται έννομο συμφέρον της Ένωσης Οικονομικών φορέων που άσκησαν την παρούσα να αιτηθούν τον αποκλεισμό των άλλων συμμετεχόντων από τη διαγωνιστική διαδικασία, καθόσον δεν πιθανολογεί ότι ο ίδιος διαγωνισμός θα μπορεί να επαναπροκηρυχθεί με τα ίδια ουσιώδη χαρακτηριστικά, γεγονός το οποίο εσκεμμένα αποκρύπτει η προσφεύγουσα. Συγκεκριμένα, ενδέχεται να αλλάξει ο εκτιμώμενος προϋπολογισμός. Η απόδοση δηλαδή του παραγόμενου βιοαερίου και αντίστοιχα της παραγόμενης ενέργειας η οποία όπως φαίνεται στο γράφημα της Μελέτης Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων, ήτοι βλ. στο σχήμα 3.1.9-1 :Παραγόμενη ενέργεια σε KWh, εκτιμάται ότι έχει τα ανώτερα σημεία της στα έτη μέχρι το 2022. Οπότε εάν το έργο επαναδημοπρατηθεί θα υπάρξει μεγάλη απώλεια εσόδων και ίσως να μην είναι διαπραγματεύσιμο το ζητούμενο ελάχιστο 15% σαν όφελος της «...». Αυτό εμφανίζεται από τη Μελέτη Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων (ΜΠΕ)

του ΧΥΤΑ, δηλαδή είναι στα τεύχη της διακήρυξης σελ.3-38 της ΜΠΕ. Συνεπάγεται λοιπόν ανατροπή ενός εκ των δύο σημαντικών προϋποθέσεων που τέθηκαν στον κεντρικό σχεδιασμό της Διοίκησης της «...», προκειμένου να προκηρυχθεί η εν λόγω διακήρυξη και η αξιοποίηση του βιοαερίου από το ΧΥΤΑ «...». Κατά συνέπεια, πλήττεται καταφανώς το δημόσιο συμφέρον συγκριτικά δε με το ιδιωτικό όφελος των ιδιωτών συμμετεχόντων του διαγωνισμού, το οποίο πιθανόν και να επιδιώκουν προκειμένου από το ενδεχόμενο ανατροπής των όρων της διακήρυξης να έχουν αύξηση των δικών τους εσόδων. Από το γεγονός αυτό και μόνο δεν δύναται λοιπόν νοείται έννομο συμφέρον της προσφεύγουσας η ματαίωση του διαγωνισμού επειδή αυτή αποκλείεται από αυτόν σε βάρος της «...» και κατ' επέκταση του δημοσίου συμφέροντος. Ως εκ τούτου, η υπό κρίση κατά το μέρος αυτό είναι απορριπτέα, προεχόντως, ως ασκηθείσα άνευ εννόμου συμφέροντος, τα δε περί του αντιθέτου προβαλλόμενα από την προσφεύγουσα δεν πιθανολογούνται σοβαρώς ως βάσιμα, δεδομένου ότι ούτε από τις διατάξεις του εθνικού δικαίου ούτε από τις αντίστοιχες διατάξεις του ενωσιακού δικαίου σχετικά με το έννομο συμφέρον διαγωνιζομένων κατά το προσυμβατικό στάδιο και τη σχετική νομολογία του Δ.Ε.Ε. αναγνωρίζεται γενικό έννομο συμφέρον στον μη οριστικώς αποκλεισθέντα διαγωνιζόμενο να ενεργεί ως 'μοχλός του αντικειμενικού ελέγχου νομιμότητας του διαγωνισμού' και εγγυητής της διαφάνειας αυτού, όπως θέλει να εμφανίζεται στην παρούσα προσφυγή του. Επειδή, περαιτέρω, σύμφωνα με τη νομολογία του Δ.Ε.Ε. (C-355/15, *Bietergemeinschaft*, σκ. 34-35), οι διατάξεις των άρθρων 1 παρ. 3 και 2α της δικονομικής οδηγίας 89/665 διασφαλίζουν το δικαίωμα ασκήσεως αποτελεσματικών προσφυγών κατά παράτυπων αποφάσεων που λαμβάνονται στο πλαίσιο διαδικασίας συνάψεως δημόσιας συμβάσεως, παρέχοντας τη δυνατότητα σε κάθε αποκλεισθέντα προσφέροντα να αμφισβητήσει όχι μόνον την απόφαση αποκλεισμού, αλλά και, επί όσο χρόνο η αμφισβήτηση αυτή δεν έχει επιλυθεί, τις μεταγενέστερες αποφάσεις που θα του προξενούσαν ζημία σε περίπτωση που ακυρωνόταν ο αποκλεισμός του (106/2018 ΣτΕ ΑΣΦ., Α Δημοσίευση ΝΟΜΟΣ), ζημία όμως την οποία όχι

μόνο δεν αναλύει ούτε επικαλείται, αντιθέτως δε με γενικότητες και ασάφειες, παρερμηνεύοντας δε διατάξεις και νομολογία δεν καταφέρνει να στηρίξει ούτε τους ισχυρισμούς του περί μη ορθής αιτιολογίας του αποκλεισμού του, και για το λόγο αυτό προσπαθεί να στραφεί κατά των λοιπών διαγωνιζομένων καταδεικνύοντας μια καθαρά προσωπική και ωφελιμιστική συμπεριφορά ενάντια στον υγιή ανταγωνισμό και το δημόσιο συμφέρον παραγνωρίζοντας τα σφάλματα, τα οποία όφειλαν σε έναν τέτοιο διαγωνισμό να αποφύγουν οι συμμετέχοντες της προσφεύγουσας Ένωσης Οικονομικών Φορέων του επίδικου διαγωνισμού. Αβάσιμοι, αναληθείς και απορριπτέοι οι ισχυρισμοί σχετικά με την εσφαλμένη εφαρμογή του νόμου και του κανονιστικού πλαισίου του διαγωνισμού-Παράβασης της Οδηγίας 2014/25-παράβασης της Αρχής της Αναλογικότητας- Μη νόμιμης αιτιολογίας - Παράβασης των άρθρων 96 παρ.7 και 310 του νόμου 4412/2016. Με γνώμονα την προσπάθεια του ΔΣ της «...» να στηρίξει με δέουσα προσοχή την υπ' αριθμ. 144/09/23-04-2020 απόφαση του, η οποία είναι πλήρως αιτιολογημένη, και από την εξέταση αυτής αντιλαμβάνεται ο καθένας ότι τα σημεία στα οποία επισημείωσαν σφάλματα, τα οποία εντόπισε το ΔΣ της «...», κατά την υποβολή της προσφοράς της Ένωσης των Οικονομικών Φορέων «...» ΑΕ ήταν επί ποινή αποκλεισμού αυτής, χωρίς να δύναται η ευχέρεια να εξεταστούν αυτά διασταλτικά ή να τίθεται θέμα παρερμηνείας των διατάξεων της διακήρυξης ή των νόμων που διέπουν αυτή. Αναφορικά με τις διατάξεις που αναφέρεται για εσφαλμένη ερμηνεία αυτών, όπως του άρθρου 19 ν.4412/2016 και των άρθρων 37 της οδηγίας 2014/25, σε κανένα σημείο της αποφάσεως του ΔΣ της «...» περί απόρριψης δεν αναφέρεται ότι η συγκεκριμένη Ένωση δεν δύναται να συμμετάσχει λόγω της συγκεκριμένης μορφής που έχει και επειδή δεν συμμετείχε με συγκεκριμένη νομική μορφή, αντιθέτως δε όπως και οι ίδιοι ομολογούν ανεξάρτητα από τον τύπο στον οποίο θα συμπεριληφθούν οι οικονομικοί φορείς, μπορεί η αναθέτουσα αρχή να περιλαμβάνει στην διακήρυξή της όρους στους οποίους οφείλουν να συμμορφωθούν. Ειδικότερα στο άρθρο 18 ορίζεται ότι «(18) Θα πρέπει να διευκρινιστεί ότι οι όμιλοι οικονομικών φορέων, ακόμη και όταν

συνασπίζονται υπό μορφή προσωρινής ένωσης, μπορούν να συμμετέχουν σε διαδικασίες ανάθεσης χωρίς να χρειάζεται να λάβουν συγκεκριμένη νομική μορφή. Στο βαθμό που αυτό είναι απαραίτητο, όταν για παράδειγμα απαιτείται από κοινού και εις ολόκληρον ευθύνη, μπορεί να απαιτηθεί από τους ομίλους οικονομικών φορέων να περιβληθούν συγκεκριμένη νομική μορφή, όταν τους ανατεθεί η σύμβαση. Θα πρέπει να διευκρινιστεί επίσης ότι οι αναθέτοντες φορείς θα πρέπει να μπορούν να καθορίζουν ρητά τον τρόπο με τον οποίο οι όμιλοι οικονομικών φορέων πρέπει να πληρούν τα κριτήρια και τις απαιτήσεις σχετικά με την τεχνική και επαγγελματική ικανότητα, σύμφωνα με την παρούσα οδηγία, που απαιτούνται όταν οι οικονομικοί φορείς συμμετέχουν μεμονωμένα. Η εκτέλεση της σύμβασης από ομίλους οικονομικών φορέων ενδέχεται να απαιτεί τον καθορισμό όρων που δεν επιβάλλονται σε μεμονωμένους συμμετέχοντες. Οι όροι αυτοί, οι οποίοι θα πρέπει να έχουν αντικειμενική και αναλογική βάση, θα μπορούσαν να περιλαμβάνουν, φερ' ειπείν, την απαίτηση να ορισθεί κοινός εκπρόσωπος ή επικεφαλής εταίρος, για τους σκοπούς της διαδικασίας των προμηθειών ή την απαίτηση λήψης πληροφοριών σχετικά με τη σύνθεσή τους». Στην διακήρυξη του παρόντος διαγωνισμού στο άρθρο 11.2 Κατάρτιση - Περιεχόμενο Προσφορών 11.2.1 Γενικοί όροι υποβολής προσφορών ορίζεται ρητά ότι «Οι προσφορές υποβάλλονται με βάση τις απαιτήσεις που ορίζονται στην παρούσα Διακήρυξη. Δεν επιτρέπονται εναλλακτικές προσφορές. Η ένωση οικονομικών φορέων υποβάλλει κοινή προσφορά, η οποία υπογράφεται υποχρεωτικά ψηφιακά είτε από όλους τους οικονομικούς φορείς που αποτελούν την ένωση, είτε από εκπρόσωπό τους νομίμως εξουσιοδοτημένο. Στην προσφορά, απαραίτητως πρέπει να προσδιορίζεται η έκταση και το είδος της συμμετοχής του (συμπεριλαμβανομένης της κατανομής αμοιβής μεταξύ τους) κάθε μέλους της ένωσης, καθώς και ο εκπρόσωπος/συντονιστής αυτής». Ο συγκεκριμένος λοιπόν όρος εναρμονίζεται πλήρως με την ως άνω οδηγία, αλλά και το άρθρο 96 παρ.7 του νόμου 4412/2016, και φυσικά τίθεται αναλογικά έχοντας επί σκοπώ την διασφάλιση ότι η δέσμευση οποιουδήποτε μορφής Ένωσης Οικονομικών

Φορέων θα δεσμεύεται έναντι της «...», ως Αναθέτουσα Αρχή, από συγκεκριμένο εκπρόσωπο, ο οποίος και θα δεσμεύει αποκλειστικά την Ένωση χωρίς να τίθενται επ' αμφιβόλω τυχόν αρμοδιότητες αυτού με αποτέλεσμα να διακυβεύεται η πορεία του έργου κατά τη διάρκεια της εκτέλεσης του. Παρερμηνεύοντας την αιτιολογία του αποκλεισμού της η εν λόγω Ένωση παρεκκλίνει εσκεμμένα με τα όσα αναγράφονται στην προσφυγή της και θέτει ζήτημα της δυνατότητας της να συμμετάσχει στον διαγωνισμό. Η απάντηση είναι ξεκάθαρα ότι ο αποκλεισμός της δεν προκύπτει λόγω του ότι κατήλθε ως Ένωση Οικονομικών Φορέων και όχι ως Κοινοπραξία ή άλλης μορφής εταιρική σχέση, ο αποκλεισμός της προέκυψε στο σημείο αυτό γιατί δεν δηλώθηκε κοινός εκπρόσωπος αυτής. Αντιστρέφοντας τα επιχειρήματα της σχετικά με τις διεπόμενες διατάξεις της εν λόγω Ένωσης Οικονομικών φορέων βάσει του Αστικού Κώδικα στο άρθρο 750 ορίζεται ότι « Αν με την εταιρική σύμβαση η διαχείριση των υποθέσεων ανατέθηκε σε περισσότερους ή σε όλους τους συνεταίρους, με την έννοια ότι μπορεί και ο καθένας να ενεργεί μόνος, καθένας από τους λοιπούς διαχειριστές εταίρους μπορεί, αν δεν συμφωνήθηκε διαφορετικά, να εναντιωθεί στην ενέργεια μιας πράξης πριν από την εκτέλεσή της. Απέναντι στους τρίτους η εναντίωση ενεργεί μόνο αν αυτοί συναλλάχθηκαν γνωρίζοντάς την». Στην περίπτωση λοιπόν που οι από κοινού ενεργούντες εκπρόσωποι διαφωνήσουν σχετικά με ενέργειες που οφείλουν αν λάβουν χώρα κατά την εκτέλεση του έργου, ποιο θα είναι το αποτέλεσμα; Σαφέστατα, ο όρος του ενός εκπροσώπου/διαχειριστή προβλέπεται σοφά από τον νομοθέτη και συμπεριλήφθηκε και στην παρούσα διακήρυξη ανεξαρτήτως νομικής μορφής των συμμετεχόντων οικονομικών φορέων, καθόσον η βούληση είναι να αποφευχθεί οποιαδήποτε παρερμηνεία σχετικά με το πρόσωπο το οποίο μπορεί να δεσμεύει την Ένωση έναντι της αναθέτουσα αρχής. Και όσον αφορά φυσικά την αρχή της ίσης μεταχείρισης των συμμετεχόντων τίθεται και το ερώτημα, για ποιο λόγο να επιτρέπεται η εκπροσώπηση κάποιων διαφορετικά από τους υπολοίπους; Και φυσικά θα μπορεί η Ένωση να διοικείται από περισσότερα του ενός πρόσωπα, όμως η

κοινή διοίκηση μπορεί να ορίσει έναν εκπρόσωπό της έναντι της αναθέτουσας αρχής. Δικαίωμα να συναλλάσσονται με τρίτους, στο πλαίσιο της επιδίωξης του κοινού σκοπού, δεσμεύοντας με τη δράση τους την εταιρία, έχουν οι διαχειριστές, αποκλειστικά, εταίροι, όπως αυτοί προσδιορίζονται στη σύμβαση ή το νόμο. Οι διαχειριστές, δηλαδή, εταίροι διαθέτουν και εξουσία εκπροσώπησης της εταιρίας. Επειδή, όμως, η αστική εταιρία δεν διαθέτει -αν δεν την επιδιώξει, κατά την ΑΚ 784- νομική προσωπικότητα, δεν υφίσταται, κατά κυριολεξία, «εκπροσώπηση», αλλά πληρεξουσιότητα των λοιπών εταίρων προς τους διαχειριστές ή τον διαχειριστή να τους αντιπροσωπεύει έναντι των τρίτων, ενεργών στο όνομα όλων. Αυτήν την πληρεξουσιότητα θεωρείται ότι την έχει πάντα ο διαχειριστής, εκτός αν η εταιρική ορίζει κάτι διαφορετικό (π.χ. περιορίζει τον διαχειριστή σε εσωτερικές μόνον πράξεις ή του προσδίδει αποφασιστική μόνον και όχι εκτελεστική, προς τα έξω, αρμοδιότητα) (ΑΚ 750). Οι διαχειριστές, έτσι, μπορούν να συναλλάσσονται με τρίτους, δεσμεύοντας την εταιρία (το σύνολο των εταίρων), ενεργώντας, κατά τις περιστάσεις, είτε συλλογικά είτε άλλως πως, κατά την σύμβαση. Επί ατομικής, ιδιαίτερα, διαχείρισης, ο σκοπεύων να ενεργήσει οποιαδήποτε προς τα έξω πράξη εταίρος είναι υποχρεωμένος να την παραλείψει, αν έχει υπάρξει εναντίωση συνεταίρου του. Αν, παραταύτα, την ενεργήσει, η πράξη θα δεσμεύει την εταιρία, εκτός αν ο τρίτος τελούσε σε γνώση της εναντίωσης (ΑΚ 756) (βλ. Σ. Ψυχομάνης, Δίκαιο Εμπορικών Εταιριών, σελ.25, 2^η έκδοση, 2017). Η εσωτερική διοίκηση της Ένωσης λοιπόν δεν έχει καμία σημασία, και φυσικά ενεργείται και διέπεται από τους όρους και τις συμφωνίες που έκαναν οι οικονομικοί φορείς μεταξύ τους. Η εκπροσώπησή τους όμως για την συμμετοχή τους στον εν λόγω διαγωνισμό μπορούσε να ανατεθεί σε έναν εκπρόσωπο, ο οποίος φυσικά θα δεσμεύει την Ένωση έναντι της «...», όπως άλλωστε επιτάσσει και ο νόμος, η δε εταιρική ευθύνη είναι τελείως διαφορετική έννοια και δεν πρέπει να συγχέεται στο παρόν ζήτημα που έχει ανακύψει. Από τις επιγραμματικές και ρητές διατάξεις των άρθρων 96 παρ. 7 Ν. 4412/2016 και της Διακήρυξης προκύπτει ότι: α) Το μεν εδ. α' ρυθμίζει τον

τρόπο υποβολής της προσφοράς από τις ενώσεις οικονομικών φορέων (πρβλ. άρθρο 97 παρ. 3 Ν. 4412/2016) προβλέποντας ότι σε περίπτωση που η προσφέρουσα ένωση δεν υποβάλλει κοινή προσφορά ψηφιακά υπογεγραμμένη «από όλους τους οικονομικούς φορείς που αποτελούν την ένωση» τότε η υποβολή της γίνεται από «εκπρόσωπο που έχει νομίμως εξουσιοδοτηθεί προς τούτο από το σύνολο των συμμετεχόντων οικονομικών φορέων», β) Το δε εδ. β' καταλαμβάνει το περιεχόμενο της κοινής προσφοράς της ένωσης οικονομικών φορέων ορίζοντας ότι σε αυτή πρέπει υποχρεωτικά να προσδιορίζεται αφενός «η έκταση και το είδος της συμμετοχής εκάστου μέλους αυτής, συμπεριλαμβανομένης της κατανομής αμοιβής μεταξύ τους» αφετέρου ο, κατά τα ανωτέρω, «εκπρόσωπος/συντονιστής» της προσφέρουσας ένωσης. Δηλαδή, τα 2 επίμαχα εδάφια διακρίνονται σαφώς ως προς το ρυθμιστικό τους εύρος, με την έννοια του «εκπροσώπου νομίμως εξουσιοδοτημένου να υποβάλλει κοινή προσφορά εκ μέρους της ένωσης», ο οποίος δύναται να είναι οποιοδήποτε φυσικό πρόσωπο έχουν επιλέξει τα μέλη της, να διαφοροποιείται από τον «εκπρόσωπο / συντονιστή της ένωσης», ο οποίος απαραίτητως πρέπει να είναι μέλος της ήτοι συμμετέχων οικονομικός φορέας, έτσι ώστε «να μην επιτρέπεται ούτε η δήλωση περισσότερων Φορέων ως επικεφαλής, ούτε η απόδοση της ιδιότητας αυτής σε φυσικό πρόσωπο που δεν συμμετέχει αυτοτελώς στην ένωση, όπως οι εκπρόσωποι των συμμετεχουσών επιχειρήσεων [ad hoc ΕΣ (Τμήμα Μείζονος-Αυξημένης Σύνθεσης) 590/2019 ως προς την ερμηνεία που αποφάσισαν οι ανώτατοι δημοσιονομικοί Δικαστές για την επίμαχη διάταξη του άρθρου 96 παρ. 7 Ν. 4412/2016. Αυτή είναι η κρατούσα ερμηνεία ως προς τις ως άνω σαφώς διακρινόμενες μεταξύ τους έννοιες όπως απαντώνται στα κατασκευαστικά εγχειρήματα. Στο ΤΕΥΔ της εταιρίας "...» και στη σελίδα 6 αυτού αναγράφεται ότι : Στο ερώτημα :Αναφέρετε τον ρόλο του οικονομικού φορέα στην ένωση (συντονιστής, υπεύθυνος για συγκεκριμένα καθήκοντα...): ΑΠΑΝΤΗΣΗ: GM Κατωτέρω δε προσδιορίζει στη σελίδα 7 ότι: ΈΝΩΣΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΦΟΡΕΩΝ "... Α.Ε." ΚΑΙ "... Α.Ε." .ΟΡΙΖΟΝΤΑΙ ΩΣ ΚΟΙΝΟΙ ΝΟΜΙΜΟΙ

ΕΚΠΡΟΣΩΠΟΙ /ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΕΣ ΤΗΣ ΈΝΩΣΗΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΜΕΛΩΝ ΤΗΣ ΓΙΑ ΤΗ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΤΗΣ ΈΝΩΣΗΣ ΣΤΟΝ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΚΚΡΟΣΩΠΗΣΗ ΤΗΣ ΕΝΑΝΤΙ ΤΗΣ ΑΝΑΘΕΤΟΥΣΑΣ ΑΡΧΗΣ, Η ΚΑ. «...» ΤΟΥ «...» ΜΕ ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗ ΤΟΝ Κ. «...» ΤΟΥ «...» ΕΚ ΜΕΡΟΥΣ ΤΗΣ "ΤΕΧΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ «...» ΚΑΙ Η ΚΑ. «... ΜΕ ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗ ΤΟΝ Κ. «...» ΕΚ ΜΕΡΟΥΣ ΤΗΣ "... Α.Ε", ΕΝΕΡΓΩΝΤΕΣ ΑΠΟ ΚΟΙΝΟΥ. Το ίδιο συμβαίνει και στο ΤΕΥΔ της εταιρίας «...» Στη σελίδα 5 στο ερώτημα :Αναφέρετε τον ρόλο του οικονομικού φορέα στην ένωση (συντονιστής, υπεύθυνος για συγκεκριμένα καθήκοντα...): ΑΠΑΝΤΗΣΗ: GM Κατωτέρω δε προσδιορίζει στη σελίδα 5 ότι: Ένωση οικονομικών φορέων «... Α.Ε.» και «... Α.Ε.» .Ορίζονται ως κοινοί νόμιμοι εκπρόσωποι /συντονιστές της Ένωσης και των μελών της για τη συμμετοχή της Ένωσης στον διαγωνισμό και την εκπροσώπησή της έναντι της Αναθέτουσας Αρχής, η κ. «... του «...» με αναπληρωτή τον κ. «...» του «...» εκ μέρους της «... Α.Ε.» και η κ. «...» με αναπληρωτή τον κ. «...» εκ μέρους της «... Α.Ε.», ενεργώντας από κοινού. Από τα ανωτέρω νομικά δεδομένα και κατόπιν σχετικής έρευνας αποφάσεων της ΑΕΠΠ σε συνδυασμό με το άρθρο 10, παρ. 10.2 Δ. Β. 8. της αναλυτικής Διακήρυξης όπου ορίζεται ότι "Οι ενώσεις οικονομικών φορέων που υποβάλλουν κοινή προσφορά, υποβάλλουν τα παραπάνω, κατά περίπτωση δικαιολογητικά, για κάθε οικονομικό φορέα που συμμετέχει στην ένωση, σύμφωνα με τα ειδικότερα προβλεπόμενα στο άρθρο 19 παρ. 2 του ν. 4412/2016 και το Ν.4413/2016. Επιπλέον θα υποβληθούν α) Συμφωνητικό μεταξύ των μελών της Κοινοπραξίας ή Ένωσης Προσώπων με το οποίο συμφωνείται η συμμετοχή της στον Διαγωνισμό, δηλώνονται τα ποσοστά κάθε μέλους της Κοινοπραξίας ή της Ένωσης Προσώπων και ορίζεται κοινός εκπρόσωπος της Κοινοπραξίας ή της Ένωσης Προσώπων και των μελών της για τη συμμετοχή της στο Διαγωνισμό και την εκπροσώπηση της Κοινοπραξίας ή της Ένωσης Προσώπων και των μελών της έναντι της Α.Α.». Κατά τα παγίως γενόμενα δεκτά, η Διακήρυξη αποτελεί κανονιστική πράξη, από την οποία διέπεται ο διαγωνισμός και η οποία δεσμεύει τόσο την αρμόδια δημόσια αρχή, όσο και τους διαγωνιζόμενους (βλ. Σ.Τ.Ε. 53/2011,

3703/2010), η δε παράβαση ουσιαστικών διατάξεων της οδηγεί σε ακυρότητα των αποφάσεων, με τις οποίες εγκρίνεται το αποτέλεσμα του διαγωνισμού, ενώ η παράβαση τέτοιων διατάξεων από τους διαγωνιζόμενους καθιστά απαράδεκτες τις προσφορές τους (βλ. Σ.τ.Ε. 3670/1992, 2772 /1986). Σε απόλυτη αναλογία με πληθώρα αποφάσεων της ΑΕΠΠ, αβίαστα προκύπτει ως επακόλουθο των ως άνω σκέψεων ότι οι οικονομικοί φορείς που συμμετέχουν σε έναν διαγωνισμό οφείλουν να αναφέρουν τα στοιχεία που προαποδεικνύουν την πλήρωση των εκάστοτε τιθέμενων από τη Διακήρυξη κριτηρίων αποκλεισμού και επιλογής, όπως, εν προκειμένω, απαιτείται από την συγκεκριμένη Διακήρυξη. Ακόμη και στην περίπτωση που το ΤΕΥΔ που ανήρτησε η αναθέτουσα αρχή δεν περιλαμβάνει το κάποιο Κριτήριο Αποκλεισμού, οι συμμετέχοντες επιδεικνύοντας τη συνήθη επιμέλεια οφείλουν να αντιληφθούν την συγκεκριμένη έλλειψη και να το συμπληρώσουν είτε ύστερα από ερώτημα είτε από μόνοι τους, προκειμένου το ΤΕΥΔ που θα υποβάλουν τελικώς να περιλαμβάνει το σύνολο των Κριτηρίων Αποκλεισμού και των Κριτηρίων Επιλογής που απαιτούνται από την διακήρυξη (Α114/2018 ΑΕΠΠ). Σαφέστατα, συνεπάγεται η δυνατότητα που παρέχεται στην αναθέτουσα αρχή να συμπεριλαμβάνει όρους στη διακήρυξή της, οι οποίοι θα ισχύουν έναντι όλων των συμμετεχόντων και εφόσον ρητά δεν απαγορεύεται από ειδικότερη διάταξη νόμου, να επεκτείνεται η όποια υποχρέωση απορρέει ακόμη και σε συμμετέχοντες για τους οποίους ο νόμος ειδικά δεν το προβλέπει, αλλά δυνάμει των αρχών της ίσης μεταχείρισης και της αρχής της αναλογικότητας, να εφαρμόζεται αναλογικά. Σχετικά με το ζήτημα της εκπροσώπησης της προσφεύγουσας ενώπιον Σας Ένωσης Οικονομικών Φορέων «... ΑΕ, η αιτιολογία της προσβαλλόμενης υπ' αριθμ. 144/9/23-4-2020 απόφασης του ΔΣ της «...» είναι σαφής, πλήρως αιτιολογημένη και σύμφωνη με τους όρους της διακήρυξης και των κείμενων διατάξεων που την διέπουν, ενόψει των αρχών της ισότητας, της τυπικότητας, της διαφάνειας και της δημοσιότητας, κάθε διαγωνιζόμενος οφείλει να υποβάλει μόνο τα αξιούμενα από τη Διακήρυξη ή από τυχόν άλλη διάταξη στην οποία αυτή ρητώς παραπέμπει δικαιολογητικά

και στοιχεία για την απόδειξη ιδιότητας κρίσιμης για την επιχειρηματική συμμετοχή του σε αυτόν, ώστε να μην είναι καταρχήν νόμιμος ο αποκλεισμός διαγωνιζομένου από τη σε εξέλιξη διαδικασία, για τον λόγο ότι δεν προσκόμισε δικαιολογητικά συμμετοχής διαφορετικά ή πρόσθετα από τα ρητώς αξιούμενα [ΣτΕ 53, 18, 19/2011, 3703/2010, 1329,1616, 1619/2008]. Επειδή, κατά την ερμηνεία των όρων κάθε Διακήρυξης ο ερμηνευτής του δικαίου πρέπει να αναζητεί το πραγματικό νόημα των ενσωματωμένων σε αυτή κανόνων με αφετηρία τη λεκτική, ήτοι γραμματική διατύπωσή τους (γραμματική ερμηνευτική μέθοδος). Η αναθέτουσα αρχή έχει τη δυνατότητα να καλεί τους προσφέροντες να συμπληρώσουν τα νομίμως, καταρχήν, υποβληθέντα δικαιολογητικά ή να παρέχουν σχετικές διευκρινίσεις και όχι να αναπληρώσουν το πρώτον μη υποβληθέντα ή μη νομίμως υποβληθέντα δικαιολογητικά [ΣτΕ 2454/09, ΕΑ ΣτΕ 457, 364/2009, 738/2009, 180/2009, 567/2008, 3075/2008, 307/2007, 929/2005 σκέψη 5, ΣτΕ 963/2000, 2854/1997, ΕΑ 849 και 787/2005· βλ. και ΔΕφΘεσ 99/2017 σκέψη 14, ΔΕφΑθ 271/2011, ΑΕΠΠ 489/2019 σκέψη 18], ειδικότερα έχει γίνει δεκτό ότι η εκκίνηση της διαδικασίας παροχής διευκρινίσεων νοείται αποκλειστικά και μόνο όταν γεννάται αμφιβολία ως προς το περιεχόμενο της προσφοράς και όχι όταν αυτό είναι σαφές, δοθέντος ότι στην περίπτωση αυτή θα επρόκειτο για αθέμιτη τροποποίηση του περιεχομένου της προσφοράς των διαγωνιζομένων [ΣτΕ 90/2010 σκέψη 6]. Περαιτέρω, η απόκλιση προσφοράς υποψηφίου από απαραίτους όρους της Διακήρυξης, συνεπάγεται αυτομάτως τον αποκλεισμό του υποψηφίου κατ' ενάσκηση δέσμιας αρμοδιότητας της αναθέτουσας αρχής (ΣτΕ ΕΑ 1089/2009 σκέψη 5), καθώς δεν επιτρέπεται η συμπλήρωσή τους με την παροχή διευκρινίσεων κατ' άρθρα 102 και 310 του Ν. 4412/2016 [ΑΕΠΠ 1/2018 σκέψη 31, 20/2018 κ.ά.]. Εξάλλου, σε κάθε περίπτωση, η κλήση από την αναθέτουσα αρχή για παροχή διευκρινίσεων είναι ανεπίτρεπτη, όταν με αυτή δεν επέρχεται συμπλήρωση νομίμως κατ' αρχήν υποβληθέντων στοιχείων, αλλά τροποποίηση του περιεχομένου της προσφοράς διαγωνιζομένου [ΔΕφΘεσ 99/2017 σκέψη 14 κ.ά.]. Επειδή, κατά την ορθή ερμηνεία των ανωτέρω

διατάξεων(άρθρου 96 παρ. 7 Ν. 4412/2016 και 3.1. της Διακήρυξης), προκύπτει ότι: ο «εκπρόσωπος/συντονιστής» της ένωσης οικονομικών φορέων πρέπει να αποτελεί μέλος ο οποίος συμμετέχει σε αυτή, και, πράγματι, ταυτίζεται εννοιολογικά με τον όρο «επικεφαλής» (“leader”) όπως χρησιμοποιείται στο «Μέρος II./ Α./α)» σελ. 3 του αναρτημένου στο ΕΣΗΔΗΣ ηλεκτρονικού αρχείου «ΤΕΥΔ pdf», όροι οι οποίοι στη διεθνή κατασκευαστική σκηνή αποδίδονται ως “leadpartner”. Προς την ερμηνεία αυτή συνηγορούσα η δημοσίευση του «Διορθωτικού C/2018/0225 στον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2016/7 της Επιτροπής, της 5ης Ιανουαρίου 2016, για την καθιέρωση του τυποποιημένου εντύπου για το Ευρωπαϊκό Ενιαίο Έγγραφο Προμήθειας» στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης L17της 23.01.2018 όπου στη σελ. 77 από 87 αυτού, ο ως άνω όρος «επικεφαλής» (“leader”) διορθώνεται πλέον σε «συντονιστή», την έννοια αυτή προσλαμβάνοντας στις ως άνω διατάξεις. Εν προκειμένω, βασίμως επισημαίνεται από την προσφεύγουσα εργοληπτική εταιρεία, πως η κρίσιμη έννοια του «εκπροσώπου/συντονιστή» της ένωσης οικονομικών φορέων, η οποία επιθυμεί να συμμετάσχει στην ανοιγείσα δημόσια διαγωνιστική διαδικασία με υποβολή Προσφοράς, περιστρέφεται γύρω από την εξουσία εκπροσώπησης ως προς καθόλα δεσμευτικές πράξεις της ένωσης προς τρίτους με τους οποίους συναλλάσσεται, πρωτίστως, για τον σκοπό ομαλής εκτέλεσης και παράδοσης του δημοσίου έργου, με τον αναθέτοντα φορέα να συνιστά τον «Εργοδότη ή Κύριο του Έργου», δηλαδή αφορά την «εκπροσώπηση ή διαχείριση προς τα έξω» (η οποία αντιδιαστέλλεται με την «εκπροσώπηση ή διαχείριση προς τα έσω»). Ο δημόσιος σκοπός λοιπόν που επιδιώκει να ικανοποιήσει ο αναθέτων φορέας με την προσφυγή σε εξωτερικό ανάδοχο ο οποίος θα ολοκληρώσει ομαλώς το κρίσιμο έργο επιτάσσει, να οριστεί -«επί ποινή αποκλεισμού» κατά θέληση της «...»-από την προσφέρουσα ένωση ένας εκ των μελών της ως «επικεφαλής» ή πλέον «εκπρόσωπος/συντονιστής», ο οποίος, συντονίζοντας διοικητικά και τεχνικά την ένωση και τα μέλη της, θα επικοινωνεί με την «...» και ειδικότερα με την «Διευθύνουσα ή Επιβλέπουσα Υπηρεσία» και τον ίδιο τον αναθέτοντα φορέα

ως «Εργοδότη ή Κύριο του Έργου», έτσι ώστε οι τελευταίοι να μην αναγκάζονται να έρχονται σε επιμέρους συνεννοήσεις με έκαστο μέλος αυτής (ήτοι το πρόσωπο αυτό διαμορφώνει ενιαία δικαιοπρακτική βούληση εκ μέρους της προσφέρουσας ένωσης και συμβάλλεται με τη «...»). Επισημαίνεται εν προκειμένω, πως ο γνωστός, κατά το προϊσχύον δίκαιο, θεσμός του «εκπροσώπου της σύμπραξης» ο οποίος προβλεπόταν αποκλειστικά επί των διαδικασιών ανάθεσης των μελετητικών συμβάσεων δυνάμει του άρθρου 1 περ. 21 του Ν. 3316/2005(ΦΕΚ Α " 42) επεκτείνεται λοιπόν, με το νέο νομοθετικό πλαίσιο, και στα δημόσια έργα. Επειδή, σε συνέχεια της προηγούμενης σκέψης, από τις επιγραμματικές και ρητές διατάξεις των άρθρων 96 παρ. 7 Ν. 4412/2016 και της Διακήρυξης προκύπτει ότι :α) Το μεν εδ. α' ρυθμίζει τον τρόπο υποβολής της προσφοράς από τις ενώσεις οικονομικών φορέων (πρβλ. άρθρο 97 παρ. 3 Ν. 4412/2016) προβλέποντας ότι σε περίπτωση που η προσφέρουσα ένωση δεν υποβάλλει κοινή προσφορά ψηφιακά υπογεγραμμένη «από όλους τους οικονομικούς φορείς που αποτελούν την ένωση» τότε η υποβολή της γίνεται από «εκπρόσωπο που έχει νομίμως εξουσιοδοτηθεί προς τούτο από το σύνολο των συμμετεχόντων οικονομικών φορέων», β) Το δε εδ. β καταλαμβάνει το περιεχόμενο της κοινής προσφοράς της ένωσης οικονομικών φορέων ορίζοντας ότι σε αυτή πρέπει υποχρεωτικά να προσδιορίζεται αφενός «η έκταση και το είδος της συμμετοχής εκάστου μέλους αυτής, συμπεριλαμβανομένης της κατανομής αμοιβής μεταξύ τους» αφετέρου ο, κατά τα ανωτέρω, «εκπρόσωπος/συντονιστής» της προσφέρουσας ένωσης. Δηλαδή, τα 2 επίμαχα εδάφια διακρίνονται σαφώς ως προς το ρυθμιστικό τους εύρος, με την έννοια του «εκπροσώπου νομίμως εξουσιοδοτημένου να υποβάλλει κοινή προσφορά εκ μέρους της ένωσης», ο οποίος δύναται να είναι οποιοδήποτε φυσικό πρόσωπο έχουν επιλέξει τα μέλη της, να διαφοροποιείται από τον «εκπρόσωπο/συντονιστή της ένωσης», ο οποίος απαραίτητως πρέπει να είναι μέλος της, ήτοι συμμετέχων οικονομικός φορέας, έτσι ώστε «να μην επιτρέπεται ούτε η δήλωση περισσότερων φορέων ως επικεφαλής, ούτε η απόδοση της ιδιότητας αυτής σε φυσικό

πρόσωπο που δεν συμμετέχει αυτοτελώς στην ένωση, όπως οι εκπρόσωποι των συμμετεχουσών επιχειρήσεων [ad hoc ΕΣ (Τμήμα Μείζονος-Αυξημένης Σύνθεσης) 590/2019 ως προς την ερμηνεία που αποφάσισαν οι ανώτατοι δημοσιονομικοί Δικαστές για την επίμαχη διάταξη του άρθρου 96 παρ. 7 Ν. 4412/2016]. Αυτή είναι η κρατούσα ερμηνεία ως προς τις ως άνω σαφώς διακρινόμενες μεταξύ τους έννοιες, όπως απαντώνται στα κατασκευαστικά εγχειρήματα, νομική διαφοροποίηση η οποία αποτυπώνεται και στο ΤΕΥΔ όπως διαμορφώθηκε από την «...» και αναρτήθηκε στον ηλεκτρονικό τόπο του Διαγωνισμού, όπως ανωτέρω περιγράψαμε ανωτέρω αναλυτικά (βλ. 29/2020 ΑΕΠΠ 430/2020 ΑΕΠΠ). Επειδή, δεν χωρεί εφαρμογή των αρχών της αναλογικότητας, της ίσης μεταχείρισης και της χρηστής διοίκησης στις περιπτώσεις κατά τις οποίες η αναθέτουσα αρχή οφείλει να εφαρμόσει συγκεκριμένη διάταξη και κατά τον νόμο και τη Διακήρυξη ενεργεί κατά δεσμία αρμοδιότητα (πρβλ. ΔΕφΑΘ 2098/2013, ΣτΕ 2067/2004, 13/2003, 1072/2003) ο ισχυρισμός της σύμφωνα με τον οποίο ο αποκλεισμός της για τον επίμαχο λόγο αντιβαίνει στην αρχή της αναλογικότητας και της ίσης μεταχείρισης, καθώς και των αναφερόμενων σχετικών διατάξεων είναι αβάσιμος και απορριπτός, καθόσον ο λόγος αποκλεισμού του αιτιολογήθηκε επαρκώς, συμπληρώθηκε δε νομίμως κάθε νομική και πραγματική αιτιολογία με τις παρούσες απόψεις και δεν τέθηκε ποτέ ζήτημα αποκλεισμού του ούτε γιατί κατήλθαν ως Ένωση Οικονομικοί Φορείς ούτε γιατί δεν όρισαν νομικό πρόσωπο και όχι φυσικό ως εκπρόσωπο, οι οποίοι είναι αυθαίρετοι ισχυρισμοί και αβάσιμοι. Αντιθέτως ξεκάθαρα ο πρώτος λόγος αποκλεισμού της Ένωσης Οικονομικών Φορέων «...» Α.Ε. – «...» ΑΕ δυνάμει της προσβαλλόμενης αποφάσεως του ΔΣ της «...» είναι ο μη ορισμός ενός κοινού εκπροσώπου/συντονιστή αυτής όπως ορίζεται κατά το νόμο και την διακήρυξη ρητά. ο. Αβάσιμοι, αναληθείς και απορριπτέοι οι ισχυρισμοί περί έλλειψης αιτιολογίας - πλάνης περί τα πράγματα-εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή των όρων της διακήρυξης. Σχετικά με τον δεύτερο λόγο αποκλεισμού της «...» Α.Ε. – «...» ΑΕ αφορά την υποβολή προγράμματος εκπαίδευσης σε τεχνικούς υπαλλήλους της «...» στη διαδικασία αξιοποίησης

βιοαερίου για παραγωγή ενέργειας του ΧΥΤΑ, και όπως αναφερθήκαμε ανωτέρω στην συνοπτική αποτύπωση των λόγων αποκλεισμού αυτής είναι ξεκάθαρο ότι το πρόγραμμα το οποίο αναφέρει η προσφεύγουσα αφορά καθαρά το μέρος της εκπαίδευσης της ΕΕΛ. Ο ισχυρισμός δε ότι το πρόγραμμα που κατέθεσαν είναι κοινό και ότι ο τίτλος αναφέρεται στο κεφάλαιο 15.3 της τεχνικής έκθεσης της προσφοράς (σελίδα 152) με τον γενικό τίτλο «ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ ΣΤΕΛΕΧΩΝ «...» δεν ευσταθεί και είναι αναληθής, καθόσον πέραν του τίτλου, ο οποίος δεν σημαίνει και τίποτα, ξεκινώντας το εν λόγω κεφάλαιο αναγράφεται ότι «Κατά την διάρκεια της συμβατικής περιόδου, ο Ανάδοχος θα εκπαιδεύσει το προσωπικό του ΚτΕ, ώστε να μπορεί αυτό να ανταπεξέλθει στις απαιτήσεις των υπηρεσιών διεύθυνσης, λειτουργίας και συντήρησης της Εγκατάστασης Επεξεργασίας Λυμάτων, έτσι ώστε αυτή να πετυχαίνει τους ενεργειακούς στόχους που θα έχουν τεθεί. Στο κεφάλαιο 15 της τεχνικής έκθεσης (σελ 142) με τίτλο «15. ΤΕΧΝΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ ΠΡΟΣΦΕΡΟΜΕΝΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΓΙΑ ΤΗ Ε.Ε.Λ «...» γίνεται επισήμανση των ιδιαιτεροτήτων της υφιστάμενης κατάστασης λειτουργίας της ΕΕΛ «...» και εντοπίζονται και ιεραρχούνται οι ενδεδειγμένες ενέργειες για τη βελτίωση της ποσότητας παραγόμενου βιοαερίου στην ΕΕΛ «...». Πιο συγκεκριμένα στο κεφάλαιο 15.3 της προσφερόμενης Τεχνικής Έκθεσης αναφέρεται: «Η διάρκεια της βασικής εκπαίδευσης ορίζεται σε δύο (2) μήνες. Ο Ανάδοχος πέντε (5) μήνες μετά την υπογραφή της σύμβασης θα προσδιορίσει τον αριθμό και τα προσόντα του απαιτούμενου προσωπικού λειτουργίας και συντήρησης και θα συντάξει το πρόγραμμα εκπαίδευσης. Η Υπηρεσία θα καθορίσει τον ακριβή αριθμό των εκπαιδευομένων ανά θέση και θα διαθέσει το εν λόγω προσωπικό. Η βασική εκπαίδευση θα περιλαμβάνει τη λειτουργία και συντήρηση του συστήματος ενεργειακής διαχείρισης. Θα περιέχει στοιχεία:

- Βασικές αρχές διεργασιών επεξεργασίας αστικών λυμάτων (βιολογικής βαθμίδας, αναερόβιας χώνευσης
- Λειτουργία και συντήρηση εξοπλισμού

- Αυτοματισμού
- Χρήση, ρύθμιση και συντήρηση οργάνων
- Δειγματοληψία
- Μηχανολογικής συντήρησης
- Ηλεκτρολογικής συντήρησης

Στην εκπαίδευση θα εμπλακούν και στελέχη των βασικών κατασκευαστών εξοπλισμού, που έχει εγκατασταθεί και λειτουργεί στο έργο. Στη συνέχεια της βασικής εκπαίδευσης, η εκπαίδευση του προσωπικού του ΚΤΕ θα γίνεται στην πράξη στην καθημερινή λειτουργία της μονάδας, καθ' όλη τη διάρκεια της λειτουργίας του έργου. Ο Ανάδοχος θα εκπονήσει πρόγραμμα εκπαίδευσης, το οποίο θα περιλαμβάνει κυκλική ενασχόληση του προσωπικού σε διάφορες θέσεις του οργανογράμματος. Μία ημέρα την εβδομάδα θα γίνεται συνάντηση τύπου σεμιναρίου, όπου θα παρουσιάζονται και θα συζητούνται τα επί μέρους θέματα της ΕΕΛ». Προκύπτει ότι η εκπαίδευση αφορά συγκεκριμένα σε θέματα επεξεργασίας και αξιοποίησης αστικών λυμάτων για ηλεκτροπαραγωγή συμπεριλαμβανομένης της λειτουργίας και συντήρησης του σχετικού μηχανολογικού εξοπλισμού (μηχανές ηλεκτροπαραγωγής) στην ΕΕΛ και δεν υπάρχει καμία αναφορά ή σχέση με την εκπαίδευση που ζητείται από την διακήρυξη επί ποινή αποκλεισμού για την εκπαίδευση τεχνικών υπαλλήλων της «...» στη λειτουργία και συντήρηση των μηχανών παραγωγής ενέργειας και στη διαδικασία αξιοποίησης βιοαερίου για παραγωγή ενέργειας του ΧΥΤΑ. Συγκεκριμένα, στην Αναλυτική Διακήρυξη (στη συνοπτική περιγραφή σελ.3-) ορίζεται ότι “..το αντικείμενο της σύμβασης περιλαμβάνει Την εκπαίδευση και μεταφορά τεχνογνωσίας σε τρεις (3) τεχνικούς υπαλλήλους της «...» στη λειτουργία και συντήρηση των μηχανών παραγωγής ενέργειας και στη διαδικασία αξιοποίησης βιοαερίου για παραγωγή ενέργειας του ΧΥΤΑ και της Ε.Ε.Λ....», επιπροσθέτως στην Αναλυτική Διακήρυξη στα Περιεχόμενα Φακέλου Τεχνικής Προσφοράς σελ. 29-32 «Οι διαγωνιζόμενοι καλούνται να παρουσιάσουν τις τεχνικές τους λύσεις οι οποίες θα πρέπει να περιλαμβάνουν κατ' ελάχιστο, επί ποινή αποκλεισμού τα ακόλουθα:....

«Υποβολή προγράμματος εκπαίδευσης τουλάχιστον 3 τεχνικών στελεχών ΔΕΥΑΛ στην αντιμετώπιση ζητημάτων παραγωγής ενέργειας από βιοαέριο στο ΧΥΤΑ «...». Το προτεινόμενο πρόγραμμα εκπαίδευσης θα πρέπει να είναι διάρκειας τουλάχιστον 5 ετών...» και «Υποβολή προγράμματος εκπαίδευσης τουλάχιστον 3 τεχνικών στελεχών «...» στην αντιμετώπιση ζητημάτων λειτουργίας και συντήρησης των 2 μηχανών παραγωγής ενέργειας από βιοαέριο στην Ε.Ε.Λ. «...». Το προτεινόμενο πρόγραμμα εκπαίδευσης θα πρέπει να είναι διάρκειας τουλάχιστον 5 ετών...», ενώ στην Ειδική Συγγραφή Υποχρεώσεων της Διακήρυξης στο Άρθρο 2 (σελ. 66) ορίζεται επιπροσθέτως ότι στις υποχρεώσεις του αναδόχου μεταξύ άλλων είναι “ η εκπαίδευση και μεταφορά τεχνογνωσίας σε τρεις (3) τεχνικούς υπαλλήλους της «...» στη λειτουργία και συντήρηση των μηχανών παραγωγής ενέργειας και στη διαδικασία αξιοποίησης βιοαερίου για παραγωγή ενέργειας του ΧΥΤΑ και της Ε.Ε.Λ...”. Είναι ξεκάθαρο από την Αναλυτική Διακήρυξη ότι η ζητούμενη εκπαίδευση τριών (3) τεχνικών υπαλλήλων της «...» αφορά δύο διαφορετικά προγράμματα που αφορούν την ΕΕΛ και το ΧΥΤΑ αντίστοιχα και όπως αναφέρεται και στην υπ' αριθμ. 144/9/23-4-2020 προσβαλλόμενη απόφαση του ΔΣ της «...» στόχος είναι με την εκπαίδευση του προσωπικού να δημιουργηθεί νέο ειδικό τμήμα ενέργειας στην Επιχείρηση, γεγονός το οποίο τέθηκε ως βασικός στόχος στην αρχική απόφαση του ΔΣ της «...» για την αξιοποίηση του βιοαερίου από το ΧΥΤΑ «...», ήτοι την υπ' αριθμ. υπ' αριθμ.118/2019 απόφαση του ΔΣ της «...», σύμφωνα με την οποία αποφασίστηκε να εγκριθεί η αξιοποίηση του βιοαερίου του ΧΥΤΑ «...» από την «...» με σύμβαση παραχώρησης λειτουργίας για 20 χρόνια, μέσω διαγωνιστικής διαδικασίας, σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία. Στην Διακήρυξη του διαγωνισμού το ΔΣ ζήτησε να περιλαμβάνονται απαραίτητα οι εξής δύο όροι επί ποινή αποκλεισμού, ήτοι 1) Όρος σύμφωνα με τον οποίο θα διασφαλίζεται για τη «...» η είσπραξη ελάχιστου ποσοστού ύψους 15% επί των ακαθαρίστων εσόδων από την πώληση της παραγόμενης ηλεκτρικής ενέργειας, 2) Όρος σύμφωνα με τον οποίο θα παρέχονται υπηρεσίες α) επίβλεψης της αποτελεσματικής

λειτουργίας των δύο μηχανών παραγωγής ενέργειας από βιοαέριο που βρίσκονται στην Εγκατάσταση Επεξεργασίας Λυμάτων «...» και β) εκπαίδευσης και μεταφοράς τεχνογνωσίας σε τρεις (3) τεχνικούς υπαλλήλους της «...» στην αξιοποίηση βιοαερίου για παραγωγή ενέργειας, για αυτό και συμπεριελήφθησαν στην εν λόγω διακήρυξη. Προκειμένου δε να καταδείξουμε την διαφορά των δύο προγραμμάτων, αλλά και να καταρρίψουμε τους ισχυρισμούς των αντιδίκων μας ότι ανατιολόγητα και εσφαλμένως ερμηνεύσαμε τους όρους της διακήρυξης δέον κρίνεται να καταδειχθεί η ευρύτητα του αντικειμένου «αντιμετώπιση ζητημάτων παραγωγής ενέργειας από βιοαέριο στο ΧΥΤΑ «...», και παρατίθενται οι θεματικές που συμπεριλαμβάνονται στα Προγράμματα εκπαίδευσης που έχουν υποβληθεί από τους υπολοίπους συμμετέχοντες, και αποδεικνύουν εν τοις πράγμασι ότι η προσφεύγουσα πιθανόν να μην κατανόησε όχι μόνο την διαφορά που υπάρχει, αλλά να μην ήταν και σε θέση να εκπονήσει ένα αντίστοιχο πρόγραμμα εκπαίδευσης, αλλά και σε μια ποιο ευνοϊκή ερμηνεία της αστοχίας της κατά την κατάθεση της τεχνικής προσφοράς, να ήταν η υποβάθμιση ενός τόσο σημαντικού όρου για την «...», όπως τέθηκε στη διακήρυξη. Συγκριτικά, λοιπόν, αναφερόμενοι με τα όσα παραθέτει η εν λόγω Ένωση των Οικονομικών Φορέων στο πρόγραμμα εκπαίδευσης που αφορά μόνο την ΕΕΛ, οι υπόλοιποι δύο συμμετέχοντες συμπεριλαμβάνουν τα κάτωθι: Η εταιρία «...» στην Τεχνική Έκθεση στο κεφάλαιο 10 ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ ΣΤΕΛΕΧΩΝ Δ.Ε.Υ.Α. «...», σελ. 90-93 αναγράφεται αναλυτικά ότι Το πρόγραμμα εκπαίδευσης τριών (3) τεχνικών της «...» Λάρισας θα περιλαμβάνει θεωρητική και πρακτική κατάρτιση τόσο στη λειτουργία των Μηχανών Εσωτερικής Καύσης όσο και σε εργασίες συντήρησης, ανάπτυξης και αντιμετώπισης προβλημάτων του πεδίου βιοαερίου, δηλ. στο ΧΥΤΑ «...». Ειδικότερα: «Θεωρητική κατάρτιση (περ. 18 μήνες): 200 ώρες στα εξής θέματα (ενδεικτικά):

- παραγωγή ενέργειας από βιοαέριο ΧΥΤΑ (ιστορική αναφορά, ανάπτυξη τεχνολογίας, τάσεις και τελευταία λέξη της τεχνολογίας, state-of-the-art)

- θεωρητικά μοντέλα υπολογισμών και εκτίμησης δυναμικότητας βιοαερίου - εφαρμογή με παραδείγματα
- βασικές αρχές διαστασιολόγησης έργου
- αναγνώριση και αντιμετώπιση στην πράξη συνήθων προβλημάτων σε ΧΥΤΑ (απομάκρυνση στραγγισμάτων, αντιμετώπιση διαρροών βιοαερίου, καθιζήσεις, πυρκαγιές, κλπ.)
- επεξεργασία στραγγισμάτων, βασικές αρχές σχεδιασμού ΜΕΣ
- τεχνικές στεγάνωσης ΧΥΤΑ
- αρχές λειτουργίας μηχανών εσωτερικής καύσης (ΜΕΚ)
- κατάρτιση ισοζυγίων μάζας και ενέργειας του σταθμού παραγωγής ενέργειας
- περιβαλλοντικά θέματα
- φιλοσοφία σχεδιασμού δικτύου συλλογής βιοαερίου
- θέματα υγιεινής και ασφάλειας, μέτρα προστασίας
- τεχνοοικονομική αποτίμηση έργων
- βασικές αρχές διαχείρισης έργου (project management)
- διαχείριση ειδικών ρευμάτων αποβλήτων
- σχέδια έκτακτης ανάγκης
- ασφάλιση έργου
- ανάλυση ρυθμιστικών/θεσμικών θεμάτων.

Η θεωρητική κατάσταση θα λαμβάνει χώρα σε ειδικά διαμορφωμένη (από τη «...») αίθουσα στα κεντρικά γραφεία της «...», σε εργάσιμες ώρες. Το λεπτομερές πρόγραμμα θα διαμορφωθεί σε συνεννόηση με τη «...».

Στο τέλος της θεωρητικής κατάρτισης (τέλος Α' 18μήνου) θα δοθούν 2 συναφείς ασκήσεις σε κάθε εκπαιδευόμενο, ο οποίος θα παρουσιάσει τις προτεινόμενες λύσεις σε γραπτή έκθεση και θα τις παρουσιάσει σε ειδική συνεδρίαση. Πρακτική κατάρτιση (περ. 3% έτη): Η πρακτική κατάρτιση θα περιλαμβάνει: Α. Εργασίες πεδίου: θα γίνει πρακτική εκπαίδευση στο πεδίο βιοαερίου στις παρακάτω εργασίες. Ειδικότερα:

1. Μέτρηση κενού αναρρόφησης φρεατίου: περίπου 70 ώρες
2. Μέτρηση ποιότητας αερίου: περ. 50 ώρες

3. Μέτρηση διαφορικής πίεσης φρεατίου: περ. 20 ώρες
4. Ρύθμιση ροής: περ. 40 ώρες
5. Μέτρηση ροής φρεατίων: περ. 40 ώρες
6. Έλεγχος/αντιμετώπιση διαρροών αερίου: περ. 50 ώρες
7. Εντοπισμός βλαβών οριζόντιων/καθέτων δικτύων: περ. 100 ώρες
8. Απομάκρυνση στραγγισμάτων: περ. 40 ώρες

B. Συντήρηση μηχανών εσωτερικής καύσης (ΜΕΚ):

θα γίνει πρακτική εκπαίδευση στο σταθμό παραγωγής ενέργειας. Μεταξύ άλλων θα εξετασθούν τα παρακάτω:

1. Φίλτρα αέρα μηχανής: περίπου 40 ώρες
2. Επιθεώρηση/συντήρηση γεννήτριας: περίπου 40 ώρες
3. Αλλαγή λαδιού: περίπου 80 ώρες
4. Αναφλεκτήρες/ρύθμιση - αλλαγή: περίπου 40 ώρες
5. Μίκτης αερίου: περίπου 40 ώρες
6. Φίλτρο αερίου: περίπου 60 ώρες
7. Συντήρηση/έλεγχος /βαθμονόμηση throttle valve: περίπου 60 ώρες
8. Συντήρηση/έλεγχος συστήματος crankcase breather: περίπου 40 ώρες
9. Συντήρηση/έλεγχος αντλιών ψύξης: περίπου 60 ώρες
10. Έλεγχος/ρύθμιση τζόγου βαλβίδων: περίπου 40 ώρες
12. Συντήρηση ηλεκτρικών πινάκων: περίπου 40 ώρες
13. Συντήρηση φουσητήρα αερίου: περίπου 80 ώρες
14. Συντήρηση και έλεγχος Knocking Sensors: περίπου 40 ώρες
15. Μέτρηση γωνίας έναυσης: περίπου 40 ώρες
16. Μέτρησης/ρύθμιση εκπομπών αερίων ρυπαντών: περίπου 40 ώρες
17. Έλεγχος υπερπληρωτή: περίπου 40 ώρες
18. Έλεγχος/συντήρηση πνευματικού συστήματος: περίπου 80 ώρες
19. Έλεγχος/συντήρηση Fire & Gas Detection System: περίπου 40 ώρες
20. Έλεγχος/συντήρηση/Ρύθμιση τρίοδων βαννών: περίπου 40 ώρες
21. Έλεγχος/συντήρηση Table Cooler: περίπου 100 ώρες
22. Έλεγχος/συντήρηση ρυθμιστών στροφών: περίπου 80 ώρες άλλα θέματα

Γ. Εργασίες πεδίου.

Μεταξύ άλλων θα γίνει πρακτική εκπαίδευση στα παρακάτω θέματα:

1. Πλήρωση απορριμματικού αναγλύφου: περίπου 100 ώρες
2. Διαστρώσεις εδαφοκάλυψης: περίπου 200 ώρες
3. Χειρισμός μηχανημάτων έργου: περίπου 200 ώρες
4. Άντληση & διαχείριση στραγγισμάτων: περίπου 200 ώρες
5. Κατασκευή και συντήρηση φρεατίων: περίπου 200 ώρες
6. Τοπογράφηση ΧΥΤΑ: περίπου 100 ώρες
7. Αποκατάσταση πληρωμένων κυττάρων: περίπου 100 ώρες
8. Αναζήτηση, προδιαγραφές, έλεγχοι πληρωτικών υλικών: περίπου 100 ώρες
9. Πυροπροστασία: περίπου 60 ώρες
10. Περιβαλλοντικοί έλεγχοι (αέριοι ρύποι, υγρές εκροές, κλπ.): περίπου 100 ώρες
11. άλλα θέματα

Η πρακτική κατάρτιση των τεχνικών θα λάβει χώρα στις εγκαταστάσεις του ΧΥΤΑ «...». Το κόστος μετακινήσεων και κάθε σχετική δαπάνη θα βαρύνει τη ΔΕΥΑ «...». Σχετικά με το πρόγραμμα εκπαίδευσης τεχνικών της «...» στην ΕΕΛ στον φάκελο τεχνικής προσφοράς του ίδιου οικονομικού φορέα, ήτοι της «...» ΑΕ., στο αναλυτικό ΤΕΧΝΙΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΒΕΛΤΙΩΣΗΣ ΑΠΟΔΟΣΗΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ ΑΠΟ ΒΙΟΑΕΡΙΟ ΣΤΗΝ ΕΕΛ «...» υπάρχει ειδικό κεφάλαιο στη σελίδα 7 και αναλύεται μέχρι και την σελίδα 12 με τίτλο ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΤΕΧΝΙΚΩΝ ΣΤΕΛΕΧΩΝ όπου αναλυτικά αναφέρονται τα κάτωθι: «Το πρόγραμμα επαγγελματικής εκπαίδευσης και επιμόρφωσης απευθύνεται σε τουλάχιστον τρία (3) στελέχη της ΔΕΥΑ «...», το οποίο θα τους καταρτίσει στην αντιμετώπιση ζητημάτων λειτουργίας και συντήρησης των 2 μηχανών εσωτερικής καύσης με σκοπό την απρόσκοπτη λειτουργία της μονάδας και την βελτίωση της απόδοσης παραγωγής ενέργειας από βιοαέριο. Η εκπαίδευση των συγκεκριμένων τεχνικών στελεχών της ΕΕΛ θα καλύπτει ένα ευρύ φάσμα αντικειμένων με γενικές θεωρητικές γνώσεις για στο πεδίο του βιοαερίου καθώς και εστιασμένες πρακτικές δεξιότητες σε θέματα αντιμετώπισης ζητημάτων λειτουργίας και συντήρησης των 2 μηχανών

παραγωγής ενέργειας από βιοαέριο, όπως και παρουσιάζονται στα επόμενα κεφάλαια και έχουν ως σκοπό την παρακολούθηση και τον έλεγχο για την προστασία της Μονάδα από επικείμενες βλάβες. 2.1 ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΣΕ ΘΕΩΡΗΤΙΚΕΣ ΓΝΩΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΟ ΒΙΟΑΕΡΙΟ. Το πρόγραμμα εκπαίδευσης των τεχνικών στελεχών ΔΕΥΑ Λάρισας θα περιλαμβάνει θεωρητική εκπαίδευση στην κατάρτιση στη τόσο στη λειτουργία των Μηχανών Εσωτερικής Καύσης όσο και σε εργασίες συντήρησης. Η θεωρητική κατάρτιση θα έχει διάρκεια περίπου 18 μήνες και θα περιλαμβάνει τα θέματα όπως παρουσιάζεται στα επόμενα κεφάλαια.

2.1.1 Παραγωγή και σύσταση του βιοαερίου

Στο συγκεκριμένο κεφάλαιο θα πραγματοποιηθεί θεωρητική εκπαίδευση για τον τρόπο παραγωγής του Βιοαερίου, τη σύσταση του και τις διακριτές φάσεις που ολοκληρώνεται η παραγωγή του. Το βιοαέριο παράγεται ως χωνεμένο αέριο με αναερόβιες πέψεις.

Η θεωρητική εκπαίδευση για την παραγωγή του βιοαερίου θα περιλαμβάνει τα ακόλουθα:

- Η φάση προσαρμογής.
- Η φάση μετάβασης.
- Η όξινη φάση.
- Η φάση σχηματισμού μεθανίου
- φάση ωρίμανσης

2.1.2 Εκτίμηση της παραγωγής βιοαερίου και του δυναμικού ηλεκτροπαραγωγής με χρήση υπολογιστικών μοντέλων.

Στο συγκεκριμένο κεφάλαιο θα πραγματοποιηθεί θεωρητική εκτίμηση και θα περιλαμβάνει τα ακόλουθα:

- Εκτίμηση του παραγόμενου βιοαερίου.
- Υπολογισμός του παραγόμενου βιοαερίου με βάση το υπολογιστικό μοντέλο.
- Μοντελοποίηση της παραγωγής μεθανίου.
- Εκτιμώμενη ηλεκτρική ισχύος από μηχανές εσωτερικής καύσης.

2.1.3 Έλεγχος βιοαερίου.

Στο συγκεκριμένο κεφάλαιο θα πραγματοποιηθεί θεωρητική εκπαίδευση σχετικά με τον έλεγχο του βιοαερίου που έχει ως σκοπό την μείωση έκλυσης του στην ατμόσφαιρα, την ελαχιστοποίηση της παραγωγής οσμών καθώς και την ελαχιστοποίηση των διαρροών.

2.1.4 Μέθοδοι επεξεργασίας βιοαερίου.

Στο συγκεκριμένο κεφάλαιο θα πραγματοποιηθεί θεωρητική εκπαίδευση σε θέματα που αφορούν τις μεθόδους επεξεργασίας βιοαερίου με στόχο την αναβάθμιση του βιοαερίου, δηλαδή, απαραίτητες τεχνικές επεξεργασίας για την απαλλαγή του από υγρασία και ανεπιθύμητες ουσίες.

Η θεωρητική εκπαίδευση για τις μεθόδους επεξεργασίας βιοαερίου θα περιλαμβάνει τα ακόλουθα:

- Η απομάκρυνση της υγρασίας.
  - Αφυγραντές.
  - Ψύξη του αερίου.
  - Η μέθοδος απορρόφησης.
  - Η μέθοδος προσρόφησης.
- Η απομάκρυνση υδρόθειου.
  - Προσρόφηση σε ενεργό άνθρακα.
  - Μέθοδος εκλεκτικών διαλυτών.
  - Προσρόφηση σε κυλινδρικά τεμαχίδια οξειδίου του σιδήρου.
- Ο διαχωρισμός διοξειδίου του άνθρακα.
  - Προσρόφηση υπό πίεση.
  - Φυσική ή χημική απορρόφηση.
  - Διαχωρισμός με μεμβράνες.

2.1.5 Ενεργειακή αξιοποίηση βιοαερίου.

Στο συγκεκριμένο κεφάλαιο θα πραγματοποιηθεί θεωρητική εκπαίδευση σχετικά με τους τρόπους τελικής διάθεσης και ενεργειακής αξιοποίησης του βιοαερίου. Η θεωρητική εκπαίδευση για την ενεργειακή αξιοποίηση του βιοαερίου θα περιλαμβάνει τα ακόλουθα:

- Η αξιοποίηση του βιοαερίου για την παραγωγή θερμότητας.

- Η αξιοποίηση του βιοαερίου για την παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας με εμβολοφόρες μηχανές.
- Η αξιοποίηση του βιοαερίου για την παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας με τουρμπίνες αερίου.
- Η αξιοποίηση του βιοαερίου για συμπαραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας και θερμότητας.

2.1.6 Αρχές λειτουργίας μηχανών εσωτερικής καύσης.

Στο συγκεκριμένο κεφάλαιο θα πραγματοποιηθεί θεωρητική εκπαίδευση σχετικά με τις μηχανές βιοαερίου για την παραγωγή ενέργειας.

Η θεωρητική εκπαίδευση για τις μηχανές αερίου θα περιλαμβάνει τα ακόλουθα:

- Οι Μηχανές αερίου Otto.
- Οι Μηχανές προέγχυσης καυσίμου.
- Οι Μηχανές Stirling.

2.1.7 Τεχνικά χαρακτηριστικά μηχανών ΟΤΤΟ τύπου JMS 208.

Στο συγκεκριμένο κεφάλαιο θα πραγματοποιηθεί ενημέρωση των στελεχών σχετικά με τα τεχνικά χαρακτηριστικά και τα χαρακτηριστικά λειτουργίας των δύο αεριομηχανών παραγωγής ενέργειας από βιοαέριο της εγκατάστασης και θα περιλαμβάνει:

- την ονομαστική τάση.
- Η ηλεκτρική ισχύς και θερμική ισχύς.
- Η συχνότητα λειτουργίας.
- Πως δουλεύουν.
- Οι ώρες λειτουργίας.
- Τα αποτελέσματα λειτουργίας.

2.1.8 Βασικοί κανόνες υγιεινής και ασφαλούς συντήρησης και ελέγχων.

Στο συγκεκριμένο κεφάλαιο θα πραγματοποιηθεί ενημέρωση για τους βασικούς κανόνες ασφαλούς συντήρησης και ελέγχου του εξοπλισμού των εγκαταστάσεων.

Η εκπαίδευση του προσωπικού θα περιλαμβάνει τα ακόλουθα:

- Την εκτίμηση κινδύνου.

- Τα ασφαλή συστήματα εργασίας.
- Την επικοινωνία των εργαζομένων που εκτελούν εργασίες συντήρησης με το προσωπικό λειτουργίας.
- Την ειδική σήμανση εργασιών συντήρησης στο χώρο.
- Τα κατάλληλα εργαλεία - κατάλληλος εξοπλισμός του προσωπικού (μέσα ατομικής προστασίας).
- Τις διαδικασίες αντιμετώπισης απρόοπτων συμβάντων.
- Η σύνταξη τεχνικών εκθέσεων καταγραφής και περιγραφής των εργασιών που εκτελέστηκαν.

2.1.9 Σχέδια έκτακτης ανάγκης.

Στο συγκεκριμένο κεφάλαιο θα πραγματοποιηθεί ενημέρωση σχετικά με τον σχεδιασμό έκτακτης ανάγκης, και θα περιλαμβάνει:

- Ειδικό σχέδιο έκτακτων αναγκών
- Κινδυνικοί παράγοντες
- Στρατηγικές αντιμετώπισης κινδύνων

Η θεωρητική κατάρτιση στα παραπάνω θέματα, θα λαμβάνει χώρα σε ειδικά διαμορφωμένη (από τη «...») αίθουσα στα κεντρικά γραφεία της «...», σε εργάσιμες ώρες. Το λεπτομερές πρόγραμμα θα διαμορφωθεί σε συνεννόηση με τη «...». Στο τέλος της θεωρητικής κατάρτισης (τέλος Α' 18μήνου) θα δοθούν 2 συναφείς ασκήσεις σε κάθε εκπαιδευόμενο, ο οποίος θα παρουσιάσει τις προτεινόμενες λύσεις σε γραπτή έκθεση και θα τις παρουσιάσει σε ειδική συνεδρίαση. ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΠΟΥ ΑΦΟΡΑ ΕΝΕΡΓΕΙΕΣ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗΣ ΖΗΤΗΜΑΤΩΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΤΩΝ ΜΗΧΑΝΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΗΣ ΚΑΥΣΗΣ. 2.2.1 Ενέργειες συντήρησης αεριομηχανών ΟΤΤΟ παραγωγής ενέργειας. Στο συγκεκριμένο κεφάλαιο θα πραγματοποιηθεί πρακτική άσκηση των τεχνικών στελεχών στις ενέργειες συντήρησης των δύο αεριομηχανών ΟΤΤΟ παραγωγής ενέργειας, η οποία θα περιλαμβάνει τα ακόλουθα:

- Πως πραγματοποιείται ο έλεγχος Φίλτρα αέρα μηχανής: περίπου 40 ώρες

Αριθμός Απόφασης: 783/2020

- Πως πραγματοποιείται η επιθεώρηση/συντήρηση γεννήτριας: περίπου 40 ώρες
- Πως πραγματοποιείται η αλλαγή λαδιού: περίπου 80 ώρες
- Πως πραγματοποιείται ο έλεγχος στους αναφλεκτήρες/ρύθμιση - αλλαγή: περίπου 40 ώρες
- Πως πραγματοποιείται ο έλεγχος στο μίκτη αερίου: περίπου 40 ώρες
- Πως πραγματοποιείται ο έλεγχος στο Φίλτρο αερίου: περίπου 60 ώρες
- Πως πραγματοποιείται η Συντήρηση/έλεγχος/βαθμονόμηση throttle valve: περίπου 60 ώρες
- Πως πραγματοποιείται η Συντήρηση/έλεγχος συστήματος crankcase breather: περίπου 40 ώρες
- Πως πραγματοποιείται η Συντήρηση/έλεγχος αντλιών ψύξης: περίπου 60 ώρες
- Πως πραγματοποιείται ο Έλεγχος/ρύθμιση τζόγου βαλβίδων: περίπου 40 ώρες
- Πως πραγματοποιείται η Συντήρηση φυσητήρα αερίου: περίπου 80 ώρες
- Πως πραγματοποιείται η Συντήρηση και έλεγχος Knocking Sensors: περίπου 40 ώρες
- Πως πραγματοποιείται η Μέτρηση γωνίας έναυσης: περίπου 40 ώρες
- Μέτρησης/ρύθμιση εκπομπών αερίων ρυπαντών: περίπου 40 ώρες
- Πως πραγματοποιείται Έλεγχος υπερπληρωτή: περίπου 40 ώρες
- Πως πραγματοποιείται ο Έλεγχος/συντήρηση πνευματικού συστήματος: περίπου 80 ώρες
- Πως πραγματοποιείται ο Έλεγχος/συντήρηση Fire & Gas Detection System: περίπου 40 ώρες
- Πως πραγματοποιείται ο Έλεγχος/συντήρηση/Ρύθμιση τριόδων βαννών: περίπου 40 ώρες
- Πως πραγματοποιείται ο Έλεγχος/συντήρηση Table Cooler: περίπου 100 ώρες
- Πως πραγματοποιείται ο Έλεγχος/συντήρηση ρυθμιστών στροφών: περίπου 80 ώρες

2.2.2 Ηλεκτρολογικοί πίνακες.

Στο συγκεκριμένο κεφάλαιο θα πραγματοποιηθεί πρακτική άσκηση σχετικά με τη συντήρηση στους ηλεκτρολογικούς πίνακες

Η εκπαίδευση των τεχνικών στελεχών θα έχει διάρκεια 40 ωρών και θα περιλαμβάνει τις ακόλουθες ενέργειες:

- Πως πραγματοποιείται ο έλεγχος στις συσφίξεις των καλωδίων σύνδεσης των κινητήρων στην κλεμοσειρά.
- Πως πραγματοποιείται η αντικατάσταση των καμένων ενδεικτικών λυχνιών.
- Πως πραγματοποιείται η αντικατάσταση των προβληματικών επαφών.
- Πως πραγματοποιείται ο έλεγχος οργάνων λειτουργίας πίνακα (αμπερόμετρα, βολτόμετρα κτλ.).
- Πως πραγματοποιείται ο έλεγχος γειώσεων πίνακα.

2.2.3 Εργασίες πεδίου

Στο συγκεκριμένο κεφάλαιο θα πραγματοποιηθεί πρακτική άσκηση των τεχνικών στελεχών στα παρακάτω θέματα:

- Πως πραγματοποιείται ο Χειρισμός μηχανημάτων: περίπου 200 ώρες
- Πως πραγματοποιείται η συντήρηση: περίπου 200 ώρες
- Η Πυροπροστασία: περίπου 60 ώρες
- άλλα θέματα περίπου 30 ώρες

Η πρακτική κατάρτιση των τεχνικών θα έχει διάρκεια περίπου 3μισή ετών και θα λάβει χώρα στις εγκαταστάσεις του ΕΕΛ «...». Το κόστος μετακινήσεων και κάθε σχετική δαπάνη θα βαρύνει τη ΔΕΥΑ «...». Ο τρίτος οικονομικός φορέας, ήτοι η εταιρία «...» ΑΕ στην τεχνική προσφορά από την σελίδα 98 έως και τη σελίδα 103 παρουσιάζεται πρόγραμμα εκπαίδευσης τεχνικών της «...» για το ΧΥΤΑ, και συγκεκριμένα αναλύονται τα κάτωθι: «Ο σκοπός της εκπαίδευσης είναι να εξασφαλιστεί ότι το εμπλεκόμενο προσωπικό της ΔΕΥΑ «...» στην λειτουργία και τη συντήρηση του καινούριου εξοπλισμού, που θα εγκατασταθεί στο ΧΥΤΑ, έχει επαρκή πληροφόρηση για τη λειτουργία των νέων συστημάτων εντός των αποδόσεών τους και παράλληλα αυτό να γίνεται πάντοτε με την πλήρη συμμόρφωση του προσωπικού στις απαιτήσεις

υγιεινής και ασφάλειας, όπως αυτές καθορίζονται από την νομοθεσία της Ελλάδας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Με την ορθή εκπαίδευση του προσωπικού του, ο Φορέας Λειτουργίας θα είναι ικανός να λειτουργήσει σωστά και αποδοτικά τον νέο εξοπλισμό που θα εγκατασταθεί. Η εκπαίδευση προσωπικού απαιτεί την συνεργασία του Αναδόχου του Έργου με τους Προμηθευτές, για την σχεδίαση ενός αποτελεσματικού προγράμματος εκμάθησης, αλλά και την υποστήριξη του Κυρίου του Έργου κυρίως σε θέματα που αφορούν το προσωπικό που θα εκπαιδευτεί. Η εταιρεία μας, σε περίπτωση που είμαστε Ανάδοχοι, θα παραδώσει πλήρες και λεπτομερές πρόγραμμα εκπαίδευσης του προσωπικού του φορέα λειτουργίας, που θα προβλέπει κατ' ελάχιστον βασική εκπαίδευση δύο (2) εβδομάδων, δηλαδή 10 εργασίμων ημερών με 6 διδακτικές ώρες ημερησίως, σε ωράριο της ελεύθερης επιλογής της «...» (πρωί - απόγευμα ή Σάββατο πρωί). Η εκπαίδευση του προσωπικού θα συνεχιστεί για 5 έτη, σε εξαμηνιαία σεμινάρια τα οποία θα πραγματοποιούνται κατόπιν συμφωνίας με τους βασικούς προμηθευτές του εξοπλισμού. Επίσης, η εταιρεία μας, σε περίπτωση που είμαστε Ανάδοχοι, θα παρέχει όποτε κληθεί, εκπαιδευτική υποστήριξη καθ' όλη τη διάρκεια της περιόδου του Έργου. Η εκπαίδευση, της οποίας η δαπάνη θα επιβαρύνει εξ' ολοκλήρου την εταιρεία μας, θα περιλαμβάνει θεωρία και πράξη για όλα τα βασικά στοιχεία της λειτουργίας και της συντήρησης των νέων συστημάτων που θα εγκατασταθούν. Το σύνολο της παραπάνω εκπαίδευσης θα παρακολουθήσει τουλάχιστον ένας εκπρόσωπος μηχανικός της Υπηρεσίας, ο οποίος θα συντονίζει και την καλή εκτέλεση και τήρηση του προγράμματος της εκπαίδευσης. Στο σχέδιο εκπαίδευσης θα περιλαμβάνονται κατ' ελάχιστον τα παρακάτω:

- Αναλυτικό πρόγραμμα εκπαίδευσης - χρονική διάρκεια.
- Ελάχιστος αριθμός ατόμων ανά εκπαιδευτική βαθμίδα, που απαιτείται να εκπαιδευτούν.
- Εγχειρίδια που αφορούν τη λειτουργία του συγκεκριμένου συστήματος.
- Άλλα στοιχεία σχετικά με την εκπαίδευση του προσωπικού.

Στο τέλος της εκπαίδευσης θα συνταχθεί έκθεση με τα τελικά συμπεράσματα που θα αφορούν στο συνολικό αποτέλεσμα της παρασχεθείσας εκπαίδευσης, τις επιδόσεις των εκπαιδευθέντων και τις γενικότερες προτάσεις των εκπαιδευτών. Οι προμηθευτές του εξοπλισμού, ο οποίος θα εγκατασταθεί στο ΧΥΤΑ «...», θα παρέχουν με δικό τους έμπειρο προσωπικό σε συνεργασία με το προσωπικό της εταιρείας μας την αρχική εκπαίδευση σε αίθουσα διδασκαλίας, που θα υποδείξει η Υπηρεσία (η εκπαίδευση του προσωπικού της Υπηρεσίας από την «...» Α.Ε. μπορεί να πραγματοποιηθεί και σε οποιοδήποτε χώρο που θα προσδιορίσει η Υπηρεσία). Η παράδοση των μαθημάτων θα γίνει στην Ελληνική γλώσσα ανεξάρτητα από την γλώσσα που θα μιλάει το Τεχνικό Προσωπικό των Προμηθευτών του εξοπλισμού. Προς τούτο Υπεύθυνος Μηχανικός της «...» Α.Ε. θα παρευρίσκεται συνεχώς στα μαθήματα και θα μεταφράζει όποτε αυτό απαιτηθεί. Οι σημειώσεις των μαθημάτων θα είναι επίσης μεταφρασμένες στα Ελληνικά με παράλληλη διατήρηση του αρχικού ξενόγλωσσου κειμένου. Η διδασκαλία στην αίθουσα θα περιλαμβάνει αναλυτικά την περιγραφή και τον τρόπο λειτουργίας στα παρακάτω:

- Στις ομάδες και στα συστήματα που θα εγκατασταθούν στο ΧΥΤΑ «...» με επεξήγηση των διεργασιών που λαμβάνουν χώρα σε καθένα από αυτά.
- Στα υποσυστήματα και στις μονάδες μηχανημάτων που περιλαμβάνονται σε κάθε ομάδα ή σύστημα και στη συντήρηση που αυτά απαιτούν.
- Ειδικά μαθήματα Υγιεινής και Ασφάλειας θα παρακολουθήσουν επίσης όλοι οι συμμετέχοντες στην εκπαίδευση, επιτόπου της Εγκατάστασης. Η αίθουσα διδασκαλίας που θα διατεθεί καθ' υπόδειξη της Υπηρεσίας θα πρέπει να είναι εξοπλισμένη με τον παρακάτω εξοπλισμό:
  - Φωτοαντιγραφικό μηχάνημα για μεγέθη χαρτιού A3, A4 με δυνατότητες μεγέθυνσης σμίκρυνσης, αυτόματου τροφοδότη πρωτοτύπων και πολλαπλών εκτυπώσεων και με τα απαραίτητα αναλώσιμα.
  - Έναν ηλεκτρονικό υπολογιστή με προγράμματα λειτουργίας σε πλατφόρμα Windows 8, όπως Excel, Word, Power Point καθώς και λοιπά λογισμικά προγράμματα που θα απαιτηθούν.

Αριθμός Απόφασης: 783/2020

- Μία συσκευή προβολής (projector) με σύνδεση στον υπολογιστή για την πραγματοποίηση παρουσιάσεων.
- Μία οθόνη για την συσκευή προβολής.
- Έντυπο εκπαιδευτικό υλικό.

Η εκπαίδευση, παράλληλα με την διδασκαλία στην αίθουσα, θα περιλαμβάνει και πολλές ώρες πρακτικής εξάσκησης επιτόπου στο ΧΥΤΑ υπό την επίβλεψη των Μηχανικών της εταιρείας μας και του Τεχνικού Προσωπικού των Προμηθευτών του εξοπλισμού. Στη συνέχεια περιγράφεται αναλυτικά η εκπαίδευση του Προσωπικού της ΔΕΥΑ «...», η οποία θα περιλαμβάνει τα παρακάτω μέρη και τον εξοπλισμό που θα εγκατασταθεί σε αυτά: Φυσικά Μέρη Εκπαίδευσης

1. Μηχανές ηλεκτροπαραγωγής βιοαερίου,
2. Μονάδα αποθείωσης,
3. Μονάδα αφύγρανσης,
4. Κεντρικό δοχείο συγκέντρωσης στραγγισμάτων,
5. Φίλτρο ενεργού άνθρακα,
6. Πυρσοί βιοαερίου,
7. Ομαλοί εκκινήτες (soft starters) /μεταβλητής συχνότητας (inverter),
8. Καλωδίωση σημάτων και ισχύος,
9. Διασύνδεση (αυτοματισμού, ηλεκτρολογική, λειτουργική κ.λπ.) του νέου εξοπλισμού με το υφιστάμενο έργο (πυρσοί). Στη συνέχεια παρατίθενται παραδείγματα προγραμμάτων εκπαίδευσης προσωπικού (σελίδες 101-103 της τεχνική προσφοράς)». Ο ίδιος οικονομικός φορέας στην τεχνική του προσφορά και στις σελίδες 167 έως και 171 παρατίθεται ειδικό πρόγραμμα τεχνικών της «...» για την ΕΕΛ. Ειδικότερα: «Ο σκοπός της εκπαίδευσης είναι να εξασφαλιστεί ότι το εμπλεκόμενο προσωπικό της ΔΕΥΑ «...» στην λειτουργία και τη συντήρηση του εξοπλισμού, που είναι εγκατεστημένος στην ΕΕΛ «...», έχει επαρκή πληροφόρηση για τη λειτουργία των συστημάτων εντός των αποδόσεών τους και παράλληλα αυτό να γίνεται πάντοτε με την πλήρη συμμόρφωση του προσωπικού στις απαιτήσεις υγιεινής και ασφάλειας, όπως αυτές καθορίζονται από την νομοθεσία της Ελλάδας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Με την ορθή

εκπαίδευση του προσωπικού του, ο Φορέας Λειτουργίας θα είναι ικανός να λειτουργήσει σωστά και αποδοτικά τον υφιστάμενο και τυχόν νέο εξοπλισμό που θα εγκατασταθεί. Τα ανωτέρω ισχύουν και στις περιπτώσεις όπου επιλεγεί η εγκατάσταση νέου εξοπλισμού ή η αντικατάσταση κάποιου υφιστάμενου. Ο σκοπός της εκπαίδευσης είναι να εξασφαλιστεί ότι το εμπλεκόμενο προσωπικό της ΔΕΥΑ «...» στην λειτουργία και τη συντήρηση του καινούριου εξοπλισμού, που θα εγκατασταθεί στην ΕΕΛ «...», έχει επαρκή πληροφόρηση για τη λειτουργία των νέων συστημάτων εντός των αποδόσεών τους και παράλληλα αυτό να γίνεται πάντοτε με την πλήρη συμμόρφωση του προσωπικού στις απαιτήσεις υγιεινής και ασφάλειας, όπως αυτές καθορίζονται από την νομοθεσία της Ελλάδας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Με την ορθή εκπαίδευση του προσωπικού του, ο Φορέας Λειτουργίας θα είναι ικανός να λειτουργήσει σωστά και αποδοτικά τον υφιστάμενο και τυχόν νέο εξοπλισμό που θα εγκατασταθεί. Γενικά, η εκπαίδευση προσωπικού απαιτεί την συνεργασία του Αναδόχου με τους Προμηθευτές, για την σχεδίαση ενός αποτελεσματικού προγράμματος εκμάθησης, αλλά και την υποστήριξη του Κυρίου του Έργου κυρίως σε θέματα που αφορούν το προσωπικό που θα εκπαιδευτεί. Η εταιρεία μας, σε περίπτωση που είμαστε Ανάδοχοι, θα παραδώσει πλήρες και λεπτομερές πρόγραμμα εκπαίδευσης του προσωπικού του Φορέα Λειτουργίας, το οποίο θα είναι εξαμηνιαίας βάσης. Η εκπαίδευση του προσωπικού θα έχει διάρκεια πέντε (5) έτη. Η υφιστάμενες εγκαταστάσεις της ΕΕΛ «...» είναι ήδη λειτουργούσες εγκαταστάσεις από το ίδιο το προσωπικό του Φορέα. Ως εκ τούτου, το προσωπικό του φορέα ήδη γνωρίζει να λειτουργεί τις εγκαταστάσεις και δεν υπάρχει ανάγκη για συχνότερη εκπαίδευση. Το προτεινόμενο πρόγραμμα εκπαίδευσης στόχο έχει ώστε το προσωπικό να εμβαθύνει στη λειτουργία και τις ιδιαιτερότητες του υφιστάμενου εξοπλισμού, με στόχο τη μεγιστοποίηση των αποδόσεων της εγκατάστασης. Επίσης, η εταιρεία μας, σε περίπτωση που είμαστε Ανάδοχοι, θα παρέχει όποτε κληθεί, εκπαιδευτική υποστήριξη καθ' όλη τη διάρκεια της περιόδου του Έργου. Στην περίπτωση, όπου εγκατασταθεί νέος εξοπλισμός, κατόπιν των προτάσεων μας, ή εναλλακτικά πραγματοποιηθεί κάποια αντικατάσταση υφιστάμενου εξοπλισμού, τότε το πρόγραμμα

εκπαίδευσης θα τροποποιηθεί καταλλήλως. Οι τροποποιήσεις του προγράμματος θα αφορούν και τη συχνότητα και την πυκνότητα του προγράμματος. Ήτοι πιο συχνά μαθήματα (π.χ. ημερήσια) και πιο πυκνά (π.χ. περισσότερες ώρες διδασκαλίας). Το σύνολο της παραπάνω εκπαίδευσης θα παρακολουθήσει τουλάχιστον ένας εκπρόσωπος μηχανικός της Υπηρεσίας, ο οποίος θα συντονίζει και την καλή εκτέλεση και τήρηση του προγράμματος της εκπαίδευσης. Στο σχέδιο εκπαίδευσης θα περιλαμβάνονται κατ' ελάχιστον τα παρακάτω:

- Αναλυτικό πρόγραμμα εκπαίδευσης - χρονική διάρκεια.
- Ελάχιστος αριθμός ατόμων ανά εκπαιδευτική βαθμίδα, που απαιτείται να εκπαιδευτούν.
- Εγχειρίδια που αφορούν τη λειτουργία του συγκεκριμένου συστήματος.
- Άλλα στοιχεία σχετικά με την εκπαίδευση του προσωπικού.

Στο τέλος της εκπαίδευσης θα συνταχθεί έκθεση με τα τελικά συμπεράσματα που θα αφορούν στο συνολικό αποτέλεσμα της παρασχεθείσας εκπαίδευσης, τις επιδόσεις των εκπαιδευθέντων και τις γενικότερες προτάσεις των εκπαιδευτών. Τα εξαμηνιαία μαθήματα θα υποστηρίζονται από τους προμηθευτές εξοπλισμού. Οι προμηθευτές του εξοπλισμού, ο οποίος είναι εγκατεστημένος στην ΕΕΛ «...», θα παρέχουν με δικό τους έμπειρο προσωπικό σε συνεργασία με το προσωπικό της εταιρείας μας την αρχική εκπαίδευση σε αίθουσα διδασκαλίας, που θα υποδείξει η Υπηρεσία (η εκπαίδευση του προσωπικού της Υπηρεσίας από την «...» Α.Ε. μπορεί να πραγματοποιηθεί και σε οποιοδήποτε χώρο που θα προσδιορίσει η Υπηρεσία). Η παράδοση των μαθημάτων θα γίνει στην Ελληνική γλώσσα ανεξάρτητα από την γλώσσα που θα μιλάει το Τεχνικό Προσωπικό των Προμηθευτών του εξοπλισμού. Προς τούτο Υπεύθυνος Μηχανικός της «...» Α.Ε. θα παρευρίσκεται συνεχώς στα μαθήματα και θα μεταφράζει όποτε αυτό απαιτηθεί. Οι σημειώσεις των μαθημάτων θα είναι επίσης μεταφρασμένες στα Ελληνικά με παράλληλη διατήρηση του αρχικού ξενόγλωσσου κειμένου. Η διδασκαλία στην αίθουσα θα περιλαμβάνει αναλυτικά την περιγραφή και τον τρόπο λειτουργίας στα παρακάτω:

Αριθμός Απόφασης: 783/2020

- Στις ομάδες και στα συστήματα που εγκαθίστανται στην ΕΕΛ «...» με επεξήγηση των διεργασιών που λαμβάνουν χώρα σε καθένα από αυτά.
- Στα υποσυστήματα και στις μονάδες μηχανημάτων που περιλαμβάνονται σε κάθε ομάδα ή σύστημα και στη συντήρηση που αυτά απαιτούν.
- Ειδικά μαθήματα Υγιεινής και Ασφάλειας θα παρακολουθήσουν επίσης όλοι οι συμμετέχοντες στην εκπαίδευση, επιτόπου της Εγκατάστασης.
Η αίθουσα διδασκαλίας που θα διατεθεί καθ' υπόδειξη της Υπηρεσίας θα πρέπει να είναι εξοπλισμένη με τον παρακάτω εξοπλισμό:
- Φωτοαντιγραφικό μηχάνημα για μεγέθη χαρτιού A3, A4 με δυνατότητες μεγέθυνσης σμίκρυνσης, αυτόματου τροφοδότη πρωτοτύπων και πολλαπλών εκτυπώσεων και με τα απαραίτητα αναλώσιμα.
- Έναν ηλεκτρονικό υπολογιστή με προγράμματα λειτουργίας σε πλατφόρμα Windows 8, όπως Excel, Word, Power Point καθώς και λοιπά λογισμικά προγράμματα που θα απαιτηθούν.
- Μία συσκευή προβολής (projector) με σύνδεση στον υπολογιστή για την πραγματοποίηση παρουσιάσεων.
- Μία οθόνη για την συσκευή προβολής.
- Έντυπο εκπαιδευτικό υλικό.

Η εκπαίδευση, παράλληλα με την διδασκαλία στην αίθουσα, θα περιλαμβάνει και ώρες πρακτικής εξάσκησης επιτόπου στην ΕΕΛ «...» υπό την επίβλεψη των Μηχανικών της εταιρείας μας και του Τεχνικού Προσωπικού των Προμηθευτών του εξοπλισμού. Στη συνέχεια περιγράφεται αναλυτικά η εκπαίδευση του Προσωπικού της ΔΕΥΑ «...», η οποία θα περιλαμβάνει τα παρακάτω μέρη και τον εξοπλισμό που θα εγκατασταθεί σε αυτά: Φυσικά Μέρη Εκπαίδευσης

1. Μηχανές συμπαραγωγής βιοαερίου,
2. Μονάδα αποθείωσης,
3. Αεριοφυλάκιο βιοαερίου,
4. Ομαλοί εκκινήτες (soft starters) /μεταβλητής συχνότητας (inverter),
5. Καλωδίωση σημάτων και ισχύος,

6. Διασύνδεση (αυτοματισμού, ηλεκτρολογική, λειτουργική κ.λπ.) του νέου εξοπλισμού με το υφιστάμενο έργο. Στη συνέχεια παρατίθενται παραδείγματα προγραμμάτων εκπαίδευσης προσωπικού (σελίδα 171 της τεχνικής προσφοράς). Το πρόγραμμα, το οποίο θα πραγματοποιείται σε εξαμηνιαία βάση, αφορά ημερήσιες εκπαιδεύσεις». Από τα παραπάνω εκτεθέντα προκύπτει ότι το αντικείμενο εκπαίδευσης γύρω από ζητήματα παραγωγής ενέργειας από βιοαέριο στο ΧΥΤΑ «...» είναι ευρύτερο και διαφοροποιημένο από το αντικείμενο εκπαίδευσης για ζητήματα λειτουργίας και συντήρησης των 2 μηχανών παραγωγής ενέργειας από βιοαέριο στην Ε.Ε.Λ. «...». Αυτό ήταν σαφές στη διακήρυξη όπου σε κανένα σημείο δεν ζητείται κοινό πρόγραμμα εκπαίδευσης, αλλά ζητείται : α) Υποβολή προγράμματος εκπαίδευσης τουλάχιστον 3 τεχνικών στελεχών «...» στην αντιμετώπιση ζητημάτων παραγωγής ενέργειας από βιοαέριο στο ΧΥΤΑ «...» β) η εκπαίδευση τεχνικών στελεχών της «...» για τη βελτίωση της απόδοσης λειτουργίας των δυο εγκατεστημένων μηχανών παραγωγής ενέργειας από βιοαέριο που βρίσκονται στην Εγκατάσταση Επεξεργασίας Λυμάτων «...» (Ε.Ε.Λ «...») και γ) η εκπαίδευση και μεταφορά τεχνογνωσίας σε τρεις (3) τεχνικούς υπαλλήλους της «...» στη λειτουργία και συντήρηση των μηχανών παραγωγής ενέργειας στο ΧΥΤΑ και την Ε.Ε.Λ.. Η προσφεύγουσα πέρα από την γενική αναφορά και αποδοχή ότι «...στο αντικείμενο της σύμβασης περιλαμβάνεται «Η εκπαίδευση και μεταφορά τεχνογνωσίας σε τρεις (3) τεχνικούς υπαλλήλους της «...» στη λειτουργία και συντήρηση των μηχανών παραγωγής ενέργειας και στη διαδικασία αξιοποίησης βιοαερίου για παραγωγή ενέργειας του ΧΥΤΑ και της ΕΕΛ...», έχει υποβάλλει Πρόγραμμα εκπαίδευσης που αναφέρεται συγκεκριμένα σε «...αντιμετώπιση ζητημάτων λειτουργίας και συντήρησης των 2 μηχανών παραγωγής ενέργειας από βιοαέριο στην Ε.Ε.Λ. «...». Στην υπ' αριθμ. 144/09/23-04-2020 αναφέρεται αναλυτικά το σκεπτικό της απόφασης του ΔΣ της «...» σχετικά με τον αποκλεισμό της Ένωσης Οικονομικών Φορέων «... Α.Ε. - ... ΑΕ, ειδικότερα τόσο από την τοποθέτηση του προέδρου της «...», όσο και από την τοποθέτηση του Αντιπροέδρου επισημάνθηκαν τα ανωτέρω, ότι δηλαδή

στους δύο συμμετέχοντες οικονομικούς φορείς του διαγωνισμού υπάρχει αναλυτικό πρόγραμμα εκπαίδευσης των τεχνικών της «...», ενώ στον ένα, δηλαδή την προσφεύγουσα Ένωση Οικονομικών Φορέων εκλείπει το πρόγραμμα εκπαίδευσης για το ΧΥΤΑ, γεγονός το οποίο επιβεβαιώθηκε από τον πρόεδρο της Επιτροπής του Διαγωνισμού, όπως ξεκάθαρα αναγράφεται στο σκεπτικό της προσβαλλόμενης απόφασης. Ειδικώς αιτιολογημένη λοιπόν υπήρξε η απόφαση του ΔΣ περί αποκλεισμού της Ένωσης Οικονομικών Φορέων «...» Α.Ε. – «...» ΑΕ και για τον λόγο ότι δεν κατέθεσε το ζητούμενο πρόγραμμα εκπαίδευσης στελεχών της «...» στην αντιμετώπιση ζητημάτων παραγωγής ενέργειας από βιοαέριο και στη λειτουργία και συντήρηση των μηχανών παραγωγής ενέργειας στο ΧΥΤΑ «...», όρος ο οποίος τέθηκε στην διακήρυξη με βάση το σκεπτικό που αναλύθηκε και τέθηκε επί ποινή αποκλεισμού. Εφόσον δεν κατέστησε αντιληπτό το σκεπτικό και η αιτιολογία του αποκλεισμού της νομίμως και εμπροθέσμως αυτή συμπληρώνεται ως άνω αναλυτικά καθόσον κατ' άρθρο 9 του π.δ. 39/2017 «Η αναθέτουσα αρχή μπορεί στις απόψεις της να παραθέσει αρχική ή συμπληρωματική αιτιολογία της προσβαλλόμενης με την προδικαστική προσφυγή πράξης (άρθρο 365 παρ. 1 υποπαρ. β ν. 4412/2016)». Επιπροσθέτως των ανωτέρω, στα πλαίσια της χρηστής διοίκησης και της προστασίας της εύλογης εμπιστοσύνης του διοικούμενου, απαιτείται η αιτιολόγηση των αποφάσεων. Η αιτιολόγηση των διοικητικών αποφάσεων διασφαλίζει την έννομη προστασία του ενδιαφερομένου και την αποτελεσματικότητα του δικαστικού ελέγχου [ΔΕΚ C-222/86, ECLI:EU:C: 1987:442, σκ.15], αλλά συμβάλλει και στον αυτοέλεγχο και τη διαφάνεια της διοίκησης. Όσον αφορά τα απαιτούμενα χαρακτηριστικά της αιτιολογίας, το Δικαστήριο έχει αναπτύξει πλούσια νομολογία στο πλαίσιο του ά. 296 ΣΛΕΕ [ά. 296 ΣΛΕΕ], η οποία είναι εφαρμόσιμη *mutatis mutandis* και εν προκειμένω. Πιο συγκεκριμένα, η αιτιολογία πρέπει να είναι προσαρμοσμένη στη φύση της οικείας πράξης και να διαφαίνεται από αυτήν κατά τρόπο σαφή και μη διφορούμενο η συλλογιστική της αρχής που εκδίδει την πράξη, ούτως ώστε οι ενδιαφερόμενοι να είναι σε θέση να γνωρίζουν τους λόγους που

δικαιολογούν τη λήψη του μέτρου και το αρμόδιο δικαιοδοτικό όργανο να ασκεί τον έλεγχο του. Η έκταση της υποχρέωσης αιτιολόγησης εκτιμάται αναλόγως των περιστάσεων της συγκεκριμένης περίπτωσης, και ιδίως του περιεχομένου της πράξης, της φύσης των προβαλλόμενων λόγων και του συμφέροντος που έχουν στην παροχή διευκρινίσεων οι αποδέκτες ή άλλα πρόσωπα, τα οποία η πράξη αφορά άμεσα και ατομικά. Η αιτιολογία δεν απαιτείται να διασαφηνίζει όλα τα ουσιώδη πραγματικά και νομικά στοιχεία, η δε επάρκειά της εκτιμάται βάσει της διατύπωσής της αλλά και του πλαισίου στο οποίο εντάσσεται καθώς και του συνόλου των κανόνων δικαίου που διέπουν το σχετικό θέμα [ΔΕΚ C-367/95, Επιτροπή/Sytraval και Brink's France, ECLI:EU:C:1998:154, σκ. 63]. Η υποχρέωση αιτιολόγησης αποτελεί ουσιώδη τύπο, κατά την έννοια του ά. 263 παρ. 2 ΣΛΕΕ, η παράβαση του οποίου επισύρει την ακύρωση της απόφασης, διακρίνεται δε από το ζήτημα του βασίμου της αιτιολογίας, το οποίο αφορά την ουσιαστική νομιμότητα της οικείας πράξης [ΔΕΕ C-521/09, P-Elf-Aquitaine/Επιτροπή, ECLI:EU:C:2011:620, σκ. 146, 149 και 155]. Κατά συνέπεια αόριστα, νόμω και ουσία αβάσιμα η προσφεύγουσα επικαλείται στην προσφυγή της ότι η «...» ως αναθέτουσα αρχή υπερέβαλε των ορίων που της παρέχει ο νόμος περί αποκλεισμού της στα πλαίσια της διακριτικής της ευχέρειας και κατά παράβαση της αρχής της χρηστής διοίκησης και της προστασίας της εύλογης εμπιστοσύνης του διοικούμενου, όπως όλως αόριστα επικαλείται ότι αναιτιολόγητα το ΔΣ της «...» έλαβε αυτή την απόφαση, και για αυτό και θα πρέπει να απορριφθούν συνολικά σύμφωνα με τα όσα ανωτέρω αναλυτικά διατυπώσαμε στις παρούσες απόψεις μας. Φυσικά η Επιτροπή Διαγωνισμού δεν ορίζεται ρητώς το κατεξοχήν αρμόδιο γνωμοδοτικό όργανο για την λήψη των τελικών αποφάσεων του διαγωνισμού και σε κάθε περίπτωση αρμόδιο όργανο ελέγχου των προτάσεων της Επιτροπής του Διαγωνισμού είναι το Διοικητικό Συμβούλιο της «...», το οποίο αποφασίζει για την έγκριση ή μη των Πρακτικών αυτής ή την διόρθωση τους, ενώ η Επιτροπή Διαγωνισμού περιορίζεται σε ζητήματα αρμοδιότητάς της ρητώς καθοριζόμενα από την ένδικη διακήρυξη. Η τελική κρίση για τον εάν ένας συμμετέχων φορέας

πρέπει να αποκλεισθεί βάσει δεδομένων, που νομίμως αναλύθηκαν ανωτέρω και αιτιολογήθηκαν, είναι αποκλειστικά και μόνο ευθύνη και αρμοδιότητα του ΔΣ της «...» και κανενός άλλου γνωμοδοτικού οργάνου, είναι δηλαδή αρμοδιότητα της Προϊσταμένης Αρχής του Αναθέτοντα Φορέα, δηλ. του Διοικητικού Συμβουλίου της ΔΕΥΑ «...». Η κρίση δε του ΔΣ διαμορφώθηκε σύμφωνα με τις ρητές διατάξεις της διακήρυξης, ενώ η επίκληση στο σώμα της προσβαλλόμενης αποφάσεως προγενέστερης απόφασης του ΔΣ, τέθηκε προκειμένου να δοθεί η έμφαση στον συγκεκριμένο όρο της διακήρυξης, δηλαδή της εκπαίδευσης του προσωπικού της «...», καθόσον υπήρξε καθοριστικός παράγοντας για τους όρους του εν λόγω διαγωνισμού. Φυσικά και δεν στηρίχθηκε λοιπόν η απόφαση του ΔΣ σε αποφάσεις του ιδίου προγενέστερες και σε όρους που δεν βρίσκονται στη διακήρυξη. Αντιθέτως με πλήρη αιτιολόγηση, αναλυτική τεκμηρίωση και θέτοντας το κανονιστικό και πραγματικό πλαίσιο του διαγωνισμού κατέληξε με την υπ' αριθμ. 144/09/2020 απόφασή του να αποκλείσει την Ένωση Οικονομικών Φορέων «... Α.Ε. – «...» ΑΕ και για τον επιπρόσθετο λόγο ότι δεν κατέθεσε πρόγραμμα εκπαίδευσης για το ΧΥΤΑ. Καθίσταται σαφές ότι θα πρέπει για όλους τους ανωτέρω περιγραφόμενους λόγους να απορριφθούν και όλοι οι ισχυρισμοί ως αναληθείς, αβάσιμοι και αόριστοι σχετικά με τον αποκλεισμό της προσφεύγουσας λόγω μη κατάθεσης προγράμματος εκπαίδευσης τουλάχιστον 3 τεχνικών στελεχών της «...» στην αντιμετώπιση ζητημάτων παραγωγής ενέργειας από βιοαέριο στο ΧΥΤΑ «...», το οποίο θα είναι διάρκειας τουλάχιστον 5 ετών, όπως ζητείται στην αναλυτική διακήρυξη του διαγωνισμού και ρητά προβλέπεται επί ποινή αποκλεισμού. Γ. ΑΠΟΡΡΙΨΗ ΙΣΧΥΡΙΣΜΩΝ ΠΕΡΙ ΛΟΓΩΝ ΑΠΟΚΛΕΙΣΜΟΥ ΤΗΣ ΠΡΟΣΦΟΡΑΣ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ «...». (...)Δ. ΑΠΟΡΡΙΨΗ ΙΣΧΥΡΙΣΜΩΝ ΠΕΡΙ ΛΟΓΩΝ ΑΠΟΚΛΕΙΣΜΟΥ ΤΗΣ ΠΡΟΣΦΟΡΑΣ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ «...».(.....).

19. Επειδή, προς αντίκρουση της προσφυγής, η παρεμβαίνουσα υποστηρίζει ότι «Σύμφωνα με το άρθρο 11.2.1 της Διακήρυξης, «...Η ένωση οικονομικών φορέων υποβάλλει κοινή προσφορά, η οποία υπογράφεται υποχρεωτικά ψηφιακά είτε από όλους τους οικονομικούς φορείς που αποτελούν

την ένωση, είτε από εκπρόσωπό τους νομίμως εξουσιοδοτημένο. Στην προσφορά, απαραίτητως πρέπει να προσδιορίζεται η έκταση και το είδος της συμμετοχής του (συμπεριλαμβανομένης της κατανομής αμοιβής μεταξύ τους) κάθε μέλους της ένωσης, καθώς και ο εκπρόσωπος/συντονιστής αυτής.».

Εξάλλου, το άρθρο 11.6 της Διακήρυξης προβλέπει, μεταξύ άλλων, ότι «.Η ΔΕΥΑ «...» με βάση τα αποτελέσματα του ελέγχου και της αξιολόγησης των προσφορών, απορρίπτει, σε κάθε περίπτωση, προσφορά: α) η οποία δεν υποβάλλεται εμπρόθεσμα, με τον τρόπο και με το περιεχόμενο που ορίζεται πιο πάνω και συγκεκριμένα στις παραγράφους [...] 11.2 (Κατάρτιση - Περιεχόμενο Προσφορών).» (η έμφαση του ίδιου του συντάκτη της Διακήρυξης). Από τον συνδυασμό των παραπάνω διατάξεων προκύπτει ότι η τήρηση όλων των κανόνων που έχουν τεθεί στα επιμέρους άρθρα της Διακήρυξης στα οποία παραπέμπει το άρθρο 11.6 αυτής, συμπεριλαμβανομένου και του άρθρου 11.2.1 αυτής, έχει τεθεί επί ποινή αποκλεισμού της προσφοράς. Τούτο σημαίνει ότι προσφορά η οποία υποβάλλεται χωρίς να τηρούνται κατά γράμμα οι κανόνες των παραπάνω επιμέρους άρθρων της Διακήρυξης είναι απορριπτέα, ως απαράδεκτη (βλ. *ad hoc*, ως προς το ζήτημα αυτό, ΣτΕ 1573/2019, σκ. 6. Βλ., επίσης, ΣτΕ ΕΑ 58/2019, σκ. 8, σύμφωνα με την οποία «.κατά την έννοια των ως άνω όρων της Διακήρυξης, και ιδιαιτέρως εν όψει του ότι στην παράγραφο 2.4.6 αυτής προβλέπεται ρητώς ότι απορρίπτεται σε κάθε περίπτωση προσφορά, η οποία δεν έχει το περιεχόμενο που ορίζεται, μεταξύ άλλων, στην παράγραφο 2.4.4 αυτής, η προβλεπόμενη στην τελευταία αυτή παράγραφο απαίτηση να [...] τίθεται επί ποινή απαραδέκτου αυτής.»).

Εξάλλου, από το σαφές προαναφερθέν γράμμα του άρθρου 11.2.1 της Διακήρυξης προκύπτει ότι, σε περίπτωση υποβολής προσφοράς από ένωση ή κοινοπραξία οικονομικών φορέων, πρέπει, επί ποινή αποκλεισμού, να αναφέρεται στην προσφορά, μεταξύ άλλων, «...η έκταση και το είδος της συμμετοχής του (συμπεριλαμβανομένης της κατανομής αμοιβής μεταξύ τους) κάθε μέλους της ένωσης, καθώς και ο εκπρόσωπος/συντονιστής αυτής...». Πράγματι, ως προς το άρθρο 96, παρ. 7, του Ν. 4412/2016, το περιεχόμενο του οποίου ταυτίζεται με το περιεχόμενο του προαναφερθέντος άρθρου 11.2.1 της Διακήρυξης, έχει *ad hoc* κριθεί ότι «...τόσο

κατά τη γραμματική, όσο και κατά τη λογική ερμηνεία της, η διάταξη του άρθρου 96 παρ. 7 του Ν 4412/2016 έχει την έννοια ότι η προσφορά ένωσης οικονομικών φορέων πρέπει, με ποινή το απαράδεκτο, να περιλαμβάνει την έκταση και το είδος της συμμετοχής του κάθε μέλους στην ένωση και να συμπεριλαμβάνει την κατανομή αμοιβής μεταξύ των μελών της ένωσης, (κατανομή) η οποία, ως μέγεθος διακριτό από την έκταση της συμμετοχής, δεν περιλαμβάνεται κατά νόμο σε αυτήν, δεδομένου άλλωστε ότι είναι δυνατό να μη συμπίπτει, κατά ποσοστό, με αυτήν. Κατά την έννοια δε των ανωτέρω διατάξεων του άρθρου 102 του ίδιου Νόμου, σε περίπτωση παράλειψης της ένωσης οικονομικών φορέων να συμπεριλάβει την κατανομή αμοιβής μεταξύ τους, η αναθέτουσα αρχή δεν υποχρεούται να καλέσει την ένωση να διευκρινίσει ή να συμπληρώσει το σχετικό έγγραφο που έχει υποβληθεί, καθώς η παράλειψη αυτή δεν συνιστά ασάφεια, επουσιώδη πλημμέλεια ή πρόδηλο τυπικό σφάλμα που επιδέχεται διόρθωση ή συμπλήρωση, αλλά έλλειψη που συνεπάγεται την απόρριψη της προσφοράς, όπως ορίζεται στο άρθρο 91 παρ. 1 περ. β' του ίδιου Νόμου...» (βλ. ΔΕφΤριπ, σε Συμβ., 8/2019, η οποία επιβεβαίωσε την ορθότητα της ΑΕΠΠ 1044/2018). Στο ίδιο ως άνω πλαίσιο, έχει κριθεί ότι «...α) Το μεν εδ. α' ρυθμίζει τον τρόπο υποβολής της προσφοράς από τις ενώσεις οικονομικών φορέων (πρβλ. άρθρο 97 παρ. 3 Ν. 4412/2016) προβλέποντας ότι σε περίπτωση που η προσφέρουσα ένωση δεν υποβάλλει κοινή προσφορά ψηφιακά υπογεγραμμένη «από όλους τους οικονομικούς φορείς που αποτελούν την ένωση» τότε η υποβολή της γίνεται από «εκπρόσωπο που έχει νομίμως εξουσιοδοτηθεί προς τούτο από το σύνολο των συμμετεχόντων οικονομικών φορέων», β) Το δε εδ. β' καταλαμβάνει το περιεχόμενο της κοινής προσφοράς της ένωσης οικονομικών φορέων ορίζοντας ότι σε αυτή πρέπει υποχρεωτικά να προσδιορίζεται αφενός «η έκταση και το είδος της συμμετοχής εκάστου μέλους αυτής, συμπεριλαμβανομένης της κατανομής αμοιβής μεταξύ τους» αφετέρου ο, κατά τα ανωτέρω, «εκπρόσωπος/συντονιστής» της προσφέρουσας ένωσης. Δηλαδή, τα 2 επίμαχα εδάφια διακρίνονται σαφώς ως προς το ρυθμιστικό τους εύρος, με την έννοια του «εκπροσώπου νομίμως εξουσιοδοτημένου να υποβάλλει κοινή προσφορά εκ μέρους της ένωσης», ο οποίος δύναται να είναι οποιοδήποτε φυσικό

πρόσωπο έχουν επιλέξει τα μέλη της, να διαφοροποιείται από τον «εκπρόσωπο / συντονιστή της ένωσης», ο οποίος απαραίτητως πρέπει να είναι μέλος της ήτοι συμμετέχων οικονομικός φορέας, έτσι ώστε «να μην επιτρέπεται ούτε η δήλωση περισσότερων φορέων ως επικεφαλής, ούτε η απόδοση της ιδιότητας αυτής σε φυσικό πρόσωπο που δεν συμμετέχει αυτοτελώς στην ένωση, όπως οι εκπρόσωποι των συμμετεχουσών επιχειρήσεων [ad hoc ΕΣ (Τμήμα Μείζονος-Αυξημένης Σύνθεσης) 590/2019 ως προς την ερμηνεία που αποφάσισαν οι ανώτατοι δημοσιονομικοί Δικαστές για την επίμαχη διάταξη του άρθρου 96 παρ. 7 Ν. 4412/2016].» (βλ. ΑΕΠΠ 29/2020, σκ. 18). Τα παραπάνω επιβεβαιώνονται και από το γεγονός ότι στο Μέρος II. Α, σελ. 5, του υποδείγματος ΕΕΕΣ που δημοσιεύθηκε με τη Διακήρυξη ρητώς αναφέρεται προς συμπλήρωση πεδίο με το ακόλουθο περιεχόμενο: «Αναφέρετε τον ρόλο του οικονομικού φορέα στην ένωση (συντονιστής, υπεύθυνος για συγκεκριμένα καθήκοντα...):...». Περαιτέρω, σύμφωνα με το άρθρο 10.2.Β.8., περ. α, της Διακήρυξης, «...Οι ενώσεις οικονομικών φορέων που υποβάλλουν κοινή προσφορά, υποβάλλουν τα παραπάνω, κατά περίπτωση δικαιολογητικά, για κάθε οικονομικό φορέα που συμμετέχει στην ένωση, σύμφωνα με τα ειδικότερα προβλεπόμενα στο άρθρο 19 παρ. 2 του ν. 4412/2016 και το Ν.4413/2016. Επιπλέον θα υποβληθούν α) Συμφωνητικό μεταξύ των μελών της Κοινοπραξίας ή Ένωσης Προσώπων με το οποίο συμφωνείται η συμμετοχή της στον Διαγωνισμό, δηλώνονται τα ποσοστά κάθε μέλους της Κοινοπραξίας ή της Ένωσης Προσώπων και ορίζεται κοινός εκπρόσωπος της Κοινοπραξίας ή της Ένωσης Προσώπων και των μελών της για τη συμμετοχή της στο Διαγωνισμό και την εκπροσώπηση της Κοινοπραξίας ή της Ένωσης Προσώπων και των μελών της έναντι της Α.Α...». Από το σαφές γράμμα της παραπάνω διάταξης προκύπτει ότι, σε περίπτωση υποβολής προσφοράς από ένωση ή κοινοπραξία οικονομικών φορέων, πρέπει να έχει οριστεί κοινός εκπρόσωπος της εν λόγω ένωσης ή κοινοπραξίας, προφανώς, υπό την έννοια του μοναδικού προσώπου που εκπροσωπεί την οικεία ένωση ή κοινοπραξία ενώπιον της Αναθέτουσας Αρχής. Το γεγονός αυτό επιβεβαιώνεται πρωτίστως από τη χρήση ενικού αριθμού στο γράμμα της Διακήρυξης, αλλά και από τον σκοπό της διάταξης ο οποίος είναι προφανώς να αποφεύγονται

προστριβές και δυσκολίες ως προς την επικοινωνία της Αναθέτουσας Αρχής με την ανάδοχο ένωση ή κοινοπραξία. Συναφώς, στο πλαίσιο της προκαταρκτικής απόδειξης που θεσπίζουν τα άρθρα 10.1 και 11.3 της Διακήρυξης, η παραπάνω πληροφορία (το πρόσωπο που έχει οριστεί ως κοινός εκπρόσωπος) πρέπει, επί ποινή αποκλεισμού (βλ. το προαναφερθέν άρθρο 11.6 της Διακήρυξης και την προαναφερθείσα ερμηνεία αυτού, στα σημεία 6 και 7 της παρούσας), να περιλαμβάνεται στα υποβληθέντα από κάθε μέλος της ένωσης ή της κοινοπραξίας ΕΕΕΣ. Εν προκειμένω, όπως προκύπτει από τα υποβληθέντα ΕΕΕΣ των μελών της προσφεύγουσας ένωσης και γίνεται δεκτό και με την προσβαλλόμενη πράξη, η εν λόγω ένωση, κατά παράβαση των προαναφερθέντων, ούτε δήλωσε κάποιο από τα μέλη της, ως «εκπρόσωπο/ συντονιστή» αυτής, ούτε δήλωσε έναν κοινό εκπρόσωπο αυτής. Αντιθέτως, αφενός, ως προς το πρώτο ζήτημα, και τα δύο μέλη της προσφεύγουσας δηλώθηκαν ως απλά μέλη («GM») και, αφετέρου, ως προς το δεύτερο ζήτημα, και τα δύο μέλη της προσφεύγουσας δεν δήλωσαν έναν κοινό εκπρόσωπο, αλλά δύο φυσικά πρόσωπα (την κ. «...» και την κ. «...»), με τους αντίστοιχους αναπληρωτές τους, τα οποία θα ενεργούν, όμως, από κοινού. Ενόψει, λοιπόν, όσων έγιναν δεκτά παραπάνω στη μείζονα σκέψη και ενόψει του προαναφερθέντος περιεχομένου της προσφοράς της προσφεύγουσας ένωσης, η προσβαλλόμενη πράξη είναι ορθή και νομίμως απορρίφθηκε η προσφορά της προσφεύγουσας ένωσης. Στο σημείο δε αυτό αξίζει να τονιστεί ότι το γεγονός πως στα υποβληθέντα ΕΕΕΣ των μελών της προσφεύγουσας ένωσης αναφέρεται ότι τα παραπάνω φυσικά πρόσωπα αποτελούν και «εκπροσώπους/ συντονιστές» της προσφεύγουσας ένωσης ουδεμία έννομη συνέπεια συνεπάγεται, εφόσον, κατά τα προαναφερθέντα, ως «εκπρόσωπος/ συντονιστής» της προσφεύγουσας ένωσης έπρεπε υποχρεωτικά να είχε δηλωθεί ένα από τα μέλη της, νομικά πρόσωπα, που την απαρτίζουν. 14. Τα περί του αντιθέτου προβαλλόμενα είναι αβάσιμα. Αξίζει, πάντως, να τονιστούν, επιπλέον, τα ακόλουθα: Ενόψει των παραπάνω σαφών και ειδικών διατάξεων της Διακήρυξης, η προσφεύγουσα ένωση νόμω αβάσιμα επικαλείται τις γενικές διατάξεις του Αστικού Κώδικα. Σε κάθε δε περίπτωση, οι διατάξεις του Αστικού

Κώδικα που επικαλείται η προσφεύγουσα είναι ενδοτικού δικαίου και, συνεπώς, τα μέλη της ένωσης μπορούν, σε κάθε περίπτωση, να ορίσουν διαφορετικά. Νόμω αβάσιμα η προσφεύγουσα ένωση επικαλείται την Οδηγία 2014/25/ΕΕ, εφόσον ο Διαγωνισμός κατατείνει στη σύναψη σύμβασης παραχώρησης υπηρεσιών και, συνεπώς, εφαρμοστέα είναι μόνο η Οδηγία 2014/23/ΕΕ. Νόμω αβάσιμα η προσφεύγουσα ένωση επικαλείται το άρθρο 140 του Ν. 4412/2016. Και τούτο, διότι, καταρχάς, όπως προαναφέρθηκε, εφόσον ο Διαγωνισμός κατατείνει στη σύναψη σύμβασης παραχώρησης υπηρεσιών, εφαρμοστέες είναι οι διατάξεις του Ν. 4413/2016 και οι διατάξεις του Ν. 4412/2016, μόνον εάν η Διακήρυξη παραπέμπει σε τις τελευταίες. Ωστόσο, η Διακήρυξη ουδόλως παραπέμπει στο άρθρο 140 του Ν. 4412/2016. Περαιτέρω, το άρθρο 140 του Ν. 4412/2016 αφορά αποκλειστικά και μόνο το στάδιο εκτέλεσης δημοσίων συμβάσεων έργων, όπως αυτό προκύπτει από το γεγονός ότι το εν λόγω άρθρο εντάσσεται συστηματικά στο Μέρος Β, Κεφάλαιο ΙΙ, Τίτλος 1, Τμήμα ΙΙ του Ν. 4412/2016, το οποίο αφορά το «συμβατικό στάδιο» των δημοσίων συμβάσεων έργων. Εν προκειμένω, όμως, ούτε σε στάδιο εκτέλεσης σύμβασης βρισκόμαστε, ούτε ο Διαγωνισμός αφορά σε δημόσια σύμβαση έργου.

Απαράδεκτα προβάλλονται οι ισχυρισμοί που αφορούν το εάν η Διακήρυξη είναι σύμφωνη με τις γενικές αρχές της αναλογικότητας και της ίσης μεταχείρισης, εφόσον η προσφεύγουσα ένωση συμμετείχε ανεπιφύλακτα στον Διαγωνισμό και, συνεπώς, δεν επιτρέπεται στο παρόν στάδιο ο παρεμπόδιων έλεγχος της νομιμότητας της Διακήρυξης. Αλυσιτελώς και αβάσιμα η προσφεύγουσα επικαλείται τη με αρ. 44/2019 απόφαση της Επιτροπής Αναστολών του Συμβουλίου της Επικρατείας. Ειδικότερα, καταρχάς, η εν λόγω απόφαση επέλυσε διαφορετικό από τα προαναφερθέντα ζήτημα (βλ. τις σκ. 8 και 9 αυτής της απόφασης). Σε κάθε δε περίπτωση, όπως προκύπτει από τη σκ. 5 της ΣΤΕ ΕΑ 44/2019, η διακήρυξη του διαγωνισμού που αφορούσε η εν λόγω απόφαση ρητώς προέβλεπε τη δυνατότητα να οριστούν περισσότεροι του ενός «Νόμιμοι Εκπρόσωποι του Προσφέροντος». Αλυσιτελώς και αβάσιμα η προσφεύγουσα επικαλείται τη με αρ. 168/2019 απόφαση της Αρχής Σας. Ειδικότερα, η εν λόγω απόφαση επέλυσε το διαφορετικό ζήτημα της δυνατότητας υπογραφής

χωριστών ΕΕΕΣ από κάθε μέλος μίας ένωσης. Σε κάθε δε περίπτωση, ενόψει των προαναφερθεισών νεότερων αποφάσεων τόσο της Αρχής Σας, όσο και των Δικαστηρίων, πρέπει να γίνει δεκτό ότι δεν μπορεί να εφαρμοστούν οι κρίσεις της με αρ. 168/2019 απόφασης της Αρχής Σας, εάν ήθελε κριθεί ότι αυτές αφορούν τα προκείμενα ζητήματα (*quod non*). Η δε Αρχή σας, έχει πρόσφατα εκδώσει απόφαση που αφορά *ad hoc* στο ως άνω ζήτημα και την οποία ρητώς επικαλούμαστε (βλ. ΑΕΠΠ 423/2020). Αβάσιμα η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι, εν προκειμένω, οι παραπάνω υποχρεώσεις δεν είχαν τεθεί από τη Διακήρυξη επί ποινή αποκλεισμού. Όπως προαναφέρθηκε (βλ., παραπάνω, σημεία 7 και 12), η τήρηση του άρθρου 11.2.1 της Διακήρυξης και του άρθρου 11.3 της Διακήρυξης έχουν ρητώς τεθεί επί ποινή αποκλεισμού, δυνάμει του άρθρου 11.6 της Διακήρυξης. Νόμω και ουσία αβάσιμα η προσφεύγουσα ένωση ζητεί την εφαρμογή του άρθρου 310 του Ν. 4412/2016. Καταρχάς, όπως προαναφέρθηκε, εφόσον ο Διαγωνισμός κατατείνει στη σύναψη σύμβασης παραχώρηση υπηρεσιών, εφαρμοστέες είναι οι διατάξεις του Ν. 4413/2016 και οι διατάξεις του Ν. 4412/2016, μόνο εάν η Διακήρυξη παραπέμπει σε αυτές. Ως προς τα επίμαχα δε ζητήματα, η Διακήρυξη δεν παραπέμπει στο άρθρο 310 του Ν. 4412/2016. Εξάλλου, έχει *ad hoc* κριθεί ότι, σε περιπτώσεις όπως η προκείμενη, δεν χωρεί η εφαρμογή της διαδικασίας παροχής διευκρινίσεων από την πλευρά του προσφέροντος. Και τούτο, διότι, ως προς τα υποβληθέντα ΕΕΕΣ, δεν είναι δυνατή η άρση της ανακρίβειας ή της ασάφειας τους, με την παροχή διευκρινίσεων, διότι κάτι τέτοιο θα συνιστούσε ανεπίτρεπτη επανυποβολή των ΕΕΕΣ (βλ., μεταξύ άλλων, ΣτΕ ΕΑ 238/2019, 239/2019, 117/2019, 346/2017 και ΔΕφΤριπ, σε Συμβ.). Ενόψει των παραπάνω, ο πρώτος λόγος της υπό κρίση προσφυγής πρέπει να απορριφθεί. Β. Ως προς τον δεύτερο λόγο της υπό κρίση προσφυγής. Καταρχάς, πρέπει να τονιστεί ότι ουδείς, ούτε η προσφεύγουσα ένωση, αμφισβητεί ότι η τεχνική προσφορά της έπρεπε, επί ποινή αποκλεισμού, να περιέχει, μεταξύ άλλων, πρόγραμμα εκπαίδευσης «...τουλάχιστον 3 τεχνικών στελεχών «...» στην αντιμετώπιση ζητημάτων παραγωγής ενέργειας από βιοαέριο στο ΧΥΤΑ «...»...» και πρόγραμμα εκπαίδευσης «...τουλάχιστον 3 τεχνικών στελεχών «...» στην

αντιμετώπιση ζητημάτων λειτουργίας και συντήρησης των 2 μηχανών παραγωγής ενέργειας από βιοαέριο στην Ε.Ε.Λ. «...» (βλ. το άρθρο 11.3 της Διακήρυξης). Μάλιστα, τα εν λόγω προγράμματα έπρεπε να είναι διάρκειας τουλάχιστον πέντε (5) ετών (βλ. το άρθρο 11.3 της Διακήρυξης). Εν προκειμένω, όπως ορθώς δέχθηκε η προσβαλλόμενη απόφαση, η προσφορά της προσφεύγουσας ένωσης δεν πληροί τις παραπάνω προϋποθέσεις της Διακήρυξης. Εάν κανείς ανατρέξει στην τεχνική προσφορά της προσφεύγουσας ένωσης, θα διαπιστώσει ότι μόνο στη σελίδα 152 αυτής γίνεται κάποια αναφορά σε κάποιο πρόγραμμα «εκπαίδευσης» (Κεφάλαιο 15.3). Ωστόσο, η αναφορά αυτή δεν πληροί τις προαναφερθείσες απαιτήσεις της Διακήρυξης, διότι: Όπως προκύπτει από το ίδιο το περιεχόμενο της σελίδας 152 της τεχνικής προσφοράς της προσφεύγουσας ένωσης, το εν λόγω «πρόγραμμα» αφορά αποκλειστικά και μόνο την εγκατάσταση επεξεργασίας λυμάτων (ΕΕΛ) και όχι και τον ΧΥΤΑ. Τούτο προκύπτει, δίχως καμία αμφιβολία, από τα εξής χωρία της εν λόγω προσφοράς: α) από την πρώτη παράγραφο του Κεφαλαίου 15.3 της τεχνικής προσφοράς, σύμφωνα με την οποία «...ο Ανάδοχος θα εκπαιδεύσει το προσωπικό του ΚτΕ, ώστε να μπορεί αυτό να αντεπεξέλθει στις απαιτήσεις των υπηρεσιών διεύθυνσης, λειτουργίας και συντήρησης της Εγκατάστασης Επεξεργασίας Λυμάτων, έτσι ώστε αυτή να πετυχαίνει τους ενεργειακούς στόχους που θα έχουν τεθεί...» (η έμφαση δική μας) και β) από την τελευταία πρόταση του Κεφαλαίου 15.3 της τεχνικής προσφοράς, σύμφωνα με την οποία «...Μία ημέρα την εβδομάδα θα γίνεται συνάντηση τύπου σεμιναρίου, όπου θα παρουσιάζονται και θα συζητούνται τα επί μέρους θέματα της ΕΕΛ...» (η έμφαση δική μας) και γ) από το γεγονός ότι σε κανένα σημείο του Κεφαλαίου 15.3 της τεχνικής προσφοράς δεν γίνεται λόγος για τον ΧΥΤΑ. Ο ισχυρισμός, λοιπόν, της προσφεύγουσας ένωσης ότι το πρόγραμμα δήθεν είναι κοινό προσκρούει στο ίδιο το γράμμα της τεχνικής προσφοράς της. Εξάλλου, εάν ο ισχυρισμός αυτός ήταν αληθινός και όχι απλώς μία -ανεπιτυχή- απέλπιδα προσπάθεια της προσφεύγουσας ένωσης να διασώσει την προσφορά της, το παραπάνω Κεφάλαιο της τεχνικής προσφοράς της δεν θα είχε συστηματικά ενσωματωθεί ως Κεφάλαιο 15.3, δηλαδή Κεφάλαιο που ανήκει συστηματικά στο Κεφάλαιο με τίτλο

«ΤΕΧΝΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ ΠΡΟΣΦΕΡΟΜΕΝΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΓΙΑ ΤΗ Ε.Ε.Λ «...», αλλά θα είχε συστηματικά ενσωματωθεί ως χωριστό αυτοτελές Κεφάλαιο, ενδεχομένως, μετά το Κεφάλαιο 15, ως Κεφάλαιο 16. Τα παραπάνω επιβεβαιώνονται και από το γεγονός ότι ουδέν από τα «στοιχεία του προγράμματος» που αναφέρει η προσφεύγουσα ένωση σχετίζεται με ζητήματα παραγωγής ενέργειας από βιοαέριο ΧΥΤΑ. Στο σημείο δε αυτό αξίζει να τονιστεί ότι, ναι μεν τα βασικά θέματα εκπαίδευσης για τις μηχανές ηλεκτροπαραγωγής είναι κοινά, πλην όμως για την παραγωγή και το σύστημα άντλησης και μεταφοράς του βιοαερίου -το οποίο είναι πολύ μεγαλύτερο και πολύπλοκο στην περίπτωση του ΧΥΤΑ- και, κατ' επέκταση, για τη σχετική εκπαίδευση, υπάρχουν σημαντικές διαφορές μεταξύ ΧΥΤΑ και ΕΕΛ. Όλα όσα αναφέρονται στο Κεφάλαιο 15.3 της τεχνικής προσφοράς της προσφεύγουσας ένωσης δεν συνιστούν πρόγραμμα εκπαίδευσης ούτε για την ΕΕΛ, πολλώ δε μάλλον για το ΧΥΤΑ. Ειδικότερα, γίνονται απλώς γενικές αναφορές, χωρίς καμία ανάλυση οποιουδήποτε εκπαιδευτικού αντικειμένου και ωρών εκπαίδευσης, ανά εκπαιδευτική ενότητα, για διάστημα, μάλιστα, τουλάχιστον πέντε (5) ετών. Τούτο, άλλωστε, προκύπτει και από τα ακόλουθα χωρία της ίδιας της τεχνικής προσφοράς: α) «Ο Ανάδοχος πέντε (5) μήνες μετά την υπογραφή της σύμβασης θα προσδιορίσει τον αριθμό και τα προσόντα του απαιτούμενου προσωπικού λειτουργίας και συντήρησης και θα συντάξει το πρόγραμμα εκπαίδευσης» (η έμφαση και η υπογράμμιση δικές μας), β) «Ο Ανάδοχος θα εκπονήσει πρόγραμμα εκπαίδευσης, το οποίο θα περιλαμβάνει κυκλική ενασχόληση του προσωπικού σε διάφορες θέσεις του οργανογράμματος» (η έμφαση και η υπογράμμιση δικές μας) και γ) τα «στοιχεία του προγράμματος» που αναφέρει η προσφεύγουσα ένωση αφορούν αποκλειστικά και μόνο τη βασική εκπαίδευση, διάρκεια μόλις δύο (2) μηνών. Συνεπώς, η προσβαλλόμενη πράξη είναι ορθή και νομίμως απορρίφθηκε η προσφορά της προσφεύγουσας ένωσης. Τα περί του αντιθέτου προβαλλόμενα είναι αβάσιμα. Αξίζει, πάντως, να τονιστούν, επιπλέον, τα ακόλουθα: Αλυσιτελώς και αβάσιμα η προσφεύγουσα ένωση ισχυρίζεται ότι η με αρ. 118/2019 απόφαση του ΔΣ της Αναθέτουσας Αρχής δεν αποτελεί μέρος του κανονιστικού πλαισίου του Διαγωνισμού. Καταρχάς, η υποχρέωση ύπαρξης

προγράμματος εκπαίδευσης απορρέει ευθέως και από τις προαναφερθείσες διατάξεις της Διακήρυξης. Συνεπώς, είναι νομικά αδιάφορο εάν η με αρ. 118/2019 απόφαση του ΔΣ της Αναθέτουσας Αρχής αποτελεί ή όχι μέρος του κανονιστικού πλαισίου του Διαγωνισμού. Σε κάθε δε περίπτωση, σύμφωνα με το άρθρο 7 της Διακήρυξης, η με αρ. 118/2019 απόφαση του ΔΣ της Αναθέτουσας Αρχής ρητώς αναφέρεται ότι αποτελεί μέρος του κανονιστικού πλαισίου του Διαγωνισμού. Συναφώς, πρέπει να τονιστεί ότι αβάσιμος είναι και ο ισχυρισμός της προσφεύγουσας ένωσης ότι η εν λόγω με αρ. 118/2019 απόφαση του ΔΣ της Αναθέτουσας Αρχής αναφέρεται μόνο σε εκπαίδευση του προσωπικού σχετικά με την ΕΕΛ «...» και όχι με τον ΧΥΤΑ «...». Από το σαφές γράμμα της εν λόγω απόφασης του ΔΣ της Αναθέτουσας Αρχής προκύπτει ότι η εκπαίδευση αφορά σε όλες τις επίμαχες εγκαταστάσεις, συμπεριλαμβανομένης, φυσικά, του ΧΥΤΑ. Οι διευκρινίσεις που δόθηκαν από την προσφεύγουσα ένωση δεν ήταν πειστικές, για τους λόγους που προαναφέρθηκαν. Σε κάθε δε περίπτωση, απαράδεκτα η προσφεύγουσα ένωση επιχειρεί, δια των διευκρινίσεών της, να μεταβάλει το σαφές και ελλιπές περιεχόμενο της προσφοράς της. Ενόψει των παραπάνω, ο δεύτερος λόγος της υπό κρίση προσφυγής πρέπει να απορριφθεί.

Γ. Ως προς την απόρριψη των λόγων που στρέφονται κατά της προσφοράς της εταιρίας μας. α. Ως προς την υποτιθέμενη παράβαση του άρθρου 11.3 της Διακήρυξης. Εισαγωγικά, θα πρέπει να επισημανθεί ότι όλοι οι ισχυρισμοί της προσφεύγουσας ένωσης αναφορικά με τη δήθεν μη συμμόρφωση της τεχνικής προσφοράς της εταιρίας μας με τις απαιτήσεις του άρθρου 11.3 της Διακήρυξης πρέπει να απορριφθούν πρωτίστως ως αόριστοι, σε κάθε δε περίπτωση τυγχάνουν απορριπτέοι ως προδήλως αβάσιμοι. Ειδικότερα, πρέπει να σημειωθούν τα ακόλουθα. 1. Ως προς την υποτιθέμενη παράλειψη περιγραφής της διαχείρισης συσσωρευμένων στραγγιδίων. Καταρχάς, ως αόριστος και αυτοαναιρούμενος πρέπει να απορριφθεί ο ισχυρισμός της προσφεύγουσας ένωσης ότι στην Τεχνική Έκθεση της εταιρίας μας δήθεν δεν περιλαμβάνεται αναλυτική περιγραφή του τρόπου διαχείρισης των συσσωρευμένων στραγγιδίων στα κύτταρα. Τούτο δε, διότι η προσφεύγουσα ένωση αρκείται σε όλως αόριστες αναφορές σχετικά με τη μη ύπαρξη σχετικού κεφαλαίου στην Τεχνική Έκθεση

της εταιρίας μας. Εξάλλου, όπως η ίδια συνομολογεί, στην Τεχνική Έκθεση της εταιρίας μας υφίσταται Κεφάλαιο 8 με τίτλο «ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΣΤΡΑΓΓΙΣΜΑΤΩΝ ΠΟΥ ΠΡΟΚΥΠΤΟΥΝ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΝΤΛΗΣΗ ΤΟΥ ΒΙΟΑΕΡΙΟΥ», ουδόλως τεκμηριώνεται δε αναλυτικά για ποιον λόγο το εν λόγω Κεφάλαιο δεν καλύπτει τις απαιτήσεις του άρθρου 11.3 της Διακήρυξης. Αντιθέτως, η προσφεύγουσα ένωση ισχυρίζεται -παραπλανητικά- ότι υφίστανται δύο διαφορετικά είδη στραγγισμάτων, ήτοι αυτά που συσσωρεύονται στο απορριμματικό σώμα των κυττάρων και αυτά που προκύπτουν κατά τη μεταφορά μέσω του δικτύου του παραγόμενου βιοαερίου προς τα φρεάτια βιοαερίου. Ωστόσο, όπως ομοίως συνομολογεί η προσφεύγουσα ένωση, με την από 24.02.2020 διευκρινιστική επιστολή της εταιρίας μας, επισημαίνουμε ότι «...τα στραγγίσματα που πιθανόν θα συσσωρεύονται και θα αντλούνται από τα φρεάτια βιοαερίου δεν αποτελούν επιπλέον ποσότητες, διότι πρόκειται για στραγγίσματα που προϋφίστανται στο σώμα των απορριμμάτων.». Συνεπώς, η υποβληθείσα Τεχνική Έκθεση της εταιρίας μας καλύπτει πλήρως τις απαιτήσεις της Διακήρυξης, καθώς στο ως άνω Κεφάλαιο 8 παρουσιάζεται αναλυτικά ο τρόπος διαχείρισης των συσσωρευμένων στραγγιδίων, που ενδέχεται να δημιουργήσουν προσκόμματα στην ορθή εκτέλεση των υπηρεσιών που αποτελούν αντικείμενο του Διαγωνισμού, μέσω της άντλησής τους από τα κατασκευαζόμενα κάθετα φρεάτια βιοαερίου και, πιο συγκεκριμένα, μέσω της χρήσης βυθιζόμενων αντλιών. Συναφώς, στην Τεχνική Έκθεση της εταιρίας μας (βλ. σελ. 86) επισημαίνεται το πρόβλημα της ύπαρξης συσσωρευμένων στραγγισμάτων στα όρια της λεκάνης της Κυψέλης 4 και προτείνεται συγκεκριμένος τρόπος αντιμετώπισής τους, καθώς και τρόπος αποκατάστασης της περιβαλλοντικής ζημίας του σημείου αυτού, προκειμένου να μπορέσουν να λάβουν χώρα μελλοντικά οι απαραίτητες εργασίες διαμόρφωσης του απορριμματικού ανάγλυφου της εν λόγω περιοχής και να είναι εφικτή η μελλοντική προσαύξηση της χωρητικότητας της Κυψέλης 4 και οι μελλοντικές εργασίες αποκατάστασης. Από τα παραπάνω προκύπτει σαφώς ότι στην Τεχνική Έκθεση της εταιρίας μας ουδόλως παραλείπεται η αναλυτική περιγραφή της προτεινόμενης λύσης διαχείρισης των συσσωρευμένων στραγγιδίων στα κύτταρα και, συνεπώς, η τεχνική μας

προσφορά συμμορφώνεται πλήρως με τις απαιτήσεις της Διακήρυξης. Στο σημείο αυτό, μάλιστα, θα πρέπει να σημειωθεί ότι στην Τεχνική Έκθεση που υπέβαλε η προσφεύγουσα ένωση αναφέρεται (βλ. σελ. 38) ότι «...[ε]ν προκειμένω, για την διαχείριση των συσσωρευμένων στραγγισμάτων εντός του σώματος των Κυψελών, επιλέγεται η αξιοποίηση του κατασκευαζόμενου κατακόρυφου δικτύου συλλογής βιοαερίου [...] Στην περίπτωση διαπίστωσης στραγγισμάτων, θα γίνει άντληση τους. Θα χρησιμοποιηθεί φορητή υποβρύχια αντλία στραγγισμάτων τύπου 4" WPS 7-6, η λειτουργία της οποίας θα εξασφαλίζεται με κατάλληλη μεταφερόμενη γεννήτρια.». Η τεχνική προσφορά της προσφεύγουσας ένωσης, δηλαδή, πάσχει από την ίδια «πλημμέλεια» (quod non) την οποία αποδίδει στην τεχνική προσφορά της εταιρίας μας, καθώς χρησιμοποιείται η ίδια ακριβώς τεχνική λύση. Το γεγονός αυτό αποδεικνύει την ορθότητα της προσφοράς μας, εφόσον στον ανύποπτο χρόνο υποβολής των προσφορών και η προσφεύγουσα ένωση είχε αντιληφθεί με τον ίδιο τρόπο το ζήτημα και έχει προτείνει την ίδια τεχνική λύση. Ενόψει όλων των προαναφερθέντων, ο σχετικός ισχυρισμός της προσφεύγουσας ένωσης πρέπει να απορριφθεί ως αόριστος και, πάντως ως προδήλως αβάσιμος. Σε κάθε δε περίπτωση ο λόγος αυτός ερείδεται, τελικά, σε υποκειμενικές τεχνικές κρίσεις της προσφεύγουσας ένωσης οι οποίες ουδόλως μπορούν να αναιρέσουν τις ορθές τεχνικές κρίσεις της Αναθέτουσας Αρχής. Ως προς την υποτιθέμενη παραβίαση υποχρέωσης τοποθέτησης στρώσης συλλογής βιοαερίου. Καταρχάς, ο σχετικός ισχυρισμός της προσφεύγουσας ένωσης τυγχάνει ομοίως απορριπτέος ως αόριστος. Και τούτο, διότι η προσφεύγουσα ένωση αρκείται σε όλως αόριστες αναφορές σχετικά με τη δήθεν παραβίαση υποχρέωσης τοποθέτησης στρώσης συλλογής βιοαερίου, χωρίς να προβάλλει συγκεκριμένους ισχυρισμούς από τους οποίους να προκύπτει τεκμηριωμένα ότι η τεχνική μας προσφορά δεν πληροί τους όρους της Διακήρυξης. Σε κάθε περίπτωση, η τεχνική προσφορά της εταιρίας μας καλύπτει πλήρως τις απαιτήσεις της Διακήρυξης αναφορικά με τις απαιτούμενες στρώσεις. Πιο συγκεκριμένα, σύμφωνα με το άρθρο 1 της Διακήρυξης «...το αντικείμενο της Σύμβασης περιλαμβάνει: [...] Την τοποθέτηση εξομαλυντικής στρώσης πάχους 40-50cm σε όλη την έκταση των τεσσάρων

κυττάρων του Χ.Υ.Τ.Α. από ομοιογενή υλικά με κόκκους μέγιστης διαμέτρου 15cm. Την τοποθέτηση στεγανωτικής αργιλικής στρώσης πάχους 50cm σε όλη την έκταση του Χ.Υ.Τ.Α., διαπερατότητας $k < 10^{-9} \text{m/sec}$ ...» (βλ. και το άρθρο 2 της ΕΣΥ- Παράρτημα 7 της Διακήρυξης). Από τις ως άνω διατάξεις της Διακήρυξης προκύπτει σαφώς ότι η τοποθέτηση στρώσης εκτόνωσης βιοαερίου και γεωυφάσματος διαχωρισμού δεν περιλαμβάνεται στο αντικείμενο της Σύμβασης, ανεξαρτήτως του περιεχομένου της ΑΕΠΟ του Έργου. Συναφώς, θα πρέπει να επισημανθεί ότι οι στρώσεις αυτές είναι δυνατόν να υλοποιηθούν μελλοντικά στα πλαίσια της αποκατάστασης του ΧΥΤΑ «...», όπως προκύπτει από τη σχετική ΑΕΠΟ. Πιο συγκεκριμένα, στο κεφάλαιο 4.3.4.5. με τίτλο «Αποκατάσταση ΧΥΤΑ» της ΑΕΠΟ αναφέρονται τα εξής: «...Β. Σύστημα τελικής κάλυψης του ΧΥΤΑ, που τοποθετείται μετά την σταθεροποίηση των καθιζήσεων του απορριμματικού ανάγλυφου και περιλαμβάνει (από κάτω προς τα πάνω): α) Στρώση συλλογής βιοαερίου, πάχους 30 cm, από χαλικώδες υλικό, διαβάθμιση 16/32 mm και με τιμή υδροπερατότητας $K > 10^{-3} \text{m/sec}$. β) Γεώφασμα διαχωρισμού κατάλληλων αντοχών και εν συνεχεία συμπυκνωμένο αργιλικό υλικό ελάχιστου τελικού πάχους τουλάχιστον 50 cm και χαμηλής υδροπερατότητας ($K < 10^{-9} \text{m/sec}$). Η στρώση αυτή να διαμορφωθεί με τρόπο που να την καθιστά πρακτικά αδιαπέρατη από το ριζικό σύστημα των φυτών. Οι λεπτομέρειες για την εφαρμογή και τη διαμόρφωση αυτής της στρώσης θα πρέπει να καθοριστούν στο πλαίσιο ειδικής φυτοτεχνικής μελέτης αποκατάστασης που θα εκπονηθεί και θα υποβληθεί στην αρμόδια περιβαλλοντική αρχή πριν την έναρξη των σχετικών εργασιών. Εναλλακτικά, προτείνεται και η λύση της ειδικής γεωμεμβράνης...» (η υπογράμμιση δική μας). Από τα παραπάνω, προκύπτει, δηλαδή, ότι το σύστημα τελικής κάλυψης δύναται να υλοποιηθεί μελλοντικά, ουδόλως αποτελεί δε αντικείμενο της παρούσας Σύμβασης. Παρόλα αυτά, λαμβάνοντας υπόψη τον βαθμό δυσκολίας της μεταγενέστερης υλοποίησης της εν λόγω στρώσης εκτόνωσης βιοαερίου, στην Τεχνική Έκθεση της εταιρίας μας παραθέσαμε τη λύση της τοποθέτησης της προβλεπόμενης στρώσης κατά την εκτέλεση των υπηρεσιών της που αποτελούν αντικείμενο της Σύμβασης προς διευκόλυνση τόσο της Αναθέτουσας Αρχής όσο

και της εταιρίας μας. Για τον λόγο αυτόν, άλλωστε, γίνεται αναφορά σε προμήθεια του υλικού από τον αρμόδιο φορέα, που είναι ο Ενιαίος Σύνδεσμος Διαχείρισης Στερεών Αποβλήτων Δήμων και Κοινοτήτων Ν. «...» (βλ. ΑΕΠΟ) και όχι από την Αναθέτουσα Αρχή, δηλ. τη «...», αφού η τελευταία είναι υπεύθυνη μόνο για την εκμετάλλευση του βιοαερίου (βάσει σχετικής προγραμματικής σύμβασης) και όχι για τις εργασίες του ΧΥΤΑ εν γένει. Ενόψει όλων των προαναφερθέντων, ο σχετικός ισχυρισμός της προσφεύγουσας ένωσης πρέπει να απορριφθεί ως αόριστος και, πάντως ως προδήλως αβάσιμος. Ως προς την υποτιθέμενη παραβίαση της υποχρέωσης τοποθέτησης συστήματος επεξεργασίας του βιοαερίου και την υποτιθέμενη υποβολή προσφοράς υπό αίρεση. Καταρχάς, ο σχετικός ισχυρισμός της προσφεύγουσας ένωσης τυγχάνει ομοίως απορριπτέος ως αόριστος. Και τούτο, διότι η προσφεύγουσα ένωση αρκείται σε όλως αόριστες αναφορές σχετικά με την υποτιθέμενη παραβίαση της υποχρέωσης τοποθέτησης συστήματος επεξεργασίας του βιοαερίου και την υποτιθέμενη υποβολή προσφοράς υπό αίρεση, χωρίς να προβάλλει συγκεκριμένους ισχυρισμούς από τους οποίους να προκύπτει τεκμηριωμένα ότι η τεχνική μας προσφορά δεν πληροί τους όρους της Διακήρυξης. Πιο συγκεκριμένα, στην παράγραφο 4.3.3.1.2. της ΑΕΠΟ προβλέπεται «...να τοποθετηθεί σύστημα επεξεργασίας του βιοαερίου, το οποίο θα καθαρίζει και αφυγραίνει το βιοαέριο που παράγεται από τον ΧΥΤΑ προκειμένου να πληροί τις προδιαγραφές που θέτει ο κατασκευαστής των μηχανών της Μονάδας...» (η υπογράμμιση δική μας). Για τον λόγο αυτόν, η εταιρία μας προσφέρει σύστημα ψύξης και αφύγρανσης του εισερχόμενου βιοαερίου (τύπος SILOXA POWER DRYER), που τοποθετείται πριν την είσοδο του βιοαερίου στην κάθε μηχανή, με κύριο σκοπό τη μείωση της θερμοκρασίας του αερίου προ της εισόδου στις μηχανές, αλλά και την αφαίρεση συμπυκνωμάτων, με σκοπό την αύξηση σε περιεκτικότητα των επιθυμητών συστατικών (δηλαδή του μεθανίου), βάσει των οδηγιών του κατασκευαστή. Περαιτέρω, όπως αναφέρεται στην Τεχνική Έκθεση της εταιρίας μας (βλ. σελ. 73), η μέγιστη περιεκτικότητα υδρόθειου (H₂S) στο βιοαέριο που προτείνει ο κατασκευαστής είναι της τάξης των 280 ppm, ήτοι 420 mg/Nm³, λαμβανομένης

υπόψη της πυκνότητας του υδρόθειου, η οποία είναι περίπου ίση με 1,5 kg/Nm³. Σημειωτέον δε ότι η ως άνω τιμή είναι πολύ μεγαλύτερη από την περιεκτικότητα σε υδρόθειο ενός τυπικού βιοαερίου ΧΥΤΑ. Ενδεικτικά, παραθέτουμε ανάλυση βιοαερίου από έργα ενεργειακής αξιοποίησης βιοαερίου ΧΥΤΑ της εταιρίας μας, όπου εμφανίζονται μετρηθείσες συστάσεις βιοαερίου σε υδρόθειο της τάξης των 37,65 mg/Nm³ και 47 mg/Nm³, δηλαδή πολύ μικρότερες από το ως άνω όριο. Συνεπώς, υπάρχει πλήρης συμμόρφωση με την ΑΕΠΟ και με τις προδιαγραφές του κατασκευαστή, διότι η απαίτηση της ΑΕΠΟ (παράγραφος 4.3.3.1.2) αποσκοπεί στην καλή λειτουργία των μηχανών ενεργειακής αξιοποίησης βάσει των προδιαγραφών του κατασκευαστή τους και όχι στην άκριτη τοποθέτηση συστημάτων επεξεργασίας εάν αυτά δεν απαιτούνται. Προς επίρρωση του εν λόγω ισχυρισμού μας επισημαίνεται ότι δεν τίθεται από την ΑΕΠΟ συγκεκριμένο όριο περιεκτικότητας υδρόθειου στο βιοαέριο, εφόσον αυτό είναι διαφορετικό ανά κατασκευαστή και τίθεται με βάση τα τεχνικά χαρακτηριστικά της εκάστοτε μηχανής, οι προδιαγραφές της οποίας καθορίζονται από τον κατασκευαστή. Εξάλλου, στην τεχνική μας προσφορά (βλ. σελ. 69), αναφέρονται τα εξής: «...Σε κάθε περίπτωση οι εκπομπές ρύπων από την καύση του βιοαερίου για την παραγωγή ενέργειας θα είναι εντός των αποδεκτών ορίων της ισχύουσας ΑΕΠΟ του έργου με την ενσωμάτωση πρόσθετων συστημάτων καθαρισμού στο σύστημα επεξεργασίας εφόσον απαιτηθεί». Με άλλα λόγια, η εταιρία μας δεσμεύεται και για την προμήθεια και εγκατάσταση και άλλων συστημάτων, εφόσον κατά τη λειτουργία του Έργου προκύψει υπέρβαση της τιθέμενης από τον κατασκευαστή περιεκτικότητας σε υδρόθειο. Προκειμένου δε να είναι γνωστή η σύσταση του βιοαερίου, προσφέρουμε σύστημα παρακολούθησης της σύστασης αυτού, το οποίο, όπως φαίνεται στο τεχνικό φυλλάδιο του αναλυτή βιοαερίου (7. Τεχνικό Φυλλάδιο Αναλυτή Βιοαερίου Union Instruments, σελ. 131 της Τεχνικής μας Έκθεσης, και πίνακας 16, σελ. 69 της Τεχνικής μας Έκθεσης), μετρά και την περιεκτικότητα του υδροθείου στο βιοαέριο. Με τον τρόπο αυτόν, διασφαλίζεται η καλή λειτουργία των μηχανών σε συμφωνία με τα οριζόμενα στην ΑΕΠΟ του Έργου, σε καμία δε περίπτωση η εταιρία μας δεν προέβη στην υποβολή προσφοράς

υπό αίρεση (πρβλ. ΣτΕ ΕΑ 276/2019, σ. 10). Ενόψει όλων των προαναφερθέντων, ο σχετικός ισχυρισμός της προσφεύγουσας ένωσης πρέπει να απορριφθεί ως αόριστος και, πάντως ως προδήλως αβάσιμος. Ως προς την υποτιθέμενη παραβίαση της υποχρέωσης ελέγχου παραγωγής CO με τη χρήση καταλυτικού μετατροπέα. Καταρχάς, ο σχετικός ισχυρισμός της προσφεύγουσας ένωσης τυγχάνει ομοίως απορριπτέος ως αόριστος. Και τούτο, διότι η προσφεύγουσα ένωση αρκείται σε όλως αόριστες αναφορές σχετικά με την υποτιθέμενη παραβίαση της υποχρέωσης ελέγχου παραγωγής CO με τη χρήση καταλυτικού μετατροπέα, χωρίς να προβάλει συγκεκριμένους ισχυρισμούς από τους οποίους να προκύπτει τεκμηριωμένα ότι η τεχνική μας προσφορά δεν πληροί τους όρους της Διακήρυξης. Σε κάθε περίπτωση, επισημαίνεται ότι, αναφορικά με την εκπομπή μονοξειδίου του άνθρακα (CO), η ΑΕΠΟ θέτει συγκεκριμένα όρια 100-1000 mg/Nm³ σε 5% O₂ (βλ. παράγραφο 4.7.4.4.1, σελ. 54). Περαιτέρω, στην παράγραφο 4.3.3.1.3. της ΑΕΠΟ αναφέρεται ότι «...[ε]πίσης, η τυχόν παραγωγή του CO από τις μηχανές [πρέπει] να ελέγχεται με τη χρήση καταλυτικού μετατροπέα...» (η υπογράμμιση δική μας). Προκύπτει, λοιπόν, σαφώς ότι η ως άνω «υπόδειξη» σχετίζεται άμεσα με τα τιθέμενα όρια, δηλαδή, εάν υπάρχει υπέρβαση, αυτή θα πρέπει να ελέγχεται. Συναφώς, τονίζεται ότι, αφενός, στην Τεχνική Έκθεση της εταιρίας μας (βλ. παρ. 6.6) αναφέρεται ότι οι κινητήρες αυτοί καθ' εαυτοί πληρούν τα τιθέμενα όρια, με βάση τον σχεδιασμό τους, άρα, αυταπόδεικτα, υπάρχει πλήρης συμμόρφωση με την ΑΕΠΟ, και, αφετέρου, ότι από την προσφορά μας ουδόλως προκύπτει ότι δεν εγκαθίσταται καταλυτικός μετατροπέας. Πιο συγκεκριμένα, αναφέρεται ότι «...Αν κατά τη λειτουργία παρατηρείται υπέρβαση του ορίου θα γίνει χρήση οξειδωτικού καταλύτη...». Σημειώνεται δε ότι, ως είθισται, κατά τη λειτουργία τέτοιων μηχανών, εάν απαιτηθεί, θα γίνει παράκαμψη των καυσαερίων από την τελική έξοδο της καπνοδόχου προς τον καταλύτη, ο οποίος υπάρχει ήδη, σε καμία δε περίπτωση δεν προκύπτει από την εν λόγω διατύπωση ότι αυτός θα εγκατασταθεί εκ των υστέρων. Ενόψει όλων των προαναφερθέντων, ο σχετικός ισχυρισμός της προσφεύγουσας ένωσης πρέπει να απορριφθεί ως αόριστος και, πάντως ως προδήλως αβάσιμος. Σε κάθε δε περίπτωση ο λόγος αυτός

ερείδεται, τελικά, σε υποκειμενικές τεχνικές κρίσεις της προσφεύγουσας ένωσης οι οποίες ουδόλως μπορούν να αναιρέσουν τις ορθές τεχνικές κρίσεις της Αναθέτουσας Αρχής. Ως προς την υποτιθέμενη παραβίαση της υποχρέωσης εκτίμησης της ποσότητας στραγγισμάτων. Καταρχάς, ο σχετικός ισχυρισμός της προσφεύγουσας ένωσης τυγχάνει ομοίως απορριπτέος ως αόριστος. Και τούτο, διότι η προσφεύγουσα ένωση αρκείται σε όλως αόριστες αναφορές σχετικά με την υποτιθέμενη παραβίαση της υποχρέωσης εκτίμησης της ποσότητας στραγγισμάτων, χωρίς να προβάλει συγκεκριμένους ισχυρισμούς από τους οποίους να προκύπτει τεκμηριωμένα ότι η τεχνική μας προσφορά δεν πληροί τους όρους της Διακήρυξης. Σε κάθε περίπτωση, τόσο στην απάντηση με αρ. Α3 των Διευκρινίσεων που καταθέσαμε ενώπιον της Αναθέτουσας Αρχής, με το με αρ. πρωτ. HEL - 20200228-107983/24.02.2020 έγγραφό μας (σε απάντηση του από 21.02.2020 αιτήματος διευκρινίσεων της Αναθέτουσας Αρχής), όσο και με την τεχνική μας προσφορά (βλ. Κεφάλαιο 8 με τίτλο «Διαχείριση στραγγισμάτων που προκύπτουν από την άντληση του βιοαερίου» στο Τεύχος 2 «Τεχνική Έκθεση») αναφέρονται τα εξής: «...Τα στραγγίσματα που πιθανόν θα σωρεύονται και θα αντλούνται από τα φρεάτια βιοαερίου δεν αποτελούν επιπλέον ποσότητες, διότι πρόκειται για στραγγίσματα που προϋφίστανται στο σώμα των απορριμμάτων. Για τη δυνατότητα αποσυμφόρησης των φρεατίων προσφέρουμε 4 βυθιζόμενες αντλίες του τύπου SQE της GRUNDFOS (η SQE 3 -55) με μέγιστη παροχή 5 m³/h (βλ. Τεχνικό Φυλλάδιο Grundfos GRUNDFOS SQ/SQN) ο αριθμός των οποίων είναι επαρκής δεδομένου ότι οι αντλίες μπορούν να μεταφέρονται από φρεάτιο σε φρεάτιο ανάλογα των απαιτήσεων άντλησης.». Αναφορικά δε με τα συμπυκνώματα που δύνανται να σωρεύονται στο δίκτυο βιοαερίου, όπως αναφέρεται στο Κεφάλαιο 5.4.5 με τίτλο «Αφαίρεση συμπυκνωμάτων», «...Η αφύγρανση επιτυγχάνεται με τα εξής: α) χωροθέτηση των φρεατίων άντλησης χαμηλότερα από τους υποσταθμούς ώστε να επιτυγχάνεται επιστροφή των συμπυκνωμάτων στα φρεάτια με στόχο να κατακρατείται η βασική ποσότητα των συμπυκνωμάτων και να μην φράσσονται οι αγωγοί, β) τοποθέτηση αφυγραντών στο δευτερεύον και κυρίως στο πρωτεύον δίκτυο.». Επίσης, στο τέλος της ίδιας παραγράφου αναφέρεται: «Τα

συμπυκνώματα που θα συλλέγονται στις παγίδες που θα τοποθετηθούν εντός της λεκάνης. του ΧΥΤΑ είτε θα εκφορτίζονται αυτόματα στην απορριμματική μάζα είτε μέσω κατάλληλης αντλίας θα οδηγούνται στην υφιστάμενη εγκατάσταση προεπεξεργασίας στραγγισμάτων (ΕΠΣ). Τα συμπυκνώματα που θα συλλέγονται από το CSV και τη παγίδα που θα τοποθετηθεί επί υγιούς εδάφους μέσω κατάλληλης αντλίας θα οδηγούνται στην υφιστάμενη εγκατάσταση προεπεξεργασίας στραγγισμάτων. Ενόψει των προαναφερθέντων, λόγω της διάταξης και της κατασκευής του δικτύου, τα συμπυκνώματα κατά κύριο λόγο διοχετεύονται στην απορριμματική μάζα από όπου οδηγούνται στην Εγκατάσταση Προεπεξεργασίας Στραγγιδίων (Ε.Π.Σ.) του ΧΥΤΑ. Η ουσιαστική, όμως, ποσότητα συμπυκνωμάτων του αντλούμενου βιοαερίου προκύπτει στη μονάδα ψύξης-αφύγρανσης και είναι ίση με 22 kg/h ανά μονάδα (δηλαδή περίπου 1 m³/d συνολικά), όπως αναφέρεται στον Πίνακα 15 της Τεχνικής Έκθεσης της εταιρίας μας (βλ. Κεφάλαιο 6.2 με τίτλο «Τμήμα άντλησης & επεξεργασίας του βιοαερίου»). Στο ίδιο Κεφάλαιο αναφέρεται δε ότι «...Τα συλλεγόμενα συμπυκνώματα απομακρύνονται και αποθηκεύονται σε προσωρινή δεξαμενή απ' όπου μέσω αντλίας θα οδηγούνται στην Ε.Π.Σ...». Επομένως, προκύπτει σαφώς ότι γίνεται ρητή εκτίμηση των ποσοτήτων που δύνανται να οδηγούνται προς τελική διαχείριση και η εκτίμηση αυτή αφορά χωριστά τόσο τα υφιστάμενα στραγγίσματα (5m³/h ανά προσφερόμενη αντλία), όσο και τα συμπυκνώματα που προκύπτουν από την άντληση του βιοαερίου (1 m³/d). Ενόψει όλων των προαναφερθέντων, ο σχετικός ισχυρισμός της προσφεύγουσας ένωσης πρέπει να απορριφθεί ως αόριστος και, πάντως ως προδήλως αβάσιμος. Σε κάθε δε περίπτωση ο λόγος αυτός ερείδεται, τελικά, σε υποκειμενικές τεχνικές κρίσεις της προσφεύγουσας ένωσης οι οποίες ουδόλως μπορούν να αναιρέσουν τις ορθές τεχνικές κρίσεις της Αναθέτουσας Αρχής. 6. Ως προς την υποτιθέμενη παραβίαση της υποχρέωσης διασφάλισης επισκεψιμότητας των φρεατίων μέσω δρόμου ή αναβαθμού. Καταρχάς, ο σχετικός ισχυρισμός της προσφεύγουσας ένωσης τυγχάνει ομοίως απορριπτέος ως αόριστος. Και τούτο, διότι η προσφεύγουσα ένωση αρκείται σε όλως αόριστες αναφορές σχετικά με την υποτιθέμενη παραβίαση της υποχρέωσης

διασφάλισης επισκεψιμότητας των φρεατίων μέσω δρόμου ή αναβαθμού, χωρίς να προβάλλει συγκεκριμένους ισχυρισμούς από τους οποίους να προκύπτει τεκμηριωμένα ότι η τεχνική μας προσφορά δεν πληροί τους όρους της Διακήρυξης. Σε κάθε περίπτωση, επισημαίνεται ότι η Διακήρυξη απαιτεί ρητώς μόνο την ύπαρξη δρόμων και αναβαθμών για την εύκολη ανάβαση οχήματος στο απορριμματικό ανάγλυφο, ώστε να διευκολύνεται η επισκεψιμότητα. Συναφώς, όπως εξάλλου είναι αυταπόδεικτο από τα επίμαχα Σχέδια 9 και 10, τα φρεάτια αυτά βρίσκονται πλησίον του εκάστοτε δρόμου/αναβαθμού αλλά - προφανώς- όχι πάνω στον αναβαθμό/δρόμο, προκειμένου να μην εμποδίζεται η κυκλοφορία των οχημάτων. Εξάλλου, όπως προκύπτει από τα Σχέδια 9 και 10 της τεχνικής μας προσφοράς, τα παραπάνω φρεάτια είναι εύκολα επισκέψιμα και, συγκεκριμένα, τα φρεάτια Φ2, Φ5, Φ9 είναι επισκέψιμα από τον περιφερειακό δρόμο νοτιοδυτικά του ΧΥΤΑ και τα φρεάτια Φ3, Φ13, Φ31 είναι επισκέψιμα από το πλατό του ΧΥΤΑ (στο οποίο δίνεται πρόσβαση από τους κατασκευαζόμενους δρόμους). Ενόψει όλων των προαναφερθέντων, ο σχετικός ισχυρισμός της προσφεύγουσας ένωσης πρέπει να απορριφθεί ως αόριστος και, πάντως ως προδήλως αβάσιμος. Σε κάθε δε περίπτωση ο λόγος αυτός ερείδεται, τελικά, σε υποκειμενικές τεχνικές κρίσεις της προσφεύγουσας ένωσης οι οποίες ουδόλως μπορούν να αναιρέσουν τις ορθές τεχνικές κρίσεις της Αναθέτουσας Αρχής. Ως προς την υποτιθέμενη υπέρβαση του οριζόμενου μεγέθους των Μηχανών Ηλεκτροπαραγωγής Καταρχάς, ο σχετικός ισχυρισμός της προσφεύγουσας ένωσης τυγχάνει ομοίως απορριπτέος ως αόριστος. Και τούτο, διότι η προσφεύγουσα ένωση αρκείται σε όλως αόριστες αναφορές σχετικά με την υποτιθέμενη υπέρβαση του οριζόμενου μεγέθους των Μηχανών Ηλεκτροπαραγωγής, χωρίς να προβάλλει συγκεκριμένους ισχυρισμούς από τους οποίους να προκύπτει τεκμηριωμένα ότι η τεχνική μας προσφορά δεν πληροί τους όρους της Διακήρυξης. Σε κάθε περίπτωση, το ζήτημα αυτό έχει αντιμετωπιστεί με το με αρ. πρωτ. HEL - 20200228-107983/24-02-2020 έγγραφο μας, κατόπιν της παροχής διευκρινήσεων που ζητήθηκαν από την Αναθέτουσα Αρχή με το από 21.02.2020 αίτημα διευκρινίσεων. Πιο συγκεκριμένα, στην παράγραφο 1.1.4.6. «Μονάδα παραγωγής ενέργειας» της ΑΕΠΟ προβλέπεται 2

Ηλεκτροπαραγωγά Ζεύγη (H/Z) 625 kW έκαστο. Συναφώς, όπως αναγράφεται στην παράγραφο 6.1 «Τμήμα Παραγωγής Ηλεκτρικής Ενέργειας» (Πίνακας 12) της Τεχνικής Έκθεσης της εταιρίας μας, προσφέρουμε 2 H/Z ισχύος 635 kW έκαστο, μέγεθος το οποίο υπερκαλύπτει τις απαιτήσεις της ΑΕΠΟ (2 x 625 kW), συγχρόνως συνάδει δε και με τη μελέτη παραγωγής και ανάκτησης βιοαερίου (βλ. παράγραφο 4.2.5 της Τεχνικής Έκθεσης της εταιρίας μας). Συνεπώς, η τεχνική μας προσφορά συμμορφώνεται πλήρως με τη σχετική απαίτηση των Τευχών Δημοπράτησης, σύμφωνα με τα οποία «...Η ηλεκτρική ισχύς του σταθμού με τα δύο (2) H/Z είναι 1,25 MW...». Όπως αναφέρεται στην παράγραφο 6.1 «Τμήμα Παραγωγής Ηλεκτρικής Ενέργειας» της Τεχνικής Έκθεσης της εταιρίας μας «...Σύμφωνα με τα αποτελέσματα της υπολογιστικής εκτίμησης του παραγόμενου βιοαερίου από τον Χ.Υ.Τ.Α «...» η Μονάδα ενεργειακής αξιοποίησης προτείνεται να αποτελείται από δυο H/Z βιοαερίου 0,635 MWel συνολικής ισχύος 1270 kw με μέγιστη λειτουργία στα 1.250 kw ώστε να μην υπερβαίνει την αδειοδοτημένη ισχύ...» (η έμφαση δική μας). Συνεπώς, σύμφωνα με τα παραπάνω, προκύπτει ρητώς ότι η μέγιστη λειτουργία ανέρχεται σε 1250 KW. Στο σημείο δε αυτό, θα πρέπει να σημειωθεί ότι είναι παντελώς εσφαλμένη η θεώρηση ότι «με τον όρο «ισχύ» στην ΑΕΠΟ νοείται η εγκατεστημένη ισχύς της Μονάδας που ταυτίζεται με την παραγόμενη ηλεκτρική ενέργεια κατά την λειτουργία της στο 100% της ικανότητας της». Τούτο δε, διότι η αδειοδότηση της μονάδας έγινε από τον ΦΟΔΣΑ «...» (προς τον οποίο απευθύνεται η ΑΕΠΟ) βάσει ενός συγκεκριμένου τύπου μηχανήματος. Ωστόσο, η Διακήρυξη καλεί τους ενδιαφερόμενους να υλοποιήσουν την αδειοδοτημένη μονάδα, αφήνοντας την επιλογή εξοπλισμού στην απόλυτη ευχέρειά τους (χωρίς να καθορίζει «φωτογραφικά» ορισμένη μάρκα). Για τον λόγο αυτόν, η πλησιέστερη αποδεκτή επιλογή (και, μάλιστα, από την κορυφαία παγκοσμίως σε μηχανές βιοαερίου ΧΥΤΑ INNIO Jenbacher) ήταν το προσφερόμενο H/Z που εργοστασιακά δύναται να αποδίδει μέγιστα 635 Kw. Άλλωστε, το ίδιο ακριβώς μοντέλο H/Z προσφέρει και η προσφεύγουσα ένωση, η οποία απλώς έχει «μειώσει» τεχνητά την αποδιδόμενη ισχύ, όπως ακριβώς έχουμε κάνει και εμείς («με μέγιστη λειτουργία»). Σε κάθε δε περίπτωση, ενόψει των προαναφερθεισών

ρητών διατάξεων της Διακήρυξης, τις οποίες πληροί η προσφορά μας, δεν είναι νόμιμο να απορριφθεί η προσφορά μας, με το σκεπτικό ότι δεν πληροί την ΑΕΠΟ του Έργου, εφόσον κριθεί ότι αυτή έρχεται σε αντίθεση προς τη Διακήρυξη (quod non). Τέλος, η αναφορά ότι η παραπάνω προτεινόμενη «...«ηλεκτρονική ρύθμιση» του εξοπλισμού, συνιστά επέμβαση επί του εργοστασιακού εξοπλισμού, ουδόλως προκύπτει ότι έχει την έγκριση και αποδοχή του κατασκευαστή...» είναι απολύτως αναληθής, αφού η ισχύς των Η/Ζ εξ ορισμού ρυθμίζεται κατά το δοκούν (ανάμεσα στα ανώτερα και κατώτερα όρια λειτουργίας) από τον χειριστή, για να ικανοποιεί τις απαιτήσεις διαχείρισης βιοαερίου, αλλά και τις εντολές λειτουργίας από τον διαχειριστή του Δικτύου («...») και αποσαφηνίζεται πλήρως κατά τη διαδικασία υπογραφής της Σύμβασης της μονάδας με το Δίκτυο. Συνεπώς η μόνιμη «ηλεκτρονική ρύθμιση» δεν αποτελεί «επέμβαση», αλλά αναγκαία λειτουργική απαίτηση. Ενόψει όλων των προαναφερθέντων, ο σχετικός ισχυρισμός της προσφεύγουσας ένωσης πρέπει να απορριφθεί ως αόριστος και, πάντως, ως προδήλως αβάσιμος. Σε κάθε δε περίπτωση ο λόγος αυτός ερείδεται, τελικά, σε υποκειμενικές τεχνικές κρίσεις της προσφεύγουσας ένωσης οι οποίες ουδόλως μπορούν να αναιρέσουν τις ορθές τεχνικές κρίσεις της Αναθέτουσας Αρχής. Ως προς την υποτιθέμενη παραβίαση του ελάχιστου ζητούμενου βαθμού απόδοσης των μηχανών και την υποτιθέμενη τροποποίηση του προσφερόμενου μοντέλου. Καταρχάς, ο σχετικός ισχυρισμός της προσφεύγουσας ένωσης τυγχάνει ομοίως απορριπτέος ως αόριστος. Και τούτο, διότι η προσφεύγουσα ένωση αρκείται σε όλως αόριστες αναφορές σχετικά με την υποτιθέμενη παραβίαση του ελάχιστου ζητούμενου βαθμού απόδοσης των μηχανών και την υποτιθέμενη τροποποίηση του προσφερόμενου μοντέλου, χωρίς να προβάλλει συγκεκριμένους ισχυρισμούς από τους οποίους να προκύπτει τεκμηριωμένα ότι η τεχνική μας προσφορά δεν πληροί τους όρους της Διακήρυξης. Σε κάθε περίπτωση, όλως αβασίμως αναφέρεται ότι «...η εταιρία «...» παρότι στην Τεχνική Έκθεση και στον αναλυτικό πίνακα Τεχνικών Χαρακτηριστικών αναφέρει ότι θα προσφέρει μηχανή JENBACHER τύπου 316, στο Τεχνικό Φυλλάδιο (brochure) του κατασκευαστή, που προσκόμισε με την προσφορά της περιγράφεται ο τύπος

312!!!...». Και τούτο, όπως αναφέρεται στην Τεχνική μας Έκθεση (βλ. σελ. 62), η εταιρία μας προσφέρει το μοντέλο JENBACHER 312, του οποίου τα τεχνικά χαρακτηριστικά παρουσιάζονται στον Πίνακα 12, ο δε τίτλος του πίνακα αναγράφει «316», λόγω προφανούς, όπως προκύπτει από το σύνολο της προσφοράς μας, τυπογραφικού σφάλματος. Περαιτέρω, η εταιρία μας ουδέποτε προσκόμισε τεχνικά φυλλάδια για διαφορετικά Η/Ζ στην προσφορά της και στο αίτημα παροχής διευκρινίσεων, αφού και τα δύο έντυπα αφορούν τον ίδιο τύπο κινητήρα. Πιο συγκεκριμένα, στο κεφάλαιο 0.02, σελ. 5/11, με τίτλο «Technical Data of Engine» του τεχνικού φυλλαδίου που προσκομίστηκε με την προσφορά μας αναφέρεται τύπος κινητήρα J312 GS-D21. Από τα παραπάνω προκύπτει, δηλαδή, ότι και τα δύο τεχνικά φυλλάδια αναφέρονται ακριβώς στο ίδιο μοντέλο κινητήρα, στα φυλλάδια δε αυτά ο κατασκευαστής αναγράφει τα λειτουργικά χαρακτηριστικά αναλόγως της θερμογόνου δύναμης του καυσίμου, που, εν προκειμένω, εξαρτάται από την περιεκτικότητα σε μεθάνιο. Περαιτέρω, όσον αφορά τον βαθμό απόδοσης, ισχύουν τα όσα αναφέρονται στο με αρ. πρωτ. HEL - 20200228-107983/24.02.2020 έγγραφό μας (σε απάντηση του από 21.02.2020 αιτήματος παροχής διευκρινίσεων της Αναθέτουσας Αρχής). Πιο συγκεκριμένα, σύμφωνα με το ως άνω έγγραφο, «...0 βαθμός απόδοσης του κινητήρα εξαρτάται από το ενεργειακό περιεχόμενο του βιοαερίου (την κ.ό. περιεκτικότητα του σε μεθάνιο (v/v CH₄)) και την ποσότητα του προσφερόμενου βιοαερίου στη μηχανή. Όπως φαίνεται στην παράγραφο 4.2.5 του Τεύχους 2 «Τεχνική Έκθεση» της τεχνικής μας προσφοράς, η μελέτη του ενεργειακού δυναμικού του βιοαερίου του ΧΥΤΑ «...» έχει γίνει με θεώρηση κ.ό. περιεκτικότητας σε CH₄ 50% «Για τον υπολογισμό της αναμενόμενης ηλεκτρικής ισχύος που αναμένεται να παραχθεί από τις ετήσιες ανακτήσιμες ποσότητες μεθανίου (50% CH₄ στο αντλούμενο βιοαέριο), χρησιμοποιούνται το ενεργειακό δυναμικό (που υπολογίζεται από την θερμογόνο ικανότητα του CH₄, η οποία είναι 9,94 Kwh/m³) και το βαθμό απόδοσης της μηχανής παραγωγής ενέργειας από βιοαέριο». Ο βαθμός απόδοσης του κινητήρα που προσφέρει η εταιρία μας (JENBACHER 312 GS-D21), για 50 % και 55% κ.ό. CH₄ εισερχόμενου βιοαερίου -δηλαδή με θερμογόνο δύναμη 5 kWh/Nm³ και 5,5 kWh/Nm³

αντίστοιχα-, σε φορτίο 75% είναι υψηλότερος από 38%. Προς επίρρωση αυτού, επισυνάπτεται το τεχνικό φυλλάδιο του κινητήρα JENBACHER 312 GS-D21 για την εν λόγω περιεκτικότητα του μεθανίου...». Ως εκ τούτου, ο βαθμός απόδοσης ηλεκτρικής ενέργειας της προσφερόμενης μηχανής συμπαραγωγής για κ.ό. περιεκτικότητα μεθανίου 50% είναι μεγαλύτερος από 38% όταν η ποσότητα του προσφερόμενου βιοαερίου προς τη μηχανή συμπαραγωγής είναι μεγαλύτερη από το 75% της ονομαστικής τιμής, η δε τεχνική μας προσφορά συμμορφώνεται με την παραπάνω απαίτηση των Τευχών Δημοπράτησης. Τέλος, θα πρέπει να σημειωθεί ότι η προσφεύγουσα ένωση προβάλλει μεν ότι το προσφερόμενο Η/Ζ με κινητήρα J312 GS-D21 δεν πληροί τις απαιτήσεις της Διακήρυξης, ενώ η ίδια προσφέρει ακριβώς τον ίδιο τύπο (βλ. την Τεχνική Προσφορά της προσφεύγουσας ένωσης, Παράρτημα 1, Τεχνικό φυλλάδιο ΗΖ σελ. 5/12, «J 312 GS-D21»). Το γεγονός αυτό αποδεικνύει την ορθότητα της προσφοράς μας, εφόσον στον ανύποπτο χρόνο υποβολής των προσφορών και η προσφεύγουσα ένωση είχε αντιληφθεί με τον ίδιο τρόπο το ζήτημα και έχει προτείνει την ίδια τεχνική λύση. Ενόψει όλων των προαναφερθέντων, ο σχετικός ισχυρισμός της προσφεύγουσας ένωσης πρέπει να απορριφθεί ως αόριστος και, πάντως ως προδήλως αβάσιμος. Ως προς την υποτιθέμενη μη συμμόρφωση της τεχνικής προσφοράς της εταιρίας μας με τις απαιτήσεις του Παραρτήματος 6 της Διακήρυξης. Καταρχάς, ο σχετικός ισχυρισμός της προσφεύγουσας ένωσης τυγχάνει ομοίως απορριπτέος ως αόριστος. Και τούτο, διότι η προσφεύγουσα ένωση αρκείται σε όλως αόριστες αναφορές σχετικά με την υποτιθέμενη μη συμμόρφωση της τεχνικής προσφοράς της εταιρίας μας με τις απαιτήσεις του Παραρτήματος 6 της Διακήρυξης, χωρίς να προβάλλει συγκεκριμένους ισχυρισμούς από τους οποίους να προκύπτει τεκμηριωμένα ότι η τεχνική μας προσφορά δεν πληροί τους όρους της Διακήρυξης. Σε κάθε περίπτωση, επισημαίνεται ότι η προσφεύγουσα ένωση, στην προσπάθειά της να εντοπίσει τυχόν αδυναμίες ή/και αστοχίες στην τεχνική μας προσφορά (quod non), συνδυάζει κατά το δοκούν την υφιστάμενη κατάσταση, τη Διακήρυξη και τις Διευκρινήσεις της Αναθέτουσας Αρχής, προκειμένου να υποστηρίξει αυθαίρετους συλλογισμούς και να καταλήξει σε λογικοφανή συμπεράσματα,

προκειμένου να τεκμηριώσει την υποτιθέμενη μη συμμόρφωση της εταιρίας μας με τους όρους του Διαγωνισμού. Καταρχάς, από το από 07.11.2019 έγγραφο της Αναθέτουσας Αρχής προκύπτουν τα εξής: α) Στα ολοκληρωμένα κύτταρα (1), (2) & (3) του ΧΥΤΑ «...» έχει πραγματοποιηθεί μόνο η εργολαβία της προσωρινής αποκατάστασης της Κυψέλης 1 για την οποία υπάρχει η εγκεκριμένη μελέτη εφαρμογής, τεύχη και σχέδια, «Στεγανοποιητική Κάλυψη Κυψέλης Ι» (2006) έχουν αναρτηθεί, β) Οι κυψέλες 2 & 3 έχουν μόνο τυπική χρωματοκάλυψη σύμφωνα με την ΑΕΠΟ και τους όρους λειτουργίας του ΦΟΔΣΑ. Επίσης, σύμφωνα με την ισχύουσα ΑΕΠΟ του Έργου (παρ. 4.3.4.5.2), το σύστημα προσωρινής κάλυψης του ΧΥΤΑ αποτελείται από μία στρώση εξομάλυνσης πάχους 30 - 50 cm από ομοιογενή υλικά με κόκκους μέγιστης διαμέτρου 15cm η οποία τοποθετείται πάνω από το υλικό καθημερινής επικάλυψης. Από τα παραπάνω, προκύπτει σαφώς ότι ο ισχυρισμός της προσφεύγουσας ένωσης περί δημιουργίας νέου κυττάρου πάνω από υφιστάμενο αργιλικό φραγμό στις Κυψέλες 1 και 2 και των συνακόλουθων επιπτώσεων στο Έργο από την πλημμυλή διαχείριση των στραγγισμάτων και τους κινδύνους ευστάθειας για το σύνολο του ΧΥΤΑ (quod non) είναι προδήλως αβάσιμος. Συναφώς, επισημαίνεται ότι για το αντικείμενο της διαμόρφωσης του απορριμματικού ανάγλυφου, έχουμε επισημάνει τόσο στο κείμενο όσο και στα σχέδια που συνοδεύουν την προσφορά μας (βλ. Σχέδια 1 και 2), ότι υπάρχουν περιοχές με «φρέσκα απορρίμματα» στην περιοχή των Κυψελών 1, 2 και 3, απορρίμματα υφίστανται δε τόσο στα πρανή όσο και στο υφιστάμενο πλατό των Κυψελών αυτών. Εξάλλου, μετά από επιτόπια επίσκεψη στον χώρο και διενέργεια τοπογραφικής αποτύπωσης προέκυψε ότι «...οι κυψέλες Ι έως ΙΙΙ του ΧΥΤΑ έχουν πληρωθεί, το διαμορφωμένο ανάγλυφο έχει γενικά ήπιες κλίσεις, μικρότερες από 1:3, αλλά δεν έχει ομοιομορφία. Έχει ήδη τοποθετηθεί η στρώση προσωρινής κάλυψης, αλλά παρόλα αυτά στα πρανή του ανάγλυφου, στην δυτική πλευρά του παρατηρούνται διάσπαρτες επιφανειακές αποθέσεις. Ειδικά στην νότιο-ανατολική του άκρη, παρατηρείται ένας σημαντικός όγκος των νέων απορριμματικών αποθέσεων, εκτιμώμενου όγκου περί των 2000 m³». Εξάλλου, τα παραπάνω αποτυπώνονται και στο Σχέδιο 1 «Τοπογραφικό Διάγραμμα

αποτύπωσης υφιστάμενης κατάστασης ΧΥΤΑ», όπου, εκτός της τοπογράφησης της περιοχής του Έργου, έχει χρησιμοποιηθεί ως υπόβαθρο και η αντίστοιχη φωτογραφική αποτύπωση του χώρου, όπου έχουν επισημανθεί κατάλληλα οι περιοχές όπου υπάρχουν ακάλυπτα απορρίμματα στην περιοχή των Κυψελών 1, 2 και 3. Επίσης, η εικόνα του υφιστάμενου πλάτος στην περιοχή των Κυψελών 1, 2 και 3 παραπέμπει κυρίως σε ενεργό ή/και δευτερεύον μέτωπο απόθεσης απορριμμάτων παρά σε περιοχή όπου έχουν περατωθεί οι εργασίες απόθεσης απορριμμάτων. Θα πρέπει δε να σημειωθεί ότι η μακρόχρονη εμπειρία μας σε θέματα σχεδιασμού, λειτουργίας και αποκατάστασης ΧΥΤΑ, σε συνδυασμό με τις παρεχόμενες διευκρινίσεις, την υφιστάμενη κατάσταση του χώρου και τις μελλοντικές απαιτήσεις, οδήγησε στην επιλογή της συνολικής και όχι αποσπασματικής αντιμετώπισης του «προβλήματος», με την προσφορά ουσιαστικής και λειτουργικής λύσης για το σύνολο του χώρου, η λύση δε αυτή περιλαμβάνει τις ακόλουθες ενέργειες: α) Εξομάλυνση των πρανών του ανάγλυφου προκειμένου να παρουσιάζουν ομοιομορφία, β) Επανακατασκευή των υπάρχοντων αναβαθμών με σταθερό πλάτος 4m και γ) Απομάκρυνση των αποθέσεων από τα πρανά. Συναφώς, η διευθέτηση των πρανών παρουσιάζεται στα αντίστοιχα σχέδια της προσφοράς μας (βλ. Σχ. 3) και αφορά το σύνολο του ΧΥΤΑ. Οι επεμβάσεις στα υφιστάμενα πρανά είναι όσο το δυνατόν μικρότερες προκειμένου να αποφευχθεί η πρόκληση αστάθειας στο ανάγλυφο και να επιτευχθούν οι ελάχιστες δυνατές μετακινήσεις απορριμμάτων. Σημειώνεται ότι η ύπαρξη των αναβαθμών είναι απαραίτητη για την προσπελασιμότητα του ανάγλυφου και τη διάνοιξη γεωτρήσεων επί τούτου, για την κατασκευή των φρεατίων εκτόνωσης βιοαερίου, ο συγκεκριμένος δε σχεδιασμός παρέχει χωρητικότητα τουλάχιστον 221.200 m³, υπερκαλύπτει τις απαιτήσεις μέχρι τέλους του 2020 και, ενδεχομένως, επαρκεί έως τον Μάιο του 2021. Οι παραπάνω ενέργειες και ο σχεδιασμός της εταιρίας μας είναι σε πλήρη συμφωνία τόσο με την ΑΕΠΟ του Έργου όσο και με το αντικείμενο του Διαγωνισμού, όπως περιγράφεται στη Διακήρυξη και στο Παράρτημα 7 αυτής («...Τη μετακίνηση των απορριμματικών αποθέσεων που είναι απαραίτητες για τη διαμόρφωση κλίσεων πρανών 1:3 κατά μέγιστο σε όλη την έκταση του

Χ.Υ.Τ.Α. Την τοποθέτηση εξομαλυντικής στρώσης πάχους 40-50cm σε όλη την έκταση των τεσσάρων κυττάρων του Χ.Υ.Τ.Α. από ομοιογενή υλικά με κόκκους μέγιστης διαμέτρου 15cm. Την τοποθέτηση στεγανωτικής αργιλικής στρώσης πάχους 50cm σε όλη την έκταση του Χ.Υ.Τ.Α., διαπερατότητας $k < 10^{-9} \text{m/sec...}$). Εξάλλου, η προτεινόμενη λύση επιτρέπει στον φορέα να αντιμετωπίσει προβλήματα κορεσμού του υφιστάμενου ΧΥΤΑ, πριν από την ολοκλήρωση των εργασιών επαύξησης της χωρητικότητας της Κυψέλης 4, καθότι, ως γνωστόν, ο χρόνος που μεσολαβεί μεταξύ μιας διαγωνιστικής διαδικασίας και ολοκλήρωσης κατασκευής ενός έργου συνήθως ξεπερνά κατά πολύ τον αρχικά προβλεπόμενο χρόνο. Όπως αναφέρεται και στην προσφορά μας (βλ. Κεφάλαιο 9 «Επισήμανση των τυχόν ιδιαιτεροτήτων και προβλημάτων κατά την κατασκευή και λειτουργία του έργου- Εισήγηση του τρόπου επίλυσης τους- Πλεονεκτήματα προτεινόμενης τεχνικής λύσης»), στην περίπτωση που παρουσιαστεί ανάγκη για αύξηση της χωρητικότητας του υφιστάμενου ΧΥΤΑ, θα μπορούσε να ανυψωθεί ακόμη περισσότερο το τελικό ύψος των απορριμμάτων διατηρώντας πάντα τις ζητούμενες κλίσεις πρανών. Αυτό θα αύξανε ακόμη περισσότερο τη χωρητικότητα του ΧΥΤΑ. Το ενδεχόμενο αυτό έχει ληφθεί υπόψη στον σχεδιασμό, τόσο κατά τον σχεδιασμό των αναβαθμών/ οδών πρόσβασης στους υποσταθμούς του βιοαερίου όσο και των δικτύων μεταφοράς του βιοαερίου στον σταθμό ενεργειακής αξιοποίησης. Επίσης, υπάρχει εξαρχής πρόβλεψη κατασκευής των έργων σε υψόμετρα προσαρμοσμένα στην τελική και όχι στην προσωρινή κάλυψη (π.χ. υποσταθμοί). Συνεπώς, η προσφορά της εταιρίας μας όχι μόνο δεν αντίκειται στους όρους του Διαγωνισμού, αλλά προσφέρει το πλεονέκτημα στον διαχειριστή του χώρου να εκμεταλλευτεί αποδοτικότερα τον εναπομένοντα χώρο διάθεσης απορριμμάτων. Εξάλλου, οι ισχυρισμοί της προσφεύγουσας ένωσης, ως προς το χρονοδιάγραμμα εργασιών και τον χρόνο υλοποίησης των κατασκευών, δεν ευσταθούν. Οι εργασίες που περιγράφονται στο χρονοδιάγραμμα αφορούν πρωτίστως έργα διαμόρφωσης του απορριμματικού ανάγλυφου και των λοιπών εργασιών κατά προτεραιότητα στα περαιωμένα πρανή, προκειμένου να είναι εφικτή η έναρξη της ενεργειακής αξιοποίησης του βιοαερίου εντός του χρονοδιαγράμματος. Πιο συγκεκριμένα,

όπως αναφέρεται στο άρθρο 16 της Διακήρυξης «Εντός δύο (2) ετών από την υπογραφή της Σύμβασης αναμένεται να έχουν εκδοθεί όλες οι απαιτούμενες κατά τον νόμο άδειες και να έχουν κατασκευαστεί τα απαιτούμενα δίκτυα για τη συλλογή και ενεργειακή αξιοποίηση του βιοαερίου». Ενόψει αυτού, όπως προαναφέρθηκε, τα δίκτυα κατασκευάζονται σε υψόμετρα προσαρμοσμένα στην τελική και όχι στην προσωρινή κάλυψη (βλ. σελ 85 Τεχνικής Έκθεσης). Όπως έχει τονιστεί, όλες οι εργασίες διαμόρφωσης του ανάγλυφου, τοποθέτησης της εξομαλυντικής και της αργιλικής στρώσης, αλλά και η κατασκευή των δικτύων συλλογής και μεταφοράς του βιοαερίου θα πραγματοποιούνται σε συνεργασία με το λειτουργό του ΧΥΤΑ, ώστε οι εργασίες απόρριψης των απορριμμάτων εντός του ΧΥΤΑ από τα απορριμματοφόρα, αλλά και οι εργασίες υγειονομικής ταφής τους να γίνονται ανεμπόδιστα, χωρίς καμία καθυστέρηση, ζημιές του δικτύου και των φρεατίων/ υποσταθμών ή άλλη δυσκολία. Επιπλέον, η αναφορά ότι «κυρίως δεν είναι δυνατή η συνέχιση της απόθεσης της επιπλέον ποσότητας των απορριμμάτων στο κύτταρο 4...» είναι παντελώς εσφαλμένη. Τούτο διότι σε περιοχές όπου έχει υλοποιηθεί ένα φρεάτιο απαγωγής βιοαερίου και στις οποίες μετέπειτα θα προστεθούν απορρίμματα είναι πάγια τακτική να γίνεται σταδιακή ανύψωση του φρεατίου ώστε να παραμένει λειτουργικό και να μην «καταστραφεί» από τις νέες αποθέσεις. Από τα παραπάνω, εύλογα και αβίαστα μπορεί ο οποιοσδήποτε να αντιληφθεί ότι η τεχνική μας προσφορά όχι μόνο συμμορφώνεται με το κανονιστικό πλαίσιο του Διαγωνισμού αλλά δίνει λύσεις και σε πιθανά μελλοντικά προβλήματα που μπορεί να αντιμετωπίσει ο λειτουργός του ΧΥΤΑ, έχοντας λάβει όλα τα απαραίτητα μέτρα. Σε κάθε περίπτωση ο σχεδιασμός της προσφοράς μας είναι συμβατός με οποιοδήποτε μέθοδο επιλέξει ο Φορέας Λειτουργίας την επαύξηση της χωρητικότητας της κυψέλης 4. Επίσης, η αναφορά ότι «εξάλλου, η τεχνική της προσφορά είναι απορριπτέα, και επειδή στους υπολογισμούς της για την παραγωγή βιοαερίου, έχουν ληφθεί υπόψη μόνο τα απορρίμματα που θα αποτεθούν μέχρι και το 2020, και όχι η επιπλέον ποσότητα απορριμμάτων του χρονικού διαστήματος 2021-2023» είναι λανθασμένη. Η ίδια η Διακήρυξη, στο άρθρο 11.3 (σελ. 30), καλεί τους υποψηφίους να προσκομίσουν «αναλυτική περιγραφή της μεθοδολογίας

εκτίμησης των ποσοτήτων του παραγόμενου βιοαερίου». Συνεπώς είναι στην απόλυτη ευχέρεια του υποψηφίου να λάβει υπόψη τα πραγματικά δεδομένα και να κάνει την εκτίμηση του δυναμικού βιοαερίου για την υλοποίηση της επένδυσής του. Εξάλλου, η παροχή του βιοαερίου στο δίκτυο συλλογής και μεταφοράς δεν μπορεί να είναι μεγαλύτερη από την παροχή που απαιτούν οι μηχανές. Από τη στιγμή που η δυναμικότητα των μηχανών έχει μέγιστη τιμή παραγωγής 1250 kW, όπως συνομολογεί η ίδια η προσφεύγουσα ένωση, κατά τα προαναφερθέντα, αυτομάτως τίθεται και το ανώτατο όριο παροχής που απαιτείται και για το οποίο έχει γίνει ο σχεδιασμός. Τέλος, αναφορικά με τη δήθεν υποδιαστασιολόγηση των έργων διαχείρισης βιοαερίου, επισημαίνουμε ότι όπως προκύπτει και από το Παράρτημα Ι της προσφοράς μας, όπου παρατίθεται η διαστασιολόγηση τόσο των επιμέρους κλάδων όσο και του συνολικού δικτύου συλλογής μεταφοράς βιοαερίου, η διάμετρος και τα χαρακτηριστικά των αγωγών που έχουν επιλεγεί υπερκαλύπτουν τις απαιτήσεις ακόμη για αρκετά υψηλότερη παραγωγή βιοαερίου, καθότι οι μέγιστες ταχύτητες ροής είναι πολύ μικρότερες από το όριο που θέτει η ΑΕΠΟ για 10 m/s. Μάλιστα, η υιοθέτηση και εφεδρικού κύριου αγωγού μεταφοράς (βλ Σχ. 10, καθώς και Τεχνική Έκθεση, σελ. 53) διπλασιάζει την δυνατότητα παροχέτευσης βιοαερίου προς το σταθμό ενεργειακής αξιοποίησης. Συνεπώς το δίκτυο βιοαερίου όχι μόνο δεν είναι υποδιαστασιολογημένο, αλλά προσφέρει απρόσκοπτη λειτουργία άντλησης και μεταφοράς ακόμη και σε περίπτωση υπέρβασης της εκτιμηθείσας παροχής βιοαερίου. Ενόψει όλων των προαναφερθέντων, ο σχετικός ισχυρισμός της προσφεύγουσας ένωσης πρέπει να απορριφθεί ως αόριστος και, πάντως ως προδήλως αβάσιμος. Σε κάθε δε περίπτωση ο λόγος αυτός ερείδεται, τελικά, σε υποκειμενικές τεχνικές κρίσεις της προσφεύγουσας ένωσης οι οποίες ουδόλως μπορούν να αναιρέσουν τις ορθές τεχνικές κρίσεις της Αναθέτουσας Αρχής».

20. Επειδή, με το ως άνω υπόμνημα επί των απόψεων η προσφεύγουσα επισημαίνει ότι «Εν προκειμένω, με την με αρ. 144/2020 και ήδη προσβαλλόμενη απόφαση (9ο Πρακτικό της 23.04.2020 του Δ.Σ. της «...», ΑΔΑ: ΩΖΒ3ΟΡ8Δ-Ρ6Ω) η ένωση μας αποκλείστηκε από την επίμαχη διαγωνιστική

διαδικασία και παρέμειναν στον διαγωνισμό μόνο η εταιρία «...», η οποία κατατάχθηκε πρώτη στον σχετικό πίνακα με βαθμολογία 7,80, και η εταιρία «...», η οποία κατατάχθηκε δεύτερη, με βαθμολογία 7,25. Κατά της ανωτέρω απόφασης του Διοικητικού Συμβουλίου του αναθέτοντος φορέα, η οποία είναι διπλά εσφαλμένη, δεδομένου ότι έσφαλε τόσο ως προς την απόρριψη της προσφοράς μας, όσο και ως προς την αποδοχή των προσφορών των οικονομικών φορέων «...» και «...» ασκήσαμε την κρινόμενη προσφυγή. Ενόψει τούτων και σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 346 παρ. 1 και 2 και 360 παρ. 1 του ν. 4412/2016 σε συνδυασμό με την ισχύουσα νομολογία (ΑΕΠΠ 1009/2019, ad hoc ΔΕφαθ 384/19, 372/2019, 320/2019, εκδοθείσες μετά την δημοσίευση της παραπεμπτικής στο ΔΕΕ απόφασης, επίσης βλ. ΕΑ ΣΤΕ 299/2019, 235/2019, 30/2019, 22/2018, οι οποίες θα πρέπει να ληφθούν υπόψη ενόψει των διατάξεων των άρθρων 52 και 50 παρ. 4 και 5 του π.δ/τος 18/1989, 20 παρ. 1 και 95 παρ. 5 του Συντάγματος), προκύπτει ότι ως μη οριστικώς αποκλεισθέντες, με έννομο συμφέρον προσβάλλουμε την απόφαση του αναθέτοντος φορέα, τόσο κατά το μέρος που μας αποκλείει, όσο και κατά το μέρος που έκανε δεκτές τις λοιπές προσφορές. Περαιτέρω όσον αφορά στους ισχυρισμούς που προβάλλει ο αναθέτων φορέας, επικαλούμενος ότι δήθεν μη νομίμως ζητείται η υπό αίρεση ματαίωση του διαγωνισμού, επισημαίνονται τα εξής: Με την κρινόμενη προδικαστική προσφυγή αιτηθήκαμε καταρχήν «Να ακυρωθεί η προσβαλλόμενη με αρ. 144/2020 απόφαση από το 9^ο Πρακτικό της 23.04.2020 του Δ.Σ. της «...» (ΑΔΑ: ΩΖΒ3ΟΡ8Δ-Ρ6Ω), καθ' ° μέρος αφορά στον αποκλεισμό της ένωσης μας και στην αποδοχή των προσφορών των εταιριών «...» και «...». Περαιτέρω, αιτηθήκαμε «Να γίνει αποδεκτή η συμμετοχή μας στην επίμαχη διαγωνιστική διαδικασία, άλλως και μόνο σε περίπτωση που δεν ακυρωθεί ο αποκλεισμός μας, να ακυρωθεί η προσβαλλόμενη απόφαση κατά το μέρος που έγιναν δεκτές οι προσφορές των εταιριών «...» και «...», προκειμένου να ματαιωθεί η επίμαχη διαγωνιστική διαδικασία.». Το ανωτέρω αίτημά μας περί ματαίωσης της διαγωνιστικής διαδικασίας σε περίπτωση μη αποδοχής της συμμετοχής μας είναι απολύτως σύννομο, στο μέτρο που αναγνωρίζεται έννομο συμφέρον στον διαγωνιζόμενο που αποκλείστηκε και

προσέβαλε επικαίρως μεν, πλην, ανεπιτυχώς τον αποκλεισμό του, να επιδιώξει τον αποκλεισμό των ανταγωνιστών του και τη ματαίωση της ανάθεσης σε αυτούς της σύμβασης (ΣτΕ ΕΑ 299/2020). Προφανές είναι δε το γεγονός ότι σε περίπτωση που διαγωνιζόμενος που αποκλείστηκε με απόφαση αναθέτοντος φορέα και στρέφεται, ασκώντας προδικαστική προσφυγή τόσο κατά της απόφασης αποκλεισμού του όσο και κατά της αποδοχής των συνυποψηφίων του, μπορεί να υποβάλλει το αίτημα περί ματαίωσης της διαγωνιστικής διαδικασίας μόνο σε επικουρική βάση, ήτοι μόνο σε περίπτωση που δεν γίνει αποδεκτή η συμμετοχή του στον διαγωνισμό, διότι μόνο υπό αυτήν την εκδοχή υφίσταται «διαγωνιζόμενος που αποκλείστηκε και προσέβαλε επικαίρως μεν, πλην, ανεπιτυχώς τον αποκλεισμό του». Συνεπώς, όσα προβάλλει ο αναθέτων φορέας ως παράνομα στην πραγματικότητα είναι απολύτως σύνομα. Περαιτέρω, όσον αφορά στον ισχυρισμό του αναθέτοντος φορέα περί ενδεχόμενης αλλαγής του εκτιμώμενου προϋπολογισμού επισημαίνεται ότι θα πρέπει να απορριφθεί προεχόντως ως αόριστος και αναπόδεικτος, δεδομένου ότι δεν γίνεται επίκληση συγκεκριμένων και σαφών ισχυρισμών περί της δήθεν αδυναμίας επαναπροκήρυξης του επίμαχου έργου με τον αυτό προϋπολογισμό. Σημειωτέον δε ότι ακόμη και ο ίδιος ο αναθέτων φορέας ομολογεί την με βεβαιότητα επαναπροκήρυξη του ίδιου έργου, επισημαίνοντας απλώς πως ενδέχεται να μην φέρει την ίδια προϋπολογισθείσα αξία. Ο ισχυρισμός αυτός βέβαια, πέρα από τον αόριστο χαρακτήρα του, ενόψει και την αναφοράς του σε μελλοντικό και αβέβαιο υποθετικό γεγονός, προβάλλεται και αλυσιτελώς, δεδομένου ότι και αληθής υποτιθέμενος δεν δύναται να αναιρέσει το δικαίωμα του διαγωνιζόμενου να επιδιώξει την ματαίωση του διαγωνισμού. II. Επί των ισχυρισμών του αναθέτοντος φορέα σχετικά με τον ορισμό κοινώς αποδεκτών εκπροσώπων/ συντονιστών. Ο αναθέτων φορέας κατά πλήρη πλάνη περί τα πράγματα αναφέρει πως «ξεκάθαρα ο πρώτος λόγος αποκλεισμού της Ένωσης Οικονομικών Φορέων «...» Α.Ε. – «...» ΑΕ δυνάμει της προσβαλλόμενης αποφάσεως του ΔΣ της «...» είναι ο μη ορισμός ενός κοινού εκπροσώπου/συντονιστή αυτής όπως ορίζεται κατά το νόμο και την διακήρυξη ρητά.». Πλην όμως, όπως προκύπτει παραχρήμα από τα υποβληθέντα εκ

μέρους μας ΕΕΕΣ ορίσαμε ως κοινώς αποδεκτούς εκπροσώπους της ένωσης μας τους νόμιμους εκπροσώπους των μελών μας. Περαιτέρω, ο αναθέτων φορέας υποστηρίζει όλως αορίστως και αβασίμως ότι υφίσταται δήθεν στο κανονιστικό πλαίσιο του διαγωνισμού «ο όρος του ενός εκπροσώπου/διαχειριστή», ο οποίος μάλιστα «προβλέπεται σοφά από τον νομοθέτη και συμπεριλήφθηκε και στην παρούσα διακήρυξη ανεξαρτήτως νομικής μορφής των συμμετεχόντων οικονομικών φορέων, καθόσον η βούληση είναι να αποφευχθεί οποιαδήποτε παρερμηνεία σχετικά με το πρόσωπο το οποίο μπορεί να δεσμεύει την Ένωση έναντι της αναθέτουσα αρχής». Πλην όμως οι ανωτέρω ισχυρισμοί έρχονται σε ευθεία αντίθεση με το γράμμα του ισχύοντος κανονιστικού πλαισίου, από το οποίο -ακόμη και υπό το φως της τελεολογικής ερμηνείας των ρυθμίσεων- ουδεμία τέτοια υποχρέωση μπορεί να συναχθεί. Αντίθετα, από τις επίμαχες προβλέψεις προκύπτει, απλώς, ότι τα μέλη της ένωσης οφείλουν, επί ποινή απαραδέκτου της προσφοράς, να ορίσουν κοινώς αποδεκτό εκπρόσωπο/συντονιστή χωρίς να τίθενται ειδικότερα ποσοτικοί περιορισμοί, ως πεπλανημένως υποστηρίζει ο αναθέτων φορέας. Το γεγονός ότι δεν υφίστανται ποσοτικοί περιορισμοί άλλωστε, το συνομολογεί και ο ίδιος ο αναθέτων, ως προκύπτει παραχρήμα από τις σελ. 23 και 29 των απόψεων του, όπου αναφέρονται τα εξής: «Από τις επιγραμματικές και ρητές διατάξεις των άρθρων 96 παρ. 7 Ν. 4412/2016 και της Διακήρυξης προκύπτει ότι: α) Το μεν εδ. α 'ρυθμίζει τον τρόπο υποβολής της προσφοράς από τις ενώσεις οικονομικών φορέων (πρβλ. άρθρο 97 παρ. 3 Ν. 4412/2016) προβλέποντας ότι σε περίπτωση που η προσφέρουσα ένωση δεν υποβάλλει κοινή προσφορά ψηφιακά υπογεγραμμένη «από όλους τους οικονομικούς φορείς που αποτελούν την ένωση» τότε η υποβολή της γίνεται από «εκπρόσωπο που έχει νομίμως εξουσιοδοτηθεί προς τούτο από το σύνολο των συμμετεχόντων οικονομικών φορέων», β) Το δε εδ. β' καταλαμβάνει το περιεχόμενο της κοινής προσφοράς της ένωσης οικονομικών φορέων ορίζοντας ότι σε αυτή πρέπει υποχρεωτικά να προσδιορίζεται αφενός «η έκταση και το είδος της συμμετοχής εκάστου μέλους αυτής, συμπεριλαμβανομένης της κατανομής αμοιβής μεταξύ τους» αφετέρου ο, κατά τα ανωτέρω, «εκπρόσωπος/συντονιστής» της προσφέρουσας ένωσης.».

Την υποχρέωση αυτή άλλωστε, ήτοι να ορίσουμε εκπρόσωπο/συντονιστή της προσφέρουσας ένωσης εκπληρώσαμε προσηκόντως. Πράγματι, αμφότερες οι εταιρείες που συμμετέχουμε στην Ένωση, συμπληρώσαμε το σχετικό πεδίο του ΕΕΕΣ προσηκόντως, ορίζοντας, περαιτέρω, δύο κοινώς αποδεκτούς εκπρόσωπους/ συντονιστές. Συνεπώς, όλως πεπλανημένως και αβασίμως ο αναθέτων φορέας υποστηρίζει πως δήθεν απορρέει από το κανονιστικό πλαίσιο του διαγωνισμού η υποχρέωση ορισμού ενός και μόνο κοινού εκπροσώπου-συντονιστή της ένωσης. Περαιτέρω, ο αναθέτων φορέας αναφέρει πως «Και όσον αφορά φυσικά την αρχή της ίσης μεταχείρισης των συμμετεχόντων τίθεται και το ερώτημα, για ποιο λόγο να επιτρέπεται η εκπροσώπηση κάποιων διαφορετικά από τους υπολοίπους; Και φυσικά θα μπορεί η Ένωση να διοικείται από περισσότερα του ενός πρόσωπα, όμως η κοινή διοίκηση μπορεί να ορίσει έναν εκπρόσωπό της έναντι της αναθέτουσας αρχής!». Ο ισχυρισμός αυτός είναι όλως αντιφατικός δεδομένου ότι παρότι ο αναθέτων φορέας συνομολογεί πως το σύνολο των οικονομικών φορέων θα πρέπει να απολαμβάνει τις ίδιες ευκαιρίες όσον αφορά στο δικαίωμα εκπροσώπησης, στην συνέχεια αυτοαναιρείται, εμμένοντας στην εσφαλμένη πεποίθηση πως οι Ενώσεις Οικονομικών φορέων μπορούν να ορίζουν δήθεν μόνο έναν εκπρόσωπο, εν αντιθέσει με τις λοιπές εταιρίες οι οποίες νομίμως μπορούν να διορίσουν περισσότερους του ενός εκπροσώπους σύμφωνα με το καταστατικό τους. Είναι εμφανές εν προκειμένω ότι ο ισχυρισμός του αναθέτοντος φορέα περί δήθεν μη παράβαση της αρχής της ίσης μεταχείρισης, όχι απλώς δεν αντικρούει τους ισχυρισμούς μας αλλά τους ενισχύει έτι περισσότερο. Εν συνεχεία, ο αναθέτων φορέας προβαίνει σε μια παντελώς εσφαλμένη ερμηνεία των εφαρμοστέων εν προκειμένω διατάξεων του αστικού κώδικα, οι οποίες εφαρμόζονται επί ενώσεων οικονομικών φορέων. Συγκεκριμένα, με μια εκτενή αναφορά στο δικαίωμα εναντίωσης των εταίρων, η οποία ουδέν εισφέρει επί του επίμαχου νομικού ζητήματος, υποστηρίζει πως οι διατάξεις του άρθρου 754 ΑΚ αφορούν δήθεν αποκλειστικά στις εσωτερικές σχέσεις της ένωσης. Πλην όμως, λαμβάνοντας υπόψη την ευρεία διατύπωση του νόμου αλλά και το γεγονός ότι ουδεμία ειδικότερη διάταξη υφίσταται στα άρθρα 741 ΑΚ επ., η οποία να

ρυθμίζει ειδικώς τα περί εκπροσώπησης, συνάγεται ότι το άρθρο 748 του ΑΚ αφορά στην έννοια της διαχείρισης εν γένει, ήτοι τόσο στις εσωτερικές σχέσεις των εταίρων, όσο και στην εξωτερική διαχείριση, ήτοι την εκπροσώπηση. Από τη συνδυαστική ερμηνεία των ανωτέρω, αλλά και των όσων αναφέρονται εκτενώς στην κρινόμενη προσφυγή μας, συνάγεται ότι η ένωση μας »η νομίμως αποκλείστηκε από τον επίμαχο διαγωνισμό, απορριπτόμενων ως αβάσιμων των περί του αντιθέτου ισχυρισμών του αναθέτοντος φορέα. III. Επί των ισχυρισμών του αναθέτοντος φορέα σχετικά με την εκ μέρους μας υποβολή κοινού προγράμματος εκπαίδευσης των στελεχών του. Επί του δεύτερου λόγου αποκλεισμού μας, ο αναθέτων φορέας υποστηρίζει καταρχήν ότι «το αντικείμενο εκπαίδευσης γύρω από ζητήματα παραγωγής ενέργειας από βιοαέριο στο ΧΥΤΑ Λάρισας είναι ευρύτερο και διαφοροποιημένο από το αντικείμενο εκπαίδευσης για ζητήματα λειτουργίας και συντήρησης των 2 μηχανών παραγωγής ενέργειας από βιοαέριο στην Ε.Ε.Λ. «...», και πως δήθεν «σε κανένα σημείο δεν ζητείται κοινό πρόγραμμα εκπαίδευσης». Περαιτέρω, υποστηρίζεται όλως αυθαιρέτως ότι η ένωση μας δήθεν «...πιθανόν να μην κατανόησε όχι μόνο την διαφορά που υπάρχει, αλλά να μην ήταν και σε θέση να εκπονήσει ένα αντίστοιχο πρόγραμμα εκπαίδευσης, αλλά και σε μια ποιο ευνοϊκή ερμηνεία της αστοχίας της κατά την κατάθεση της τεχνικής προσφοράς, να ήταν η υποβάθμιση ενός τόσο σημαντικού όρου για την «...», όπως τέθηκε στη διακήρυξη». Πλην όμως η Ένωση μας, ουδέποτε ισχυρίστηκε ότι το αντικείμενο εκπαίδευσης για τα ζητήματα παραγωγής ενέργειας από βιοαέριο στο ΧΥΤΑ «...» είναι ταυτόσημο με το αντικείμενο εκπαίδευσης για ζητήματα λειτουργίας και συντήρησης των 2 μηχανών παραγωγής ενέργειας από βιοαέριο στην Ε.Ε.Λ. «...». Αντιθέτως, αυτό που υποστηρίξαμε και αυτό που πράγματι ισχύει είναι ότι από κανένα σημείο της επίμαχης διακήρυξης δεν συνάγεται όρος που να θέτει ως υποχρέωση των συμμετεχόντων οικονομικών φορέων, και μάλιστα επί ποινή αποκλεισμού, την υποβολή δύο διακριτών προγραμμάτων εκπαίδευσης. Συγκεκριμένα, η μόνη υποχρέωση που συνάγεται είναι η -μη αμφισβητούμενη εκ μέρους μας- «... εκπαίδευση και μεταφορά τεχνογνωσίας σε τρεις (3) τεχνικούς υπαλλήλους της «...» στη λειτουργία και συντήρηση των μηχανών παραγωγής ενέργειας και στη

διαδικασία αξιοποίησης βιοαερίου για παραγωγή ενέργειας του ΧΥΤΑ και της Ε.Ε.Λ.” με την οποία συμμορφωθήκαμε πλήρως, ως περιγράφεται σαφώς στο κοινό- ενιαίο πρόγραμμα εκπαίδευσης που υποβάλλαμε με την προσφορά μας (βλ. κεφ, 1 της τεχνικής έκθεσης της προσφοράς μας, όπου με σαφήνεια ορίζεται ότι στο αντικείμενο της σύμβασης περιλαμβάνεται «Η εκπαίδευση και μεταφορά τεχνογνωσίας σε τρείς (3) τεχνικούς υπαλλήλους της «...» στη λειτουργία και συντήρηση των μηχανών παραγωγής ενέργειας και στη διαδικασία αξιοποίησης βιοαερίου για παραγωγή ενέργειας του ΧΥΤΑ και της ΕΕΛ» και το από 21.02.2020 έγγραφο διευκρινίσεων, όπου αναφέρεται ότι «η βασική εκπαίδευση θα περιλαμβάνει τη λειτουργία και συντήρηση του συστήματος ενεργειακής διαχείρισης ...» και ότι «στην εκπαίδευση θα εμπλακούν και στελέχη των βασικών κατασκευαστών εξοπλισμού, που έχει εγκατασταθεί και λειτουργεί στο έργο...»). Ο αναθέτων φορέας ωστόσο, παρότι αναγνωρίζει ότι στην προσφορά μας ρητώς ορίσαμε ότι «Η εκπαίδευση και μεταφορά τεχνογνωσίας σε τρείς (3) τεχνικούς υπαλλήλους της «...» στη λειτουργία και συντήρηση των μηχανών παραγωγής ενέργειας και στη διαδικασία αξιοποίησης βιοαερίου για παραγωγή ενέργειας του ΧΥΤΑ και της ΕΕΛ.», απομονώνει επιλεκτικά μεμονωμένες φράσεις που αφορούν στην ΕΕΛ «...», προκειμένου να υποστηρίξει ότι δήθεν στο πρόγραμμα μας αφορά δήθεν μόνο στην ΕΕΛ. Στην πραγματικότητα όμως, όπως προκύπτει παραχρήμα από την προσφορά μας, η Ένωση μας δεσμεύτηκε να προσφέρει εκπαίδευση τόσο στον ΧΥΤΑ όσο και στην ΕΕΛ για τη λειτουργία και συντήρηση του εξοπλισμού παραγωγής ενέργειας (που τυχαίνει να είναι του ιδίου τύπου και κατασκευαστή στον ΧΥΤΑ και στην ΕΕΛ), καθώς και για τον τρόπο αξιοποίησης του βιοαερίου, που σχετίζεται αφενός με το θεωρητικό υπόβαθρο των βιολογικών διεργασιών (για την μεγιστοποίηση της ποιότητας και ποσότητας του βιοαερίου), αφ’ ετέρου με τις πρακτικές που πρέπει να εφαρμόζονται για την επίτευξη των θεωρητικά ζητούμενων. Σημειωτέον δε ότι τα θέματα εκπαίδευσης που σχετίζονται με το θεωρητικό υπόβαθρο (κατάρτιση) για την αξιοποίηση του βιοαερίου στον ΧΥΤΑ παρουσιάζονται λεπτομερώς και στα κεφάλαια 1-11 της προσφοράς μας, ως προκύπτει από τους εξής -όλως ενδεικτικούς- τίτλους των κεφαλαίων/υποκεφαλαίων της προσφοράς μας -οι

οποίοι μάλιστα περιλαμβάνονται αυτούσιοι στο υποβληθέν πρόγραμμα θεωρητικής εκπαίδευσης (κατάρτισης) της εταιρείας «...», σύμφωνα με όσα αναφέρει ο αναθέτων φορέας στην σελ. 34 των απόψεων του-: «Κεφ. 2.1 Μοντέλο Υπολογισμού Παραγωγής Βιοαερίου (θεωρητικό υπόβαθρο, παράμετροι μοντέλου, περιγραφή λειτουργίας, πλεονεκτήματα χρησιμοποιούμενου μοντέλου. Κεφ. 2.2 Υπολογισμός Παραγωγής Βιοαερίου (Δεδομένα, παράμετροι, αποτελέσματα) Κεφ. 3 Υφιστάμενη κατάσταση ΧΥΤΑ - Προβλήματα προς αντιμετώπιση (κυψέλες, ανάγλυφο, δίκτυα βιοαερίου). Κεφ. 4.1 Αιτίες δημιουργίας Συσσωρευμένων στραγγισμάτων και Κεφ. 4.3 Σχέδιο Διαχείρισης Συσσωρευμένων στραγγισμάτων Κεφ. 5.4 Παραγωγή βιοαερίου - Δίκτυο Συλλογής - Μεταφοράς Βιοαερίου (Παράγοντες που επηρεάζουν την παραγωγή Βιοαερίου, Δίκτυο). Κεφ. 5.5 Ενεργειακή Αξιοποίηση (Επεξεργασία βιοαερίου, ηλεκτρική διασύνδεση κλπ) Κεφ. 7. Τεχνική περιγραφή - προδιαγραφές στρώσεων κάλυψης του ΧΥΤΑ Κεφ. 11.1 Εκτίμηση Ενεργειακού Δυναμικού Βιοαερίου- Παραγόμενη Ενέργεια Κεφ. 13. Παράμετροι Ελέγχου και συντήρησης σταθμού και δικτύου Συλλογής Βιοαερίου». Από τη συνολική επισκόπηση της προσφοράς μας καθίσταται σαφές ότι προβλέψαμε την βασική εκπαίδευση σχετικά με τον Χ.Υ.Τ.Α., το πρόγραμμα της οποίας (εκπαίδευσης) παρατίθεται στο κεφάλαιο 15 της προσφοράς μας, και στην οποία περιλαμβάνονται - με την εμπλοκή στελεχών των βασικών κατασκευαστών εξοπλισμού - ενδεικτικά τα ακόλουθα που περιλαμβάνονται αναλυτικά στην προσφορά της Ένωσης μας (Κεφ. 9 & 11):

- αγωγοί και Δικλείδες δικτύου βιοαερίου
- όργανα μέτρησης του δικτύου βιοαερίου (αναλυτές σύνθεσης βιοαερίου, μανόμετρα κλπ.)
- αντλίες στραγγισμάτων (στα φρεάτια βιοαερίου)
- διάταξη αφύγρανσης του βιοαερίου
- σύστημα αποθείωσης του βιοαερίου
- Μηχανές ενεργειακής αξιοποίησης βιοαερίου
- διάταξη καταλυτικού μετατροπέα (παραγωγή)
- φυσητήρας βιοαερίου

Αριθμός Απόφασης: 783/2020

- Γεννήτρια έκτακτης ανάγκης
- κεντρικό σύστημα αυτοματισμού και ελέγχου
- Πυρσός Καύσης βιοαερίου.

Περαιτέρω, στοιχεία σχετικά με την εκπαίδευση για τον Χ.Υ.Τ.Α. περιλαμβάνονται και στα εξής σημεία της προσφοράς μας:

«Κεφάλαιο 13.2 “Πρόγραμμα ελέγχου”

α) δίκτυο συλλογείς - μεταφοράς βιοαερίου

- Ανάλυση και ρύθμιση του αντλούμενου βιοαερίου από τα φρεάτια συλλογής βιοαερίου.
- Καθορισμός και καταγραφή της “πραγματικής” περιεκτικότητας σε μεθάνιο και οξυγόνου του βιοαερίου στους κλάδους του δικτύου.
- Έλεγχος της περιεκτικότητας μεθανίου, διοξειδίου του άνθρακα και οξυγόνου στους υποσταθμούς.
- Παρατήρηση της υποπίεσης που ασκείται στους αγωγούς άντλησης και ρύθμισή τους σε περίπτωση που απέχουν από τις θεωρητικές τιμές.
- Έλεγχος της στιγμιαίας αλλά και της αθροιστικής παροχής του βιοαερίου πριν την είσοδο στον Σταθμό παραγωγής ενέργειας.
- Έλεγχος και επαλήθευση με σταθμήμετρο, της στάθμης των συμπυκνωμάτων στο εσωτερικό των φρεατίων συλλογής και των διατάξεων συλλογής συμπυκνωμάτων.
- Κύριες εργασίες ελέγχου και συντήρησης εξοπλισμού

Αντοχή και αντίσταση σε διάβρωση Αντοχή σε διάρκεια και λειτουργικότητα Αντοχή σε διάρκεια και λειτουργικότητα Έλεγχος του σφιξίματος των βιδών και μπουλονιών

Αντίσταση σε διάβρωση και λειτουργικότητα

Ρύθμιση και μακροχρόνια αντοχή Λίπανση, έλεγχος στυπιοθλίπτη β) Μονάδα ενεργειακής αξιοποίησης βιοαερίου Σε καθημερινή βάση ελέγχονται τα εξής:

- Μετρήσεις αερίων (ροή, υποπίεση, CH₄, O₂, CO₂, H₂S)
- Συγκρίνονται οι μετρήσεις στον αναλυτή αερίων με τις μετρήσεις από τον φορητό αναλυτή αερίου. Εάν υπάρχει κάποια διαφορά μεταξύ αυτών των μετρήσεων, ίσως χρειάζεται να βαθμονομηθεί ο αναλυτής

Αριθμός Απόφασης: 783/2020

- Η θερμοκρασία του αερίου μετά το ψυκτικό συγκρότημα, για να ελεγχθεί εάν λειτουργεί σωστά το ψυκτικό συγκρότημα
- Η πίεση πριν και μετά τα φίλτρα, προκειμένου να ελεγχθεί αν τα φίλτρα έχουν μπλοκαριστεί και πρέπει να καθαριστούν.
- Συντήρηση των μηχανών παραγωγής ενέργειας, σύμφωνα με το πρόγραμμα συντήρησης τους.
- Συντήρηση των ηλεκτρολογικών εγκαταστάσεων
- Συντήρηση των συστημάτων και οργάνων παρακολούθησης και ελέγχου της λειτουργίας των εγκαταστάσεων
- Συντήρηση του Πυρσού Καύσης Κεφάλαιο 13.3 “Πιθανές βλάβες και αντιμετώπιση τους” α) δίκτυο συλλογής - μεταφοράς βιοαερίου. Υπάρχουν τέσσερις κύριες αιτίες για βλάβες του δικτύου συλλογής - μεταφοράς του βιοαερίου: • Η καθίζηση των απορριμμάτων μπορεί να πλήξει τους αγωγούς πέρα από τα όριά τους και ως εκ τούτου να τους σπάσει. Συνήθως, οι σπασμένες σωληνώσεις αναγνωρίζονται από την εισροή οξυγόνου. Εάν ο σπασμένος σωλήνας είναι μια κύρια κεφαλή, η εισροή αέρα θα ανιχνευθεί αμέσως από τον αναλυτή αερίων της Μονάδας παραγωγής ενέργειας, προκαλώντας απότομη διακοπή των κινητήρων αερίου και συνεπώς της παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας. Εάν το σπάσιμο έχει συμβεί σε μία από τις δευτερεύουσες γραμμές ροής, συνδέοντας ένα φρεάτιο με το ΦΣΕΒ, τότε μια ελαφρά αύξηση του περιεχομένου οξυγόνου θα ανιχνευθεί στο σταθμό ενέργειας, αλλά τίποτα σημαντικό δεν θα προκαλέσει διαταραχή στη λειτουργία του εξοπλισμού. Η πληγείσα γραμμή ροής θα προσδιοριστεί κατά τη διάρκεια της εβδομαδιαίας ρύθμισης του δικτύου. Στην πρώτη περίπτωση, το σπασμένο τμήμα απομονώνεται έτσι ώστε τα έργα επισκευής να μπορούν να ξεκινήσουν αμέσως. Στη δεύτερη περίπτωση, εάν η εισροή αέρα δεν είναι μεγάλη, τότε πολλές παρόμοιες αποτυχίες που έχουν συμβεί κατά τη διάρκεια μιας περιόδου μπορούν να επισκευαστούν ταυτόχρονα.
- Απόφραξη των οριζόντιων σωλήνων από συμπυκνώματα. Συνήθως η μερική απόφραξη του σωλήνα προσδιορίζεται από διακυμάνσεις στην υποπίεση του προσβεβλημένου φρεάτος. Για την αντιμετώπιση του προβλήματος,

χρησιμοποιείται η τεχνική *reverse blowing* όπου ο αέριο οδηγείται προς την αντίθετη κατεύθυνση του δικτύου. Λόγω της υψηλής πίεσης και της μεγάλης διαθέσιμης ποσότητας βιοαερίου, το αέριο κινείται τόσο γρήγορα ώστε συμπαρασύρει τα συμπυκνώματα προς τα σημεία απομάκρυνσης συμπυκνωμάτων ή το φρεάτιο. Αυτό θα πραγματοποιηθεί μετά την απομόνωση της γραμμής αερίου από το ΦΣΑΕΒ με την υπάρχουσα δικλείδα.

- Παρουσία υψηλής στάθμης στραγγισμάτων σε φρεάτιο. Το φρεάτιο θα αδειάσει με φορητή αντλία και το εξαγόμενο συμπύκνωμα θα οδηγηθεί στην ΕΕΣ του ΧΥΤΑ.
- Σπασμένο κατακόρυφο τμήμα ενός φρέατος. Σε μια τέτοια περίπτωση, η επισκευή του φρέατος είναι μία επιλογή ή αν δεν είναι δυνατή, η επαναδιάτρηση του φρέατος για να επανέλθει σε επιχειρησιακή κατάσταση.

β) Μονάδα ενεργειακής αξιοποίησης βιοαερίου

Η οποιαδήποτε ενδεχόμενη βλάβη στην Μονάδα ενεργειακής αξιοποίησης του βιοαερίου ομοίως δύναται να αντιμετωπιστεί (σύμφωνα με το ανωτέρω πρόγραμμα έκτακτης συντήρησης) χωρίς να επηρεάζεται η λειτουργία του Σταθμού. Για τον σκοπό αυτό προβλέπονται οι ακόλουθες διατάξεις:

- Σε ενδεχόμενη βλάβη του αφυγραντήρα, σταματά η άντληση του βιοαερίου ή κατά περίπτωση το βιοαέριο εκτρέπεται στους Πυρσούς Καύσης.
  - Ομοίως ως ανωτέρω, προβλέπεται παράκαμψη του φίλτρου ενεργού άνθρακα.
  - Σε ενδεχόμενη βλάβη ενός *Genset* σταματά η άντληση του βιοαερίου ή κατά περίπτωση το βιοαέριο εκτρέπεται στους Πυρσούς Καύσης.».
- Ενόψει των ανωτέρω προκύπτει ότι η προσφορά μας ικανοποιεί το σύνολο των απαιτήσεων της διακήρυξης σχετικά με την εκπαίδευση των στελεχών της «...», για την οποία έχει υποβληθεί το «Πρόγραμμα Εκπαίδευσης Στελεχών της «...», το οποίο είναι κοινό και ισχύει τόσο για την ΕΕΛ όσο και για τον ΧΥΤΑ. Και ναι μεν συστημικά επιλέξαμε να εντάξουμε το αναλυτικώς περιγραφόμενο στην προσφυγή μας κοινό πρόγραμμα εκπαίδευσης για ΧΥΤΑ και ΕΕΕΛ στο κεφάλαιο 15 τούτο ωστόσο, προφανώς και δεν αποτελεί λόγο αποκλεισμού. Άλλωστε, το ζήτημα της κοινής εκπαίδευσης για τον ΧΥΤΑ και ΕΕΛ, το

καταστήσαμε απολύτως σαφές στην Επιτροπή του Διαγωνισμού, μετά από έγγραφο αίτημα παροχής διευκρινίσεων που μας έθεσε, παραθέτοντας συγκεκριμένα σημεία από τα οποία ρητώς προκύπτει η ικανοποίηση της σχετικής απαίτησης της διακήρυξης και αναφέροντας ρητά και καθαρά αυτό που προκύπτει από την προσφορά μας, ότι δηλαδή το «Πρόγραμμα Εκπαίδευσης Στελεχών της «...» είναι κοινό και ισχύει τόσο για την ΕΕΛ όσο και για τον ΧΥΤΑ. Συγκεκριμένα με την Τεχνική προσφορά μας και τις έγγραφες διευκρινίσεις μας που παρείχαμε στον αναθέτοντα φορέα, καταστήσαμε σαφές ότι σε συνέχεια της βασικής εκπαίδευσης θα γίνεται συνεχής εκπαίδευση του προσωπικού της ΔΕΥΑΛ με κυκλική ενασχόληση σε διάφορες θέσεις του οργανογράμματος (ήτοι υπευθύνου λειτουργίας, υπευθύνου συντήρησης, υπευθύνου παρακολούθησης του σταθμού παραγωγής και λοιπού τεχνικού προσωπικού σε αντιστοιχία με τα αναφερόμενα στο κεφάλαιο 14.2: ΚΑΘΗΚΟΝΤΟΛΟΓΙΟ ΟΜΑΔΑΣ ΣΥΜΒΑΣΗΣ της προσφοράς μας), καλύπτοντας το σύνολο των δραστηριοτήτων του Αναδόχου στο ΧΥΤΑ «...» όπως περιγράφεται το κεφάλαιο 13: «ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΕΛΕΓΧΟΥ ΚΑΙ ΣΥΝΤΗΡΗΣΗΣ ΣΤΑΘΜΟΥ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ ΚΑΙ ΔΙΚΤΥΟ Υ ΣΥΛΛΟΓΗΣ ΒΙΟΑΕΡΙΟΥ» της Τεχνικής Έκθεσης της προσφοράς μας. Αποσαφηνίσαμε δηλαδή, ότι στο αντικείμενο της εκπαίδευσης των τεχνικών της «...», περιλαμβάνεται το σύνολο των καθημερινών και περιοδικών εργασιών που περιγράφονται στο κεφάλαιο 13.2 “Πρόγραμμα ελέγχου” και στο κεφάλαιο 13.3 “Πιθανές βλάβες και αντιμετώπιση τους” της Τεχνικής έκθεσης, και αφορούν στις ενέργειες παρακολούθησης και ελέγχου και αντιμετώπισης ζητημάτων τόσο του δικτύου συλλογής - μεταφοράς βιοαερίου, όσο και της Μονάδας ενεργειακής αξιοποίησης βιοαερίου στο ΧΥΤΑ «...». Επομένως, το υποβληθέν πρόγραμμα εκπαίδευσης των στελεχών της «...» σε συνδυασμό με τις νόμιμες διευκρινίσεις που δόθηκαν εκ μέρους μας προς την Επιτροπή Διαγωνισμού και οι οποίες απολύτως ορθώς κρίθηκαν καταρχήν αποδεκτές, σαφέστατα καλύπτει το σύνολο της απαιτούμενης εκπαίδευσης του προσωπικού της «...» τόσο στο ΧΥΤΑ όσο και στην ΕΕΛ. Στους ανωτέρω ουσιώδεις ισχυρισμούς ωστόσο, ο αναθέτων φορέας δεν απαντά με ειδικούς ισχυρισμούς, παρά μόνο εμμένει απλώς στην

κρίση ότι: «Η τελική κρίση για τον εάν ένας συμμετέχων φορέας πρέπει να αποκλεισθεί βάσει δεδομένων, που νομίμως αναλύθηκαν ανωτέρω και αιτιολογήθηκαν, είναι αποκλειστικά και μόνο ευθύνη και αρμοδιότητα του ΔΣ της «...» και κανενός άλλου γνωμοδοτικού οργάνου, είναι δηλαδή αρμοδιότητα της Προϊσταμένης Αρχής του Αναθέτοντα Φορέα, δηλ. του Διοικητικού Συμβουλίου της ΔΕΥΑ «...». Πλην όμως, η ένωση μας ουδέποτε αμφισβήτησε την αποφασιστική αρμοδιότητα του αναθέτοντος φορέα. Αντιθέτως, με την προδικαστική προσφυγή μας επισημάναμε ότι πράγματι, η τελική αποφασιστική αρμοδιότητα ανήκει στον αναθέτοντα φορέα, ο οποίος ωστόσο, όταν αποκλίνει από την γνώμη της Επιτροπής υποχρεούται να αιτιολογεί ειδικά την διαφορετική κρίση του (ΣτΕ ΕΑ 726/2005, 611/2005, ΣτΕ 2450, 1303/2012, 3975, 625/2011, 2397, 1422/2010, 4154, 2792, 817/2009, 3897/2004). Εν προκειμένω ωστόσο, η προσβαλλόμενη απόφαση παρότι συνιστά ταυτόχρονα απόφαση αποκλεισμού και απόφαση απόρριψης- μη αποδοχής των έγγραφων διευκρινίσεων μας, δεν εμπεριέχει ειδική κρίση προς αντιμετώπιση των αιτιάσεων μας. Την κατά τα ανωτέρω αδιαμφισβήτητη έλλειψη αιτιολογίας επιχειρεί να καλύψει ο αναθέτων φορέας με το έγγραφο απόψεων του, παραθέτοντας τα προγράμματα εκπαίδευσης των λοιπών διαγωνιζομένων. Και ναι μεν η ανωτέρω σύγκριση θα μπορούσε να οδηγήσει ενδεχομένως στην απόδοση υψηλότερης βαθμολογίας για το εν λόγω κριτήριο στις λοιπές συμμετέχουσες, όχι όμως στην κατ' αποτέλεσμα της σύγκρισης αυτής απόρριψη της προσφοράς μας. Τούτο δε διότι η συμμόρφωση με τους όρους της διακήρυξης αξιολογείται αυτοτελώς για κάθε οικονομικό φορέα και όχι συγκριτικά. Συνεπώς, με μη νόμιμη αιτιολογία απέρριψε ο αναθέτων φορέας την προσφορά μας, ως αποτέλεσμα της σύγκρισης της με τις προσφορές των λοιπών διαγωνιζομένων, κρίνοντας ότι οι λοιποί συμμετέχοντες υπέβαλαν «αναλυτικότερο» πρόγραμμα εκπαίδευσης. IV. Επί των ισχυρισμών του αναθέτοντος φορέα σχετικά με την προσφορά της εταιρίας «...» και επί της απόρριψης των ισχυρισμών της παρεμβαίνουσας (...). Επί των ισχυρισμών του αναθέτοντος φορέα σχετικά με την προσφορά της εταιρίας «...».(.....)».

21. Επειδή, από την επισκόπηση του φακέλου ως προς τον πρώτο λόγο προσφυγής κρίνονται τα κάτωθι. Από τις ανωτέρω διατάξεις του άρθρου 96 παρ. 7 του Ν. 4412/2016 και του οικείου άρθρου της Διακήρυξης συνάγεται ότι το εδάφιο α΄ της επίμαχης παραγράφου ρυθμίζει τον τρόπο υποβολής της προσφοράς από τις ενώσεις οικονομικών φορέων και διαλαμβάνει ότι η προσφορά είτε υπογράφεται από όλους τους συμμετέχοντες φορείς είτε από εκπρόσωπο που έχει νομίμως εξουσιοδοτηθεί προς τούτο από το σύνολο των συμμετεχόντων οικονομικών φορέων. Αντιθέτως, το εδάφιο β΄ της επίμαχης παραγράφου έχει όλως διακριτό ρυθμιστικό πεδίο από αυτό του εδαφίου α΄ και ρυθμίζει τα του περιεχομένου της προσφοράς από τις ενώσεις οικονομικών φορέων και ουδόλως συσχετίζεται με τον τρόπο και χρόνο υποβολής αυτής (προσφοράς). Ειδικότερα, στο εδάφιο β΄ διαλαμβάνεται ότι στην προσφορά της ένωσης οικονομικών φορέων πρέπει «απαραιτήτως» (κατά την οικεία Διακήρυξη «επί ποινή αποκλεισμού») να προσδιορίζεται η έκταση και το είδος συμμετοχής κάθε μέλους της ένωσης, η κατανομή της αμοιβής μεταξύ τους «καθώς και ο εκπρόσωπος/συντονιστής αυτής». Συνεπώς, ούτε η σχετική νομοθετική διάταξη (άρθ. 96 παρ. 7) ούτε η οικεία Διακήρυξη πάσχουν ασάφειας, αφού στο εδάφιο α΄ καθορίζεται - σε περίπτωση που η προσφορά δεν υπογράφεται από το σύνολο των οικονομικών φορέων της ένωσης - το νομίμως εξουσιοδοτημένο πρόσωπο που καταθέτει, εκπροσωπώντας του φορείς της κοινοπραξίας, την προσφορά, δηλαδή αποδέχεται την κατά τα άρθρα 185 και 189 ΑΚ δημόσια πρόταση, που έγινε από την αναθέτουσα αρχή με τη Διακήρυξη, και δεσμεύει με την αποδοχή της για τους επόμενους, τουλάχιστον έξι μήνες (άρθ. 97 παρ. 3 του ν. 4412/2016), τα μέλη της κοινοπραξίας. Αντιθέτως, στο εδάφιο β΄, ενόψει του γεγονότος ότι μια κοινοπραξία ενδέχεται να αποτελείται από ικανό αριθμό οικονομικών φορέων και προκειμένου ο κύριος του έργου (Διευθύνουσα Υπηρεσία) να μην είναι υποχρεωμένος, επί ζημιά της ομαλής εκτέλεσης της σύμβασης, να έρχεται σε συνεννόηση με τον καθένα χωριστά από τους κοινοπρακτούντες εταίρους, διαλαμβάνεται ότι η συμμετέχουσα κοινοπραξία οφείλει να υποδείξει έναν εκ των μελών της ένωσης, το οποίο αναλαμβάνει την ευθύνη της εκπροσώπησης

και του διοικητικού και τεχνικού συντονισμού των μελών για την παραγωγή του σύνθετου αντικειμένου της εργολαβίας. Πρόκειται, δηλαδή, για επέκταση, με το νέο νομοθετικό πλαίσιο, και στις συμβάσεις δημοσίων έργων του θεσμού του «εκπροσώπου της σύμπραξης» που, κατά το προϊσχύσαν δίκαιο, προβλεπόταν αποκλειστικά κατά τις διαδικασίες ανάθεσης συμβάσεων μελετών (βλ. άρθρο 1 περ. 21 του ν. 3316/2005, με το οποίο οριζόταν ότι: «“Εκπρόσωπος της σύμπραξης” είναι το φυσικό πρόσωπο που ορίζεται με κοινή δήλωση των μελών της και έχει την ευθύνη της εκπροσώπησης και του διοικητικού και τεχνικού συντονισμού των μελών για την παραγωγή σύνθετης μελέτης ή υπηρεσίας»). Κατά τούτο, ο εκπρόσωπος/συντονιστής της ένωσης έχει την έννοια του «επικεφαλής εταίρου» (lead partner) και ταυτίζεται εννοιολογικά με τον όρο «επικεφαλής» (leader) που αναφέρεται στο ΕΕΕΣ, όρος που στον Εκτελεστικό Κανονισμό 2016/7 (ΕΕ) της Επιτροπής (ΕΕ L 3/6.1.2016), όπως διορθώθηκε για την ελληνική έκδοση με το C/2018/0225 «Διορθωτικό» (ΕΕ L 17/65/23.1.2018), αναφέρεται πλέον ως «συντονιστής», διασφαλίζοντας έτσι την ενότητα της ορολογίας. Κατ’ ακολουθίαν των ανωτέρω, η έννοια του εκπροσώπου της ένωσης οικονομικών φορέων που υποβάλλει την προσφορά, - ο οποίος δύναται να είναι οποιοδήποτε φυσικό πρόσωπο που έχει νομίμως εξουσιοδοτηθεί προς τούτο από τα μέλη της ένωσης -, είναι όλως διάφορη και διακριτή από την έννοια του εκπροσώπου/συντονιστή της ένωσης, ο οποίος είναι μέλος της ένωσης και, επομένως, δεν επιτρέπεται ούτε η δήλωση περισσότερων φορέων ως επικεφαλής, ούτε η απόδοση της ιδιότητας αυτής σε φυσικό πρόσωπο που δεν συμμετέχει αυτοτελώς στην ένωση, όπως οι εκπρόσωποι των συμμετεχουσών επιχειρήσεων (βλ. Ε.Σ. Τμήμα Μείζονος – Επταμελούς Σύμβασης 590/2019, Α.Ε.Π.Π. 279/2020, 29/2020). Εν προκειμένω, όπως προκύπτει από τα υποβληθέντα ΕΕΕΣ των μελών της προσφεύγουσας ένωσης και γίνεται δεκτό και με την προσβαλλόμενη πράξη, η εν λόγω ένωση, κατά παράβαση των προαναφερθέντων, ούτε δήλωσε κάποιο από τα μέλη της, ως «εκπρόσωπο/ συντονιστή» αυτής, ούτε δήλωσε έναν κοινό εκπρόσωπο αυτής. Αντιθέτως, αφενός, ως προς το πρώτο ζήτημα, και τα δύο μέλη της προσφεύγουσας δηλώθηκαν ως απλά μέλη («GM») και, αφετέρου, ως

προς το δεύτερο ζήτημα, και τα δύο μέλη της προσφεύγουσας δεν δήλωσαν έναν κοινό εκπρόσωπο, αλλά δύο φυσικά πρόσωπα (την κ. «...» και την κ. «...»), με τους αντίστοιχους αναπληρωτές τους, τα οποία θα ενεργούν, όμως, από κοινού. Ενόψει, λοιπόν, όσων έγιναν δεκτά παραπάνω στη μείζονα σκέψη και ενόψει του προαναφερθέντος περιεχομένου της προσφοράς της προσφεύγουσας ένωσης, η προσβαλλόμενη πράξη είναι ορθή και νομίμως απορρίφθηκε η προσφορά της προσφεύγουσας ένωσης. Στο σημείο δε αυτό αξίζει να τονιστεί ότι το γεγονός πως στα υποβληθέντα ΕΕΕΣ των μελών της προσφεύγουσας ένωσης αναφέρεται ότι τα παραπάνω φυσικά πρόσωπα αποτελούν και «εκπροσώπους/ συντονιστές» της προσφεύγουσας ένωσης ουδεμία έννομη συνέπεια συνεπάγεται, εφόσον, κατά τα προαναφερθέντα, ως «εκπρόσωπος/ συντονιστής» της προσφεύγουσας ένωσης έπρεπε υποχρεωτικά να είχε δηλωθεί ένα από τα μέλη της, νομικά πρόσωπα, που την απαρτίζουν. Επίσης, κατόπιν των ανωτέρω διαλαμβανόμενων, είναι απορριπτέοι ως αβάσιμοι οι ισχυρισμοί ότι ο δηλωθείς εκπρόσωπος της κοινοπραξίας είναι αυτονοήτως και συντονιστής αυτής. Εξάλλου, η υπό σύσταση κοινοπραξία νοείται ως «άτυπη» κοινοπραξία, που εξομοιούται στις συναλλαγές με την ένωση προσώπων (Α.Ε.Π.Π. 278/2020). Περαιτέρω, δε, από τους όρους της Διακήρυξης και από την επισκόπηση της προσφοράς της προσφεύγουσας προκύπτει ότι προς προκαταρκτική απόδειξη πλήρωσης των επίμαχων απαιτήσεων δεν ζητείτο άλλο έγγραφο πλην του Ε.Ε.Ε.Σ., ενώ ούτε στην προσφορά της προσφεύγουσας περιλαμβάνεται τέτοιο έγγραφο, ανεξαρτήτως του αν η τυχόν προσκόμιση άλλου, πλην του Ε.Ε.Ε.Σ., εγγράφου θα μπορούσε και υπό ποιες προϋποθέσεις, σύμφωνα και με τα ανωτέρω διαλαμβανόμενα, να θεραπεύσει τη μη ορθή κατά τις ρητές, σαφείς και επί ποινή αποκλεισμού οριζόμενες απαιτήσεις της Διακήρυξης, συμπλήρωση του Ε.Ε.Ε.Σ (πρβλ. ΑΕΠΠ 279/2020, 884,885/2019). Εν συνεχεία αλυσιτελώς και αβάσιμα η προσφεύγουσα επικαλείται τη με αρ. 168/2019 απόφαση της ΑΕΠΠ, καθώς ειδικότερα, η εν λόγω απόφαση επέλυσε το διαφορετικό ζήτημα της δυνατότητας υπογραφής χωριστών ΕΕΕΣ από κάθε μέλος μίας ένωσης. Επέκεινα, αβάσιμα η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι, εν προκειμένω, οι

παραπάνω υποχρεώσεις δεν είχαν τεθεί από τη Διακήρυξη επί ποινή αποκλεισμού. Όπως προκύπτει, η τήρηση του άρθρου 11.2.1 της Διακήρυξης και του άρθρου 11.3 της Διακήρυξης έχουν ρητώς τεθεί επί ποινή αποκλεισμού, δυνάμει του άρθρου 11.6 της Διακήρυξης. Περαιτέρω, δεδομένης της δέσμιας αρμοδιότητας της αναθέτουσας αρχής να απορρίψει προσφορά που παραβιάζει υποχρεωτικό όρο της διακήρυξης, δεν χωρεί εν προκειμένω εφαρμογή του άρθρου 102 του Ν. 4412/2016 (βλ. Δ.Εφ. Χανίων 13/2019 σκ. 14, βλ. Δεφ Χαν 10/2019, πρβλ ΕΑ ΣτΕ 30/2019, ΑΕΠΠ 702/2019, 668/2019, 242/2019, 36/2019). Κατόπιν των ανωτέρω, ο ως άνω λόγος της προσφυγής είναι αβάσιμος και πρέπει να απορριφθεί (ad hoc ΑΕΠΠ 423/2020).

22. Επειδή, η απόρριψη του πρώτου λόγου καθιστά αυτόθροα απορριπτέα την προσφορά της προσφεύγουσας, γεγονός που ουδόλως μεταβάλλει η τυχόν αποδοχή έτερου λόγου της προσφυγής. Επομένως, καθίσταται εν προκειμένω αλυσιτελής η εξέταση του έτερου λόγου της προσφυγής που αφορά την προσφορά της δεύτερης προσφεύγουσας (ΕΑ ΣτΕ 308/2019).

23. Επειδή, επικουρικά ο δεύτερος λόγος της προσφυγής κατά της παρεμβαίνουσας τυγχάνει αβάσιμος ως προς την ουσία του. Και τούτο διότι εν προκειμένω, όπως βασίμως δέχθηκε η προσβαλλόμενη απόφαση, η προσφορά της προσφεύγουσας ένωσης δεν πληροί τις παραπάνω προϋποθέσεις της Διακήρυξης. Στην τεχνική προσφορά της προσφεύγουσας ένωσης, μόνο στη σελίδα 152 αυτής γίνεται κάποια αναφορά σε κάποιο πρόγραμμα «εκπαίδευσης» (Κεφάλαιο 15.3). Ωστόσο, η αναφορά αυτή δεν πληροί τις προαναφερθείσες απαιτήσεις της Διακήρυξης, διότι όπως προκύπτει από το ίδιο το περιεχόμενο της σελίδας 152 της τεχνικής προσφοράς της προσφεύγουσας ένωσης, το εν λόγω «πρόγραμμα» αφορά αποκλειστικά και μόνο την εγκατάσταση επεξεργασίας λυμάτων (ΕΕΛ) και όχι και τον ΧΥΤΑ. Τούτο προκύπτει, από τα εξής χωρία της εν λόγω προσφοράς: α) από την πρώτη παράγραφο του Κεφαλαίου 15.3 της τεχνικής προσφοράς, σύμφωνα με την οποία «...ο Ανάδοχος θα εκπαιδεύσει το προσωπικό του ΚτΕ, ώστε να μπορεί αυτό να αντεπεξέλθει στις απαιτήσεις των υπηρεσιών διεύθυνσης,

λειτουργίας και συντήρησης της Εγκατάστασης Επεξεργασίας Λυμάτων, έτσι ώστε αυτή να πετυχαίνει τους ενεργειακούς στόχους που θα έχουν τεθεί...», β) από την τελευταία πρόταση του Κεφαλαίου 15.3 της τεχνικής προσφοράς, σύμφωνα με την οποία «...Μία ημέρα την εβδομάδα θα γίνεται συνάντηση τύπου σεμιναρίου, όπου θα παρουσιάζονται και θα συζητούνται τα επί μέρους θέματα της ΕΕΛ...» και γ) από το γεγονός ότι σε κανένα σημείο του Κεφαλαίου 15.3 της τεχνικής προσφοράς δεν γίνεται λόγος για τον ΧΥΤΑ. Ο ισχυρισμός, λοιπόν, της προσφεύγουσας ένωσης ότι το πρόγραμμα είναι κοινό απορρίπτεται ως αβάσιμος. Τα παραπάνω επιβεβαιώνονται και από το γεγονός ότι ουδέν από τα «στοιχεία του προγράμματος» που αναφέρει η προσφεύγουσα ένωση σχετίζεται με ζητήματα παραγωγής ενέργειας από βιοαέριο ΧΥΤΑ. Και ναι μεν τα βασικά θέματα εκπαίδευσης για τις μηχανές ηλεκτροπαραγωγής είναι κοινά όπως συνομολογεί και η αναθέτουσα αρχή και η παρεμβαίνουσα, πλην όμως για την παραγωγή και το σύστημα άντλησης και μεταφοράς του βιοαερίου -το οποίο είναι πολύ μεγαλύτερο και πολύπλοκο στην περίπτωση του ΧΥΤΑ- και, κατ' επέκταση, για τη σχετική εκπαίδευση, υπάρχουν σημαντικές διαφορές μεταξύ ΧΥΤΑ και ΕΕΛ. Όλα όσα αναφέρονται στο Κεφάλαιο 15.3 της τεχνικής προσφοράς της προσφεύγουσας ένωσης συνιστούν γενικές αναφορές, χωρίς καμία ανάλυση οποιουδήποτε εκπαιδευτικού αντικειμένου και ωρών εκπαίδευσης, ανά εκπαιδευτική ενότητα, για διάστημα, μάλιστα, τουλάχιστον πέντε (5) ετών. Τούτο, άλλωστε, προκύπτει και από τα ακόλουθα χωρία της ίδιας της τεχνικής προσφοράς: α) «Ο Ανάδοχος πέντε (5) μήνες μετά την υπογραφή της σύμβασης θα προσδιορίσει τον αριθμό και τα προσόντα του απαιτούμενου προσωπικού λειτουργίας και συντήρησης και θα συντάξει το πρόγραμμα εκπαίδευσης», β) «Ο Ανάδοχος θα εκπονήσει πρόγραμμα εκπαίδευσης, το οποίο θα περιλαμβάνει κυκλική ενασχόληση του προσωπικού σε διάφορες θέσεις του οργανογράμματος» και γ) τα «στοιχεία του προγράμματος» που αναφέρει η προσφεύγουσα ένωση αφορούν αποκλειστικά και μόνο τη βασική εκπαίδευση, διάρκεια μόλις δύο (2) μηνών. Σε κάθε δε περίπτωση, σύμφωνα με το άρθρο 7 της Διακήρυξης, η με αρ. 118/2019 απόφαση του ΔΣ της αναθέτοντος φορέα ρητώς αναφέρεται ότι αποτελεί μέρος

του κανονιστικού πλαισίου του Διαγωνισμού. Συναφώς, πρέπει να τονιστεί ότι αβάσιμος είναι και ο ισχυρισμός της προσφεύγουσας ένωσης ότι η εν λόγω με αρ. 118/2019 απόφαση του ΔΣ του αναθέτοντος φορέα αναφέρεται μόνο σε εκπαίδευση του προσωπικού σχετικά με την ΕΕΛ «...» και όχι με τον ΧΥΤΑ «...». Από το σαφές γράμμα της εν λόγω απόφασης του ΔΣ της Αναθέτουσας Αρχής προκύπτει ότι η εκπαίδευση αφορά σε όλες τις επίμαχες εγκαταστάσεις, συμπεριλαμβανομένης, του ΧΥΤΑ. Συνεπώς και ο συγκεκριμένος λόγος απορρίπτεται ως αβάσιμος.

24. Επειδή, περαιτέρω, η πρώτη προσφεύγουσα στρέφεται κατά της προσφοράς της παρεμβαίνουσας και της εταιρίας «...» υποστηρίζοντας την μη πλήρωση έτερων τεχνικών προδιαγραφών και απαιτήσεων της διακήρυξης, υποστηρίζοντας ότι σε κάθε περίπτωση και ανεξαρτήτως αποδοχής του λόγου απόρριψης της προσφοράς της, έχει εμφιλοχωρήσει άνιση μεταχείριση των διαγωνιζομένων και επιβάλλεται η απόρριψη της προσφοράς του παρεμβαίνοντος στα πλαίσια της αρχής του ενιαίου μέτρου κρίσης. Με βάση και τα ήδη κριθέντα (ΑΕΠΠ 242/2019), από την επισκόπηση του φακέλου δεν στοιχειοθετείται εφαρμογή του ενιαίου μέτρου κρίσης, εφόσον προβάλλει απαραδεκτώς η προσφεύγουσα ότι η προσφορά της παρεμβαίνουσας και της εταιρίας «...» έγιναν δεκτές παρόλο που παρουσίαζαν τα αυτά ακριβώς προβλήματα με την προσφορά της ίδιας, για παράδειγμα, έγινε δεκτή τεχνική προσφορά παρόλο που εμφανίζει την ίδια απόκλιση από τις προδιαγραφές της διακήρυξης, εξ αιτίας της οποίας απορρίφθηκε η δική της τεχνική προσφορά (ΣτΕ 1265/2011, ΕΑ 352/2011, 1156/2010, 246/2009, 569, 932/2008, 43, 717, 1319/2007, 1051/2006, 351, 508/2004). Διευκρινίζεται ότι κρίσιμο εν προκειμένω είναι εάν χώρησε διαφορετική εκτίμηση των αυτών πλημμελειών των προσφορών και όχι αν διαφορετικές πλημμέλειες αφορούν στο ίδιο, εν γένει, ζήτημα (ΕΑ 274/2012). Σε κάθε περίπτωση, ο σχετικός λόγος πρέπει να είναι ο ίδιος και όχι ανάλογος ή παρόμοιος (βλ. ΕΑ ΣτΕ 311, 1132/2009, Φίλης Αρναούτογλου, Η αίτηση ασφαλιστικών μέτρων του Ν. 3886/2010, Νομική Βιβλιοθήκη, 2013, σελ. 100). Εν προκειμένω, ως προελέχθη, οι επικαλούμενες πλημμέλειες της προσφοράς της παρεμβαίνουσας και της εταιρίας «...»

αφορούν σε διαφορετικούς όρους της διακήρυξης από τον όρο – τεχνική προδιαγραφή που οδήγησε στην απόρριψη της προσφοράς της πρώτης προσφεύγουσας. Δεν υφίσταται, επομένως, διαφορετική αξιολόγηση προσφορών με την ίδια πλημμέλεια, κατά παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχείρισης και ως εκ τούτου δεν χωρεί νομίμως εφαρμογή του ενιαίου μέτρου κρίσης. Επομένως, απαραδέκτως, βάλλει η προσφεύγουσα κατά της συμμετοχής της παρεμβαινουσας και της εταιρίας «...» όσον αφορά την δυνητική εφαρμογή του ενιαίου μέτρου κρίσης.

25. Επειδή, όλως επικουρικώς, ακόμη και εάν ήθελε εκτιμηθεί η δυνατότητα επιδίωξης ματαίωσης της διαγωνιστικής διαδικασίας, με σκοπό την εκκίνηση νέας ταυτόσημης διαδικασίας ανάθεσης σύμβασης, με στόχευση την ανάληψη της εν λόγω προμήθειας {βλ. αποφάσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως (ΔΕΕ), όπου ερμηνεύοντας τις ισχύουσες ρυθμίσεις της Οδηγίας 89/665 [με τις αποφάσεις του της 2.7.2013 και 5.4.2016 αντιστοίχως, επί των υποθέσεων C-100/12 «Fastweb SpA» και C-689/13 «Puligienica Facility Esco SpA» (PFE)], ταυτόσημες με τις εν προκειμένω εφαρμοστέες της ειδικής Οδηγίας 92/12 (L 76), αλλά και αυτές τούτες τις ρυθμίσεις της Οδηγίας 92/12 [απόφασή του της 11.5.2017, επί της υποθέσεως C-131/16, «Archus sp.z. o.o και Gama Jacek Lipik»], έκρινε ρητώς ότι το έννομο συμφέρον «ενδιαφερομένου» [άρθρο 2α παρ. 2 εδ. γ'. στις δύο Οδηγίες] είναι δυνατόν να συνίσταται και στην ματαίωση της διαδικασίας, ώστε να κινηθεί νέα διαδικασία συνάψεως συμβάσεως και ΕΑ ΣΤΕ 22/2018 αντίστοιχα} λεκτέο είναι τα κάτωθι. Περαιτέρω, η προσφεύγουσα αν και έχει στραφεί κατά των προσφορών της μίας εκ των δύο λοιπών διαγωνιζομένων επί τη βάση της ματαίωσης και επαναπροκήρυξης του διαγωνισμού στο παρόν στάδιο αξιολόγησης των τεχνικών προσφορών, έννομο συμφέρον προς ματαίωση του διαγωνισμού από συμμετέχοντα θα μπορούσε να νοηθεί μόνο υπό την έννοια της επιδίωξης επαναπροκήρυξης του διαγωνισμού με τους αυτούς ακριβώς όρους, επί τω τέλει ανάδειξης αυτού ως αναδόχου (ΕΑ ΣΤΕ 40/2020). Ως προκύπτει, ωστόσο, από την πορεία του εν θέματι διαγωνισμού, ήτοι την ασκηθείσα προσφυγή σε συνδυασμό με το περιεχόμενο της προσφοράς της και τους με την υπό κρίση

προσφυγή προβαλλόμενους σχετικώς ισχυρισμούς, αλυσιτελώς προβάλλονται λόγοι κατά της συμμετοχής του παρεμβαίνοντος και της εταιρίας «...» εφόσον δύνάμει της οικείας προσφοράς, άλλως της υπηρεσίας που δύναται - κατά την εκτίμηση των ως άνω - να προσφέρει η προσφεύγουσα βάσει των οικείων όρων της διακήρυξης, δεν είναι δυνατή η ανάθεση της εν θέματι σύμβασης, ως έχει, σε αυτήν τούτο, δε, ανεξαρτήτως του αν είναι πράγματι δυνατή η επαναπροκήρυξη της αυτής σύμβασης, ως ισχυρίζεται ο αναθέτων φορέας. (βλ. Ε. Παυλίδου, «οι αλυσιτελείς αιτήσεις ακυρώσεως του ΣτΕ», ΕΔΔ, 2, 2015, σελ. 249). Κατόπιν των ανωτέρω, άνευ εννόμου συμφέροντος στρέφεται η προσφεύγουσα κατά της προσφοράς της παρεμβαίνουσας και της διαγωνιζόμενης «...» (ΕΑ ΣτΕ 40/2020). Ωσαύτως και η θεωρία δέχεται ότι, όταν ο αποκλεισθείς από μία διαδικασία ανάθεσης έχει νόμιμα αποκλεισθεί ή όταν οι λόγοι που προβάλλει κατά των ανταγωνιστών του είναι προδήλως αβάσιμοι, δηλαδή προσβάλλει πράξη της αναθέτουσας αρχής χωρίς βάσιμο λόγο, εμφανίζεται να δρα «εκβιαστικά» στο περιβάλλον του διαγωνισμού. Και τούτο, διότι ασκεί καταχρηστικά τα δικονομικά του δικαιώματα, λειτουργώντας παρελκυστικά για την έγκαιρη ολοκλήρωση της διαγωνιστικής διαδικασίας και εμποδίζοντας, συνακόλουθα, την ανάθεση της σύμβασης (Δελλή Γ., Δήμος και Αγορά, Εκδόσεις Ευρασία, Αθήνα, 2018, σελ. 82-84).

26. Επειδή κατ' ακολουθίαν, η κρινόμενη προδικαστική προσφυγή πρέπει να απορριφθεί.

27. Επειδή, ύστερα από την προηγούμενη σκέψη, τα δύο παράβολα που κατέθεσε η προσφεύγουσα διά των δύο μελών της ένωσης ποσού 7.500 ευρώ έκαστο πρέπει να καταπέσουν, (άρθρα 363 παρ. 5 Ν.4412/2016 και 5 παρ. 5 Π.Δ. 39/2017).

Για τους λόγους αυτούς

Απορρίπτει την προδικαστική προσφυγή.

Δέχεται την παρέμβαση.

Ορίζει την κατάπτωση του παράβολου ύψους επτά χιλιάδων πεντακοσίων (7.500) ευρώ με κωδικό «...» και ύψους επτά χιλιάδων πεντακοσίων (7.500) ευρώ με κωδικό «...».

Αριθμός Απόφασης: 783/2020

Κρίθηκε και αποφασίστηκε στον Άγιο Ιωάννη Ρέντη στις 22/6/2020
και δημοσιεύτηκε στις 13 Ιουλίου 2020

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΜΙΧΟΛΙΤΣΗ

ΜΑΡΙΑ ΚΑΤΣΑΡΟΥ